

បទដ្ឋាន

I- ព្រះរាជក្រឹត្យស្តីពីការងារព្រះបរមរាជវាំង

១- ព្រះរាជក្រឹត្យ

០៩-០១-២០១៥ - ព្រះរាជក្រឹត្យ នស/រកម/០១១៥/០០១ ស្តីពី ការប្រកាសឱ្យប្រើ ច្បាប់ ស្តីពី ចរាចរណ៍ ផ្លូវគោក ៥៥៩

២- ព្រះរាជក្រឹត្យ

០៩-០២-២០១៤ - ព្រះរាជក្រឹត្យ នស/រកត/១២១៤/១៤៧៩ ស្តីពី ការប្រោសព្រះរាជទាន នូវគ្រឿងឥស្សរ វិយយស តាមលំដាប់ថ្នាក់ ចំពោះ ព្រះសង្ឃ អស់លោក និងលោកស្រី ចំនួន ២២ អង្គ/រូប ៦១០

២៧-០២-២០១៤ - ព្រះរាជក្រឹត្យ នស/រកត/១២១៤/១៤៩៨ ស្តីពី ការតាំងសិបក្នុងក្របខ័ណ្ឌជូនមន្ត្រីរាជការ ៣៦ រូប នៃក្របខ័ណ្ឌមន្ត្រីគ្រប់គ្រងរដ្ឋបាល របស់ក្រសួងអភិវឌ្ឍន៍ជនបទ ៦១១

២៧-០២-២០១៤ - ព្រះរាជក្រឹត្យ នស/រកត/១២១៤/១៥០០ ស្តីពី ការបញ្ចប់មុខតំណែងសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា អ្នកច្បាប់ នៃទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី ចំនួន ៤ រូប, តែងតាំងសមាសភាពក្រុមប្រឹក្សាអ្នកច្បាប់ នៃទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី ចំនួន ១៤ រូប និងតម្លើងឋានៈជូនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សាអ្នកច្បាប់ នៃទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី ចំនួន ០៩ រូប ៦១៤

២៧-០២-២០១៤ - ព្រះរាជក្រឹត្យ នស/រកត/១២១៤/១៥០១ ស្តីពី ការតាំងសិបក្នុងក្របខ័ណ្ឌជូនមន្ត្រីរាជការ ៦២ រូប នៃក្របខ័ណ្ឌមន្ត្រីគ្រប់គ្រងរដ្ឋបាល របស់ក្រសួងផែនការ ៦១៦

២៧-០២-២០១៤ - ព្រះរាជក្រឹត្យ នស/រកត/១២១៤/១៥០២ ស្តីពី ការប្រោសព្រះរាជទាន នូវគ្រឿងឥស្សរ វិយយស ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា តាមលំដាប់ថ្នាក់ ចំពោះ អស់លោក ជាកងកម្លាំងប្រដាប់ អាវុធ ចំនួន ០៩ រូប ៦២០

២៧-០២-២០១៤ - ព្រះរាជក្រឹត្យ នស/រកត/១២១៤/១៥០៣ ស្តីពី ការប្រោសព្រះរាជទាន នូវគ្រឿងឥស្សរ វិយយស ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ថ្នាក់ មហាសេរីវិឌ្ឍន៍ ចំពោះ ឯកឧត្តម លោកជំទាវ អស់លោក និងលោកស្រី ចំនួន ២០ រូប ៦២១

២៧-០២-២០១៤ - ព្រះរាជក្រឹត្យ នស/រកត/១២១៤/១៥០៤ ស្តីពី ការប្រោសព្រះរាជទាននូវគ្រឿងឥស្សរវិយយស មុនីសារភ័ណ្ឌ ថ្នាក់ មហាសេនា ចំពោះ សាស្ត្រាចារ្យ និងវេជ្ជបណ្ឌិតបរទេស ចំនួន ០៣ រូប ៦២២

២៧-០២-២០១៤ - ព្រះរាជក្រឹត្យ នស/រកត/១២១៤/១៥០៥ ស្តីពី ការប្រោសព្រះរាជទាន នូវគ្រឿងឥស្សរ វិយយស មុនីសារភ័ណ្ឌ ថ្នាក់ មហាសេរីវិឌ្ឍន៍ ចំពោះ ឧត្តមសេនីយ៍ត្រី **ម៉ែន ស៊ីម៉ន** ៦២៣

- ២៧-១២-២០១៤ -ព្រះរាជក្រឹត្យ នស/រកត/១២១៤/១៥០៦ ស្តីពី ការប្រោសព្រះរាជទាន នូវគ្រឿងឥស្សរិយយស តាមលំដាប់ថ្នាក់ ចំពោះ អស់លោក លោកស្រី និងព្រះសង្ឃ ចំនួន ១៦ រូប/អង្គ ៦២៤
- ២៧-១២-២០១៤ -ព្រះរាជក្រឹត្យ នស/រកត/១២១៤/១៥០៧ ស្តីពី ការប្តូរប្រភេទក្របខ័ណ្ឌ តាមលទ្ធផលប្រឡងប្រជែងផ្ទៃក្នុង ជូនមន្ត្រីរាជការ ១៦៧ រូប នៃក្របខ័ណ្ឌមន្ត្រីគ្រប់គ្រងរដ្ឋបាល នៅក្រសួងទេសចរណ៍ ៦២៥

II. រាជរដ្ឋាភិបាល

អនុក្រឹត្យ

- ៣១-១២-២០១៤ -អនុក្រឹត្យលេខ ៣៤៥ អនក្រ.បក ស្តីពី ការផ្ទេរឥណទានថវិកា ៦៣៣
- ០៨-០១-២០១៥ -អនុក្រឹត្យលេខ ០១ អនក្រ.បក ស្តីពី ការលើកទឹកចិត្តពន្ធដារក្នុងវិស័យមូលបត្រ ៦៣៥
- ០៩-០១-២០១៥ -អនុក្រឹត្យលេខ ០២ អនក្រ.បក ស្តីពី និរាករណ៍អនុក្រឹត្យ ស្តីពី ការកំណត់តំបន់គ្រប់គ្រងក្នុងតំបន់ការពារធម្មជាតិ ទៅជាតំបន់ប្រើប្រាស់ដោយចីរភាព និងអនុក្រឹត្យស្តីពី ការធ្វើអនុបយោគផ្ទៃដីក្នុងតំបន់ការពារធម្មជាតិ ក្នុងភូមិសាស្ត្រ ខេត្តមណ្ឌលគិរី ខេត្តរតនគិរី ខេត្តសៀមរាប និងខេត្តកំពង់ស្ពឺ ៦៤១
- ០៣-១២-២០១៤ -អនុក្រឹត្យលេខ ១៦៣៤ អនក្រ.តត ស្តីពី ការតែងតាំង និងតម្កើងឋានៈគ្រួសារបាលជាតិកម្ពុជា ៦៤៥
- ០៣-១២-២០១៤ -អនុក្រឹត្យលេខ ១៦៣៥ អនក្រ.តត ស្តីពី ការតែងតាំងមន្ត្រីរាជការ ៦៤៨
- ០៣-១២-២០១៤ -អនុក្រឹត្យលេខ១៦៣៦ អនក្រ.តត ស្តីពី ការតែងតាំងមុខតំណែងមន្ត្រីនគរបាលជាតិកម្ពុជា ៦៤៩
- ០៣-១២-២០១៤ -អនុក្រឹត្យលេខ ១៦៣៧ អនក្រ.តត ស្តីពី ការតែងតាំងមុខតំណែងមន្ត្រីរាជការ ៦៥១
- ០៤-១២-២០១៤ -អនុក្រឹត្យលេខ ១៦៣៨ អនក្រ.តត ស្តីពី ការតែងតាំងនាយនគរបាលជាតិជាន់ខ្ពស់ ៦៥២
- ០៤-១២-២០១៤ -អនុក្រឹត្យលេខ ១៦៣៩ អនក្រ.តត ស្តីពី ការតែងតាំងមុខតំណែងមន្ត្រីនគរបាលជាតិ ៦៥៣
- ០៤-១២-២០១៤ -អនុក្រឹត្យលេខ ១៦៤០ អនក្រ.តត ស្តីពី ការតម្កើងឋានន្តរស័ក្តិមន្ត្រីនគរបាលជាតិ ៦៥៤
- ០៤-១២-២០១៤ -អនុក្រឹត្យលេខ ១៦៤១ អនក្រ.តត ស្តីពី ការតាំងសិប្បក្រប ខ័ណ្ឌមន្ត្រីរាជការ ៦៥៥
- ០៤-១២-២០១៤ -អនុក្រឹត្យលេខ ១៦៤២ អនក្រ.តត ស្តីពី ការតែងតាំងមុខតំណែងមន្ត្រីនគរបាលជាតិកម្ពុជា ៦៥៧
- ០៤-១២-២០១៤ -អនុក្រឹត្យលេខ ១៦៤៣ អនក្រ.តត ស្តីពី ការផ្ទេរភារកិច្ច និងតែងតាំងមុខតំណែងមន្ត្រីនគរបាលជាតិកម្ពុជា ៦៥៨
- ០៤-១២-២០១៤ -អនុក្រឹត្យលេខ ១៦៤៤ អនក្រ.តត ស្តីពី ការជូនមេដាយស្ថាបនាជាតិ ៦៥៩
- ០៤-១២-២០១៤ -អនុក្រឹត្យលេខ ១៦៤៥ អនក្រ.តត ស្តីពី ការតែងតាំងមន្ត្រីរាជការ ៦៦០

គ

០៤-១២-២០១៤	-អនុក្រឹត្យលេខ ១៦៤៦ អនក្រ.តត ស្តីពី ការតម្លើងឋានន្តរស័ក្តិនាយនគរបាលជាតិជាន់ខ្ពស់	៦៦១
០៤-១២-២០១៤	-អនុក្រឹត្យលេខ ១៦៤៧ អនក្រ.តត ស្តីពី ការតម្លើងឋានន្តរស័ក្តិនាយនគរបាលជាតិ	៦៦២
០៤-១២-២០១៤	-អនុក្រឹត្យលេខ ១៦៤៨ អនក្រ.តត ស្តីពី ការតែងតាំងនាយនគរបាលជាតិជាន់ខ្ពស់	៦៦៤
០៥-១២-២០១៤	-អនុក្រឹត្យលេខ ១៦៤៩ អនក្រ.តត ស្តីពី ការតែងតាំង សម្រួលភារកិច្ច និងប្រគល់ភារកិច្ច ជូនមន្ត្រីរាជការ	៦៦៥
០៥-១២-២០១៤	-អនុក្រឹត្យលេខ ១៦៥០ អនក្រ.តត ស្តីពី ការតម្លើងឋានន្តរស័ក្តិមន្ត្រីនគរបាលជាតិកម្ពុជា	៦៦៧
០៥-១២-២០១៤	-អនុក្រឹត្យលេខ ១៦៥១ អនក្រ.តត ស្តីពី ការតែងតាំងទីប្រឹក្សាក្រសួងមហាផ្ទៃ	៦៦៩
០៥-១២-២០១៤	-អនុក្រឹត្យលេខ ១៦៥២ អនក្រ.តត ស្តីពី ការធ្វើនិយ័តកម្មថ្នាក់មន្ត្រីរាជការ	៦៧០
០៨-១២-២០១៤	-អនុក្រឹត្យលេខ ១៦៥៣ អនក្រ.តត ស្តីពី ការជូនមេដាយស្ថាបនាជាតិ	៦៧១
០៨-១២-២០១៤	-អនុក្រឹត្យលេខ ១៦៥៤ អនក្រ.តត ស្តីពី ការជូនមេដាយមុនីសារាភ័ណ្ណ	៦៧២
០៨-១២-២០១៤	-អនុក្រឹត្យលេខ ១៦៥៥ អនក្រ.តត ស្តីពី ការជូនមេដាយការងារ	៦៧៣
០៨-១២-២០១៤	-អនុក្រឹត្យលេខ ១៦៥៦ អនក្រ.តត ស្តីពី ការលុបឈ្មោះ នាយទាហាន	៦៧៥
០៨-១២-២០១៤	-អនុក្រឹត្យលេខ ១៦៥៧ អនក្រ.តត ស្តីពី ការលុបឈ្មោះ នាយទាហាន	៦៧៦

III- ការងារបណ្តាញស្រួច

ទីស្តីការរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និង ហិរញ្ញវត្ថុ

០៩-១២-២០១៤	-ប្រកាសលេខ ១៥៨៩ សហវ.ប្រក ស្តីពី វិធាន និងនីតិវិធី នៃការអនុវត្តប្រាក់បេសកកម្ម នៅក្នុង និងក្រៅប្រទេស សម្រាប់រដ្ឋបាលថ្នាក់ជាតិ	៦៧៧
១៩-១២-២០១៤	-ប្រកាសលេខ ១៧៤៥ សហវ.ប្រក ស្តីពី នីតិវិធីអនុវត្តវិកាបដិភាគសម្រាប់កម្មវិធី ទ្រទ្រង់វិស័យសុខាភិបាល	៦៩៣
០៧-៨-២០១៤	-សារាចរលេខ ០០៨ សហវ ស្តីពី ការអនុវត្តប្រកាសលេខ ៦១៦ សហវ.ប្រក ចុះថ្ងៃទី ០៤ ខែមិថុនា ឆ្នាំ ២០១៤	៦៩៥

ព្រះរាជក្រម
យើង

នស/រកម/០១១៥/០០១

ព្រះករុណាព្រះបាទសម្តេចព្រះបរមនាថ នរោត្តម សីហមុនី
សមានភូមិជាតិសាសនា រក្ខតខត្តិយា ខេមរារដ្ឋរាស្ត្រ ពុទ្ធិន្ទ្រាធរាមហាក្សត្រ
ខេមរាជនា សមូហោកាស កម្ពុជឯករាជរដ្ឋបូរណសន្តិ សុភមង្គលា សិរីវិបុលា
ខេមរាស្រីពិរាស្ត្រ ព្រះបៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី

- បានទ្រង់យល់ រដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៩១៣/៩០៣ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០១៣ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ ព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី២០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឲ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានទ្រង់យល់ ព្រះរាជក្រមលេខនស/រកម/០១៩៦/០៣ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឲ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងសាធារណការ និងដឹកជញ្ជូន
- បានទ្រង់យល់ សេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយ របស់សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន នាយករដ្ឋមន្ត្រី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ប្រកាសឱ្យប្រើ

ច្បាប់ ស្តីពីចរាចរណ៍ផ្លូវគោក ដែលរដ្ឋសភាបានអនុម័តកាលពីថ្ងៃទី០៥ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១៤ នាសម័យប្រជុំរដ្ឋសភាលើកទី៣ នីតិកាលទី៥ ហើយដែលព្រឹទ្ធសភាបានពិនិត្យចប់សព្វគ្រប់លើទម្រង់ និងគតិច្បាប់នេះទាំងស្រុងកាលពីថ្ងៃទី៣០ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១៤ នាសម័យប្រជុំលើកទី៦ នីតិកាលទី៣ ហើយដែលមានសេចក្តីទាំងស្រុងដូចតទៅ ៖

ច្បាប់
ស្តីពី
បទប្បញ្ញត្តិស្តីពីការ

Handwritten mark

ជំពូកទី ១
បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា ១.-

ច្បាប់នេះមានគោលបំណងធានាសុវត្ថិភាព សណ្តាប់ធ្នាប់ចរាចរណ៍ផ្លូវគោក និងធានាការពារ សុខភាព និងអាយុជីវិតមនុស្ស សត្វ ទ្រព្យសម្បត្តិ និងបរិស្ថាន ។

មាត្រា ២.-

- ច្បាប់នេះមានគោលដៅដូចតទៅ ៖
- ផ្តល់ការយល់ដឹងអំពីសុវត្ថិភាពចរាចរណ៍ផ្លូវគោក
- គ្រប់គ្រងសុវត្ថិភាពចរាចរណ៍ផ្លូវគោក
- រក្សាសណ្តាប់ធ្នាប់ចរាចរណ៍ផ្លូវគោក
- ទប់ស្កាត់ការប្រព្រឹត្តបទល្មើសដែលបណ្តាលមកពីការប្រើប្រាស់ផ្លូវថ្នល់ ។

មាត្រា ៣.-

ច្បាប់នេះមានវិសាលភាពអនុវត្តចំពោះរាល់សកម្មភាពពាក់ព័ន្ធនឹងចរាចរណ៍ផ្លូវគោកនៅក្នុង ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

មាត្រា ៤.-

- វាក្យសព្ទដែលប្រើប្រាស់ក្នុងច្បាប់នេះ មាននិយមន័យដូចខាងក្រោម ៖
- ផ្លូវថ្នល់ ហៅថាផ្លូវ សំដៅដល់ទំហំទាំងមូលរួមមានតួផ្លូវ ទ្រុងផ្លូវ ជាយផ្លូវ ឬចិញ្ចើមផ្លូវ ស្ពាន ស្ពានអាកាស ស្ពានរំលង ផ្លូវរូង និងកំពង់ចម្លងតភ្ជាប់ផ្លូវថ្នល់
 - ផ្លូវជាតិ សំដៅដល់ផ្លូវដែលមានចរាចរណ៍ច្រើន៖
 - ក- ផ្លូវភ្ជាប់ចេញពីរាជធានីភ្នំពេញ ឆ្ពោះទៅកាន់ក្រុងនៃខេត្តនីមួយៗ នៅទូទាំងប្រទេស ។
 - ខ- ផ្លូវភ្ជាប់ចេញពីក្រុងនៃខេត្តមួយ ឆ្ពោះទៅកាន់ក្រុងនៃខេត្តមួយទៀត ។
 - គ- ផ្លូវភ្ជាប់ចេញពីផ្លូវជាតិ ឆ្ពោះទៅកាន់ផ្លូវជាតិ ។
 - ឃ- ផ្លូវបែកចេញពីផ្លូវជាតិ ឆ្ពោះទៅកាន់ក្រុងនៃខេត្តមួយ ។
 - ង- ផ្លូវបែកចេញពីផ្លូវជាតិ ឬផ្លូវភ្ជាប់ចេញពីក្រុងនៃខេត្តមួយឆ្ពោះទៅកាន់តំបន់សំខាន់ៗ ដូចជាកំពង់ផែ ស្ថានីយចរាចរណ៍ អាកាសយានដ្ឋាន តំបន់សេដ្ឋកិច្ចពិសេស មេឃឹយដ្ឋាន ទេសចរណ៍ ច្រកទ្វារព្រំដែន តំបន់មានសក្តានុពលសេដ្ឋកិច្ចសំខាន់ៗផ្សេងទៀត ។
 - ច- ផ្លូវសំខាន់ៗរបស់ជាតិ មានចរាចរណ៍ច្រើនដែលកំណត់ដោយរាជរដ្ឋាភិបាលតាម សំណើរបស់ក្រសួងសាធារណការ និងដឹកជញ្ជូន ។
 - ផ្លូវខេត្ត សំដៅដល់ផ្លូវដែលមានចរាចរណ៍មធ្យម ៖
 - ក- ផ្លូវភ្ជាប់ចេញពីក្រុងនៃខេត្តមួយ ឆ្ពោះទៅកាន់ទីរួមស្រុក ខណ្ឌ ។

២១

- ខ- ផ្លូវបែកចេញពីផ្លូវជាតិ ឆ្ពោះទៅកាន់ផ្លូវខេត្ត ។
- គ- ផ្លូវបែកចេញពីផ្លូវខេត្ត ឬផ្លូវក្រុង ឆ្ពោះទៅកាន់ទីរួមស្រុក ខណ្ឌ ។
- ឃ- ផ្លូវភ្ជាប់ចេញពីក្រុងនៃខេត្តមួយ ឆ្ពោះទៅកាន់ផ្លូវខេត្ត ។
- ង- ផ្លូវបែកចេញពីផ្លូវខេត្ត ឆ្ពោះទៅកាន់ផ្លូវខេត្ត ។
- ច- ផ្លូវបែកចេញពីផ្លូវខេត្ត ឬផ្លូវក្រុង ឬផ្លូវទីប្រជុំជននានាក្នុងខេត្តទៅកាន់តំបន់សំខាន់ៗ ដូចជាកំពង់ផែ ស្ថានីយរថភ្លើង អាកាសយានដ្ឋាន តំបន់សេដ្ឋកិច្ចពិសេស រមណីយដ្ឋាន ទេសចរណ៍ ច្រកទ្វារព្រំដែនទ្វេភាគី តំបន់មានសក្តានុពលសេដ្ឋកិច្ចមធ្យមផ្សេងទៀត ។

- ផ្លូវជនបទ សំដៅដល់ ៖

- ក- ផ្លូវដែលភ្ជាប់ពីផ្លូវជាតិ ផ្លូវខេត្ត ឆ្ពោះទៅកាន់ក្រុង ទីរួមស្រុក ខណ្ឌ ទីប្រជុំជនឃុំ សង្កាត់ និងទៅភូមិ ។
- ខ- ផ្លូវដែលភ្ជាប់ពីក្រុង ទីរួមស្រុក ខណ្ឌ ឆ្ពោះទៅកាន់ក្រុង ទីរួមស្រុក ខណ្ឌ ។
- គ- ផ្លូវដែលភ្ជាប់ពីក្រុង ទីរួមស្រុក ខណ្ឌ ទៅទីប្រជុំជនឃុំ សង្កាត់ ។
- ឃ- ផ្លូវដែលភ្ជាប់ពីទីប្រជុំជនឃុំ សង្កាត់ ទៅទីប្រជុំជនឃុំ សង្កាត់ ។
- ង- ផ្លូវដែលភ្ជាប់ពីទីប្រជុំជនឃុំ សង្កាត់ ទៅភូមិ ។
- ច- ផ្លូវដែលភ្ជាប់ពីភូមិទៅភូមិ ។
- ឆ- ផ្លូវក្នុងភូមិ ។

- ផ្លូវលឿនលឿន សំដៅដល់ផ្លូវសម្រាប់យានយន្តធ្វើចរាចរណ៍ មានបរិក្ខារចែកទ្រង់ផ្លូវជា ពីរចំណែកខុសទិសគ្នា ឬចែកជាគន្លងផ្លូវគ្មានកន្លែងផ្លូវប្រសព្វលើផ្ទៃកម្រិតមួយ ឬត្រូវមាន ផ្លូវប្រសព្វតិចបំផុតក្នុងករណីចាំបាច់ និងបំពាក់គ្រប់គ្រាន់នូវបរិក្ខារផ្លូវថ្នល់ដើម្បីធានានូវ លំហូរចរាចរណ៍អត់ឈប់ សុវត្ថិភាព និងដើម្បីបន្ថយពេលវេលាធ្វើដំណើរ និងមានកន្លែង កំណត់សម្រាប់ឲ្យយានយន្តចេញ និងចូលផ្លូវលឿនលឿន

- បរិក្ខារផ្លូវថ្នល់ សំដៅដល់ទីចំណត ទីសំបត ភ្លើងសញ្ញា ផ្លាកសញ្ញាកំណត់លឿន ផ្លាក សញ្ញាបង្ហាញផ្លូវ សញ្ញាចន្លោះគម្លាត គំនូសសញ្ញា ឬរបាំង ឬបរិក្ខារបែងចំណែកផ្លូវ រង្វង់មូល ខឿនបែងចែកទិសចរាចរណ៍ ថ្មចិញ្ចឹមផ្លូវ ជញ្ជាំង របងការពារ បង្គោលគីឡូម៉ែត្រ បង្គោលសញ្ញាកំណត់ព្រំ ព្រមទាំងផ្លាកសញ្ញា និងឧបករណ៍បំពាក់ផ្សេងទៀតនៅតាម បណ្តោយផ្លូវថ្នល់

- ទ្រុងផ្លូវ សំដៅដល់ចំណែកនៃផ្លូវទុកសម្រាប់ឲ្យយានជំនិះគ្រប់ប្រភេទធ្វើចរាចរណ៍ ដោយផ្លូវ សំដៅដល់ផ្នែកសងខាងនៃទ្រុងផ្លូវនៅក្រៅទីប្រជុំជន ដែលយានជំនិះអាចចត នៅទីនោះបានក្នុងករណីចាំបាច់

- បិញ្ចឹមផ្លូវ សំដៅដល់ផ្នែកសងខាងនៃទ្រុងផ្លូវនៅក្នុងទីប្រជុំជន ដែលរៀបចំទុកសម្រាប់ បិញ្ចឹមផ្លូវធ្វើដំណើរ ដាំដើមឈើ និងបង្កប់បរិក្ខារបម្រើផលប្រយោជន៍សេវាសាធារណៈ

Handwritten mark or signature.

- គន្លងផ្លូវ សំដៅដល់ចំណែកមួយនៃទ្រូងផ្លូវ ខណ្ឌដោយគំនូស ឬបរិក្ខារបែងចែកចំណែកផ្លូវតាមបណ្តោយទ្រូងផ្លូវ ដែលមានទទឹងគ្រប់គ្រាន់អាចឲ្យយានជំនិះគ្រប់ប្រភេទធ្វើចរាចរណ៍បានមួយជួរ
- ទីប្រជុំជន សំដៅដល់ទីកន្លែងដែលមានអគារ ឬគេហដ្ឋានសង់ជិតៗគ្នា ហើយផ្លូវចេញឬចូលនៅទីនោះមានដាក់ផ្លាកសញ្ញាប្រាប់ទីប្រជុំជន ឈ្មោះទីប្រជុំជនសម្គាល់ការចូលឬឈ្មោះទីប្រជុំជនដែលមានគំនូសបន្ទាត់ទ្រូងពណ៌ក្រហមសម្គាល់ការចេញពីទីប្រជុំជនតាមដងផ្លូវ និងមានមនុស្សធ្វើចរាចរណ៍ឆ្លងកាត់ទៅមកច្រើន
- កន្លែងផ្លូវប្រសព្វ ឬផ្លូវប្រសព្វ សំដៅដល់កន្លែងប្រសព្វនៃផ្លូវពីរ ឬច្រើន ដែលមានផ្ទៃតែមួយ និងមិនកំណត់មុំនៃអ័ក្សរបស់ទ្រូងផ្លូវឡើយ ។ ផ្លូវប្រសព្វអាចមានរាងជា +, X, T, Y ឬរង្វង់មូលជាដើម
- រង្វង់មូល សំដៅដល់កន្លែងផ្លូវប្រសព្វដែលនៅចំកណ្តាលមានខ្សែជារាងរង្វង់មូលមានផ្លាកសញ្ញាបង្ហាញទិសចរាចរណ៍ និងមានទ្រូងផ្លូវឯកទិសព័ទ្ធជុំវិញដោយសញ្ញាព្រួញប្រាប់ទិសចរាចរណ៍
- ច្រកចេញចូលផ្ទះឯកជន សំដៅដល់ច្រកផ្លូវចេញចូលផ្ទះដែលមានផ្ទៃរាបស្មើភ្ជាប់ជាមួយផ្លូវសាធារណៈ និងមិនមែនជាចិញ្ចើមផ្លូវ
- ឈប់ សំដៅដល់ការនៅស្ងៀមនៃយានជំនិះលើទ្រូងផ្លូវមួយរយៈពេលខ្លី ដែលមានអ្នកបើកបរស្ថិតនៅជាប់នឹងចង្កូត ឬក្បែរយានជំនិះខ្លួន ដើម្បីឲ្យអ្នកដំណើរ ឬយានជំនិះដទៃទៀតឆ្លងកាត់ ឬដើម្បីអែបខាងដាក់ទំនិញ ឬអ្នកដំណើរឡើងចុះ
- ចត សំដៅដល់ការទុកឲ្យយានជំនិះនៅស្ងៀមក្នុងរយៈពេលយូរ ឬឆាប់ ដែលអ្នកបើកបរអាចដើរចោលយានជំនិះរបស់ខ្លួនបាន
- អ្នកបើកបរ សំដៅដល់អ្នកបញ្ជាយានជំនិះគិតទាំងអ្នកជិះសត្វ អ្នកដឹកសត្វ និងអ្នកបរសត្វនៅលើផ្លូវ
- អ្នកសុវត្ថិភាព សំដៅដល់អ្នកសុវត្ថិភាពតាមស្តង់ដារជាតិដែលទទួលស្គាល់ដោយស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ច សម្រាប់ពាក់នៅពេលធ្វើដំណើរតាមទោចក្រយានយន្ត ឬត្រីចក្រយានយន្តក្នុងគោលបំណងកាត់បន្ថយហានិភ័យនៃការងរបួសក្បាលនៅពេលមានគ្រោះថ្នាក់ចរាចរណ៍កើតឡើង
- ឧបករណ៍បច្ចេកទេស សំដៅដល់ឧបករណ៍សម្រាប់ត្រួតពិនិត្យល្បឿន ឬជាតិអាល់កុល ឬសារធាតុញៀន ឬឧបករណ៍ប្រមូលរូបភាព និងព័ត៌មានជាអាទិ៍
- ឧបករណ៍សញ្ញា សំដៅដល់ឧបករណ៍ប្រើប្រាស់ដោយភ្នាក់ងារចរាចរណ៍សម្រាប់ផ្តល់ជាសញ្ញាក្នុងការបញ្ជាឲ្យឈប់ ។ ឧបករណ៍សញ្ញានេះបញ្ចេញភ្លើងពណ៌ក្រហមនៅពេលងងឹត

1201

- យានជំនិះ ឬយាន សំដៅដល់យានសម្រាប់ដឹកមនុស្ស ឬទំនិញនៅលើផ្លូវ ឬសម្រាប់សណ្តោង ឬត្រូវគេសណ្តោងទោះមាន ឬគ្មានម៉ាស៊ីន
- រថយន្តដឹកជញ្ជូនអ្នកដំណើរធុនតូច សំដៅដល់រថយន្តដឹកអ្នកដំណើរមានចំណុះចាប់ពី ១០ (ដប់) នាក់ ដល់ ២០ (ម្ភៃ) នាក់ ដោយគិតទាំងអ្នកបើកបរ
- រថយន្តដឹកជញ្ជូនអ្នកដំណើរធុនធំ សំដៅដល់រថយន្តដឹកអ្នកដំណើរមានចំណុះលើសពី ២០ (ម្ភៃ) នាក់ ដោយគិតទាំងអ្នកបើកបរ
- យានយន្ត សំដៅដល់យានគ្រប់ប្រភេទដែលធ្វើចរាចរណ៍ដោយម៉ាស៊ីននៅលើផ្លូវថ្នល់
- រថយន្តគ្រួសារ សំដៅដល់រថយន្តដែលមានផ្ទុកមនុស្សមិនលើសពី ៩ (ប្រាំបួន) នាក់ ដោយគិតទាំងអ្នកបើកបរ ។ រថយន្តប្រភេទនេះ អាចត្រូវបានប្រើប្រាស់ជាលក្ខណៈគ្រួសារ
- រថយន្តធុនស្រាល សំដៅដល់រថយន្តដែលមានទម្ងន់សរុបអតិបរមាលើសពី ៣,៥ (បីក្បឿសប្រាំ) តោន
- រថយន្តធុនធ្ងន់ សំដៅដល់រថយន្តដែលមានទម្ងន់សរុបអតិបរមាលើសពី ៣,៥ (បីក្បឿសប្រាំ) តោនឡើងទៅ
- រថយន្តក្រុង សំដៅដល់រថយន្តដឹកជញ្ជូនអ្នកដំណើរធុនធំដែលបម្រើសេវាដឹកជញ្ជូនសាធារណៈលើកំណាត់ផ្លូវមានកំណត់ក្នុងរាជធានី ឬទីក្រុង និងយកកម្រៃ
- យានយន្តកសិកម្មកែច្នៃ សំដៅដល់យានយន្តបករណ៍កែច្នៃសម្រាប់បម្រើការងារកសិកម្ម ដូចជាយានយន្តច្រូតស្រូវ យានយន្តបោកបែនស្រូវ និងយានយន្តកិនស្រូវជាអាទិ៍
- យានយន្តបករណ៍ សំដៅដល់យានយន្តពិសេសដែលមានឧបករណ៍ គ្រឿងចក្របំពាក់បន្ថែមគ្មានផ្ទុកមនុស្ស ឬគ្មានផ្ទុកទំនិញនៅក្រៅកាប៊ីន ដូចជារថយន្តលាយស៊ីម៉ង់ត៍ ឬរថយន្តសម្រាប់បម្រើការងារសាងសង់ផ្លូវ ស្ពានជាអាទិ៍
- រថយន្តធ្វើអាជីវកម្មដឹកជញ្ជូនទំនិញ និងអ្នកដំណើរ សំដៅដល់រថយន្តធ្វើអាជីវកម្មដឹកជញ្ជូនទំនិញរបស់អ្នកដទៃ ឬផ្ទាល់ខ្លួន និងដឹកជញ្ជូនអ្នកដំណើរ
- អ្នកប្រើប្រាស់ផ្លូវ សំដៅដល់អ្នកបើកបរ និងថ្មើរជើងដែលធ្វើដំណើរនៅលើផ្លូវ
- ទម្ងន់ទទេរបស់យាន សំដៅដល់ទម្ងន់របស់យានដែលគ្មានមនុស្ស ឬគ្មានទំនិញ ប៉ុន្តែមានប្រេងឥន្ធនៈសម្រាប់ផ្តល់ឲ្យយាន មានឧបករណ៍ជួសជុល និងកង់បម្រុង
- ទម្ងន់ផ្ទុកអតិបរមារបស់យាន សំដៅដល់ផលបូកទម្ងន់ផ្ទុកមនុស្ស និងទម្ងន់ផ្ទុកទំនិញដែលកំណត់ដោយរោងចក្រផលិតយាន

ទម្ងន់សរុបអតិបរមារបស់យាន សំដៅដល់ផលបូកសរុបទម្ងន់ទទេរបស់យានជាមួយនឹងទម្ងន់ផ្ទុកអតិបរមារបស់យាន ។ ប្រសិនបើយានមានសណ្តោង ទម្ងន់សរុបអតិបរមារបស់យាន គឺជាផលបូកនៃទម្ងន់សរុបអតិបរមារបស់យាននីមួយៗ

២១

- ទម្ងន់សរុបអនុញ្ញាតអតិបរមារបស់យាន សំដៅដល់ផលបូកទម្ងន់ទទេរបស់យានជាមួយនឹងទម្ងន់ផ្ទុកមនុស្ស និងទម្ងន់ផ្ទុកទំនិញអនុញ្ញាត ។ ប្រសិនបើយានមានសណ្តោងទម្ងន់សរុបអនុញ្ញាតអតិបរមារបស់យាន គឺជាផលបូកនៃទម្ងន់សរុបអតិបរមារបស់យាននីមួយៗ
- ទម្ងន់សរុបជាក់ស្តែងរបស់យាន សំដៅដល់ផលបូកទម្ងន់ទទេរបស់យានជាមួយនឹងទម្ងន់ផ្ទុកមនុស្ស និងទម្ងន់ផ្ទុកទំនិញជាក់ស្តែង
- ទំនិញ សំដៅដល់សម្ភារៈ វត្ថុ ដី ថ្ម ក្រួស ខ្សាច់ ប្រេងឥន្ធនៈ សត្វ និងវត្ថុផ្សេងៗទៀតដែលដឹកជញ្ជូនតាមយានជំនិះ
- រ៉ឺម៉ក សំដៅដល់យានសម្រាប់ថ្នាក់ជាមួយរថយន្ត ឬយានជំនិះផ្សេងទៀត
- ស៊ីម៉ឹម៉ក សំដៅដល់យានសម្រាប់ថ្នាក់ជាប់នឹងក្បាលរថយន្តសណ្តោង ។

ជំពូកទី ២
សញ្ញាចរាចរណ៍

មាត្រា ៥.-

សញ្ញាចរាចរណ៍ផ្លូវគោករួមមានផ្នែកសញ្ញាចរាចរណ៍នៅតាមផ្លូវ ភ្លើងសញ្ញាចរាចរណ៍ គំនូសសញ្ញាចរាចរណ៍នៅលើផ្លូវ សញ្ញាបញ្ជារបស់ភ្នាក់ងារចរាចរណ៍ និងសញ្ញាផ្សេងៗទៀត ។

ផ្នែកសញ្ញាចរាចរណ៍ ភ្លើងសញ្ញាចរាចរណ៍ និងគំនូសសញ្ញាចរាចរណ៍នៅលើផ្លូវ ត្រូវរៀបចំជាប្រព័ន្ធទាក់ទងស៊ីចង្វាក់គ្នាជាហូរហែនៅតាមកន្លែងមានសារប្រយោជន៍ ដែលធ្វើឲ្យអ្នកប្រើប្រាស់ផ្លូវងាយស្រួលមើលឃើញ ។

សញ្ញាគ្រោះថ្នាក់នៅតាមដងផ្លូវដែលមានលក្ខណៈមិនអចិន្ត្រៃយ៍ ត្រូវដាក់ក្នុងចម្ងាយសមស្របល្មមគ្រប់គ្រាន់តាមប្រភេទផ្លូវ ចំណាត់ថ្នាក់ផ្លូវ និងស្ថានភាពផ្លូវ ដែលអាចធ្វើឲ្យអ្នកបើកបរមានស្មារតីប្រុងប្រយ័ត្នជាមុនបាន ។

ហាមបិទក្រដាស ឬរបស់ផ្សេងៗទៀត ឬគូសវាសនៅលើផ្នែកសញ្ញា ឬប្រើប្រាស់ទម្រង់ផ្នែកសញ្ញាឬនៅលើសម្ភារៈអ្វីផ្សេងៗទៀតដែលប្រើប្រាស់សម្រាប់សញ្ញាចរាចរណ៍ ដែលជាហេតុធ្វើឲ្យអ្នកបើកបរមិនអាចមើលឃើញសញ្ញាចរាចរណ៍ច្បាស់បានល្អ ឬយល់ខ្លឹមសារសញ្ញាចរាចរណ៍មិនបានត្រឹមត្រូវ ឬធ្វើឲ្យអ្នកបើកបរចាំងវែក ។

រូបភាព និងខ្លឹមសារស្តីពីសញ្ញាចរាចរណ៍ផ្លូវគោក ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសាធារណការនិងដឹកជញ្ជូន ។

មាត្រា ៦.-

លំដាប់សិទ្ធិអាទិភាពត្រូវបានកំណត់ដូចតទៅ ៖
១- ផ្នែកសញ្ញាចរាចរណ៍មានសិទ្ធិអាទិភាពលើបទប្បញ្ញត្តិចរាចរណ៍ ។

(Handwritten mark)

២- ភ្លើងសញ្ញាចរាចរណ៍មានសិទ្ធិអាទិភាពលើផ្លាកសញ្ញាចរាចរណ៍ ។

៣- សញ្ញាបញ្ជារបស់ភ្នាក់ងារចរាចរណ៍មានសិទ្ធិអាទិភាពលើភ្លើងសញ្ញាចរាចរណ៍ គំនូសសញ្ញាចរាចរណ៍នៅលើទ្រូងផ្លូវ ផ្លាកសញ្ញាចរាចរណ៍នៅតាមដងផ្លូវ និងបទប្បញ្ញត្តិចរាចរណ៍ទាំងឡាយ ។

ជំពូកទី ៣

អ្នកបើកបរយានជំនិះ

មាត្រា ៧.-

ការបើកបរយានជំនិះគ្រប់ប្រភេទក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវប្រកាន់ស្តាំជានិច្ច ។ គ្រប់យានជំនិះដែលមានចលនានៅលើផ្លូវថ្នល់ ត្រូវតែមានអ្នកបើកបរ ។

រថយន្តដឹកទំនិញដែលមានទម្ងន់សរុបលើសពី ១៦ (ដប់ប្រាំមួយ) តោន ឬរថយន្តដឹកអ្នកដំណើរដែលផ្ទុកអ្នកដំណើរចាប់ពី ៣៥ (សាមសិបប្រាំ) នាក់ឡើង ត្រូវមានអ្នកបើកបរ ១ (មួយ) នាក់ និងជំនួយការបើកបរ ១ (មួយ) នាក់ ដែលកាន់បណ្ណបើកបរត្រឹមត្រូវតាមប្រភេទរថយន្តអមជាមួយស្របតាមប្រភេទផ្លូវ ចម្ងាយផ្លូវ និងពេលវេលាធ្វើដំណើរ ។

មាត្រា ៨.-

គ្រប់អ្នកបើកបរយានយន្តគ្រប់ប្រភេទ ត្រូវអនុវត្តនូវវិធានការដូចខាងក្រោម ៖

១-អ្នកបើកបរយានយន្តដែលមានទំហំស៊ីឡាំងចាប់ពី ៤៩ (សែសិបប្រាំបួន) សង់ទីម៉ែត្រគូបឡើងទៅ ត្រូវមានបណ្ណបើកបរតាមប្រភេទយានយន្ត ។

២-នៅពេលបើកបរយានជំនិះ អ្នកបើកបរត្រូវមានស្មារតីប្រុងប្រយ័ត្នជាប់ជានិច្ចហើយស្ថិតក្នុងស្ថានភាពដែលអាចធ្វើសកម្មភាពបើកបរបានយ៉ាងស្រួល និងឆាប់រហ័ស ជាពិសេស លទ្ធភាពនៃការធ្វើចលនាមិនត្រូវឲ្យមានការខានឡើយ ។

៣-ហាមធ្វើឲ្យខានដល់អ្នករស់នៅជាប់តាមដងផ្លូវ និងអ្នកប្រើប្រាស់ផ្លូវ ។

៤-ហាមពិសាគ្រឿងស្រវឹងដែលបណ្តាលឲ្យមានអត្រាជាតិអាល់កុលចាប់ពី ០,២៥ (សូន្យក្បៀសម្ភៃប្រាំ) មីលីក្រាមក្នុងមួយលីត្រខ្យល់ ឬចាប់ពី ០,៥០ (សូន្យក្បៀសហាសិប) ក្រាមក្នុងមួយលីត្រឈាមឡើងទៅ ។

៥-ហាមបើកបរយានជំនិះដែលមានកង់ច្រវាក់ដែក ផ្ទាល់លើទ្រូងផ្លូវ ។ យានជំនិះប្រភេទនេះត្រូវដឹកតាមយានជំនិះដែលមានប្រភេទកង់កៅស៊ូ ។

៦-ហាមប្រើទូរស័ព្ទនៅពេលកំពុងបើកបរយានជំនិះដោយគ្មានឧបករណ៍ សំឡេងភ្ជាប់

៧-ហាមផ្ទុកអ្នកដំណើរ ទំនិញ ឬវត្ថុផ្សេងៗដែលនាំឲ្យបាំងភ្នែកអ្នកបើកបរ ។

៨-ទ្រាបក្រយានយន្តអាចផ្ទុកមនុស្សពីរនាក់ និងអាចបន្ថែមបានកុមារមួយនាក់ ។ អ្នកបើកបរទ្រាបក្រយានយន្ត និងអ្នករួមដំណើរ ព្រមទាំងកុមារដែលមានអាយុចាប់ពី ៣ (បី) ឆ្នាំឡើងទៅ ត្រូវពាក់

ម្នាក់សុវត្ថិភាពឲ្យបានត្រឹមត្រូវ ។ អ្នកបើកបរត្រឹមត្រូវយានយន្ត និងអ្នកបើកបរទោចក្រយានយន្តសណ្តោង រឹមកត្រូវពាក់មួកសុវត្ថិភាពឲ្យបានត្រឹមត្រូវ ។

៩- នៅក្នុងទីប្រជុំជនអ្នកបើកបរ និងអ្នករួមដំណើរជិះកៅអីមុខនៃរថយន្ត ត្រូវពាក់ខ្សែក្រវាត់ សុវត្ថិភាព ។

១០- នៅក្រៅទីប្រជុំជនអ្នកបើកបរ និងអ្នករួមដំណើរទាំងអស់តាមរថយន្ត ត្រូវពាក់ខ្សែ ក្រវាត់សុវត្ថិភាព ស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៩០ នៃច្បាប់នេះ ។

១១- កុមារអាយុតិចជាង ១០ (ដប់) ខែ ត្រូវដាក់ក្នុងកៅអីសម្រាប់កុមារដេក និងមានខ្សែ ក្រវាត់សុវត្ថិភាពចងផ្អែកកៅអីនេះឲ្យជាប់ទៅនឹងកៅអីក្រោយនៃរថយន្ត ។

១២- កុមារមានអាយុចាប់ពី ១០ (ដប់) ខែ ទៅក្រោម ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ ត្រូវអង្គុយក្នុងកៅអីសម្រាប់ កុមារដែលមានខ្សែក្រវាត់សុវត្ថិភាពចងផ្អែកកៅអីនេះឲ្យជាប់ទៅនឹងកៅអីក្រោយនៃរថយន្ត ។

១៣- ហាមកុមារអាយុក្រោម ១០ (ដប់) ឆ្នាំ អង្គុយនៅកៅអីមុខនៃរថយន្ត ។

មាត្រា ៩.-

នៅលើទ្រូងផ្លូវដែលមានទិសចរាចរណ៍ពីរ ហើយដែលគ្មានគំនូសសញ្ញាបែងចែកទិសចរាចរណ៍ អ្នកបើកបរត្រូវប្រើប្រាស់ពាក់កណ្តាលទ្រូងផ្លូវផ្នែកខាងស្តាំ ដោយបើកបរកៀកទៅខាងស្តាំ ។

នៅលើទ្រូងផ្លូវឯកទិសដែលមានគំនូសសញ្ញាបែងចែកគន្លងផ្លូវ អ្នកបើកបរត្រូវបើកបរកៀកទៅ ខាងស្តាំលើកលែងតែត្រូវការបត់ឆ្វេង ។ អ្នកបើកបរអាចប្រើប្រាស់ទ្រូងផ្លូវខាងឆ្វេងបាននៅពេលដែល ឬ ឈប់ ។ ដោយឡែកនៅក្នុងទីប្រជុំជន ការប្រើប្រាស់ទ្រូងផ្លូវត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រី ក្រសួងសាធារណការ និងដឹកជញ្ជូន ។

មាត្រា ១០.-

នៅលើគន្លងផ្លូវតម្រូវសម្រាប់យានជំនិះប្រភេទណាមួយ អ្នកបើកបរយានជំនិះប្រភេទដទៃមិន ត្រូវបើកបរចូលក្នុងគន្លងនេះទេ លើកលែងតែត្រូវចាកចេញ ឬចូលទៅក្នុងគន្លងផ្លូវរបស់ខ្លួន ។

នៅលើទ្រូងផ្លូវដែលមានទិសចរាចរណ៍ពីរ ហើយមានគំនូសបែងចែកទ្រូងផ្លូវ អ្នកបើកបរត្រូវ ប្រកាន់យកចំណែកផ្លូវខាងស្តាំ ។

នៅលើទ្រូងផ្លូវឯកទិសដែលមានគន្លងផ្លូវពីរ ឬច្រើន អ្នកបើកបរត្រូវប្រកាន់យកគន្លងផ្លូវខាង ស្តាំបំផុត ។ ក្នុងករណីមានចរាចរណ៍ចង្អៀតខ្លាំង អ្នកបើកបរអាចបើកបរបានលើគ្រប់គន្លងផ្លូវ ។

នៅលើទ្រូងផ្លូវដែលមានទិសចរាចរណ៍ពីរផ្ទុយគ្នា ហើយនៅលើចំណែកផ្លូវនៃទិសនីមួយៗដែល មានគន្លងផ្លូវពីរ ឬច្រើន អ្នកបើកបរត្រូវប្រកាន់យកគន្លងផ្លូវខាងស្តាំបំផុត ។ ក្នុងករណីមានចរាចរណ៍ ចង្អៀតខ្លាំង អ្នកបើកបរអាចបើកបរបានលើគ្រប់គន្លងផ្លូវតាមទិសចរាចរណ៍ ។

ក្នុងករណីមានចរាចរណ៍ចង្អៀតខ្លាំង ដូចមានចែងនៅកថាខណ្ឌ ៣ និងកថាខណ្ឌ ៤ ខាង លើយានជំនិះនៅក្នុងគន្លងណាមួយលឿនជាងយានជំនិះនៅក្នុងគន្លងណាមួយទៀត មិនចាត់ទុកជា

(Handwritten mark)

ការដែលឡើយ ។ ចំពោះអ្នកបើកបរយានជំនិះដែលមានទម្ងន់សរុបលើសពី ៣,៥(បីក្បឿសប្រាំ)តោន ត្រូវប្រកាន់យកគន្លងផ្លូវខាងស្តាំជានិច្ច លើកលែងមានការបត់ធ្វេង ឬនៅពេលដែលអាចប្រើប្រាស់គន្លង ផ្លូវផ្សេងទៀតបាន ។ ដោយឡែកនៅក្នុងទីប្រជុំជន ការប្រើប្រាស់ទ្រូងផ្លូវត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសាធារណការ និងដឹកជញ្ជូន ។

មាត្រា ១១.-

ភ្លើងសញ្ញាចរាចរណ៍បញ្ចេញពន្លឺពណ៌លឿង ជាសញ្ញាឲ្យប្រុងប្រយ័ត្ន ត្រៀមឈប់ ពន្លឺពណ៌បៃតង ជាសញ្ញាអនុញ្ញាតឲ្យយានជំនិះចេញដំណើរ ពន្លឺពណ៌ក្រហមជាសញ្ញាឃាត់ឲ្យឈប់ ។

ភ្លើងសញ្ញាចរាចរណ៍បញ្ចេញពន្លឺក្រហមគឺជាសញ្ញាឃាត់ឲ្យឈប់ អ្នកបើកបរត្រូវឈប់នៅមុខ ខ្សែបន្ទាត់គំនូសជាប់ពណ៌សកាត់ទទឹងទ្រូងផ្លូវ ឬមុខគំនូសសម្រាប់ប្រើរឿងឆ្លងកាត់ ។ បើគ្មានឧបសគ្គ នៅខាងមុខ យានជំនិះខាងស្តាំបំផុតអាចបត់ស្តាំបានដោយប្រុងប្រយ័ត្ន លើកលែងតែមានភ្លើងសញ្ញា ព្រួញក្រហមហាមបត់ស្តាំ ។

មាត្រា ១២.-

អ្នកបើកបរត្រូវរវាងតាមស្តាំដៃ នៅគ្រប់រង្វង់មូល ឬខ្សែបែងចែកទ្រូងផ្លូវ ដែលជាឧបសគ្គនៃ ចលនាគ្រង់ទៅមុខរបស់យានជំនិះ លើកលែងតែមានកំណត់ផ្ទុយ ។

មាត្រា ១៣.-

អ្នកបើកបរមិនត្រូវបើកបរទន្ទឹមគ្នានៅលើទ្រូងផ្លូវ ឬគន្លងផ្លូវតែមួយទេ ។ អ្នកបើកបរមិនត្រូវ បើកបរកាត់ ឬដៃក្បួនយោធា ឬក្បួននគរបាល ឬក្បួនគណៈប្រតិភូ ឬក្បួនដង្ហែផ្លូវការ ។

មាត្រា ១៤.-

- បែបបទនៃការសណ្តោង ត្រូវអនុវត្តតាមបញ្ញត្តិដូចខាងក្រោម ៖
- ចំពោះការថ្កកសណ្តោងយានជំនិះ អ្នកបើកបរត្រូវប្រើខ្សែកាប ឬដងដែក ឬឧបករណ៍ សម្រាប់ថ្កក ដែលធានាជាប់មាំល្អ និងងាយស្រួលក្នុងការបត់បែន
 - ហាមអ្នកបើកបរប្រើខ្សែសណ្តោងចំពោះយានជំនិះដែលមានទម្ងន់សរុបលើសពី ៥ (ប្រាំ) តោនឡើងទៅ
 - ហាមអ្នកបើកបរសណ្តោងយានជំនិះលើសពីមួយគ្រឿង ឬសណ្តោងយានជំនិះដែលមាន សណ្តោងរឹមក ឬសីមីរឹមក

ហាមសណ្តោងទោចក្រយាន ឬទោចក្រយានយន្ត
- ហាមអ្នកបើកបរសណ្តោងរថយន្តគ្រប់ប្រភេទដែលមានអ្នកដំណើរនៅក្នុងនោះក្រៅពី អ្នកកាន់ចង្កូត

Handwritten mark

- រថយន្តដែលមានសណ្តោងរ៉ឺម៉ក ឬស៊ីម៉ង់ត៍ ត្រូវមានសញ្ញាត្រីកោណសមបាតដែលមាន
កញ្ចក់ចាំងពន្លឺពណ៌លឿងពីរដាក់នៅកាងរថយន្តខាងមុខអមសងខាងផ្នែកលេខ ។

បច្ចេកទេសនៃការថ្នក់សណ្តោងរ៉ឺម៉ក ឬស៊ីម៉ង់ត៍និងការដោះរ៉ឺម៉ក ឬស៊ីម៉ង់ត៍ចេញពីរថយន្ត
ឬក្បាលរថយន្ត ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសាធារណការ និងដឹកជញ្ជូន ។

មាត្រា ១៥.-

នៅកន្លែងរថយន្តក្រុងឈប់នៅក្នុងទីប្រជុំជន អ្នកបើកបរយានជំនិះគ្រប់ប្រភេទត្រូវបន្ថយល្បឿន
ហើយបើចាំបាច់ត្រូវឈប់ដើម្បីទុកឲ្យរថយន្តក្រុងចេញ ចូល ឬឈប់បានដោយងាយស្រួល ។

មាត្រា ១៦.-

ល្បឿនបើកបរយានជំនិះត្រូវកំណត់តាមលក្ខខណ្ឌដូចខាងក្រោមនេះ ៖

- ការកំណត់ល្បឿនសម្រាប់យានជំនិះត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ
- អ្នកបើកបរមិនត្រូវប្រើល្បឿនយឺតខុសប្រក្រតីដោយគ្មានមូលហេតុត្រឹមត្រូវ ដែលធ្វើឲ្យរំខាន
ដល់យានជំនិះដទៃទៀតទេ ។ អ្នកបើកបរដែលប្រើល្បឿនយឺត ត្រូវបើកបរអែបទៅខាងស្តាំ
ដើម្បីទុកឲ្យអ្នកបើកបរដែលប្រើល្បឿនលឿនដឹងពីខាងច្នៃដៃបានដោយងាយស្រួល
- អ្នកបើកបរណាដែលត្រូវបង្ខំចិត្តបន្ថយល្បឿនឲ្យយឺតខុសប្រក្រតី ត្រូវឲ្យដំណឹងដល់អ្នកបើកបរ
ផ្សេងទៀតដោយប្រើភ្លើងសញ្ញាអាសន្ន ហើយត្រូវបើកបរអែបទៅខាងស្តាំបំផុតនៃទ្រូងផ្លូវ
- បទប្បញ្ញត្តិកំណត់ល្បឿនមិនអនុវត្តចំពោះអ្នកបើកបរយានយន្ត ក្បួននគរបាល ក្បួនយោធា
ក្បួនគណៈប្រតិភូ ក្បួនថ្នាក់ដឹកនាំជាន់ខ្ពស់ យានយន្តពន្លត់អគ្គិភ័យ យានយន្តសង្គ្រោះរបស់
មន្ទីរពេទ្យ និងយានយន្តខ្លះទៀតដែលបន្តិសូរសព្ទ ភ្លើងសញ្ញាពិសេស នៅពេលកំពុងបំពេញ
ភារកិច្ចឡើយ ។

មាត្រា ១៧.-

ក្នុងគ្រប់ករណីអ្នកបើកបរត្រូវគ្រប់គ្រងលើល្បឿនបើកបររបស់ខ្លួនជានិច្ច ហើយត្រូវបើកបរ
ក្នុងល្បឿនសមស្របទៅតាមស្ថានភាពជាក់ស្តែង ដើម្បីអាចបញ្ឈប់យានជំនិះបានទាន់ពេលវេលា
និងដោយគ្មានគ្រោះថ្នាក់ ។

អ្នកបើកបរត្រូវបន្ថយល្បឿន ក្នុងករណីដូចខាងក្រោម ៖

- ១-ពេលជៀសគ្នានៅលើផ្លូវចង្អៀត ។
- ២-ពេលជៀសរថយន្តដឹកជញ្ជូនអ្នកដំណើរ ឬរថយន្តដឹកជញ្ជូនកុមារ ដែលកំពុងឈប់
ដាក់អ្នកដំណើរ ឬកុមារឡើងចុះ ។
- ៣-ពេលទៅជិតដល់ស្ពាន ឬជិតដល់ផ្លូវរថភ្លើងឆ្លងកាត់ ។
- ៤-ពេលអាកាសធាតុមិនល្អដែលមិនអាចមើលឃើញបានឆ្ងាយ និងច្បាស់ ។

(Handwritten mark)

៥-ពេលប្តូរទិសចរាចរណ៍ ។

៦-កន្លែងផ្លូវបត់ ផ្លូវកោង ផ្លូវអិល ផ្លូវប្រសព្វ ឬរង្វង់មូល ។

៧-ពេលជិតដល់ទូលខ្ពស់ ឬពេលចុះចំណោត ។

៨-ពេលជៀស ឬជែងក្បួនយានកំពុងឈប់ ឬនៅពេលជៀស ឬជែងក្បួនដង្ហែរផ្សេងៗ ។

៩-ពេលមានវត្តជាឧបសគ្គ ឬមានផ្ទះច្រើនកៀកជាប់ទ្រូងផ្លូវ ។

១០-ក្នុងគ្រប់ករណីដែលមានផ្លាកសញ្ញាឲ្យបន្ថយល្បឿន ឬសញ្ញាគ្រោះថ្នាក់ ។

១១-កាលណាមានយានយន្តរបស់នគរបាល យោធា កងរាជអាវុធហត្ថ ក្បួនគណៈប្រតិភូ ក្បួនថ្នាក់ដឹកនាំជាន់ខ្ពស់ យានយន្តពន្ធដារអគ្គិភ័យ យានយន្តសង្គ្រោះរបស់មន្ទីរពេទ្យ មានបន្លឺសូរសព្ទ ឬភ្លើងសញ្ញា ឬយានយន្តផ្សេងទៀតដែលមានបន្លឺសូរសព្ទ ឬភ្លើងសញ្ញា អ្នកប្រើប្រាស់ផ្លូវទាំងអស់ត្រូវបន្ថយល្បឿន ហើយបើកបរអែបទៅខាងស្តាំ បើចាំបាច់ត្រូវឈប់នៅកៀនបំផុតដែលអាចធ្វើទៅបាន ដើម្បីសម្រួលផ្លូវឲ្យយានយន្តទាំងនេះធ្វើដំណើរទៅមុខដោយសុវត្ថិភាព ។

១២-កន្លែងមានសាលារៀន មន្ទីរពេទ្យដែលមានទីតាំងស្ថិតនៅក្បែរផ្លូវមិនលើសពី ៥០ (ហាសិប) ម៉ែត្រ ។

មាត្រា ១៨.-

យានយន្តដែលធ្វើចរាចរណ៍នៅពីក្រោយយានយន្តមួយផ្សេងទៀត ត្រូវរក្សាទុកចន្លោះសុវត្ថិភាព គ្រប់គ្រាន់ដើម្បីជៀសវាងការប៉ះទង្គិច នៅពេលដែលយានយន្តខាងមុខបន្ថយល្បឿន ឬឈប់ដោយចៃដន្យ ។ ចន្លោះសុវត្ថិភាពសម្រាប់យានយន្តគ្រប់ប្រភេទដែលធ្វើចរាចរណ៍នៅលើផ្លូវថ្នល់ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសាធារណការ និងដឹកជញ្ជូន ។

មាត្រា ១៩.-

ក្នុងការជែង អ្នកបើកបរត្រូវអនុវត្តដូចខាងក្រោម ៖

១- អ្នកបើកបរយានជំនិះគ្រប់ប្រភេទត្រូវជែងទៅខាងឆ្វេង ។ ប៉ុន្តែអ្នកបើកបរអាចជែងទៅខាងស្តាំបាន ប្រសិនបើអ្នកបើកបរយានដែលត្រូវគេជែងនោះ បាននិងកំពុងធ្វើសញ្ញាប្តូរទិសខាងឆ្វេង ហើយឈប់ ឬត្រៀមដើម្បីបត់ឆ្វេង ។

២- មុននឹងជែង អ្នកបើកបរត្រូវដឹងច្បាស់ថា ការជែងនេះមិនបណ្តាលឲ្យមានគ្រោះថ្នាក់អ្វីឡើយ ដោយត្រូវអនុវត្តដូចខាងក្រោម ៖

ក-ឃើញច្បាស់ថា នៅខាងមុខគ្មានឧបសគ្គហើយអាចបើកបរចូលទៅក្នុងចរាចរណ៍

ប្រតិបត្តិបាននៅពេលដែលរួច ដោយមិនរំខានដល់ការធ្វើចរាចរណ៍របស់អ្នកដទៃឡើយ ។

ខ-គ្មានអ្នកបើកបរយានជំនិះណាមួយដែលនៅពីក្រោយខ្លួនចាប់ផ្តើមសុំជែងខ្លួន ។

គ-គ្មានឲ្យសញ្ញាសុំជែងយានផ្សេងទៀត ពីអ្នកបើកបរយានជំនិះខាងមុខខ្លួន ។

ឃ- ត្រូវដឹងច្បាស់ថាល្បឿនសមាមាត្ររវាងយានទាំងពីរ អាចឲ្យជើងក្នុងរយៈពេលខ្លី បំផុតបាន ។

ង- ត្រូវធ្វើសញ្ញាសុំជើង ដោយប្រើសញ្ញាប្តូរទិសខាងឆ្វេង ហើយក្នុងករណីចាំបាច់ត្រូវ ប្រើបន្ថែមភ្លើងកូត ហ្វាឆ្លាស់គ្នានៅពេលយប់ ឬស៊ីផ្លេនៅពេលថ្ងៃ លើកលែងតែក្នុងទីប្រជុំជនដែលការ ប្រើប្រាស់ស៊ីផ្លេសុំជើង ត្រូវហាមឃាត់ ។

ច- ត្រូវដឹងច្បាស់ថា អ្នកបើកបរយានជំនិះខាងក្រោយនិងខាងមុខបានដឹងអំពីការសុំ ជើងរបស់ខ្លួនហើយ ។

ឃ- នៅពេលដឹងថាយានខាងក្រោយសុំជើង អ្នកបើកបរយានខាងមុខត្រូវពិនិត្យចំណែក ផ្លូវខាងមុខខ្លួន បើគ្មានឧបសគ្គអ្វីទេ ត្រូវឲ្យសញ្ញាប្តូរទិសខាងស្តាំ ឬលើកដៃឆ្វេងឡើងលើបត់ទៅស្តាំ និងបន្ថយល្បឿនអែបទៅខាងស្តាំ ជាសញ្ញាឲ្យអ្នកបើកបរយានខាងក្រោយដែលសុំជើងដឹងថាអាចជើង បាន ។ ក្នុងករណីដែលអ្នកបើកបរខាងមុខពិនិត្យឃើញថានៅចំណែកផ្លូវខាងមុខខ្លួនមិនទំនេរ ឬមាន ឧបសគ្គត្រូវធ្វើសញ្ញាប្តូរទិសខាងឆ្វេង ឬលាតដៃឆ្វេងសន្ធឹងត្រង់ទៅខាងក្រៅជាសញ្ញាឲ្យដឹងថាការជើង ពុំទាន់អាចធ្វើទៅបានទេ ។

៤- នៅពេលជើង ត្រូវបង្កើនល្បឿន និងទុកចន្លោះពីយានមួយទៀតយ៉ាងតិច ១ (មួយ) ម៉ែត្រ ។

៥- នៅលើទ្រូងផ្លូវគ្មានគំនូសបង្អួត អ្នកបើកបរយានអាចជើងដោយប្រើប្រាស់ទ្រូងផ្លូវមួយ ចំហៀងទៀតបាន ប្រសិនបើទង្វើនេះមិនធ្វើឲ្យមានគ្រោះថ្នាក់ ឬរំខានដល់យានដែលបើកបរផ្ទុយ នឹង ទិសរបស់ខ្លួន ។

៦- នៅពេលជើងផុត អ្នកបើកបរត្រូវធ្វើសញ្ញាប្តូរទិសខាងស្តាំវិញ ដើម្បីឲ្យដំណឹងថាខ្លួនត្រូវ ចូលក្នុងចរន្តចរាចរណ៍របស់ខ្លួនវិញ ។

៧- ក្នុងករណីទ្រូងផ្លូវមានគន្លងផ្លូវច្រើនតាមទិសចរាចរណ៍ តែមួយសម្រាប់ទិសដៅផ្សេងគ្នា យានស្ថិតនៅគន្លងណាមួយបើកបរលឿនជាងយាននៅគន្លងណាមួយទៀត មិនចាត់ទុកជាការជើងឡើយ ។

ហាមជើងគ្នានៅក្នុងករណីខាងក្រោម ៖

- ជើងគ្នាជាបីជួរ (ជើងលើរថយន្តដែលកំពុងជើងគ្នា)
- កន្លែងមានសញ្ញាហាមជើង
- នៅកន្លែងផ្លូវកោង ឬផ្លូវឡើងទួល លើកលែងតែការជើងនេះអាចទុកឲ្យផ្នែកទ្រូងផ្លូវ ខាងឆ្វេងគំនូសបង្អួតកណ្តាលនៅទំនេរបាន
- នៅជិត ឬកន្លែងផ្លូវបត់ ផ្លូវខ្វែង ផ្លូវអិល
- នៅកន្លែងកំពូលផ្លូវចោត ផ្លូវតូចចង្អៀត ឬផ្លូវដាក់សញ្ញាបន្ថយល្បឿន
- នៅលើស្ពាន ឬពេលចុះចំណោត
- នៅកន្លែងការដ្ឋាន
- នៅជិត ឬកន្លែងកំណាត់ផ្លូវដែលទុកសម្រាប់ប្រើជើងឆ្លងកាត់

(Handwritten mark)

- នៅផ្លូវក្រោមស្ថាន ឬផ្លូវរូង
- នៅពេលមើលឃើញមិនច្បាស់ ដូចជាពេលភ្លៀងខ្លាំង ចុះអំពូខ្លាំង ដីហុយខ្លាំង ឬផ្សែងខ្លាំង
- នៅជិត ឬកន្លែងផ្លូវថ្នល់កាត់ផ្លូវថ្នល់ភ្លើងដែលគ្មានរបាំង
- នៅលើផ្លូវដែលមានទឹកលិច ។

មាត្រា ២០.-

ក្នុងការជៀស ៖

១- អ្នកបើកបរយានជំនិះគ្រប់ប្រភេទ ត្រូវជៀសគ្នាដោយប្រកាន់ស្តាំដៃរៀងៗខ្លួន ។

២- ពេលជៀសគ្នានៅលើផ្លូវចង្អៀត ឬនៅលើផ្លូវដែលអាចមានគ្រោះថ្នាក់ អ្នកបើកបរត្រូវបន្ថយល្បឿនរៀងៗខ្លួន ។ ក្នុងករណីចាំបាច់ យានជំនិះទាំងពីរត្រូវឈប់ ហើយបើជាយានជំនិះប្រភេទដូចគ្នា យានជំនិះណាចង់ទៅមុនត្រូវធ្វើសញ្ញាសុំផ្លូវដោយលើកដៃ ឬដោយស៊ីផ្លែនៅពេលថ្ងៃ ឬប្រើភ្លើងហ្វាកូតជាសញ្ញានៅពេលយប់ ហើយរង់ចាំយានជំនិះដែលមកពីមុខបញ្ចេញសញ្ញាយល់ព្រមឲ្យទៅមុន ទើបធ្វើដំណើរទៅបាន ។ ប៉ុន្តែបើជាយានជំនិះប្រភេទខុសគ្នា អ្នកបើកបរយានយន្តដែលមានទំហំធំត្រូវទុកផ្លូវឲ្យយានជំនិះដែលមានទំហំតូចជាងយានជំនិះរបស់ខ្លួនធ្វើដំណើរទៅមុន ។

៣- ពេលជៀសគ្នានៅលើផ្លូវតូចដែលបរបានយានជំនិះតែមួយ ហើយមានកន្លែងមួយដែលអាចជៀសគ្នាបាន យានជំនិះណាដែលមកដល់កន្លែងនេះមុន ត្រូវឈប់រង់ចាំនៅកន្លែងនេះ ដើម្បីទុកឲ្យយានជំនិះមួយទៀតជៀសបានស្រួល ។

៤- ក្នុងករណីទ្រូងផ្លូវចង្អៀត មិនអាចជៀសគ្នាបាន ហើយចាំបាច់មានយានជំនិះណាមួយត្រូវថយក្រោយ ត្រូវអនុវត្តដូចខាងក្រោម ៖

ក- ចំពោះយានជំនិះប្រភេទដូចគ្នា យានជំនិះណាចង់ទៅមុន ត្រូវធ្វើសញ្ញាសុំផ្លូវហើយត្រូវមានការយល់ព្រមថយក្រោយពីយានមួយទៀត ។

ខ- ចំពោះយានគ្មានសណ្តោង និងយានមានសណ្តោង យានគ្មានសណ្តោងត្រូវថយក្រោយ ។

គ- ចំពោះយានធុនស្រាល និងធុនធ្ងន់ យានធុនស្រាលត្រូវថយក្រោយ ។

ឃ- ចំពោះរថយន្តដឹកទំនិញ និងរថយន្តដឹកអ្នកដំណើរ រថយន្តដឹកទំនិញត្រូវថយក្រោយ ។

៥- ពេលជៀសគ្នានៅលើផ្លូវចាតហើយចង្អៀត យានជំនិះចុះចំណោតត្រូវឈប់ដើម្បីទុកឲ្យយានជំនិះឡើងចំណោតទៅមុន ។

ក្នុងការជៀសគ្នា យានជំនិះណាមើលឃើញនៅលើចំណែកផ្លូវរបស់ខ្លួនមានឧបសគ្គដូចជាជួរខ្ទប់ ឬយានជំនិះឈប់ស្ងៀម យានជំនិះនោះត្រូវឈប់ដើម្បីទុកឲ្យយានជំនិះមួយទៀតទៅមុន ។

(Handwritten mark)

៧- នៅលើស្ថានចង្អៀតដែលបើកបរបានតែរថយន្តមួយគ្រឿង យានយន្តជនជាតិក្រុង ឬយានយន្តជនជាតិភូមិសាស្ត្រ ឬយានយន្តជនជាតិស្រាលទៅមុន ។

៨- មុនពេលជៀសគ្នានៅពេលយប់ក្រៅទីប្រជុំជន ហើយគ្មានចង្អៀងអគ្គិសនី យានជំនិះ ទាំងពីរត្រូវបិទភ្លើងហ្វារហើយបើកភ្លើងកូតរំញា ។

មាត្រា ២១.-

សិទ្ធិអាទិភាពនៅផ្លូវប្រសព្វ ត្រូវបានកំណត់ដូចខាងក្រោម ៖

១- គ្រប់អ្នកបើកបរនៅពេលទៅជិតដល់ផ្លូវប្រសព្វ ត្រូវបន្ថយល្បឿន និងពិនិត្យមើលចលនា ចរាចរណ៍នៅលើទ្រូងផ្លូវដែលខ្លួនត្រូវឆ្លងកាត់នោះហើយត្រូវធ្វើដំណើរឆ្លងកាត់ដោយប្រុងប្រយ័ត្នបំផុត បើផ្លូវខាងមុខមិនស្រលះល្អ ។ ក្នុងករណីចាំបាច់ ត្រូវធ្វើសញ្ញាឲ្យដំណឹងដល់អ្នកបើកបរដែលមកពីផ្លូវ ផ្សេងទៀត ដោយប្រើសញ្ញាសូរសព្ទពេលថ្ងៃ និងប្រើភ្លើងសញ្ញាកូត ហ្វារឆ្លាស់គ្នានៅពេលយប់ ។ នៅលើ ផ្លូវផ្តល់សិទ្ធិអាទិភាពឲ្យគេ អ្នកបើកបរត្រូវបើកបរក្នុងល្បឿនមួយដែលអាចបញ្ឈប់យានខ្លួនបានដើម្បី ផ្តល់សិទ្ធិដល់យានដែលនៅលើផ្លូវមានសិទ្ធិទៅមុន ។

២- ទោះបីនៅគ្រង់ផ្លូវប្រសព្វ មានភ្លើងសញ្ញាចរាចរណ៍ពណ៌បៃតងដែលអនុញ្ញាតឲ្យធ្វើ ចរាចរណ៍ទៅមុខបានក៏ដោយ ក៏អ្នកបើកបរមិនត្រូវបើកចូលទៅក្នុងផ្លូវប្រសព្វឡើយ ប្រសិនបើអំពើ នេះអាចតម្រូវឲ្យខ្លួនបញ្ឈប់យានជំនិះនៅក្នុងផ្លូវប្រសព្វដោយសារតែមានចរាចរណ៍ចង្អៀតខ្លាំង ។ ក្នុង ករណីបែបនេះ អ្នកបើកបរត្រូវឈប់នៅមុខផ្លូវប្រសព្វ ដើម្បីកុំឲ្យស្ទុះចរាចរណ៍យានដែលមកពីទិស ផ្សេងទៀត ។

៣- នៅផ្លូវប្រសព្វដែលគ្មានសញ្ញាសិទ្ធិអាទិភាព អ្នកបើកបរត្រូវទុកសិទ្ធិឲ្យអ្នកបើកបរយាន ដែលមកពីស្តាំរបស់ខ្លួនទៅមុន ។ ប៉ុន្តែក្នុងករណីផ្លូវប្រសព្វបែកជាបីដែលគ្មានសញ្ញាសិទ្ធិអាទិភាព អ្នក បើកបរយាននៅផ្លូវដែលចប់ត្រូវទុកសិទ្ធិឲ្យអ្នកបើកបរយាននៅលើផ្លូវបន្តទៅមុន ។

៤- អ្នកបើកបរដែលទៅដល់រង្វង់មូល ទោះបីខ្លួនស្ថិតនៅលើផ្លូវប្រភេទណាក៏ដោយ ត្រូវផ្តល់ សិទ្ធិអាទិភាពឲ្យអ្នកបើកបរដែលស្ថិតនៅក្នុងទ្រូងផ្លូវឯកទិសក្រវាត់រង្វង់មូលដែលមានសញ្ញាបង្ហាញ ទិសទៅមុន ។

៥- នៅពេលទៅដល់ផ្លូវប្រសព្វដែលមានដាក់សញ្ញាសម្គាល់សិទ្ធិអាទិភាព អ្នកបើកបរត្រូវ ទុកផ្លូវឲ្យយានជំនិះដែលស្ថិតនៅលើផ្លូវមានសិទ្ធិអាទិភាពធ្វើដំណើរទៅមុន ហើយអាចឆ្លងកាត់ផ្លូវប្រសព្វ នោះបានតែនៅពេលណាដែលខ្លួនជឿជាក់ថាពុំមានគ្រោះថ្នាក់អ្វីឡើយ ។

៦- នៅពេលទៅដល់ផ្លូវប្រសព្វដែលមានដាក់សញ្ញា "ឈប់" អ្នកបើកបរត្រូវឈប់ស្ងៀម នៅមុខគំនូសដាក់ទីងទ្រូងផ្លូវ ដើម្បីទុកឲ្យយានជំនិះនិងថ្មើរជើងដែលនៅលើផ្លូវមានសិទ្ធិធ្វើដំណើរ ទៅមុន ហើយអាចឆ្លងកាត់ផ្លូវប្រសព្វនោះបានតែនៅពេលណាដែលខ្លួនជឿជាក់ថាពុំមានគ្រោះថ្នាក់ អ្វីឡើយ ។

Handwritten mark

៧- ដោយឡែកអ្នកបើកបរត្រូវតែទុកឲ្យយានជំនិះបម្រើការរបស់នគរបាល យោធា កងរាជ អាវុធបាល យានពន្ធដារអគ្គិភ័យ ឬយានសង្គ្រោះរបស់មន្ទីរពេទ្យដែលកំពុងបំពេញភារកិច្ចដោយឲ្យសញ្ញា សូរសព្ទ និងសញ្ញាភ្លើងពិសេសឲ្យដឹងពីការមកដល់របស់ខ្លួនទៅមុន ។

៨- យានជំនិះដែលកំពុងបំពេញភារកិច្ចដូចខាងក្រោមមានសិទ្ធិអាទិភាពតាមលំដាប់ ដូចតទៅ ៖

- យានពន្ធដារអគ្គិភ័យ
- យានសង្គ្រោះរបស់មន្ទីរពេទ្យ
- យាននគរបាល យោធា កងរាជអាវុធបាល ក្បួនគណៈប្រតិភូ ក្បួនថ្នាក់ដឹកនាំជាន់ខ្ពស់ ឬក្បួនយានដែលមាននគរបាលចរាចរណ៍ផ្លូវគោកនាំមុខ ។

៩- មុននឹងបើកបរចេញពីផ្លូវឯកជនដែលមិនបើកឲ្យធ្វើចរាចរណ៍សាធារណៈ ដូចជា ពី ច្រកគេហដ្ឋាន រោងចក្រ អគារ ឬទីលានផ្សេងៗ អ្នកបើកបរត្រូវមានការប្រុងប្រយ័ត្នខ្ពស់បំផុត និងត្រូវ ទុកសិទ្ធិអាទិភាពឲ្យយានជំនិះឬប្រើរឿងដែលកំពុងធ្វើចរាចរណ៍លើផ្លូវសាធារណៈទៅមុន ។

១០- អ្នកបើកបរចេញមកពីផ្លូវលំ ឬផ្លូវដី ត្រូវទុកសិទ្ធិឲ្យអ្នកបើកបរលើផ្លូវផ្សេងទៀតដែល មិនមែនជាផ្លូវលំឬផ្លូវដីទៅមុន ។

១១- នៅគ្រងផ្លូវប្រសព្វ បើទ្រូងផ្លូវមួយមានចែកជាច្រើនគន្លងផ្លូវ ហើយមានគន្លងផ្លូវមួយ ឬច្រើនត្រូវបម្រុងសម្រាប់យានជំនិះប្រភេទខ្លះធ្វើចរាចរណ៍ បទប្បញ្ញត្តិស្តីពីអាទិភាពចរាចរណ៍ដែល មានចែងក្នុងមាត្រានេះ ត្រូវអនុវត្តចំពោះអ្នកបើកបរដែលធ្វើចរាចរណ៍នៅលើគន្លងផ្លូវប្រភេទនេះ លើក លែងតែយានជំនិះដែលមានចែងក្នុងចំណុចទី ៧ និងចំណុចទី ៨ ខាងលើនេះ ។

មាត្រា ២២.-

ការបើកបរឆ្លងកាត់ផ្លូវថ្នល់ភ្លើង ៖

- ១- អ្នកបើកបរត្រូវបន្ថយល្បឿននៅពេលជិតដល់ផ្លូវថ្នល់ភ្លើង ។
- ២- នៅកន្លែងផ្លូវថ្នល់កាត់ផ្លូវថ្នល់ភ្លើងដែលមានដាក់របារ ឬរបាំង អ្នកបើកបរមិនត្រូវបរចូល ទៅទីនោះ នៅពេលដែលរបាំងនោះបិទ ឬកំពុងបិទ ឬកំពុងបើកឡើយ ។
- ៣- នៅកន្លែងមានឆ្នាំនៅគ្រងផ្លូវថ្នល់ភ្លើងឆ្លងកាត់ អ្នកបើកបរត្រូវស្តាប់បញ្ហាឆ្នាំហើយមិនត្រូវ បង្កឲ្យមានឧបសគ្គដល់ការបិទបើករបារ ឬរបាំងឡើយ ។
- ៤- កាលណាមានថ្នល់ភ្លើងមកជិតដល់ អ្នកប្រើប្រាស់ផ្លូវគ្រប់រូបត្រូវឈប់ជាបន្ទាន់ដើម្បីទុក ផ្លូវឲ្យថ្នល់ធ្វើចរាចរណ៍ទៅមុន ។ គង្វាលសត្វទាំងអស់ត្រូវរកវិធីទប់ស្កាត់ហ្វូងសត្វពាហនៈ កុំឲ្យឆ្លង កាត់ផ្លូវថ្នល់ភ្លើងជាដាច់ខាត ។

៥- កាលណាថ្នល់ភ្លើងបន្លឺសញ្ញាជិតមកដល់ អ្នកបើកបរគ្រប់រូបត្រូវឈប់យ៉ាងតិច ២ (ពីរ) ម៉ែត្រពីរបារ ឬរបាំង ហើយបើគ្មានរបារ ឬរបាំង ត្រូវឈប់យ៉ាងតិច ៥ (ប្រាំ) ម៉ែត្រពីផ្លូវថ្នល់ភ្លើង ។

(Handwritten mark)

៦- ក្នុងករណីដែលយានជំនិះគាំងដំណើរ ឬប្លង់សត្វធ្វើដំណើរចូលមកជ្រុលទៅលើផ្លូវ រថភ្លើង អ្នកបើកបរ ឬគ្រួសារសត្វ ត្រូវរិះរកមធ្យោបាយកុំឲ្យមានកើតជាឧបសគ្គដល់រថភ្លើង ឬត្រូវឲ្យ ជំណាំងដល់ភ្នាក់ងារទទួលខុសត្រូវផ្លូវរថភ្លើងដែលនៅជិតបំផុតអំពីគ្រោះថ្នាក់ដែលនឹងអាចកើតឡើង បាននោះប្រសិនបើខ្លួនមិនអាចបញ្ជៀសឧបសគ្គលើផ្លូវរថភ្លើងដោយខ្លួនឯងបាន ។

មាត្រា ២៣.-

ការឈប់និងការចតនៅលើផ្លូវថ្នល់ ត្រូវអនុវត្តដូចខាងក្រោម ៖

១- គ្រប់យានជំនិះដែលឈប់ ឬចត មិនត្រូវបង្ហូរខ្លាំងដល់យានជំនិះផ្សេងៗ ទៀតដែល កំពុងធ្វើចរាចរណ៍ ។

២- នៅក្នុងទីប្រជុំជន គ្រប់យានជំនិះត្រូវឈប់ ឬចតនៅតាមទិសដែលខ្លួនកំពុងធ្វើចរាចរណ៍ ដោយអនុវត្តតាមបទប្បញ្ញត្តិដូចខាងក្រោម ៖

- ចំពោះទ្រូងផ្លូវដែលមានទិសចរាចរណ៍ពីរ ត្រូវចត ឬឈប់ខាងស្តាំតាមទិសចរាចរណ៍ របស់ខ្លួន
- ចំពោះទ្រូងផ្លូវឯកទិស ត្រូវចត ឬឈប់ខាងស្តាំ ឬខាងឆ្វេងតាមទិសចរាចរណ៍ ។

៣- នៅក្រៅទីប្រជុំជន យានជំនិះ ឬសត្វពាហនៈត្រូវឈប់ ឬចតនៅក្រៅទ្រូងផ្លូវ ។ បើគ្មានទី ណាផ្សេងទៀតដែលយានជំនិះអាចចតបានក្រៅពីទ្រូងផ្លូវទេនោះ ត្រូវអនុវត្តតាមបទប្បញ្ញត្តិដែលមាន ចែងក្នុងចំណុចទី ១ ខាងលើនេះ ។

៤- នៅក្រៅទីប្រជុំជន គ្រប់យានជំនិះដែលខូចគាំង ឬត្រូវបង្ខំឲ្យឈប់ ឬចតនៅលើទ្រូងផ្លូវ ត្រូវប្រើភ្លើងសញ្ញាអាសន្ន ឬនិងដាក់សញ្ញាត្រីកោណចម្ងាយយ៉ាងតិច ៣០ (សាមសិប) ម៉ែត្រ ដែល អាចមើលឃើញយ៉ាងតិច ១០០ (មួយរយ) ម៉ែត្រ ។ ក្នុងករណីបញ្ហាខាងលើនេះកើតឡើងនៅកន្លែង ហាមឈប់ ឬចតត្រូវជូនជំណាំងដល់សមត្ថកិច្ចដែលនៅជិតដើម្បីមានវិធានការបន្ថែម ។

៥- នៅក្នុងទីប្រជុំជន គ្រប់យានជំនិះត្រូវឈប់ឬចតដាក់ទំនិញ ឬមនុស្សឡើងចុះនៅចម្ងាយ មិនលើសពី ២៥ (ម្ភៃប្រាំ) សង់ទីម៉ែត្រពីគែមចិញ្ចើមផ្លូវ និងយ៉ាងតិច ៥ (ប្រាំ) ម៉ែត្រពីផ្លូវប្រសព្វ ឬផ្លូវបត់ ឬផ្លូវកោង និងចន្លោះយ៉ាងតិច ១០ (ដប់) ម៉ែត្រពីផ្លូវប្រសព្វ ឬផ្លូវបត់ ឬផ្លូវកោងនៃមហាវិថី ។ នៅក្រៅ ទីប្រជុំជន យានទាំងអស់ត្រូវឈប់ ឬចតយ៉ាងតិចបំផុត ១០ (ដប់) ម៉ែត្រពីផ្លូវប្រសព្វ ឬផ្លូវបត់ ឬផ្លូវកោង ។

៦- ក្នុងការចត មុនពេលដើរឆ្ងាយពីយានជំនិះរបស់ខ្លួន អ្នកបើកបរត្រូវចាប់ហ្វ្រាំងដៃ ឬមាន វិធានការផ្សេងៗ ដើម្បីការពារគ្រោះថ្នាក់ជាយថាហេតុ នៅពេលដែលខ្លួនអវត្តមាន ។

៧- ហាមឈប់ ឬចតយានជំនិះនៅទីកន្លែងដូចខាងក្រោម ៖

- ១- នៅលើទ្រូងផ្លូវ ចិញ្ចើមផ្លូវដែលទុកបម្រុងឲ្យប្រើរឿង និងក្នុងចន្លោះយ៉ាងតិច ៥ (ប្រាំ) ម៉ែត្រពីមុខគំនូសឆ្លុកកាត់ទទឹងទ្រូងផ្លូវសម្រាប់ប្រើរឿង ឬនៅលើគំនូសនេះ
- ២- នៅលើផ្លូវសម្រាប់ប្រើរឿង

Handwritten mark

- លើកនៃឯកសារទុកសម្រាប់ការឈប់ ឬចតនៃយានប្រភេទខ្លះ
- នៅចន្លោះតែមន្ត្រីរដ្ឋ និងខ្សែគំនូសបង្កត ប្រសិនបើនៅចន្លោះខ្សែគំនូសបង្កត និងយានចតនេះតិចជាង ៣(បី)ម៉ែត្រ ដែលមិនអាចឲ្យយានមួយផ្សេងទៀតបរបានដោយឥតឆ្លងកាត់ ឬជាន់លើខ្សែគំនូសបង្កត
- នៅជិតបង្គោលភ្លើងសញ្ញាចរាចរណ៍ ឬផ្លាកសញ្ញាចរាចរណ៍ ដែលធ្វើឲ្យបាំងភ្នែកអ្នកប្រើប្រាស់ផ្លូវមិនអាចមើលឃើញសញ្ញាចរាចរណ៍ទាំងនេះបាន
- នៅគ្រប់ទីកន្លែងដែលធ្វើឲ្យរាំងស្ទះដល់ច្រកចេញចូល ការចត ឬការឈប់នៃយានដទៃទៀត
- នៅលើស្ពាន លើផ្លូវក្រោមស្ពាន លើផ្លូវរូង លើផ្លូវប្រសព្វ លើផ្លូវកាត់ផ្លូវថ្នល់ភ្លើង លើផ្លូវក្នុងរង្វង់មូល ផ្លូវកោងខ្លាំង ឬលើផ្លូវចោតខ្លាំង ដែលមិនអាចមើលយានផ្សេងទៀតពីចម្ងាយបាន
- នៅចន្លោះតិចជាង ២០(ម្ភៃ)ម៉ែត្រពីផ្លូវថ្នល់ភ្លើងឆ្លងកាត់
- នៅចន្លោះតិចជាង ១០(ដប់)ម៉ែត្រពីមុខ និងពីក្រោយទីតាំងបូមទឹករបស់យានពន្លត់អគ្គិភ័យ និងនៅមុខស្ថានីយពន្លត់អគ្គិភ័យ
- លើច្រកចេញចូលនៃអគារសាធារណៈ
- នៅលើទ្រូងផ្លូវមុខច្រកចេញចូលផ្ទះឯកជន លើកលែងតែយានរបស់ម្ចាស់ផ្ទះដែលជាកម្មសិទ្ធិតែមួយ
- ជាពីរជួរទន្ទឹមគ្នា
- នៅលើតែមន្ត្រីរដ្ឋម្ខាង បើនៅតែម្ខាងទៀតដែលឈមមុខគ្នាជាកន្លែងទុកសម្រាប់ឲ្យយានជំនិះចត លើកលែងតែក្នុងករណីដែលអាចចតបានទាំងសងខាង
- នៅកន្លែងដែលមានសញ្ញាហាមឈប់ ឬហាមចត
- នៅលើទ្រូងផ្លូវថ្នល់លើសពី ២៤ ម៉ោង
- នៅចន្លោះតិចជាង ១០(ដប់)ម៉ែត្រពីមុខ និងពីក្រោយផ្លាកសញ្ញាកន្លែងរបស់ថយន្តក្រុងឈប់
- នៅចន្លោះតិចជាង ១(មួយ)ម៉ែត្រពីមុខ ឬពីក្រោយថយន្តដែលឈប់ ឬចតបន្តកន្ទុយគ្នា
- នៅជិតផ្លូវប្រសព្វ ឬផ្លូវបត់ ។

មាត្រា ២៤.-

ការបើកទារយានជំនិះដើម្បីចុះ ឬឡើងត្រូវមានការប្រុងប្រយ័ត្នជាប់ជានិច្ច ជាពិសេស ចំពោះការបើកទារចុះឬឡើងនៅផ្នែកខាងឆ្វេងយាន។

sem

មាត្រា ២៥.-

មុនពេលចេញដំណើរពីចំណត អ្នកបើកបរត្រូវឲ្យសញ្ញាយ៉ាងច្បាស់ និងគ្រប់គ្រាន់ជាដំណឹងដល់អ្នកដទៃដែលកំពុងប្រើប្រាស់ផ្លូវនោះ ដោយត្រូវជឿជាក់ថាការចេញដំណើររបស់យានយន្តគ្មានបណ្តាលឲ្យមានគ្រោះថ្នាក់ដល់អ្នកដទៃឡើយ ។

មុនពេលផ្លាស់ប្តូរទិសដៅយានជំនិះដូចជា ការបត់ឆ្វេង ឬបត់ស្តាំ ការប្តូរគន្លងផ្លូវ ការបត់ត្រឡប់ក្រោយ ឬថយក្រោយ ការអែបខាងដើម្បីឈប់ ឬចត អ្នកបើកបរត្រូវបន្ថយល្បឿន និងឲ្យសញ្ញាយ៉ាងច្បាស់ និងគ្រប់គ្រាន់ជាដំណឹងដល់អ្នកដទៃដែលកំពុងប្រើប្រាស់ផ្លូវនោះ ។

ក្នុងការបត់ឆ្វេង ឬបត់ស្តាំ ការបត់ត្រឡប់ក្រោយ ឬថយក្រោយ អ្នកបើកបរត្រូវអនុវត្តតាមវិធានដូចខាងក្រោម ៖

១- ការបត់ឆ្វេង

- មុន នឹងធ្វើការបត់ឆ្វេង ត្រូវក្រឡេកមើលក្រោយតាមកញ្ចក់មើលក្រោយ ពិសេស តាមកញ្ចក់ខាងឆ្វេង ដើម្បីឲ្យដឹងទីតាំង និងចលនាចរាចរណ៍នៅពីខាងក្រោយ
- ត្រូវធ្វើសញ្ញាប្តូរទិសទៅខាងឆ្វេងឲ្យបានចម្ងាយគ្រប់គ្រាន់ពីកន្លែងដែលត្រូវបត់ និងបន្ថយល្បឿន ហើយបើគ្មានឧបសគ្គអ្វីទេ ត្រូវបើកអែបគំនូសបង្កូតកណ្តាលទ្រូងផ្លូវ
- នៅពេលរៀបនឹងបត់ឆ្វេង ត្រូវមើលឆ្វេង ស្តាំ និងមើលឆ្វេងម្តងទៀត ពិសេស មើលចរាចរណ៍យានមកពីទិសផ្ទុយ ។ បើផ្លូវទំនេរ ត្រូវបត់ដោយប្រុងប្រយ័ត្ន ពិសេសចំពោះប្តីរជើងដែលកំពុងឆ្លងកាត់ ។ បើផ្លូវមិនទំនេរ ត្រូវរង់ចាំដោយទុកឲ្យអ្នកបើកបរយានដែលមកពីទិសផ្ទុយ និងមកពីទិសខាងស្តាំទៅមុន
- ការបត់ឆ្វេងត្រូវធ្វើតាមបែបសៀវភៅ គឺបត់ពីក្រោយយានមកពីទិសផ្ទុយ លើកលែងតែមានការណែនាំពីនគរបាលចរាចរណ៍ ។

២- ការបត់ស្តាំ

- មុននឹងធ្វើការបត់ស្តាំ ត្រូវក្រឡេកមើលតាមកញ្ចក់មើលក្រោយ ពិសេស តាមកញ្ចក់ខាងស្តាំ ដើម្បីឲ្យដឹងទីតាំង និងចលនាចរាចរណ៍យាននៅពីខាងក្រោយ
- បើគ្មានឧបសគ្គអ្វីទេ ត្រូវធ្វើសញ្ញាប្តូរទិសខាងស្តាំ ឲ្យបានចម្ងាយគ្រប់គ្រាន់ពីទីកន្លែងដែលត្រូវបត់ និងបន្ថយល្បឿន ហើយបើកអែបមកស្តាំ
- នៅពេលរៀបនឹងបត់ស្តាំ ត្រូវមើលឆ្វេងស្តាំ ហើយត្រូវមើលក្រោយតាមកញ្ចក់ខាងស្តាំម្តងទៀត ជាពិសេសត្រូវជឿជាក់ថា គ្មានឧបសគ្គនៅខាងស្តាំផ្នែកខាងក្រោយឡើយ ។ បើទំនេរ ត្រូវបើកឲ្យកៀកស្តាំបំផុតដែលអាចធ្វើទៅបាន និងត្រូវប្រុងប្រយ័ត្នចំពោះប្តីរជើងដែលកំពុងឆ្លងកាត់ ។

៣- ការបត់ត្រឡប់ក្រោយ និងថយក្រោយ

seth

- អ្នកបើកបរដែលមានបំណងបត់ត្រឡប់ក្រោយ ឬថយក្រោយ ត្រូវជឿជាក់ថា ទង្វើនេះ មិនធ្វើឲ្យខានខ្លាំង ឬបណ្តាលឲ្យមានគ្រោះថ្នាក់ដល់អ្នកប្រើប្រាស់ផ្លូវផ្សេងទៀតឡើយ
- ចំពោះការបើកបរថយក្រោយ អ្នកបើកបរត្រូវប្រុងប្រយ័ត្ន និងក្រឡេកមើលចលនា ចរាចរណ៍ខាងក្រោយយានគ្រប់វិនាទី ពិសេសមុននឹងថយក្រោយ ត្រូវប្រុងប្រយ័ត្ន មើលឲ្យបានសព្វជ្រុងជ្រោយចំពោះកុមារតូច ឬសត្វតូចៗនៅខាងក្រោយ
- ហាមបត់ត្រឡប់ក្រោយ នៅក្នុងករណីដូចខាងក្រោម ៖
 - នៅជិតផ្លូវប្រសព្វ ឬជិតផ្លូវថ្នល់ឆ្លងកាត់
 - នៅត្រង់ផ្លូវកោងដែលអ្នកបើកបរមិនអាចមើលឃើញយានផ្សេងៗ ទៀតបាន ក្នុងចម្ងាយ ១៥០ (មួយរយហាសិប) ម៉ែត្រ
 - នៅជិតដល់កំពូលខ្ពស់ និងនៅពេលចុះពីកំពូលខ្ពស់
 - នៅកន្លែងដែលមានសញ្ញាហាមបត់ត្រឡប់ក្រោយ
 - នៅលើទ្រូងផ្លូវឯកទិស ។

វិធានខាងលើនេះ ត្រូវបានលើកលែង ពេលមានសញ្ញាបញ្ជាបស់នគរបាលចរាចរណ៍ផ្លូវគោក ឬគំនូសសញ្ញាចរាចរណ៍នៅលើទ្រូងផ្លូវ ។

មាត្រា ២៦.-

នៅពេលមានថ្មើរជើងឆ្លងកាត់ អ្នកបើកបរត្រូវអនុវត្តដូចខាងក្រោម ៖

- ១- គ្រប់ករណីទាំងអស់ អ្នកបើកបរត្រូវតែឈប់នៅពេលថ្មើរជើងកំពុងឆ្លងកាត់ ឬរៀបនឹង ឆ្លងកាត់នៅកន្លែងដែលមានគំនូសសញ្ញាសម្រាប់ថ្មើរជើងឆ្លងកាត់ ។
- ២- នៅត្រង់កន្លែងផ្លូវប្រសព្វ ឬនៅជិតកៀកផ្លូវប្រសព្វ អ្នកបើកបរត្រូវហាមឃាត់ក្នុងការ ធ្វើឲ្យអាក់ខាន ឬរាំងស្ទះដល់ថ្មើរជើងដែលកំពុងឆ្លងកាត់ទ្រូងផ្លូវ ទោះបីគ្មានគំនូសសញ្ញាសម្រាប់ថ្មើរ ជើងឆ្លងកាត់ក៏ដោយ ។
- ៣- ក្នុងករណីមានគំនូសសញ្ញាសម្រាប់ថ្មើរជើងឆ្លងកាត់នៅត្រង់ផ្លូវប្រសព្វដែលមានភ្លើង សញ្ញាចរាចរណ៍ ឬមានភ្នាក់ងារបញ្ជាចរាចរណ៍នៅទីនោះ ទោះបីមានភ្លើងពណ៌បៃតង ឬមានបញ្ជា ភ្នាក់ងារឲ្យទៅមុខក៏ដោយ អ្នកបើកបរមិនត្រូវធ្វើឲ្យខាន ឬធ្វើឲ្យរាំងស្ទះដល់ថ្មើរជើងដែលកំពុងឆ្លង កាត់នៅលើគំនូសសញ្ញាថ្មើរជើងឆ្លងកាត់ឡើយ ។ ចំពោះអ្នកបើកបរដែលបត់ចូលទ្រូងផ្លូវផ្សេងទៀត ហើយនៅទ្រូងផ្លូវនោះមានថ្មើរជើងកំពុងឆ្លងកាត់ អ្នកបើកបរត្រូវបន្ថយល្បឿន បើចាំបាច់ត្រូវឈប់ដើម្បី ផ្តល់សិទ្ធិឲ្យថ្មើរជើងឆ្លងកាត់រួចរាល់សិន ។

ក្នុងករណីមានគំនូសសញ្ញាសម្រាប់ថ្មើរជើងឆ្លងកាត់នៅត្រង់ផ្លូវប្រសព្វដែលគ្មានភ្លើង សញ្ញាចរាចរណ៍ ឬគ្មានភ្នាក់ងារបញ្ជាចរាចរណ៍នៅទីនោះ អ្នកបើកបរត្រូវបន្ថយល្បឿន ឬត្រូវឈប់ដើម្បី ផ្តល់សិទ្ធិឲ្យថ្មើរជើងដែលកំពុងឆ្លងកាត់ ឬរៀបនឹងឆ្លងកាត់ទៅមុន ។

Handwritten mark

ជំពូកទី ៤
ការប្រើភ្លើង និងសុវត្ថិភាពប្រើប្រាស់

មាត្រា ២៧.-

នៅពេលយប់ ឬពេលថ្ងៃ កាលណាមើលមិនឃើញច្បាស់គ្រប់គ្រាន់ ដូចជានៅពេលភ្លៀងខ្លាំង ចុះអំពូ ឬឆ្លងកាត់ផ្លូវរូង អ្នកបើកបរយាននៅលើទ្រូងផ្លូវត្រូវប្រើប្រាស់ភ្លើងសញ្ញាតាមលក្ខខណ្ឌ ដូចខាងក្រោម ៖

១- ក្នុងករណីកំពុងបើកបរយានយន្ត ៖

ក- ភ្លើងហ្វារ : នៅពេលយប់ នៅលើទ្រូងផ្លូវដែលគ្មានអគ្គិសនីបំភ្លឺ ជាទូទៅត្រូវប្រើភ្លើងហ្វារ ដើម្បីមើលទៅមុខឲ្យបានឆ្ងាយ តែត្រូវប្រុងប្រយ័ត្នកុំឲ្យខានដល់ចរាចរណ៍ដែលមកពីទិសផ្ទុយ ។

ហាមបើកភ្លើងហ្វារនៅក្នុងទីក្រុង ឬទីប្រជុំជនដែលមានភ្លើងអគ្គិសនីបំភ្លឺគ្រប់គ្រាន់ លើកលែងតែករណីធ្វើសញ្ញាសុំដេង ឬសុំបើកផ្លូវដោយប្រើឆ្នាំងស្រាជាមួយភ្លើងកូត ។

ខ- ភ្លើងកូត : ត្រូវប្រើភ្លើងកូត ក្នុងករណីដូចខាងក្រោម ៖

- នៅពេលយប់ នៅក្នុងទីប្រជុំជន និងក្រៅទីប្រជុំជនដែលមានភ្លើងអគ្គិសនីបំភ្លឺតាមផ្លូវ
- នៅពេលយប់ នៅក្រៅទីប្រជុំជនដែលគ្មានភ្លើងអគ្គិសនីបំភ្លឺតាមផ្លូវ ក្នុងករណីរៀបនឹងជៀសយានមួយផ្សេងទៀត និងនៅពេលបើកបរពីក្រោយជិតយានជំនិះមួយទៀត
- នៅពេលថ្ងៃ កាលណាមើលមិនឃើញច្បាស់គ្រប់គ្រាន់ដូចជានៅពេលភ្លៀងខ្លាំង ឬចុះអំពូ ឬឆ្លងកាត់ផ្លូវរូង
- ភ្លើងកូតអាចប្រើប្រាស់ឆ្នាំងស្រានិងភ្លើងហ្វារធ្វើឲ្យមានពន្លឺភ្លឺបន្តិច ជាសញ្ញាជំនួសស៊ីផ្លែនៅពេលយប់ ។

គ- ភ្លើងទីតាំង : នៅពេលយប់ក្នុងទីប្រជុំជន យានជំនិះទាំងឡាយដែលកំពុងបើកបរយ៉ាងហោចណាស់ក៏ត្រូវមានភ្លើងទីតាំងដែរ ដោយមិនបាច់ប្រើភ្លើងកូត ប្រសិនបើទ្រូងផ្លូវមានពន្លឺភ្លើងអគ្គិសនីគ្រប់គ្រាន់ ។ ភ្លើងទីតាំងនេះប្រើប្រាស់សម្រាប់ប្រាប់វត្តមានយាន និងទំហំយានដល់អ្នកប្រើប្រាស់ផ្លូវដែលមើលពីមុខ ។

ឃ- ភ្លើងផ្សេងៗ : នៅពេលយប់ ឬនៅពេលថ្ងៃដែលមានអាកាសធាតុមិនល្អ មិនអាចមើលទៅមុខឃើញច្បាស់ អ្នកបើកបរត្រូវប្រើ ៖

- ភ្លើងក្រហម : សម្រាប់ប្រាប់វត្តមាននៃយានជំនិះ និងទំហំទទឹងយានដល់អ្នកប្រើប្រាស់ផ្លូវដែលមើលពីក្រោយ
- ភ្លើងបំភ្លឺផ្នែកលេខ : សម្រាប់ឲ្យគេមើលលេខសម្គាល់យានជំនិះឃើញច្បាស់ពីខាងក្រោយ
- ភ្លើងទទឹងយាន : បង្ហាញទំហំទទឹងយាន ឬបន្ទុកច្រងេងច្រងាងដល់អ្នកប្រើប្រាស់ផ្លូវផ្សេងទៀត

(Handwritten mark)

- ភ្លើងសញ្ញាប្តូរទិស : សម្រាប់ប្រាប់ដំណឹងដល់អ្នកប្រើប្រាស់ផ្លូវផ្សេងទៀត នៅពេលប្តូរទិសទៅឆ្វេង ឬទៅស្តាំ
- ភ្លើងសញ្ញាថយក្រោយ : សម្រាប់ប្រាប់ដំណឹងដល់អ្នកប្រើប្រាស់ផ្លូវនៅខាងក្រោយយាននៅពេលធ្វើចលនាថយក្រោយ
- ភ្លើងស្តុប : សម្រាប់ប្រាប់ដំណឹងដល់អ្នកប្រើប្រាស់ផ្លូវខាងក្រោយយាននៅពេលជាន់ឬចាប់ហ្វាំង ដើម្បីបន្ថយល្បឿន ឬបញ្ឈប់យាន
- ភ្លើងសញ្ញាអាសន្ន : សម្រាប់ប្រាប់ដំណឹងដល់អ្នកប្រើប្រាស់ផ្លូវផ្សេងទៀតអំពីគ្រោះថ្នាក់ដែលអាចកើតមានឡើង ដូចជានៅពេលអ្នកបើកបរត្រូវបង្ខំចិត្តបើកបរក្នុងល្បឿនយឺត ដោយមូលហេតុអូសសណ្តោងរថយន្តខូច ឬផ្ទុកវត្ថុច្រើនជាងច្រងាង និងនៅពេលឈប់ ឬចតលើទ្រូងផ្លូវក្រៅទីប្រជុំជន ដោយមូលហេតុយានខូច ឬជាប់ទាក់ទងនឹងគ្រោះថ្នាក់ ឬធ្លាក់ទំនិញមិនអាចលើកវិញបានភ្លាមៗ
- ភ្លើងចុះអំពូ : សម្រាប់ប្រើនៅពេលចុះអំពូ ឬភ្លៀងខ្លាំង ។ ភ្លើងចុះអំពូអាចប្រើជំនួសភ្លើងកូត ឬអាចប្រើបន្ថែមលើភ្លើងកូតបាន
- ភ្លើងពេលថ្ងៃ : សម្រាប់ប្រើប្រាស់នៅពេលថ្ងៃ ។ យានយន្តគ្រប់ប្រភេទអាចប្រើប្រាស់ភ្លើងនេះបានដើម្បីឲ្យយានជំនិះផ្សេងទៀតងាយស្រួលមើលឃើញ ។

២- ក្នុងករណីកំពុងបើកបរយានដែលមិនមែនជាយានយន្ត អ្នកបើកបរយានប្រភេទដូចខាងក្រោម ត្រូវអនុវត្តដូចតទៅ ៖

- រទេះអូសទាញដោយមនុស្ស ត្រូវមានភ្លើង ឬកញ្ចក់ចាំងពន្លឺពណ៌ស ឬលឿងដាក់នៅខាងមុខ និងភ្លើង ឬកញ្ចក់ចាំងពន្លឺពណ៌ក្រហមមួយដាក់នៅខាងក្រោយ ។ ភ្លើងទាំងពីរនេះ ដាក់នៅជ្រុងរទេះឈមនឹងទ្រូងផ្លូវ
- រទេះអូសទាញដោយសត្វ ត្រូវមានភ្លើង ឬកញ្ចក់ចាំងពន្លឺពណ៌ស ឬលឿងពីរដាក់នៅខាងមុខជ្រុងរទេះសងខាង និងត្រូវមានភ្លើង ឬកញ្ចក់ចាំងពន្លឺពណ៌ក្រហមពីរដាក់នៅខាងក្រោយជ្រុងរទេះសងខាង
- ទោចក្រយាន និងត្រីចក្រយាន ត្រូវមានភ្លើង ឬកញ្ចក់ចាំងពន្លឺពណ៌សយ៉ាងតិចមួយនៅខាងមុខ និងត្រូវមានភ្លើង ឬកញ្ចក់ចាំងពន្លឺពណ៌ក្រហមយ៉ាងតិចមួយនៅខាងក្រោយ
- រ៉ឺម៉កសណ្តោងដោយទោចក្រយានយន្ត ឬដោយកង់ ត្រូវមានកញ្ចក់ចាំងពន្លឺ ឬភ្លើងពណ៌ក្រហមពីរដាក់នៅខាងក្រោយជ្រុងរ៉ឺម៉កសងខាង

ក្នុងករណីឈប់ ឬចត យានយន្តនៅលើទ្រូងផ្លូវដែលគ្មានភ្លើងអគ្គិសនីសាធារណៈបំភ្លឺ

- ភ្លើងទីតាំង : សម្រាប់ប្រាប់ដំណឹងដល់អ្នកប្រើប្រាស់ផ្លូវដែលមកពីខាងមុខឲ្យដឹងពីវត្តមានយាន និងទំហំទទឹងយាន

0004

- ភ្លើងក្រហម : សម្រាប់ប្រាប់ដំណឹងដល់អ្នកប្រើប្រាស់ផ្លូវដែលមកពីខាងក្រោយឲ្យដឹងពីវត្តមានយាន និងទំហំទទឹងយាន
- ភ្លើងបំភ្លឺផ្លាកលេខ : សម្រាប់ឲ្យគេមើលលេខសម្គាល់យានជំនិះ ឃើញច្បាស់ពីខាងក្រោយ ។

នៅទីប្រជុំជន ការប្រើប្រាស់ភ្លើងសញ្ញាដែលបានចែងក្នុងចំណុច៣នេះ មិនចាំបាច់ប្រើប្រាស់ទេបើមានភ្លើងអគ្គិសនីបំភ្លឺ ហើយមានពន្លឺគ្រប់គ្រាន់អាចឲ្យអ្នកប្រើប្រាស់ផ្លូវមើលយានបានច្បាស់ពីចម្ងាយយ៉ាងតិច ២០ (ម៉ែត្រ) ម៉ែត្រ ។

៤- ក្នុងករណីចតរ៉ឺម៉ក ឬស៊ីម៉ង់ដែលផ្តាច់ចេញពីរថយន្ត ត្រូវចតអែបចិញ្ចើមផ្លូវ ឬជាយផ្លូវហើយត្រូវប្រើភ្លើងស ឬល្បឿងមួយនៅខាងមុខ និងភ្លើងក្រហមមួយនៅខាងក្រោយ ។ ភ្លើងនីមួយៗត្រូវដាក់នៅជ្រុងនៃយាន “ជ្រុងរ៉ឺម៉ក” ដែលឈមមុខទៅនឹងទ្រូងផ្លូវដែលរ៉ឺម៉ក ឬស៊ីម៉ង់តម្រៀបគ្នាតាមបណ្តោយនោះ ។ នៅក្នុងទីប្រជុំជន ការប្រើប្រាស់ភ្លើងនេះមិនចាំបាច់ទេ ប្រសិនបើមានភ្លើងអគ្គិសនីបំភ្លឺតាមទ្រូងផ្លូវដែលមានពន្លឺគ្រប់គ្រាន់អាចឲ្យអ្នកប្រើប្រាស់ផ្លូវមើលឃើញយានជំនិះដែលចតនៅលើទ្រូងផ្លូវពីចម្ងាយយ៉ាងតិច ១០០ (មួយរយ) ម៉ែត្រ ។

៥- ក្នុងករណីដែលយានជំនិះត្រូវបង្ខំឲ្យឈប់ ឬចតនៅលើទ្រូងផ្លូវដែលអាចបង្កជាឧបសគ្គឬគ្រោះថ្នាក់ចរាចរណ៍ ដូចជានៅជិតផ្លូវប្រសព្វ ផ្លូវបត់ ផ្លូវកោង ផ្លូវចុះទួល និងផ្លូវចង្អុលភ្លើងឆ្លងកាត់ ដោយមូលហេតុយានខូចតាំង ឬជាប់ទាក់ទិននឹងគ្រោះថ្នាក់ចរាចរណ៍ ហើយមិនអាចរំកិលយានចេញពីទ្រូងផ្លូវបាននោះ អ្នកបើកបរត្រូវប្រាប់ដំណឹងអំពីឧបសគ្គដល់អ្នកបើកបរផ្សេងទៀតដោយប្រើភ្លើងសញ្ញាអាសន្ន ឬ/និងដាក់សញ្ញាត្រីកោណយ៉ាងតិចចម្ងាយ ៣០ (សាមសិប) ម៉ែត្រពីខាងក្រោយយានដែលអាចមើលឃើញក្នុងចម្ងាយយ៉ាងតិច ១០០ (មួយរយ) ម៉ែត្រ ។ ក្នុងករណីដែលយានមានទំនិញធ្លាក់លើទ្រូងផ្លូវហើយមិនអាចលើកទំនិញបានភ្លាមៗនោះ ត្រូវធ្វើសញ្ញាប្រាប់ដំណឹងដល់អ្នកបើកបរផ្សេងទៀតដោយប្រើសញ្ញាត្រីកោណ និងភ្លើងសញ្ញាអាសន្នព្រមគ្នា ឬយ៉ាងហោចណាស់ក៏ប្រើសញ្ញាត្រីកោណមួយនៅចម្ងាយយ៉ាងតិច ៣០ (សាមសិប) ម៉ែត្រពីទំនិញនោះ ។

៦- ភ្លើងសញ្ញាពិសេសអាចប្រើបានគ្រប់ពេលវេលាក្នុងពេលកំពុងបំពេញភារកិច្ច ចំពោះយានពន្លត់អគ្គិភ័យ យានសង្គ្រោះរបស់មន្ទីរពេទ្យ យាននគរបាល យោធា កងរាជអាវុធហត្ថ កូនគណៈប្រតិភូ កូនថ្នាក់ដឹកនាំជាន់ខ្ពស់ ឬកូនយានដែលមាននគរបាលចរាចរណ៍ផ្លូវគោកនាំមុខ ។

មាត្រា ២៨.-

ការប្រើប្រាស់សូរសព្ទយានជំនិះ ត្រូវអនុវត្តដូចខាងក្រោម ៖

១- ការប្រើប្រាស់សញ្ញាសូរសព្ទ “ស៊ីផ្លេ” ត្រូវអនុញ្ញាតឲ្យប្រើប្រាស់តែនៅពេលថ្ងៃ ដើម្បីឲ្យដំណឹងដល់អ្នកប្រើប្រាស់ផ្លូវដទៃទៀត ជៀសវាងនូវគ្រោះថ្នាក់ដែលអាចកើតមានឡើងជាយថាហេតុ និងដើម្បីសុំដំណើរនៅក្រៅទីប្រជុំជន ។

act

២- នៅពេលយប់សញ្ញាសូរសព្ទស៊ីផ្លេ ត្រូវជំនួសដោយសញ្ញាក្លើងហ្វូកូត ឆ្លាស់គ្នាសម្រាប់ឲ្យ ដំណឹងដល់អ្នកប្រើប្រាស់ផ្លូវដទៃទៀតដើម្បីជៀសវាងនូវគ្រោះថ្នាក់ និងសុវែង ។

៣- សញ្ញាសូរសព្ទពិសេសអាចប្រើបានគ្រប់ពេលវេលាក្នុងពេលកំពុងបំពេញភារកិច្ចចំពោះ យានពន្លត់អគ្គិភ័យ យានសង្គ្រោះរបស់មន្ទីរពេទ្យ យាននគរបាល យោធា កងរាជអាវុធហត្ថ កូនគណៈ- ប្រតិភូ កូនថ្នាក់ដឹកនាំជាន់ខ្ពស់ ឬកូនយានដែលមាននគរបាលចរាចរណ៍ផ្លូវគោកនាំមុខ ។

៤- សញ្ញាសូរសព្ទ ត្រូវប្រើក្នុងរយៈពេលខ្លី គឺមិនយូរជាងការចាំបាច់ឡើយលើកលែងតែមាន ការប្រកាសអាសន្ន ។

៥- សញ្ញាសូរសព្ទស៊ីផ្លេខ្យល់ត្រូវហាមប្រើនៅក្នុងទីក្រុង ទីប្រជុំជន ឬនៅជិតមន្ទីរពេទ្យ ។

មាត្រា ២៩.-

ការប្រើក្លើងសញ្ញាពិសេស និងសូរសព្ទពិសេសត្រូវអនុវត្តដូចខាងក្រោម ៖

១- ក្លើងសញ្ញាពិសេស គឺជាក្លើងបន្ថែមមានជំនឿផ្នែកបន្ទាត់បង្កើតវិលជុំវិញ និងមាន ច្រើនពណ៌ ដែលមានអត្ថន័យដូចខាងក្រោម ៖

ក- ក្លើងសញ្ញាពិសេសពណ៌ខៀវ ឬក្រហម ត្រូវប្រើសម្រាប់តែយានដែលមានសិទ្ធិអាទិភាព ដូចជាយានពន្លត់អគ្គិភ័យ យានសង្គ្រោះរបស់មន្ទីរពេទ្យ យាននគរបាល យោធា កងរាជអាវុធហត្ថ កូនគណៈប្រតិភូ កូនថ្នាក់ដឹកនាំជាន់ខ្ពស់ ឬកូនយានដែលមាននគរបាលចរាចរណ៍ផ្លូវគោកនាំមុខ នៅពេលកំពុងបំពេញភារកិច្ច ដើម្បីឲ្យដំណឹងពីវត្តមានយានដល់អ្នកប្រើប្រាស់ផ្លូវផ្សេងទៀត ។

ខ- ក្លើងសញ្ញាពិសេសពណ៌លឿងទុំ ត្រូវប្រើសម្រាប់តែយានបម្រើការងារសាធារណៈដូច ជាយានលាងសម្អាតផ្លូវ យានថែទាំជួសជុលផ្លូវ និងយានដឹកជញ្ជូនពិសេសដែលបំពាក់ក្លើងសញ្ញា ពិសេសនេះ ហើយត្រូវបើកបរក្នុងល្បឿនយឺត ។

២- សញ្ញាសូរសព្ទពិសេស គឺជាសញ្ញាសូរសព្ទបន្ថែមដែលប្រើប្រាស់សម្រាប់យានមានសិទ្ធិ អាទិភាព ដូចជាយានពន្លត់អគ្គិភ័យ យានសង្គ្រោះរបស់មន្ទីរពេទ្យ យាននគរបាល យោធា កងរាជអាវុធហត្ថ កូនគណៈប្រតិភូ កូនថ្នាក់ដឹកនាំជាន់ខ្ពស់ ឬកូនយានដែលមាននគរបាលចរាចរណ៍ផ្លូវគោកនាំមុខ ដែលមានបន្ថែមសំឡេងស៊ីវិលពាទី ។ ចំណែកឯយានសង្គ្រោះបន្ទាន់សម្រាប់មន្ទីរពេទ្យមានបន្ថែម សំឡេងពាទីពីរដងឡើងចុះៗ ។

៣- នៅពេលជួបយានដែលបញ្ចេញក្លើងសញ្ញាពិសេសពណ៌លឿងទុំកំពុងបំពេញភារកិច្ច អ្នកបើកបរត្រូវប្រុងប្រយ័ត្នក្នុងការជៀស និងជែងយានទាំងនេះ ។

៤- នៅពេលជួបយានមានសិទ្ធិអាទិភាពកំពុងបំពេញភារកិច្ចដោយប្រើក្លើងសញ្ញាពិសេស និងសញ្ញាសូរសព្ទពិសេស អ្នកប្រើប្រាស់ផ្លូវដទៃទៀត ត្រូវបន្ថយល្បឿនអែបខាងស្តាំ ឬឈប់ដើម្បីទុក ឲ្យយានទាំងនេះជៀស ឬឆ្លងកាត់ដោយងាយស្រួល ។

(Handwritten mark)

ដោយឡែកនៅពេលកំពុងបំពេញភារកិច្ច យានមានសិទ្ធិអាទិភាពដូចជាយានពន្លត់អគ្គិភ័យ យានសង្គ្រោះរបស់មន្ទីរពេទ្យ យាននគរបាល យោធា កងរាជអាវុធហត្ថ ក្បួនគណៈប្រតិភូ ក្បួនថ្នាក់ ដឹកនាំជាន់ខ្ពស់ ឬក្បួនយានដែលមាននគរបាលចរាចរណ៍ផ្លូវគោកនាំមុខ អាចបើកបរ ៖

- បញ្ជាសទិសនៅលើផ្លូវឯកទិស
- នៅពេលភ្លើងសញ្ញាចរាចរណ៍ បញ្ចេញពន្លឺពណ៌ក្រហម
- ក្នុងល្បឿនមិនកំណត់
- ដោយមានសិទ្ធិអាទិភាពលើផ្លូវប្រសព្វ
- កាត់ ឬជាន់ខ្សែគំនូសបង្អួចជាប់ ។

ទោះបីក្នុងករណីណាក៏ដោយ អ្នកបើកបរយានប្រភេទនេះត្រូវបើកបរដោយប្រុងប្រយ័ត្នជានិច្ច ដើម្បីជៀសវាងគ្រោះថ្នាក់ដល់អ្នកប្រើប្រាស់ផ្លូវផ្សេងទៀត និងត្រូវគោរពសញ្ញាបញ្ជាដោយភ្នាក់ងារ ចរាចរណ៍ជាដាច់ខាត ។

មាត្រា ៣០.-

ការបំពាក់សញ្ញាសូរសព្ទ ភ្លើងបំភ្លឺ ឬភ្លើងលំអផ្សេងៗទៀត ក្រៅពីការកំណត់លក្ខណៈបច្ចេកទេសរបស់យានជំនិះត្រូវហាមឃាត់ ។

ជំពូកទី ៥

ថ្មើរជើង និងអ្នកអូស ឬអ្នកដឹកសត្វ

មាត្រា ៣១.-

ថ្មើរជើង និងអ្នកអូស ឬអ្នករុញរទេះដៃ ត្រូវគោរពភ្លើងសញ្ញាចរាចរណ៍ ផ្លាកសញ្ញាចរាចរណ៍ ឬសញ្ញាបញ្ជារបស់ភ្នាក់ងារចរាចរណ៍ ។

ថ្មើរជើង និងអ្នកអូស ឬអ្នករុញរទេះដៃ ត្រូវអនុវត្តដូចខាងក្រោម ៖

១- ហាមប្រើប្រាស់ទ្រូងផ្លូវ បើនៅសងខាងទ្រូងផ្លូវមានចិញ្ចើមផ្លូវ ឬជាយផ្លូវដែលជាកន្លែងបម្រុងទុកឲ្យថ្មើរជើងទៅមក ។

២- អនុញ្ញាតឲ្យប្រើប្រាស់ទ្រូងផ្លូវ បើចិញ្ចើមផ្លូវ ឬជាយផ្លូវគ្មានលទ្ធភាពឲ្យថ្មើរជើងប្រើប្រាស់បាន អំពីរយៈក្រៅកៀកជិតចិញ្ចើមផ្លូវតាមទិសចរាចរណ៍ ។

ត្រូវឆ្លងកាត់តាមគំនូសសញ្ញា ប្រសិនបើមានគំនូសសញ្ញានៅជិតនោះ ។

៤- នៅកន្លែងដែលមានគំនូសសញ្ញាសម្រាប់ថ្មើរជើងឆ្លងកាត់ ៖

ថ្មើរជើងត្រូវគោរពតាមបញ្ជាភ្នាក់ងារចរាចរណ៍ ឬតាមសញ្ញាភ្លើងសញ្ញាចរាចរណ៍

- នៅកន្លែងដែលគ្មានភ្លើងសញ្ញាចរាចរណ៍ ឬគ្មានភ្នាក់ងារចរាចរណ៍បញ្ជាទេ ប្រើរឿង ត្រូវមានការប្រុងប្រយ័ត្នមុននឹងឆ្លងកាត់ទ្រូងផ្លូវ ។
- ៥- នៅកន្លែងដែលគ្មានគំនូសសញ្ញាសម្រាប់ប្រើរឿងឆ្លងកាត់ ៖
 - ប្រើរឿងមុននឹងឆ្លងកាត់ទ្រូងផ្លូវ ត្រូវជឿជាក់ថាទង្វើនេះអាចធ្វើទៅបាន ដោយគ្មានការ រំខានចរាចរណ៍យាន ឬធ្វើឲ្យមានគ្រោះថ្នាក់អ្វីឡើយ
 - នៅពេលឆ្លងកាត់ទ្រូងផ្លូវ ហាមប្រើរឿងឆ្លងកាត់កន្លែងប្រសព្វនៃទ្រូងផ្លូវ តែប្រើរឿងត្រូវ ឆ្លងកាត់តាមបន្ទាត់កែងនៃអ័ក្សទ្រូងផ្លូវ និងហាមបង្អែបង្អង់ ឬឈប់នៅលើទ្រូងផ្លូវ បើគ្មានការចាំបាច់ ។
- ៦- ហាមកុមារអាយុតិចជាង ៦ (ប្រាំមួយ) ឆ្នាំ ដើររហេតរហូតលើផ្លូវថ្នល់ ។
- ៧- ចំពោះជនងងឹតភ្នែកទាំងពីរដែលធ្វើដំណើរលើផ្លូវថ្នល់ និងឆ្លងកាត់ផ្លូវថ្នល់ត្រូវមាន មនុស្ស ឬសត្វ ឬឧបករណ៍សម្រាប់នាំផ្លូវ ។

មាត្រា ៣២.-

ក្បួនដង្ហែផ្សេងៗ និងការប្រើប្រាស់ផ្លូវសម្រាប់គោលបំណងផ្សេងទៀតដែលមានការអនុញ្ញាត ពីអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច ត្រូវគោរពតាមការណែនាំដូចខាងក្រោម ៖

- ក- ក្បួនដង្ហែផ្សេងៗ ៖
 - ត្រូវហែនៅអែបទ្រូងផ្លូវខាងស្តាំតាមទិសចរាចរណ៍ ហើយត្រូវទុកទ្រូងផ្លូវផ្នែកខាងឆ្វេង ឲ្យនៅទំនេរទាំងស្រុង
 - អាចដើរហែក្បួនជាពីរ បី ឬបួនជួរបាន ដោយប្រមាណដល់ទទឹងទ្រូងផ្លូវ ហើយត្រូវគោរព បទបញ្ជាចរាចរណ៍
 - ត្រូវកាន់ភ្លើងពណ៌សនៅខាងមុខ និងត្រូវកាន់ភ្លើងពណ៌ក្រហមនៅខាងក្រោយនៅពេល យប់ ឬពេលថ្ងៃកាលណាមើលមិនឃើញច្បាស់គ្រប់គ្រាន់ ។

ខ- ការប្រើប្រាស់ផ្លូវសម្រាប់គោលបំណងផ្សេងទៀតតាមការចាំបាច់ អាចអនុញ្ញាតឲ្យបានតាម ការកំណត់នៃប្រកាសអន្តរក្រសួងរវាងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ និងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសាធារណការ និងដឹក ជញ្ជូន ឬប្រកាសអន្តរក្រសួងរវាងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ និងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងអភិវឌ្ឍន៍ជនបទ ។

មាត្រា ៣៣.-

អ្នកជិះ អ្នកដឹក ឬអ្នកបរសត្វ ត្រូវអនុវត្តដូចខាងក្រោម ៖

មិនត្រូវបង្កឲ្យមានឧបសគ្គ ឬគ្រោះថ្នាក់ដល់អ្នកប្រើប្រាស់ផ្លូវផ្សេងទៀត ដោយត្រូវដាក់ មិនត្រូវបង្កឲ្យមានឧបសគ្គ ឬគ្រោះថ្នាក់ដល់អ្នកប្រើប្រាស់ផ្លូវផ្សេងទៀត ដោយត្រូវដាក់ មិនត្រូវបង្កឲ្យមានឧបសគ្គ ឬគ្រោះថ្នាក់ដល់អ្នកប្រើប្រាស់ផ្លូវផ្សេងទៀត ដោយត្រូវដាក់

2011

២-នៅពេលយប់ឬពេលថ្ងៃ កាលណាមើលមិនឃើញច្បាស់ ត្រូវប្រើភ្លើងពណ៌សនៅខាងមុខ និងភ្លើងពណ៌ក្រហមនៅខាងក្រោយ ។

៣-នៅពេលឈប់នៅលើទ្រូងផ្លូវ មិនត្រូវបង្កឲ្យខានដល់យានជំនិះផ្សេងៗទៀតដែលកំពុងធ្វើចរាចរណ៍ ។

៤-នៅក្នុងទីប្រជុំជន អ្នកជិះ អ្នកដឹក ឬអ្នកបរសត្វនៅលើទ្រូងផ្លូវត្រូវឈប់នៅតាមទិសដែលខ្លួនកំពុងធ្វើចរាចរណ៍ ដោយអនុវត្តដូចខាងក្រោម ៖

- ចំពោះទ្រូងផ្លូវដែលមានទិសចរាចរណ៍ពីរ ត្រូវឈប់ខាងស្តាំតាមទិសចរាចរណ៍របស់ខ្លួន
- ចំពោះទ្រូងផ្លូវឯកទិស ត្រូវឈប់ខាងស្តាំ ឬខាងឆ្វេងតាមទិសចរាចរណ៍លើកលែងតែមានផ្លាកសញ្ញាហាមឃាត់ ។

៥-ហាមលែងសត្វឲ្យដើររហេតរហូតលើផ្លូវ ។

ជំពូកទី ៦

ករណីមានគ្រោះថ្នាក់ចរាចរណ៍

មាត្រា ៣៤.-

គ្រប់ករណីគ្រោះថ្នាក់ចរាចរណ៍ ជាសមត្ថកិច្ចរបស់នគរបាលចរាចរណ៍ផ្លូវគោក ។ នៅរាល់ករណីគ្រោះថ្នាក់ចរាចរណ៍ នគរបាលចរាចរណ៍ផ្លូវគោកត្រូវខិតខំឲ្យអស់សមត្ថភាពដើម្បី ៖

- ១-រក្សាសណ្តាប់ធ្នាប់សាធារណៈនៅកន្លែងកើតហេតុ ។
- ២-ចាត់វិធានការសង្គ្រោះជនរងគ្រោះជាបន្ទាន់ ។
- ៣-រក្សាសន្តិសុខឲ្យដល់គ្រប់ភាគីពាក់ព័ន្ធ ទប់ស្កាត់ជម្លោះដែលបណ្តាលមកពីគ្រោះថ្នាក់ចរាចរណ៍ ។

៤- ចាត់វិធានការជំនាញ ប្រមូលភស្តុតាង និងព័ត៌មានដើម្បីធ្វើកំណត់ហេតុស្តីពីគ្រោះថ្នាក់ចរាចរណ៍ ។

មាត្រា ៣៥.-

ក្នុងករណីមានគ្រោះថ្នាក់ចរាចរណ៍ ភាគីពាក់ព័ន្ធនឹងគ្រោះថ្នាក់ ត្រូវអនុវត្តដូចខាងក្រោម ៖

១- បញ្ឈប់យានរបស់ខ្លួនជាបន្ទាន់ ដោយមិនធ្វើឲ្យខាន ឬបង្កឲ្យមានគ្រោះថ្នាក់ដល់អ្នក

២- មិនត្រូវធ្វើឲ្យមានការប្រែប្រួលដល់ទីកន្លែងកើតហេតុ ឬឲ្យបាត់ដាន ឬស្នាម ដែលជាកត្តាមានសំខាន់ដល់ការស្វែងរកអ្នកទទួលខុសត្រូវក្នុងរឿងគ្រោះថ្នាក់ ។

(Handwritten mark)

៣- ជូនដំណឹងជាបន្ទាន់ទៅអាជ្ញាធរដែនដី ឬនគរបាលចរាចរណ៍ផ្លូវគោកនៅជិតបំផុត ។

៤- មិនត្រូវប្រើហិង្សា ឬបង្កជម្លោះរវាងភាគីពាក់ព័ន្ធ ។

៥- មិនត្រូវចាកចេញពីកន្លែងកើតហេតុមុនការព្រមព្រៀងគ្នា ឬដោយគ្មានការអនុញ្ញាត ពីនគរបាលចរាចរណ៍ផ្លូវគោក ។

ចំពោះអ្នកឃើញហេតុការណ៍ ត្រូវជូនដំណឹងជាបន្ទាន់ទៅអាជ្ញាធរដែនដី ឬនគរបាលចរាចរណ៍ ផ្លូវគោកនៅជិតបំផុត ។

មាត្រា ៣៦.-

បើគ្រោះថ្នាក់កើតឡើងបណ្តាលឲ្យខូចខាតតែទ្រព្យសម្បត្តិ ភាគីទាំងពីរអាចសម្រួលគ្នាបានដោយ មិនចាំបាច់សុំអន្តរាគមន៍ពីមន្ត្រីនគរបាលចរាចរណ៍ផ្លូវគោកឡើយ ។

មាត្រា ៣៧.-

ក្នុងករណីមានមនុស្សរងរបួស ឬបាត់បង់ជីវិត អ្នកបើកបរ ឬអ្នកប្រើប្រាស់ផ្លូវគ្រប់រូបដែលពាក់- ព័ន្ធនឹងគ្រោះថ្នាក់ ឬអ្នកឃើញហេតុការណ៍នេះ ត្រូវចាត់ចែងជូនព័ត៌មានទៅអាជ្ញាធរដែនដី ឬនគរបាល ចរាចរណ៍ផ្លូវគោក ឬបញ្ជូនជនរងគ្រោះជាបន្ទាន់ទៅមន្ទីរពេទ្យដែលនៅជិតកន្លែងកើតហេតុបំផុត ។

មាត្រា ៣៨.-

ចំពោះគ្រោះថ្នាក់ចរាចរណ៍ដែលភាគីម្ខាងជាភ្នាក់ងារទូត ឬបេសកកម្មទូត នគរបាលចរាចរណ៍ ផ្លូវគោកត្រូវចម្លងកំណត់ហេតុ និងធ្វើរបាយការណ៍ស្តីពីគ្រោះថ្នាក់នេះធ្វើទៅក្រសួងការបរទេស និង សហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ ដើម្បីចាត់ចែងឲ្យអ្នកតំណាងមកចូលរួមសហការជាមួយនគរបាលចរាចរណ៍ ផ្លូវគោកដើម្បីពិនិត្យ និងលើកវិធានការសមស្រប ។

ជំពូកទី ៧

ការគ្រប់គ្រងយាន និងការដឹកជញ្ជូន

មាត្រា ៣៩.-

បណ្តាបើកបរជាតិ និងបណ្តាបើកបរអន្តរជាតិសម្រាប់អ្នកបើកបរយានយន្តគ្រប់ប្រភេទ ត្រូវចេញ ដោយក្រសួងសាធារណការ និងដឹកជញ្ជូន លើកលែងតែបណ្តាបើកបរសម្រាប់អ្នកបើកបរយានយន្ត យោធា និងនគរបាលគ្រប់ប្រភេទ ជាពិសេសសម្រាប់បម្រើជំនាញដូចជា រថក្រោះ រថពាសដែក រថយន្ត បំពាក់បរទេសករណ៍ យានយន្តប្រដេញ ម៉ូតូកង់ប៊ី ម៉ូតូហែហាម ដែលជាទ្រព្យសម្បត្តិរដ្ឋ ក្រោមការគ្រប់ គ្រងរបស់ក្រសួងមហាផ្ទៃ ឬក្រសួងការពារជាតិ ដែលត្រូវចេញដោយក្រសួងសាមី ។

នីតិវិធីនៃការចេញបណ្តាបើកបរអន្តរជាតិ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសាធារណការ

22/19

ក្រសួងសាធារណការ និងដឹកជញ្ជូន ត្រូវផ្តល់បញ្ជីស្ថិតិអ្នកមានបណ្ណបើកបរមកក្រសួងមហាផ្ទៃ មួយខែម្តង ។

មាត្រា ៤០.-

បណ្ណបើកបរជាតិសម្រាប់បើកបរយានយន្តក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា មាន ៥(ប្រាំ) ប្រភេទ ដូចខាងក្រោម ៖

ប្រភេទ ក : ទោចក្រយានយន្ត និងត្រីចក្រយានយន្តមាន ៖

ក១- ទោចក្រយានយន្តដែលមានទំហំស៊ីឡាំងចាប់ពី ៤៩ (សែសិបប្រាំបួន) ដល់១២៥ (មួយរយម្ភៃប្រាំ)សង់ទីម៉ែត្រគូប ឬទោចក្រយានយន្តប្រើប្រាស់ថាមពលអគ្គិសនី ដែលគ្មានឈ្នានំណាច ដូចទោចក្រយាន ។

ក២- ទោចក្រយានយន្តដែលមានទំហំស៊ីឡាំងលើសពី ១២៥(មួយរយម្ភៃប្រាំ)សង់ទីម៉ែត្រគូប ។

- ទោចក្រយានយន្តមានសណ្តោង និងត្រីចក្រយានយន្ត ។

ប្រភេទ ខ : រថយន្តដឹកអ្នកដំណើរមិនលើសពី ៩(ប្រាំបួន)នាក់ ដោយគិតទាំងអ្នកបើកបរ

- រថយន្តដឹកទំនិញដែលមានទម្ងន់សរុបអតិបរមាមិនលើសពី ៣,៥(បីក្បៀសប្រាំ)តោន

- រថយន្តក្នុងប្រភេទ **ខ** នេះ អាចសណ្តោងរ៉ឺម៉កដែលមានទម្ងន់សរុបអតិបរមាមិនលើសពី ០,៧៥(សូន្យក្បៀសចិតសិបប្រាំ)តោន ។

ប្រភេទ គ : រថយន្តដឹកទំនិញដែលមានទម្ងន់សរុបអតិបរមាលើសពី ៣,៥ (បីក្បៀសប្រាំ) តោន និងអាចសណ្តោងរ៉ឺម៉កដែលមានទម្ងន់សរុបអតិបរមាមិនលើសពី ០,៧៥ (សូន្យក្បៀសចិតសិបប្រាំ) តោន ។

ប្រភេទ ឃ : រថយន្តដឹកអ្នកដំណើរ ៖

ឃ១ : រថយន្តដឹកអ្នកដំណើរចាប់ពី ១០(ដប់)នាក់ ដល់ ២០(ម្ភៃ)នាក់ ដោយគិតទាំងអ្នកបើកបរ និងអាចមានសណ្តោងរ៉ឺម៉កដែលមានទម្ងន់សរុបអតិបរមាមិនលើសពី ០,៧៥ (សូន្យក្បៀសចិតសិបប្រាំ)តោន ។

ឃ២ : រថយន្តដឹកអ្នកដំណើរលើសពី ២០(ម្ភៃ)នាក់ ដោយគិតទាំងអ្នកបើកបរ និងអាចមានសណ្តោងរ៉ឺម៉កដែលមានទម្ងន់សរុបអតិបរមាមិនលើសពី០,៧៥(សូន្យក្បៀសចិតសិបប្រាំ) តោន ។

ប្រភេទ ង : រថយន្តប្រភេទ**ខ គ** និង **ឃ** មានសណ្តោងរ៉ឺម៉កដែលមានទម្ងន់សរុបអតិបរមាលើសពី ០,៧៥ (សូន្យក្បៀសចិតសិបប្រាំ)តោន ត្រូវចែកជាបីប្រភេទ គឺប្រភេទ **ង(ខ)** ប្រភេទ **ង(គ)** និងប្រភេទ **ង(ឃ)** ។

មាត្រា ៤១.-

សក្តានុពលផ្សេងៗទាក់ទងនឹងបណ្ណបើកបរ ត្រូវកំណត់ដូចខាងក្រោម ៖

១- អ្នកបើកបរម្នាក់មានសិទ្ធិកាន់បណ្ណបើកបរតែមួយគត់ដែលចេញដោយក្រសួងសាធារណការ និងដឹកជញ្ជូន ។ បណ្ណបើកបរត្រូវបានបែងចែកច្បាស់លាស់តាមប្រភេទយានយន្តដែលអ្នកបើកបរ មានសិទ្ធិបើកបរ ។ បណ្ណបើកបរនីមួយៗត្រូវប្រើប្រាស់ភ្ជាប់ជាមួយនូវបណ្ណពិន្ទុ ។ បែបបទ និងនីតិវិធី នៃការចេញបណ្ណបើកបរ និងបណ្ណពិន្ទុ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសាធារណការ និង ដឹកជញ្ជូន ។

២- ជនពិការមានសិទ្ធិបើកបរយានយន្តពិសេសសម្រាប់តែជនពិការ និងលក្ខខណ្ឌនៃការចេញ បណ្ណបើកបរសម្រាប់ជនពិការ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសាធារណការ និងដឹក ជញ្ជូន ។

- ៣- អាយុអ្នកបើកបរត្រូវកំណត់តាមប្រភេទបណ្ណបើកបរ ដូចខាងក្រោម ៖
 - អាយុ ១៦ (ដប់ប្រាំមួយ) ឆ្នាំ យ៉ាងតិច ចំពោះប្រភេទ **ក១**
 - អាយុ ១៨ (ដប់ប្រាំបី) ឆ្នាំ យ៉ាងតិច ចំពោះប្រភេទ **ក២** និង **ខ**
 - អាយុ ២២ (ម្ភៃពីរ) ឆ្នាំ យ៉ាងតិច ចំពោះប្រភេទ **គ** និង **ឃ១**
 - អាយុ ២៤ (ម្ភៃបួន) ឆ្នាំ យ៉ាងតិច ចំពោះប្រភេទ **ឃ២** និង **ង**។

៤- អ្នកមានបណ្ណប្រភេទ **ក២** អាចបើកបរយានយន្តប្រភេទ **ក១** បាន ។

៥- អ្នកមានបណ្ណបើកបរប្រភេទ **ខ** អាចបើកបរយានយន្តប្រភេទ **ក១** យានយន្តកសិកម្ម ឬ យានយន្តបករណ៍ដែលមានល្បឿនអតិបរមាមិនលើសពី ៤០ (សែសិប) គីឡូម៉ែត្រក្នុងមួយម៉ោង តែ មិនអាចបើកបរយានយន្តប្រភេទផ្សេងទៀតបានទេ ។

៦- ចំពោះអ្នកបើកបរយានយន្តបករណ៍ដែលមានល្បឿនអតិបរមាលើសពី ៤០ (សែសិប) គីឡូម៉ែត្រក្នុងមួយម៉ោង ត្រូវមានបណ្ណបើកបរប្រភេទ **គ** ។

៧- ដើម្បីមានសិទ្ធិប្រឡងយកបណ្ណបើកបរប្រភេទ **គ** ត្រូវមានបណ្ណបើកបរប្រភេទ **ខ** ឬ **ឃ១** សិន ។

៨- អ្នកបើកបរយានយន្តប្រភេទ **គ** ឬ **ឃ** អាចបើកបរយានយន្តប្រភេទ **ខ** បាន ។

៩- អ្នកមានបណ្ណបើកបរប្រភេទ **គ** មិនអាចបើកបរយានយន្តប្រភេទ **ឃ២** បានទេ ប៉ុន្តែអ្នក មានបណ្ណបើកបរប្រភេទ **ឃ២** អាចបើកបរយានយន្តប្រភេទ **ខ** ឬ **គ** ឬ **ឃ១** បាន ។

១០- ដើម្បីមានសិទ្ធិប្រឡងយកបណ្ណបើកបរប្រភេទ **ឃ១** ត្រូវមានបណ្ណបើកបរប្រភេទ **ខ** សិន ។

១១- ដើម្បីមានសិទ្ធិប្រឡងយកបណ្ណបើកបរប្រភេទ **ឃ២** ត្រូវមានបណ្ណបើកបរប្រភេទ **ខ** ឬ **គ**

១២- ដើម្បីមានសិទ្ធិប្រឡងយកបណ្ណបើកបរប្រភេទ **ង** ត្រូវមានបណ្ណបើកបរប្រភេទ **ខ** ឬ **គ** ឬ **ឃ១** សិន ។

nom

១៣- អ្នកមានបណ្ណបើកបរប្រភេទ ១ អាចមានសិទ្ធិបើកបរយានយន្តសណ្តោងរ៉ឺម៉កដែលមាន ទម្ងន់សរុបអតិបរមាលើសពី ០,៧៥ (សូន្យក្បៀសចិតសិបប្រាំ)តោន បានទៅតាមប្រភេទបណ្ណបើកបរ ដូចជា ១(ខ) ឬ ១(គ) ឬ ១(ឃ) ។

មាត្រា ៤២.-

អ្នកកាន់បណ្ណបើកបរគ្រប់ប្រភេទមានសិទ្ធិបើកបរយានយន្តបានរហូតដល់អាយុ ៦៥ (ហុកសិបប្រាំ) ឆ្នាំ ។ ចាប់ពីអាយុ ៦៥ (ហុកសិបប្រាំ) ឆ្នាំឡើងទៅ អ្នកកាន់បណ្ណបើកបរអាចអនុញ្ញាតឲ្យបើកបរបាន ប៉ុន្តែត្រូវពិនិត្យសុខភាព និងប្តូរបណ្ណបើកបរដែលមានសុពលភាពរយៈពេល ២ (ពីរ)ឆ្នាំម្តង ។

សុពលភាពនៃប្រភេទបណ្ណបើកបរ ក ខ គ ឃ និង ង មានរយៈពេល ដូចខាងក្រោម ៖

- ១-បណ្ណបើកបរប្រភេទ ក និងប្រភេទ ខ មានសុពលភាពរយៈពេល ១០ (ដប់)ឆ្នាំ ។
- ២-បណ្ណបើកបរប្រភេទ គ ឃ និង ង មានសុពលភាពរយៈពេល ៥ (ប្រាំ)ឆ្នាំ ។

៣- អ្នកកាន់បណ្ណបើកបរ ត្រូវសុំប្តូរបណ្ណបើកបរមុនអស់សុពលភាពដោយភ្ជាប់មកជាមួយនូវ លិខិតពិនិត្យសុខភាពដែលបញ្ជាក់ថាអាចបើកបរបាន ។ ការមិនបានមកប្តូរបណ្ណបើកបរថ្មី ត្រូវទទួល ការពិន័យស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ ។

ការពិនិត្យសុខភាពត្រូវមានលិខិតបញ្ជាក់ថាអាចបើកបរបានពីគ្រូពេទ្យនៅតាមមន្ទីរពេទ្យ ឬ មណ្ឌលសុខភាពដែលត្រូវកំណត់ដោយក្រសួងសុខាភិបាល ។

មាត្រា ៤៣.-

គ្រប់បណ្ណបើកបរត្រូវមានបណ្ណពិន្ទុដែលមានពិន្ទុសរុបចំនួន ១២(ដប់ពីរ)ពិន្ទុ ហើយចំនួនពិន្ទុ នេះត្រូវកាត់បន្ថយនៅពេលប្រព្រឹត្តបទល្មើសចរាចរណ៍ ដែលមានដូចខាងក្រោម ៖

- ក- ត្រូវកាត់បន្ថយ ១ (មួយ) ពិន្ទុ ៖
 - មិនពាក់ខ្សែក្រវាត់ ឬមួកសុវត្ថិភាព
 - ប្រើភ្លើងហ្វារនៅពេលជួបនឹងយានមកពីទិសផ្ទុយ
 - បើកបរជាន់តាមខ្សែគំនូសបង្អួតកណ្តាលទ្រូងផ្លូវ
 - បើកបរលើសល្បឿនកំណត់ចាប់ពី ១(មួយ) ទៅ ១៩(ដប់ប្រាំបួន) គីឡូម៉ែត្រក្នុង មួយម៉ោង
 - បើកបរនៅពេលយប់ដោយគ្មានភ្លើងគ្រប់គ្រាន់តាមប្រភេទយានយន្ត
 - ផ្ទុកមនុស្សលើសកំណត់ ។
- ខ- ត្រូវកាត់បន្ថយ ២ (ពីរ) ពិន្ទុ ៖
 - បើកបរលើសល្បឿនកំណត់ចាប់ពី ២០(ម្ភៃ) ទៅ ២៩(ម្ភៃប្រាំបួន)គីឡូម៉ែត្រក្នុង មួយម៉ោង
 - បើកបរបង្កើនល្បឿននៅពេលគេកំពុងរំជងខ្លួន

Handwritten mark

- បត់ធ្ងន់ ស្តាំ មិនបានត្រឹមត្រូវ
- បត់ត្រឡប់ក្រោយនៅកន្លែងហាមឃាត់
- មិនគោរពលក្ខខណ្ឌនៃបណ្ណបើកបរ
- បត់ធ្ងន់ ស្តាំ ឬឈប់មិនបានឲ្យសញ្ញាជាដំណឹង
- ដែង ឬជៀសមិនបានត្រឹមត្រូវ
- បើកបរដោយគ្មានទុកចន្លោះសុវត្ថិភាពគ្រប់គ្រាន់ដែលបង្កឲ្យមានគ្រោះថ្នាក់
- បើកបរដោយធ្វេសប្រហែស ធ្វើឲ្យខានដល់អ្នកប្រើប្រាស់ផ្លូវដទៃទៀត
- មិនបានឲ្យសញ្ញាជាដំណឹងត្រឹមត្រូវនៅពេលចេញដំណើរ
- យានមានលក្ខណៈបច្ចេកទេសមិនត្រឹមត្រូវ
- ផ្ទុកទំនិញមិនបានត្រឹមត្រូវ
- ចតយាននៅលើគំនូសសម្រាប់ថ្មើរជើងឆ្លងកាត់
- ឈប់ ឬចតនៅលើគំនូសតម្រឹមទ្រូងផ្លូវ
- ដាក់កុមារអាយុក្រោម ១០ (ដប់) ឆ្នាំ ឲ្យអង្គុយនៅកៅអីផ្នែកខាងមុខនៃរថយន្ត
- មិនបានដាក់កុមារអាយុក្រោម ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ ឲ្យអង្គុយក្នុងកៅអីសម្រាប់កុមារអង្គុយ ឬ ដេកក្នុងរថយន្ត
- គេចពីមន្ត្រីនគរបាលចរាចរណ៍ដែលធ្វើការត្រួតពិនិត្យ ។

គ- ត្រូវកាត់បន្ថយ ៣ (បី) ពិន្ទុ ៖

- ឈប់ ឬចតនៅកន្លែងដែលគ្រោះថ្នាក់
- ដែងដែលប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់
- បើកបរដែងគ្នានៅកន្លែងហាមឃាត់
- ប្តូរទិសគ្មានឲ្យសញ្ញាជាដំណឹង
- បើកបរឆ្លងកាត់គំនូសបង្កប់គ្រាប់កណ្តាលទ្រូងផ្លូវ
- បើកបរលើសល្បឿនកំណត់ចាប់ពី ៣០ (សាមសិប) ទៅ ៣៩ (សាមសិបប្រាំបួន) គីឡូម៉ែត្រក្នុងមួយម៉ោង
- បើកបរក្នុងពេលមានអត្រាជាតិស្រវឹងចាប់ពី ០,២៥ (សូន្យក្បៀសម្ភៃប្រាំ) ទៅ ០,៣៩ (សូន្យក្បៀសសាមសិបប្រាំបួន) មីលីក្រាមក្នុងមួយលីត្រខ្យល់ ឬចាប់ពី ០,៥០ (សូន្យក្បៀសហាសិប) ទៅ ០,៧៩ (សូន្យក្បៀសចិតសិបប្រាំបួន) ក្រាមក្នុងមួយលីត្រឈាម

បើកបរប្រណាំងគ្នាតាមផ្លូវដោយគ្មានច្បាប់អនុញ្ញាត
 កំហុសនៃការឈប់ ឬការមិនផ្តល់សិទ្ធិអាទិភាពនៅកន្លែងថ្មើរជើងឆ្លងកាត់
 មិនគោរពភ្លើងសញ្ញាចរាចរណ៍ពណ៌ក្រហម

Handwritten mark

- មិនគោរពផ្អាកសញ្ញាឈប់ ឬសញ្ញាសិទ្ធិអាទិភាព
- មិនគោរពសញ្ញាបញ្ជាចរាចរណ៍របស់នគរបាលចរាចរណ៍ ។
- ឃ- ត្រូវកាត់បន្ថយ ៤ (បួន) ពិន្ទុ ៖
 - បើកបរលើសល្បឿនកំណត់ចាប់ពី ៤០ (សែសិប) ទៅ ៤៩ (សែសិបប្រាំបួន) គឺ ឡូម៉ែត្រក្នុងមួយម៉ោង
 - បើកបរមិនគោរពសិទ្ធិអាទិភាពនៅត្រង់ផ្លូវប្រសព្វ
 - បើកបរទន្ទឹមគ្នា
 - ធ្វើឲ្យស្ទះចរាចរណ៍
 - មិនបានផ្តល់សិទ្ធិអាទិភាពឲ្យយានយន្តមានសិទ្ធិអាទិភាព
 - ទំនិញធ្លាក់ពីលើយានពេលកំពុងបើកបរ
 - បើកបរបញ្ជាសទិសចរាចរណ៍
 - បើកបរបង្ហោះ រេចុះឡើង ឆាបឬកៀរ ។
- ង- ត្រូវកាត់បន្ថយ ៦ (ប្រាំមួយ) ពិន្ទុ ៖
 - បើកបរលើសល្បឿនកំណត់ចាប់ពី ៥០ (ហាសិប) គឺ ឡូម៉ែត្រក្នុងមួយម៉ោងឡើងទៅ
 - បើកបរក្នុងពេលមានអត្រាជាតិស្រវឹងចាប់ពី ០,៤០ (សូន្យក្បៀសសែសិប) មីលីក្រាមក្នុងមួយលីត្រខ្យល់ ឬចាប់ពី ០,៨០ (សូន្យក្បៀសប៉ែតសិប) ក្រាមក្នុងមួយលីត្រឈាមឡើងទៅ ឬមានឥទ្ធិពលគ្រឿងញៀន
 - រត់គេចខ្លួនពេលមានគ្រោះថ្នាក់ចរាចរណ៍
 - ប្រើប្រាស់ផ្លាកលេខ និងបណ្ណសម្គាល់យានយន្តក្លែងក្លាយ
 - បើកបរលើសច្បាប់ចរាចរណ៍ ហើយបង្កឲ្យមានរបួសដល់អ្នកដទៃដោយអចេតនា ហើយបណ្តាលឲ្យអ្នករងគ្រោះមានអសមត្ថភាពធ្វើការងារក្នុងរយៈពេលស្មើ ឬលើសពី ៨ (ប្រាំបី) ថ្ងៃ គិតពីថ្ងៃកើតហេតុ ឬស្លាប់
 - កំហុសមិនរាងចាលនៃការប្រើប្រាស់បណ្ណបើកបរហួសសុពលភាព ឬមិនត្រឹមត្រូវតាមប្រភេទយាន
 - បដិសេធមិនឲ្យធ្វើតេស្តជាតិអាល់កុល ឬសារធាតុញៀន
 - ផ្ទុកមនុស្សលើទំនិញ ។

ក្នុងករណីប្រព្រឹត្តបទល្មើសម្តង ការកាត់ពិន្ទុមិនត្រូវឲ្យលើសពី ៨ (ប្រាំបី) ពិន្ទុឡើយ ។

ករណីដែលពាក់ព័ន្ធនឹងបណ្ណពិន្ទុ ៖

០០១/

- ក្នុងករណីអស់ពិន្ទុ បណ្ណបើកបរត្រូវទុកជាមោឃៈ ។ បើអ្នកបើកបរមានបំណងចង់បាន បណ្ណបើកបរថ្មី ត្រូវរៀន និងប្រឡងយកបណ្ណបើកបរឡើងវិញក្នុងរយៈពេលយ៉ាងតិច ៦ (ប្រាំមួយ)ខែ ចាប់ពីថ្ងៃដែលបណ្ណបើកបរត្រូវទុកជាមោឃៈ លើកលែងតែអ្នកបើកបរបង្ក ឲ្យមានរបួសដល់អ្នកដទៃដោយអចេតនា ហើយបណ្តាលឲ្យអ្នកងគ្រោះមានអសមត្ថភាព ធ្វើការងារក្នុងរយៈពេលស្មើ ឬលើសពី ៨(ប្រាំបី)ថ្ងៃ គិតពីថ្ងៃកើតហេតុ ឬស្លាប់ អ្នកបើកបរ អាចរៀន និងប្រឡងយកបណ្ណបើកបរជាថ្មីឡើងវិញក្នុងរយៈពេលយ៉ាងតិច ៥ (ប្រាំ)ឆ្នាំ ចាប់ពីថ្ងៃដែលបណ្ណបើកបរត្រូវទុកជាមោឃៈ

- ក្នុងករណីដែលពិន្ទុត្រូវបានកាត់បន្ថយមួយចំនួនហើយ ប៉ុន្តែក្នុងរយៈពេល ៣ (បី)ឆ្នាំ បន្ទាប់ពីការដកពិន្ទុចុងក្រោយ អ្នកបើកបរមិនបានធ្វើឲ្យមានកំហុសអ្វីមួយថែមទៀត ដើម្បីឲ្យកាត់បន្ថយពិន្ទុនោះអ្នកបើកបរត្រូវទទួលបានពិន្ទុថ្មីដែលមានចំនួន ១២ (ដប់ពីរ) ពិន្ទុដោយស្វ័យប្រវត្តិ

- ក្នុងករណីដែលពិន្ទុត្រូវបានកាត់បន្ថយមួយចំនួនហើយ ប៉ុន្តែអ្នកបើកបរចង់បង្កើនពិន្ទុ ឡើងវិញ ត្រូវធ្វើការរៀនបំប៉នរយៈពេល ២ (ពីរ)ថ្ងៃ ដែលរៀបចំឡើងដោយក្រសួង សាធារណការ និងដឹកជញ្ជូន ។ ក្នុងការរៀននេះពិន្ទុអាចកើនឡើង ៤(បួន)ពិន្ទុ ប៉ុន្តែមិន អនុញ្ញាតឲ្យមានចំនួនសរុបលើសពី ១១ (ដប់មួយ)ពិន្ទុឡើយ ។ អ្នកបើកបរអាចរៀន បានច្រើនដង ដើម្បីបង្កើនក្នុងរយៈពេល ២(ពីរ)ឆ្នាំយ៉ាងយូរ ។

នីតិវិធីនៃការដក និងបំពេញពិន្ទុឡើងវិញសម្រាប់បណ្ណបើកបរ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាស អន្តរក្រសួងរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសាធារណការ និងដឹកជញ្ជូន និងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ ។

មាត្រា ៤៥.-

លើកលែងតែមានកិច្ចព្រមព្រៀង ឬអនុសញ្ញាអន្តរជាតិទទួលស្គាល់បណ្ណបើកបរទៅវិញទៅមក ជាទ្វេភាគី ឬពហុភាគីជាមួយព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ជនបរទេសដែលចូលមកស្នាក់នៅស្របច្បាប់ ហើយមានបំណងបើកបរលើផ្លូវថ្នល់ក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវមានបណ្ណបើកបរកម្ពុជាតាម មធ្យោបាយពីរយ៉ាង ៖

- ១- ត្រូវប្រឡងយកបណ្ណបើកបរដូចប្រជាពលរដ្ឋខ្មែរដែរ ។
- ២- ត្រូវយកបណ្ណបើកបររបស់ប្រទេសខ្លួនមកប្តូរយកបណ្ណបើកបរកម្ពុជាដោយដាក់ពាក្យសុំ នៅក្រសួងសាធារណការ និងដឹកជញ្ជូន និងត្រូវបំពេញលក្ខខណ្ឌដូចខាងក្រោម ៖
 - ក- ត្រូវមានលិខិតឆ្លងដែន និងទិដ្ឋាការមានសុពលភាព ។
 - ខ- ត្រូវមានបណ្ណបើកបរមានសុពលភាព ។
 - គ- មានអាសយដ្ឋានច្បាស់លាស់ដោយមានសេចក្តីបញ្ជាក់របស់មេឃុំ ឬចៅសង្កាត់ ។
 - ឃ- មានលិខិតបញ្ជាក់កាយសម្បទា ។

2011

ង- ក្នុងករណីដែលបណ្តាបើកបរមិនសរសេរជាភាសាអង់គ្លេស ឬភាសាបារាំង ត្រូវតែបកប្រែជាភាសាខ្មែរ ឬភាសាអង់គ្លេស ឬភាសាបារាំងដោយមានការបញ្ជាក់ទទួលស្គាល់ពីស្ថានទូត ឬទីស្ថានកុងស៊ុល ឬទីស្ថានរបស់បេសកកម្មរបស់ខ្លួន ។

សុពលភាពបណ្តាបើកបររបស់ជនបរទេស ដែលត្រូវបានប្តូរយកបណ្តាបើកបរកម្ពុជាមានរយៈពេល ១(មួយ)ឆ្នាំ ។ សុពលភាពបណ្តាបើកបររបស់ជនបរទេសដែលបានប្រឡងជាប់មានរយៈពេលដូចគ្នានឹងពេលរដ្ឋខ្មែរដែរ ។

ជនបរទេសដែលមានបណ្តាបើកបរប្រភេទ គ ឃ និង ង មិនអាចប្តូរយកបណ្តាបើកបរកម្ពុជាប្រភេទ គ ឃ និង ង បានឡើយ ប៉ុន្តែអាចប្តូរយកបណ្តាបើកបរប្រភេទ ក និង ខ បាន ។

មាត្រា ៤៦.-

គ្រប់សាលាបង្រៀនបើកបរយានយន្ត ត្រូវមានលិខិតអនុញ្ញាតឲ្យធ្វើអាជីវកម្មសាលាបង្រៀនបើកបរយានយន្ត ត្រូវមានកម្មវិធីសិក្សា និងត្រូវស្ថិតនៅក្រោមការគ្រប់គ្រង និងត្រួតពិនិត្យរបស់ក្រសួងសាធារណការ និងដឹកជញ្ជូន ។

គ្រប់គ្រូបង្រៀននៅសាលាបង្រៀនបើកបរយានយន្ត ត្រូវមានវិញ្ញាបនបត្របញ្ជាក់សមត្ថភាពគ្រូបង្រៀនបើកបរយានយន្តដែលចេញដោយក្រសួងសាធារណការ និងដឹកជញ្ជូន ។

លក្ខខណ្ឌ និងនីតិវិធីនៃការចេញលិខិតអនុញ្ញាតឲ្យធ្វើអាជីវកម្មសាលាបង្រៀនបើកបរយានយន្ត និងការប្រឡងយកវិញ្ញាបនបត្របញ្ជាក់សមត្ថភាពគ្រូបង្រៀនបើកបរយានយន្ត ព្រមទាំងកម្មវិធីសិក្សានៅសាលាបង្រៀនបើកបរយានយន្ត ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសាធារណការ និងដឹកជញ្ជូន ។

ក្នុងករណីចាំបាច់ ក្រសួងមហាផ្ទៃមានសិទ្ធិត្រួតពិនិត្យគ្រប់សាលាបង្រៀនបើកបរយានយន្តទាំងអស់ ។

មាត្រា ៤៧.-

គ្រប់យានយន្តនៅពេលដាក់ឲ្យធ្វើចរាចរណ៍នៅលើផ្លូវថ្នល់ត្រូវមានបណ្តាសម្គាល់យានយន្ត និងមានពាក់ផ្លាកលេខសម្គាល់យានយន្ត ។

គ្រប់យានយន្តត្រូវចុះបញ្ជីផ្តល់បណ្តាសម្គាល់យានយន្ត និងបំពាក់ផ្លាកលេខសម្គាល់យានយន្តដោយក្រសួងសាធារណការ និងដឹកជញ្ជូន លើកលែងតែយានយន្តដែលជាទ្រព្យសម្បត្តិរបស់រដ្ឋសម្រាប់បម្រើការសន្តិសុខជាតិ សណ្តាប់ធ្នាប់សង្គម និងការពារជាតិ គ្រប់គ្រងដោយក្រសួងមហាផ្ទៃ ឬក្រសួងការពារជាតិ ត្រូវចុះបញ្ជីយានយន្តផ្តល់បណ្តាសម្គាល់យានយន្ត និងបំពាក់ផ្លាកលេខដោយក្រសួងមហាផ្ទៃ ឬក្រសួងការពារជាតិ ។

យានយន្តដែលពុំទាន់ចុះបញ្ជីយានយន្តសុំបណ្តាសម្គាល់ និងគ្មានផ្លាកលេខ ត្រូវផ្អាកលើយានដែលមានផ្លាកលេខនៅពេលធ្វើចរាចរណ៍ ។ ចំពោះរ៉ឺម៉ក ឬស៊ីម៉ង់ត៍មានទម្ងន់សរុបលើសពី ៧៥០

(Handwritten mark)

(ប្រាំពីររយហាសិប) គឺឡូក្រាម ត្រូវចុះបញ្ជីរ៉ឺម៉ក ឬសីមីរ៉ឺម៉កសុំបណ្ណសម្គាល់រ៉ឺម៉ក ឬសីមីរ៉ឺម៉កនិងសុំផ្អាក លេខដូចយានយន្តដែរ ។

ក្រសួងសាធារណការ និងដឹកជញ្ជូន ត្រូវផ្តល់បញ្ជីស្ថិតិយានយន្តគ្រប់ប្រភេទដែលបានចុះបញ្ជី រួចជូនក្រសួងមហាផ្ទៃមួយខែម្តង ។

ក្រសួងមហាផ្ទៃ និងក្រសួងការពារជាតិ ត្រូវផ្តល់ព័ត៌មានអំពីចំនួនថយន្ត ទោចក្រយានយន្ត ត្រីចក្រយានយន្ត ឬគ្រឿងចក្រដែលជាទ្រព្យសម្បត្តិរបស់រដ្ឋ ដែលស្ថិតក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់ខ្លួន ជូនក្រសួងសាធារណការ និងដឹកជញ្ជូន ៣ (បី) ខែម្តង លើកលែងព័ត៌មានសម្ងាត់ដែលពាក់ព័ន្ធ នឹងសន្តិសុខជាតិ ។

ការចេញផ្អាកលេខសម្គាល់យានជំនិះ ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

មាត្រា ៤៨.-

គ្រប់ម្ចាស់ហាងលក់យានយន្តគ្រប់ប្រភេទ មានកាតព្វកិច្ចបំពេញបែបបទចុះបញ្ជីយានយន្ត សុំបណ្ណសម្គាល់យានយន្ត និងសុំផ្អាកលេខសម្គាល់យានយន្តឲ្យបានចប់សព្វគ្រប់មុននិងប្រគល់ឲ្យ អ្នកទិញ ។

ការលក់ទិញ ការធ្វើអំណោយ និងរាល់ទម្រង់ផ្សេងទៀតដែលនាំឲ្យមានការផ្លាស់ប្តូរកម្មសិទ្ធិករ នៃយានយន្ត ត្រូវបំពេញសំណុំបែបបទដើម្បីផ្ទេរកម្មសិទ្ធិយានយន្តមិនឲ្យលើសពីរយៈពេល ៩០(កៅសិប) ថ្ងៃ ។

ម្ចាស់យានយន្តគ្រប់ប្រភេទ មានកាតព្វកិច្ចបំពេញបែបបទលុបចេញពីបញ្ជីយានយន្តនូវយាន យន្តទាំងឡាយដែលឈប់ប្រើប្រាស់ ។

បែបបទនិងនីតិវិធីនៃការចុះបញ្ជីយានយន្ត ការផ្តល់ផ្អាកលេខសម្គាល់យានយន្ត ការផ្ទេរកម្មសិទ្ធិ យានយន្ត និងការលុបចេញពីបញ្ជីយានយន្ត ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសាធារណការ និងដឹកជញ្ជូន ។

មាត្រា ៤៩.-

គ្រប់ថយន្ត រ៉ឺម៉ក និងសីមីរ៉ឺម៉កដែលធ្វើចរាចរណ៍លើផ្លូវថ្នល់ត្រូវមានវិញ្ញាបនបត្រត្រួតពិនិត្យ លក្ខណៈបច្ចេកទេសយានជំនិះ ចេញដោយក្រសួងសាធារណការ និងដឹកជញ្ជូន ឬក្រុមហ៊ុនដែលមាន ការអនុញ្ញាតពីក្រសួងសាធារណការ និងដឹកជញ្ជូន ។

សុពលភាពនៃវិញ្ញាបនបត្រត្រួតពិនិត្យលក្ខណៈបច្ចេកទេសយានជំនិះ ត្រូវកំណត់ដូចខាងក្រោម ៖
ថយន្តថ្មីជាប្រភេទថយន្តគ្រួសារដែលមិនទាន់ប្រើប្រាស់ ត្រូវសុំវិញ្ញាបនបត្រត្រួតពិនិត្យ លក្ខណៈបច្ចេកទេសយានយន្តលើកទី ១ ដែលមានសុពលភាព ៤(បួន) ឆ្នាំ ។ បន្ទាប់មកត្រូវធ្វើការ ត្រួតពិនិត្យលក្ខណៈបច្ចេកទេសរៀងរាល់ ២ (ពីរ) ឆ្នាំម្តង ។

(Handwritten mark)

២-ថយន្តចាស់ជាប្រភេទថយន្តគ្រួសារដែលបានប្រើប្រាស់រួចហើយ ត្រូវធ្វើការត្រួតពិនិត្យ លក្ខណៈបច្ចេកទេសរៀងរាល់ ២(ពីរ) ឆ្នាំម្តង ។

៣-ថយន្តថ្មីធ្វើអាជីវកម្មដឹកអ្នកដំណើរ ដឹកទំនិញ និងថយន្តបករណ៍ថ្មី ដែលមិនទាន់ប្រើ ប្រាស់ ត្រូវសុំវិញ្ញាបនបត្រត្រួតពិនិត្យលក្ខណៈបច្ចេកទេសយានយន្តលើកទី ១ ដែលមានសុពលភាព ២(ពីរ)ឆ្នាំ។ បន្ទាប់មកត្រូវធ្វើការត្រួតពិនិត្យលក្ខណៈបច្ចេកទេសរៀងរាល់ ១ (មួយ) ឆ្នាំម្តង ។

៤-ថយន្តចាស់ធ្វើអាជីវកម្មដឹកអ្នកដំណើរ ដឹកទំនិញ និងថយន្តបករណ៍ចាស់ដែលបានប្រើ ប្រាស់រួចហើយ ត្រូវធ្វើការត្រួតពិនិត្យលក្ខណៈបច្ចេកទេសរៀងរាល់ ១ (មួយ) ឆ្នាំម្តង ។

៥-រ៉ឺម៉កថ្មី និងស៊ីម៉ង់ត៍ថ្មីដែលមិនទាន់ប្រើប្រាស់ ត្រូវសុំវិញ្ញាបនបត្រត្រួតពិនិត្យលក្ខណៈ បច្ចេកទេសយានយន្តដែលមានសុពលភាព ២ (ពីរ) ឆ្នាំ ។ បន្ទាប់មកត្រូវធ្វើការត្រួតពិនិត្យលក្ខណៈ បច្ចេកទេសរៀងរាល់ ១ (មួយ) ឆ្នាំម្តង ។

៦-រ៉ឺម៉កចាស់ និងស៊ីម៉ង់ត៍ចាស់ដែលបានប្រើប្រាស់រួចហើយ ត្រូវធ្វើការត្រួតពិនិត្យលក្ខណៈ បច្ចេកទេសរៀងរាល់ ១ (មួយ) ឆ្នាំម្តង ។

៧-ត្រីចក្រយានយន្ត និងទោចក្រយានយន្តសណ្តោងរ៉ឺម៉ក ត្រូវធ្វើការត្រួតពិនិត្យលក្ខណៈ បច្ចេកទេសរៀងរាល់ ១ (មួយ) ឆ្នាំម្តង ។

៨-គ្រប់ថយន្តរ៉ឺម៉ក និងស៊ីម៉ង់ត៍ដែលទើបបានកែច្នៃក្នុងប្រទេសរួច មុននឹងចុះបញ្ជីសុំបណ្ណ សម្គាល់ និងសុំផ្អាកលេខ ត្រូវធ្វើការត្រួតពិនិត្យលក្ខណៈបច្ចេកទេសជាមុនសិន ។ បន្ទាប់មកត្រូវធ្វើ ការត្រួតពិនិត្យលក្ខណៈបច្ចេកទេសរៀងរាល់ ១ (មួយ) ឆ្នាំម្តង ។

ការកំណត់លក្ខណៈបច្ចេកទេសយានជំនិះ និងការត្រួតពិនិត្យលក្ខណៈបច្ចេកទេសយានជំនិះ គ្រប់ប្រភេទ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសាធារណការ និងដឹកជញ្ជូន ។

មាត្រា ៥០.-

គ្រប់មជ្ឈមណ្ឌលត្រួតពិនិត្យលក្ខណៈបច្ចេកទេសយានយន្ត ត្រូវមានលិខិតអនុញ្ញាតឲ្យធ្វើអាជីវកម្ម ត្រួតពិនិត្យលក្ខណៈបច្ចេកទេសយានយន្តចេញដោយក្រសួងសាធារណការ និងដឹកជញ្ជូន ។

លក្ខខណ្ឌ និងនីតិវិធីនៃការចេញលិខិតអនុញ្ញាតឲ្យធ្វើអាជីវកម្មត្រួតពិនិត្យ លក្ខណៈបច្ចេកទេស យានយន្ត ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសាធារណការ និងដឹកជញ្ជូន ។

មាត្រា ៥១.-

ម្ចាស់យានយន្តដែលតម្រូវឲ្យមានការធានារ៉ាប់រងជាកាតព្វកិច្ច ត្រូវបំពេញកាតព្វកិច្ចធានារ៉ាប់រង ប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសាធារណការ និងដឹកជញ្ជូន និងបទប្បញ្ញត្តិដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការធានារ៉ាប់រង នៅពេលដែល យានយន្តត្រូវបានយកទៅធ្វើចរាចរណ៍នៅលើផ្លូវថ្នល់ ។

1204

មាត្រា ៥២.-

គ្រប់យានដ្ឋានជួសជុលយានយន្ត និងយានដ្ឋានកែច្នៃដំឡើងយានយន្ត ត្រូវមានលិខិតអនុញ្ញាត ឲ្យធ្វើអាជីវកម្មចេញដោយក្រសួងសាធារណការ និងដឹកជញ្ជូន ក្រសួងឧស្សាហកម្ម និងសិប្បកម្ម និង ក្នុងករណីចាំបាច់ត្រូវមានការត្រួតពិនិត្យពីក្រសួងមហាផ្ទៃ ។

ការគ្រប់គ្រងយានដ្ឋានជួសជុល និងយានដ្ឋានកែច្នៃដំឡើងយានយន្ត ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

មាត្រា ៥៣.-

នីតិបុគ្គលដែលធ្វើអាជីវកម្មដឹកជញ្ជូនទំនិញ និងអ្នកដំណើរនៅក្នុងប្រទេស ឬឆ្លងដែនត្រូវមាន លិខិតអនុញ្ញាតឲ្យធ្វើអាជីវកម្មចេញដោយក្រសួងសាធារណការ និងដឹកជញ្ជូន ។

លក្ខខណ្ឌ និងនីតិវិធីនៃការចេញលិខិតអនុញ្ញាតឲ្យនីតិបុគ្គលធ្វើអាជីវកម្មដឹកជញ្ជូនផ្លូវគោក ក្នុងប្រទេស ឬឆ្លងដែន ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសាធារណការ និងដឹកជញ្ជូន ។

មាត្រា ៥៤.-

គ្រប់យានយន្ត រ៉ឺម៉ក ដែលយកទៅប្រើប្រាស់ក្នុងការធ្វើអាជីវកម្មដឹកជញ្ជូនទំនិញ ឬអ្នកដំណើរ ត្រូវមានលិខិតអនុញ្ញាតឲ្យធ្វើអាជីវកម្មដឹកជញ្ជូនចេញដោយក្រសួងសាធារណការ និងដឹកជញ្ជូន ។

លក្ខខណ្ឌ និងនីតិវិធីនៃការចេញលិខិតអនុញ្ញាតឲ្យយានយន្តធ្វើអាជីវកម្មដឹកជញ្ជូនផ្លូវគោក ក្នុងប្រទេស ឬឆ្លងដែន ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសាធារណការ និងដឹកជញ្ជូន ។

មាត្រា ៥៥.-

គ្រប់យានយន្ត ឬរ៉ឺម៉កដែលកំពុងធ្វើសកម្មភាពអាជីវកម្មដឹកជញ្ជូន ត្រូវមាន ៖

- ក-បណ្ណសម្គាល់យានយន្ត ឬបណ្ណសម្គាល់រ៉ឺម៉ក និងផ្លាកលេខ
- ខ-បណ្ណបើកបរត្រឹមត្រូវតាមប្រភេទយានយន្ត
- គ-វិញ្ញាបនបត្រត្រួតពិនិត្យលក្ខណៈបច្ចេកទេសយានយន្ត
- ឃ-លិខិតអនុញ្ញាតឲ្យយានយន្ត ឬរ៉ឺម៉កធ្វើអាជីវកម្មដឹកជញ្ជូន
- ង-វិញ្ញាបនបត្រធានារ៉ាប់រងចេញដោយក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រង
- ច-លិខិតអនុញ្ញាតផ្សេងទៀតចេញដោយស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចពាក់ព័ន្ធ ។

មាត្រា ៥៦.-

ការរៀបចំផ្ទុកទំនិញ និងមនុស្ស ត្រូវអនុវត្តដូចខាងក្រោម៖

ក-ការផ្ទុកទំនិញលើយានជំនិះ ត្រូវរៀបចំឲ្យត្រឹមត្រូវដើម្បីការពារនឹង ៖

ការបង្កគ្រោះថ្នាក់ដល់មនុស្ស ឬការធ្វើឲ្យខូចទ្រព្យសម្បត្តិសាធារណៈ ឬឯកជនដោយ

ការអូស ឬធ្លាក់តាមផ្លូវ

ក-ការបាំងភ្នែកអ្នកបើកបរ ឬការធ្វើឲ្យអស់ថយដល់លំនឹងយាន និងការបើកបរយាន

- ការបង្កឲ្យមានសំឡេង ឬការបង្កើនធូលី ឬការធ្វើឲ្យខានផ្សេងៗទៀតដែលអាចជៀសវាងបាន

- ការធ្វើឲ្យបាំងភ្លើងស្កុប ភ្លើងសញ្ញាប្តូរទិស កញ្ចក់ចាំងពន្លឺ និងផ្នែកលេខយានយន្ត ។

២- គ្រប់ឧបករណ៍ការពារបន្ថែមដូចជាខ្សែនីឡុង ខ្សែកាបច្រវាក់ និងកម្រាលសំពត់តង់ដែលប្រើប្រាស់សម្រាប់សុវត្ថិភាព ឬការពារទំនិញ ត្រូវគ្រប និងចងឲ្យបានជាប់ល្អ ។

៣- ក្នុងគ្រប់ករណីនៃការផ្ទុកវត្ថុផ្សេងៗដែលមានបណ្តោយវែង បន្ទុកនោះមិនត្រូវឲ្យលូតហូសពីតែមខាងមុខនៃយាន និងមិនត្រូវឲ្យលូតហូសពីតែមខាងក្រោយនៃយានប្រវែង ៣ (បី) ម៉ែត្រ ឬធ្លាក់អូសដីឡើយ ។

៤- ប្រសិនបើបន្ទុកត្រូវលូតហូស ១ (មួយ) ម៉ែត្រពីតែមខាងក្រោយនៃយាន ពេលថ្ងៃត្រូវចងក្រណាត់ពណ៌ក្រហម ពេលយប់ត្រូវដាក់កញ្ចក់ចាំងពន្លឺពណ៌ក្រហមនៅចុងបន្ទុក ។ ទទឹងបន្ទុកមិនត្រូវឲ្យលើសហួសពីតែមទទឹងយាន ហើយកម្ពស់មិនត្រូវឲ្យលើសពីដំបូលយានឡើយ លើកលែងតែរថយន្តផ្ទុកមនុស្សចំនួនអតិបរមាត្រឹម ២០ (ម្ភៃ) នាក់ ដែលអាចផ្ទុកទំនិញកម្ពស់អតិបរមាត្រឹម ០,៥០ (សូន្យក្បៀសហាសិប) ម៉ែត្រពីលើដំបូល និងត្រូវមានជើងទម្រ ឬនាំងចាប់ភ្ជាប់ដំបូល យ៉ាងរឹងមាំ ។

៥- ក្នុងករណីផ្ទុកទំនិញគ្រោះថ្នាក់ ត្រូវរៀបចំទុកដាក់ ឬរេចខ្ទប់ឲ្យមានសុវត្ថិភាពល្អ ហើយត្រូវសរសេរឈ្មោះប្រភេទ និងបិទផ្នែកសញ្ញាសម្គាល់វត្ថុគ្រោះថ្នាក់នោះ ។

៦- ការដឹកជញ្ជូនមនុស្សត្រូវមានកៅអីអង្គុយ ឬមានបង្គាន់ដៃ ឬប្រដាប់តោងឈររឹងមាំ ហើយត្រូវឲ្យមានជាសុកភាពល្អ ។

ការផ្ទុកមនុស្សត្រូវហាមឃាត់ ដូចខាងក្រោម ៖

- ហាមផ្ទុកមនុស្សលើសពីចំនួនកន្លែងអង្គុយដែលកំណត់ដោយក្រសួងសាធារណការ និងដឹកជញ្ជូន
- ហាមផ្ទុកមនុស្សនៅលើដំបូលកាប៊ីន ឬដំបូលរថយន្ត
- ហាមតោងពីមុខ ពីក្រោយ ឬពីចំហៀងរថយន្ត
- ហាមផ្ទុកមនុស្សនៅលើរ៉ឺម៉ក ឬសីមីរ៉ឺម៉ក
- ហាមផ្ទុកវត្ថុដែលមានក្លិនអាក្រក់ ឬមានជាតិពុលក្នុងរថយន្តដឹកមនុស្ស ។

៧- បច្ចេកទេសផ្ទុក ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសាធារណការ និងដឹកជញ្ជូន ។

មាត្រា ៥៧.-

ការផ្ទុកទំនិញលើរថយន្ត រ៉ឺម៉ក ឬសីមីរ៉ឺម៉ក មិនត្រូវឲ្យលើសទម្ងន់សរុបអតិបរមារបស់យានដែលកំណត់ដោយរោងចក្រផលិតយាន និងមិនត្រូវឲ្យលើសទម្ងន់អតិបរមាសង្កត់លើភ្លៅ និងទម្ងន់សរុបអតិបរមារបស់យានដែលបានអនុញ្ញាតដូចមានចែងក្នុងច្បាប់ស្តីពីផ្លូវថ្នល់ ។

Handwritten mark

នៅពេលឆ្លងកាត់ស្ថាន គ្រប់អ្នកបើកបររថយន្ត រថយន្តសណ្តោងរ៉ឺម៉ក ឬស៊ីមីរ៉ឺម៉ក ត្រូវគោរពតាម ទម្ងន់សុបអនុញ្ញាតអតិបរមាដែលកំណត់ក្នុងស្លាកសញ្ញាដាក់តាំងនៅពីមុខស្ថាន ។

ទំហំរថយន្ត និងរថយន្តសណ្តោងរ៉ឺម៉ក ឬស៊ីមីរ៉ឺម៉ក ត្រូវកំណត់ដូចខាងក្រោម ៖

- ប្រវែងទទឹងអតិបរមាមិនត្រូវឲ្យលើសពី ២,៥០ (ពីរក្បៀសហាសិប) ម៉ែត្រ លើកលែង តែយានយន្តបករណ៍ដែលមិនត្រូវឲ្យលើសពី ៣ (បី) ម៉ែត្រ
- ប្រវែងកម្ពស់អតិបរមាមិនត្រូវឲ្យលើសពី ៤,២០ (បួនក្បៀសម្ភៃ) ម៉ែត្រ
- ប្រវែងបណ្តោយអតិបរមានៃរថយន្តនីមួយៗមិនត្រូវឲ្យលើសពី ១២,២០ (ដប់ពីរក្បៀសម្ភៃ) ម៉ែត្រ
- ប្រវែងបណ្តោយអតិបរមានៃរថយន្តនីមួយៗដែលមានសណ្តោងស៊ីមីរ៉ឺម៉ក មិនត្រូវឲ្យ លើសពី ១៦ (ដប់ប្រាំមួយ) ម៉ែត្រ
- ប្រវែងបណ្តោយអតិបរមានៃរថយន្តនីមួយៗដែលមានសណ្តោងរ៉ឺម៉ក មិនត្រូវឲ្យលើសពី ១៨ (ដប់ប្រាំបី) ម៉ែត្រ

ទំហំអតិបរមារថយន្ត និងរថយន្តសណ្តោងរ៉ឺម៉ក ឬស៊ីមីរ៉ឺម៉កដែលគ្មានចែងនៅក្នុងចំណុចខាងលើ នេះត្រូវសុំលិខិតអនុញ្ញាតពិសេសពីរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសាធារណការ និងដឹកជញ្ជូន ។

បទដ្ឋានបច្ចេកទេសលម្អិតស្តីពីទំហំ និងទម្ងន់យានជំនិះ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រី ក្រសួងសាធារណការ និងដឹកជញ្ជូន ។

មាត្រា ៥៨.-

ការបង់ប្រាក់សម្រាប់ថ្លៃសេវាចេញបណ្ណបើកបរ បណ្ណសម្គាល់ ផ្លាកលេខ វិញ្ញាបនបត្រត្រួតពិនិត្យ លក្ខណៈបច្ចេកទេស និងលិខិតអនុញ្ញាតឲ្យយានយន្តធ្វើអាជីវកម្ម ប្រាក់ពិន័យក្នុងការយឺតយ៉ាវផ្សេងៗ និងសេវាផ្សេងៗ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសអន្តរក្រសួងរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ និង រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសាធារណការ និងដឹកជញ្ជូន ។

ជំពូកទី ៨

យន្តការអនុវត្តច្បាប់ស្តីពីចរាចរណ៍រថយន្ត

គណៈកម្មាធិការជាតិសុវត្ថិភាពចរាចរណ៍រថយន្ត មានតួនាទីរៀបចំគោលនយោបាយស្តីពី សុវត្ថិភាពចរាចរណ៍រថយន្ត និងដឹកនាំត្រួតពិនិត្យការអនុវត្តច្បាប់ និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តផ្សេងៗ ទៀត ពាក់ព័ន្ធនឹងសុវត្ថិភាពចរាចរណ៍រថយន្ត ។

(Handwritten mark)

គណៈកម្មាធិការជាតិសុវត្ថិភាពចរាចរណ៍ផ្លូវគោក ដឹកនាំដោយរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃជាប្រធាន រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសាធារណការ និងដឹកជញ្ជូន ជាអនុប្រធានអចិន្ត្រៃយ៍ និងសមាសភាពមកពីក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ។

គណៈកម្មាធិការជាតិសុវត្ថិភាពចរាចរណ៍ផ្លូវគោក មានអគ្គលេខាធិការដ្ឋានមួយជាសេនាធិការ ដឹកនាំដោយក្រសួងសាធារណការ និងដឹកជញ្ជូន និងអនុគណៈកម្មការមួយចំនួនជាជំនួយការ ។

ការបង្កើត ការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅរបស់គណៈកម្មាធិការជាតិសុវត្ថិភាពចរាចរណ៍ផ្លូវគោក ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

ជំពូកទី ៩

សមត្ថកិច្ច និងសិទ្ធិអំណាចរបស់មន្ត្រីអនុវត្តច្បាប់ស្តីពីចរាចរណ៍ផ្លូវគោក

មាត្រា ៦០.-

មន្ត្រីអនុវត្តច្បាប់ចរាចរណ៍ផ្លូវគោករួមមាន ៖

- ១- មន្ត្រីមកពីក្រសួងសាធារណការ និងដឹកជញ្ជូន
- ២- អង្គភាពនគរបាល ឬកងរាជអាវុធហត្ថលដែលទទួលបន្ទុករៀបចំសណ្តាប់ធ្នាប់ សុវត្ថិភាព ចរាចរណ៍ មានភារកិច្ច ៖

- ចាត់ចែងចរាចរណ៍ឲ្យមានសណ្តាប់ធ្នាប់ល្អ
- តាមដាន ល្បាត និងពិនិត្យអំពើល្មើសនឹងបទប្បញ្ញត្តិចរាចរណ៍ដោយផ្ទាល់ ឬដោយ ឧបករណ៍បច្ចេកទេស
- ធ្វើរបាយការណ៍ស្តីពីសភាពការណ៍សណ្តាប់ធ្នាប់ចរាចរណ៍ បទល្មើសចរាចរណ៍ និង គ្រោះថ្នាក់ចរាចរណ៍ដែលកើតមានឡើង ។

ដោយឡែក អង្គភាពនគរបាលដែលទទួលបន្ទុករៀបចំសណ្តាប់ធ្នាប់ សុវត្ថិភាពចរាចរណ៍ មានភារកិច្ចបន្ថែម ៖

- ពិន័យជាប្រាក់ចំពោះអំពើល្មើសដែលត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យអន្តរការណ៍
- សម្រុះសម្រួលក្នុងករណីគ្រោះថ្នាក់ចរាចរណ៍ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៦៥ នៃច្បាប់នេះ
- ត្រួតពិនិត្យ និងកាត់ត្រាដំណើរហេតុនៅពេលមានគ្រោះថ្នាក់ចរាចរណ៍ ក្នុងករណីចាំបាច់ ធ្វើការដកហូតជាបណ្តោះអាសន្ននូវបណ្ណបើកបរ និងយាត់យានជំនិះតាមមាត្រា ៦២ មាត្រា ៦៦ និងមាត្រា ៦៧ នៃច្បាប់នេះ ។
- រៀបចំ និងបញ្ជូនកំណត់ហេតុព្រមទាំងវត្តមានទៅអយ្យការអមសាលាដំបូង ក្នុងករណី កំណត់ដោយច្បាប់នេះ ។

(Handwritten mark)

មាត្រា ៦១.-

ក្នុងការឃាត់ឃានជំនិះដើម្បីត្រួតពិនិត្យ នគរបាលចរាចរណ៍ផ្លូវគោកត្រូវអនុវត្តដោយជៀសវាង ការធ្វើឲ្យស្ទះចរាចរណ៍ ឬការបង្កឲ្យមានគ្រោះថ្នាក់ចរាចរណ៍ ។

មាត្រា ៦២.-

មន្ត្រីនគរបាលចរាចរណ៍ផ្លូវគោកមានសិទ្ធិដកបណ្ណបើកបរព្យួរទុក ក្នុងរយៈពេលមិនលើសពី ៧ (ប្រាំពីរ) ថ្ងៃ និងដកពិន្ទុដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៤៣ នៃច្បាប់នេះ ចំពោះបទល្មើសណាមួយដូចខាង ក្រោម ៖

- ១-បើកបរខុសទិសចរាចរណ៍ ឬបើកបរតាមទិសចរាចរណ៍ដែលមានដាក់សញ្ញាហាមឃាត់ ។
- ២-បើកបរដោយល្បឿនលើសចាប់ពី ៤០ (វ៉ែសសិប) គីឡូម៉ែត្រក្នុងមួយម៉ោងឡើងទៅ ពីល្បឿន ដែលបានកំណត់ក្នុងច្បាប់នេះ ។
- ៣-មិនគោរពសិទ្ធិអាទិភាព ។
- ៤-មិនគោរពស្លាកសញ្ញាឈប់ ឬភ្លើងសញ្ញាចរាចរណ៍ពណ៌ក្រហម ឬពណ៌ក្រហមភ្លឺបន្តិចៗ ។
- ៥-បើកបរឃានដែលមានកង់ច្រវាក់ដែកផ្ទាល់នៅលើផ្លូវថ្នល់ក្រាលកៅស៊ូ ។

មន្ត្រីនគរបាលចរាចរណ៍ មិនត្រូវដកបណ្ណបើកបរ និងឯកសារផ្សេងៗរបស់ឃានយន្តក្នុង ករណីពុំមានចែងក្នុងច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ៦៣.-

ក្នុងករណីមានគ្រោះថ្នាក់ចរាចរណ៍អាស្រ័យទៅតាមករណីនីមួយៗនោះ ការឃាត់ឃានជំនិះ ការឃាត់ខ្លួនអ្នកបើកបរដើម្បីសាកសួរព័ត៌មាន និងការធ្វើកំណត់ហេតុជាសមត្ថកិច្ចរបស់មន្ត្រីនគរបាល ចរាចរណ៍ផ្លូវគោកនៅកន្លែងកើតហេតុ ។ ក្នុងករណីដែលអ្នកបើកបរស្ថិតនៅក្រោមឥទ្ធិពលគ្រឿងស្រវឹង ឬគ្រឿងញៀន មន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌ផ្នែកចរាចរណ៍ ឬមន្ត្រីពេទ្យត្រូវត្រួតពិនិត្យ និងចេញលិខិតបញ្ជាក់ អត្រាជាតិអាល់កុល ឬសារធាតុញៀនដើម្បីភ្ជាប់ជាមួយកំណត់ហេតុគ្រោះថ្នាក់ចរាចរណ៍ទៅអយ្យការ អមសាលាដំបូង ។

មាត្រា ៦៤.-

បទល្មើសចរាចរណ៍ផ្លូវគោកដែលត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារ និងត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ ជាសមត្ថកិច្ចរបស់តុលាការ ។ ក្នុងករណីនេះ មន្ត្រីនគរបាលចរាចរណ៍ផ្លូវគោកដែលមានសមត្ថកិច្ចត្រួត ពិនិត្យបទល្មើសចរាចរណ៍ផ្លូវគោក ត្រូវបញ្ជូនកំណត់ហេតុស្តីពីបទល្មើសចរាចរណ៍ផ្លូវគោកទៅអយ្យការ អមសាលាដំបូង ។

០០១

មាត្រា ៦៥.-

បទល្មើសចរាចរណ៍ដែលត្រូវផ្ដន្ទាទោសពិន័យអន្តរការណ៍ ជាសមត្ថកិច្ចរបស់មន្ត្រីនគរបាលចរាចរណ៍ផ្លូវគោក ។ មន្ត្រីនគរបាលចរាចរណ៍ផ្លូវគោក អាចសម្រុះសម្រួលក្នុងករណីមានគ្រោះថ្នាក់ដែលបណ្ដាលឲ្យសងតែសំណងខូចខាត ។ ប្រសិនបើការសម្រុះសម្រួលមិនបានសម្រេច មន្ត្រីនគរបាលចរាចរណ៍ផ្លូវគោកត្រូវធ្វើកំណត់ហេតុ កត់ត្រាស្លាកស្នាមផ្សេងៗ ហើយក្នុងករណីចាំបាច់ដើម្បីធានាការពារផលប្រយោជន៍តាមផ្លូវច្បាប់របស់ភាគីមន្ត្រីនគរបាលចរាចរណ៍ផ្លូវគោកអាចរក្សាទុកយានយន្តជាបណ្ដោះអាសន្នមិនឲ្យលើសពីមួយសប្តាហ៍ ។

មាត្រា ៦៦.-

មន្ត្រីនគរបាលចរាចរណ៍ផ្លូវគោក ត្រូវឃាត់យានជំនិះមិនឲ្យធ្វើចរាចរណ៍ ឬឃាត់ទុកយានជំនិះរយៈពេលមិនលើសពី ៣ (បី) ថ្ងៃ ដើម្បីធ្វើការពិន័យ និងកែតម្រូវលក្ខណៈបច្ចេកទេសទៅតាមករណីដែលអ្នកបើកបរបានប្រព្រឹត្តល្មើសនឹងបទប្បញ្ញត្តិចរាចរណ៍ ដូចខាងក្រោម ៖

- ១- យានជំនិះដែលអ្នកបើកបរកំពុងស្ថិតនៅក្នុងភាពស្រវឹង ដោយមានអត្រាជាតិអាល់កុលចាប់ពី ០,២៥ (សូន្យក្បៀសម្ភៃប្រាំ) ដល់ ០,៣៩ (សូន្យក្បៀសសាមសិបប្រាំបួន) មីលីក្រាមក្នុងមួយលីត្រខ្យល់ ឬចាប់ពី ០,៥០ (សូន្យក្បៀសហាសិប) ដល់ ០,៧៩ (សូន្យក្បៀសចិតសិបប្រាំបួន) ក្រាមក្នុងមួយលីត្រឈាម ឬស្ថិតនៅក្រោមឥទ្ធិពលនៃគ្រឿងញៀន ។
- ២- យានជំនិះដែលអ្នកបើកបរមិនព្រមឲ្យសមត្ថកិច្ចត្រួតពិនិត្យអត្រាជាតិអាល់កុល ឬសារធាតុញៀន ។
- ៣- យានជំនិះដែលមានលក្ខណៈបច្ចេកទេសមិនគ្រប់គ្រាន់ អាចបង្កឲ្យមានគ្រោះថ្នាក់ចរាចរណ៍ ។
- ៤- យានជំនិះដែលបញ្ចេញផ្សែងខ្លាំង ឬសំឡេងម៉ាស៊ីនខ្លាំងលើសបទដ្ឋានបច្ចេកទេស ឬបំពាក់ប្រព័ន្ធក្លើងបំភ្លឺខុសស្តង់ដារកំណត់ធ្វើឲ្យខានដល់អ្នកប្រើប្រាស់ផ្លូវផ្សេងទៀត ឬអ្នកដែលរស់នៅជាប់ដងផ្លូវថ្នល់ ។
- ៥- យានជំនិះផ្ទុកទំនិញ ឬអ្នកដំណើរនាំឲ្យបាំង ឬទើសទៃដល់អ្នកបើកបរ ឬហួសកម្រិតកំណត់ ។
- ៦- យានជំនិះដែលចតចោលនៅលើទ្រូងផ្លូវក្នុងទីប្រជុំជនលើសពី ២៤ ម៉ោង ។
- ៧- យានយន្តដែលបើកបរហួសពេលកំណត់ត្រួតពិនិត្យលក្ខណៈបច្ចេកទេស ។
- ៨- យានយន្តដែលបើកបរលើសល្បឿនកំណត់ចាប់ពី ៤០ (សែសិប) គីឡូម៉ែត្រក្នុងមួយម៉ោងឡើងទៅ ។

nm

មាត្រា ៦៧.-

មន្ត្រីនគរបាលចរាចរណ៍ផ្លូវគោក មានសិទ្ធិស្នូចយានជំនិះដែលចតធ្វើឲ្យខាន ឬអាចនាំឲ្យ មានគ្រោះថ្នាក់ដល់យានដទៃ យកទៅរក្សាទុកនៅអង្គការនគរបាលចរាចរណ៍ផ្លូវគោក ក្នុងករណីដែល ម្ចាស់យានជំនិះមិនព្រមទទួលការពិន័យ ឬគ្មានវត្តមាន ។

ការស្នូចយានជំនិះយកទៅរក្សាទុកនៅអង្គការនគរបាលចរាចរណ៍ផ្លូវគោក ក៏ត្រូវអនុវត្តផង ដែរចំពោះយានជំនិះពាក់ព័ន្ធនឹងគ្រោះថ្នាក់ចរាចរណ៍ដែលពុំអាចដោះស្រាយបាន ។

ម្ចាស់យានជំនិះត្រូវទទួលខុសត្រូវបង់សោហ៊ុយថ្លៃស្នូច និងថ្លៃរក្សាទុកបន្ថែមលើប្រាក់ពិន័យ ។

សោហ៊ុយថ្លៃស្នូច និងថ្លៃរក្សាទុក ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសអន្តរក្រសួងរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួង មហាផ្ទៃ និងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ។

មាត្រា ៦៨.-

មន្ត្រីនគរបាលចរាចរណ៍ផ្លូវគោក ដែលមានសមត្ថកិច្ចត្រួតពិនិត្យបទល្មើសចរាចរណ៍ ត្រូវពិនិត្យ អង្កេត កត់ត្រាបទល្មើសស្របតាមបែបបទនៃការពិនិត្យ ការអង្កេត ការកត់ត្រាបទល្មើស និងការធ្វើកំណត់ ហេតុគ្រោះថ្នាក់ចរាចរណ៍ដែលកំណត់ដោយប្រកាសអន្តរក្រសួងរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ រដ្ឋមន្ត្រី ក្រសួងយុត្តិធម៌ និងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសាធារណការ និងដឹកជញ្ជូន ។

មាត្រា ៦៩.-

មន្ត្រីនគរបាលចរាចរណ៍ផ្លូវគោក ដែលមានសមត្ថកិច្ចផ្អាកពិន័យបទល្មើសចរាចរណ៍ ត្រូវចេញ បង្គាន់ដៃផ្អាកពិន័យដែលមានគល់បញ្ជីត្រឹមត្រូវ ។ ទម្រង់បែបបទនៃបង្គាន់ដៃផ្អាកពិន័យ និងការគ្រប់ គ្រងប្រាក់ចំណូលដែលបានមកពីការផ្អាកពិន័យ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសអន្តរក្រសួងរបស់រដ្ឋមន្ត្រី ក្រសួងមហាផ្ទៃ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ និងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសាធារណការ និងដឹកជញ្ជូន ។

មាត្រា ៧០.-

បុគ្គលដែលមិនសុខចិត្តនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់មន្ត្រីអនុវត្តច្បាប់ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៦០ នៃច្បាប់នេះ មានសិទ្ធិប្តឹងតវ៉ាទៅប្រធានអង្គភាពដែលគ្រប់គ្រងផ្ទាល់លើមន្ត្រីនោះ ។ ប្រធានអង្គភាព ត្រូវសម្រេចលើបណ្តឹងតវ៉ា ១៥ (ដប់ប្រាំ) ថ្ងៃ យ៉ាងយូរគិតពីថ្ងៃទទួលបណ្តឹង ។ បុគ្គលដែលមិនសុខចិត្ត នឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់ប្រធានអង្គភាពខាងលើ មានសិទ្ធិប្តឹងទៅតុលាការតាមនីតិវិធី ។

១២១

ជំពូកទី ១០
ទោសប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ៧១.-

បទល្មើសដែលត្រូវផ្ដន្ទាទោសពិន័យអន្តរការណ៍ ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

មាត្រា ៧២.-

អ្នកបើកបរត្រូវទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌចំពោះបទល្មើសដែលខ្លួនបានប្រព្រឹត្តក្នុងការបើកបរយានជំនិះ ។

អ្នកគ្រប់គ្រង ឬកម្មសិទ្ធិករ ត្រូវទទួលខុសត្រូវផ្នែករដ្ឋប្បវេណី ក្នុងករណីយានជំនិះរបស់ខ្លួនបានបង្កឲ្យមានគ្រោះថ្នាក់ដល់អ្នកដទៃ ។

មាត្រា ៧៣.-

ការរំលោភលើរាងកាយ កិត្តិយស សេចក្ដីថ្លៃថ្នូររបស់មន្ត្រីអនុវត្តច្បាប់ចរាចរណ៍ផ្លូវគោកដែលកំពុងបំពេញភារកិច្ច ត្រូវផ្ដន្ទាទោសតាមក្រមព្រហ្មទណ្ឌជាធរមាន ។

មាត្រា ៧៤.-

មន្ត្រីនគរបាលចរាចរណ៍ផ្លូវគោកណា ដែលនៅក្នុងក្របខ័ណ្ឌមុខងារ ឬក្នុងឱកាសបំពេញមុខងាររបស់ខ្លួន ដែលបានដកហូតយកបណ្ណបើកបរ ផ្លាកលេខ បណ្ណសម្គាល់យានជំនិះ ឬឃាត់ទុកយានជំនិះដោយបំពានច្បាប់ ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៦ (ប្រាំមួយ) ថ្ងៃ ទៅ ១ (មួយ) ខែ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ១០០ ០០០ (មួយសែន) រៀល ទៅ ៨០០ ០០០ (ប្រាំបីសែន) រៀល ។

ក្នុងករណីដែលមន្ត្រីនគរបាលចរាចរណ៍ផ្លូវគោក ធ្វើឲ្យមានការខូចខាត ឬបាត់បង់ផ្នែកណាមួយនៃយានជំនិះដែលបានឃាត់ទុក អង្គការសាមីត្រូវទទួលខុសត្រូវក្នុងការសងការខូចខាត ឬបាត់បង់នោះ ។

មាត្រា ៧៥.-

ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៦(ប្រាំមួយ)ថ្ងៃ ទៅ ១(មួយ)ខែ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ១០០ ០០០ (មួយសែន) រៀល ទៅ ៨០០ ០០០ (ប្រាំបីសែន) រៀល ចំពោះជនណាបើកបរយានយន្តដោយគ្មានបណ្ណបើកបរ ឬក្នុងរយៈពេលដែលបណ្ណបើកបរត្រូវបានដកហូត ព្យួរទុក ឬទុកជាមោឃៈ លើកលែងតែជនមើលរទោចក្រយានយន្ត ឬត្រីចក្រយានយន្ត ។

មាត្រា ៧៦.-

ជនណាបើកបរយានយន្តមិនព្រមបញ្ឈប់យានយន្តតាមការបញ្ជារបស់មន្ត្រីនគរបាលចរាចរណ៍ផ្លូវគោកដើម្បីធ្វើតេស្តពិនិត្យជាតិអាល់កុល ឬសារធាតុញៀន ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៦ (ប្រាំមួយ)

1204

ថ្ងៃទៅ ១ (មួយ) ខែ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ១០០ ០០០ (មួយសែន) រៀល ទៅ ៨០០ ០០០ (ប្រាំបីសែន) រៀល ។

ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដូចកថាខណ្ឌទី ១ ខាងលើ ចំពោះអ្នកបើកបរណាដែលមិនព្រមឲ្យធ្វើការត្រួតពិនិត្យផ្ទៀងផ្ទាត់យាន ឬធ្វើតេស្តពិនិត្យជាតិអាល់កុល ឬសារធាតុញៀន ។

មាត្រា ៧៧._

ជនណាបើកបរយានយន្តនៅពេលដែលខ្លួនស្ថិតនៅក្នុងភាពស្រវឹង ដោយមានជាតិអាល់កុលចាប់ពី ០,៤០ (សូន្យក្បៀសសែសិប)មីលីក្រាមក្នុងមួយលីត្រខ្យល់ ឬចាប់ពី ០,៨០ (សូន្យក្បៀសប៉ែតសិប) ក្រាមក្នុងមួយលីត្រឈាមឡើងទៅ ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១(មួយ)ខែ ទៅ ៦(ប្រាំមួយ)ខែ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ៨០០ ០០០(ប្រាំបីសែន)រៀល ទៅ ៤ ០០០ ០០០(បួនលាន)រៀល ។

មាត្រា ៧៨._

ជនណាដែលចរាចរយានជំនិះ ដោយប្រើប្រាស់បណ្ណបើកបរ បណ្ណសម្គាល់យានជំនិះ ផ្លាកលេខសម្គាល់យានជំនិះ ឬលិខិតអនុញ្ញាតផ្សេងៗដោយដឹងថាជាឯកសារ ឬវត្ថុក្លែងក្លាយ ត្រូវផ្ដន្ទាទោសតាមបញ្ញត្តិមាត្រា ៦៣០ (បទប្រើប្រាស់ឯកសារសាធារណៈក្លែង) នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ ។

មាត្រា ៧៩._

ជនណាក្លែងបណ្ណបើកបរ បណ្ណសម្គាល់យានជំនិះ ផ្លាកលេខសម្គាល់យានជំនិះ ឬលិខិតអនុញ្ញាតផ្សេងៗ ដែលចេញដោយអ្នករាជការសាធារណៈ ត្រូវផ្ដន្ទាទោសតាមបញ្ញត្តិមាត្រា ៦២៩ (បទក្លែងបន្លំឯកសារសាធារណៈ) នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ ។

មាត្រា ៨០._

ជនណារាំង ឬប្រើប្រាស់មធ្យោបាយណាមួយដើម្បីជាឧបសគ្គដល់ចរាចរណ៍សាធារណៈ ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១(មួយ)ខែ ទៅ ១(មួយ)ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ៨០០ ០០០ (ប្រាំបីសែន) រៀល ទៅ ៨ ០០០ ០០០(ប្រាំបីលាន) រៀល ។

មាត្រា ៨១._

ជនណាបើកបរមិនគោរពសញ្ញាបញ្ជារបស់មន្ត្រីមានសមត្ថកិច្ចការពារក្បួនដំណើរគណៈប្រតិភូ ឬថ្នាក់ដឹកនាំជាន់ខ្ពស់បង្កការខូចខាតដល់យានយន្តរបស់ក្បួន ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១(មួយ) ខែ ទៅ ៦ (ប្រាំមួយ) ខែ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ៨០០ ០០០(ប្រាំបីសែន) រៀល ទៅ ៤ ០០០ ០០០

ប្រធាន រៀល ។

2011

មាត្រា ៨២.-

ជនណាប្រើប្រាស់ថយន្តដោយគ្មានបណ្ណសម្គាល់ថយន្ត ឬគ្មានផ្លាកលេខសម្គាល់ថយន្ត ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៦ (ប្រាំមួយ) ថ្ងៃ ទៅ ១ (មួយ) ខែ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ១០០ ០០០ (មួយសែន) រៀល ទៅ ៨០០ ០០០(ប្រាំបីសែន) រៀល ។

មាត្រា ៨៣.-

ជនណាបើកបរដោយធ្វេសប្រហែស ខ្លីខ្លា មិនប្រុងប្រយ័ត្ន ឬមិនគោរពកាតព្វកិច្ចដែលបទប្បញ្ញត្តិស្តីពីចរាចរណ៍ផ្លូវគោកតម្រូវ បណ្ដាលឲ្យមានរបួសដល់អ្នកដទៃ ហើយបណ្ដាលឲ្យអ្នករងគ្រោះអសមត្ថភាពធ្វើការងារក្នុងរយៈពេលស្មើ ឬលើសពី ៨(ប្រាំបី)ថ្ងៃ គិតពីថ្ងៃកើតហេតុ ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៦(ប្រាំមួយ)ខែទៅ ២(ពីរ)ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ២ ០០០ ០០០(ពីរលាន)រៀល ទៅ ១០ ០០០ ០០០ (ដប់លាន)រៀល និងអាចត្រូវផ្ដន្ទាទោសដោយទោសបន្ថែមមួយ ឬច្រើនដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៥៣ (ប្រភេទនៃទោសបន្ថែម) នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ ។

អំពើល្មើសខាងលើនេះត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១(មួយ)ឆ្នាំ ទៅ ៣(បី)ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ៤ ០០០ ០០០ (បួនលាន) រៀល ទៅ ១៥ ០០០ ០០០ (ដប់ប្រាំលាន)រៀល កាលបើអំពើនេះបានប្រព្រឹត្ត ក្នុងករណីណាមួយ ដូចខាងក្រោម ៖

- ក-បើកបរដោយគ្មានបណ្ណបើកបរ ឬមានបណ្ណបើកបរតែមិនត្រឹមត្រូវតាមប្រភេទយានយន្ត ។
 - ខ- ស្ថិតក្នុងស្ថានភាពស្រវឹងដោយមានអត្រាជាតិអាល់កុលចាប់ពី ០,៤០ (សូន្យក្បៀសសែសិប) មីលីក្រាមក្នុងមួយលីត្រខ្យល់ ឬចាប់ពី ០,៨០ (សូន្យក្បៀសប៉ែតសិប) ក្រាមក្នុងមួយលីត្រឈាមឡើងទៅ ។
 - គ- បណ្ដាលឲ្យមានរបួសមនុស្សច្រើននាក់ ។
 - ឃ- រត់គេចខ្លួនពីកន្លែងកើតហេតុក្នុងគោលបំណងគេចវេសពីការទទួលខុសត្រូវ ។
- ចំពោះបទល្មើសដែលមានចែងក្នុងមាត្រានេះទោសបន្ថែម ដូចតទៅនេះអាចត្រូវបានប្រកាស ៖
- ១- ការហាមឃាត់ចំពោះការប្រកបវិជ្ជាជីវៈ កាលបើបទល្មើសនេះបានប្រព្រឹត្តនៅក្នុងការប្រកបវិជ្ជាជីវៈ ឬនៅក្នុងឱកាសនៃការប្រកបវិជ្ជាជីវៈនេះ ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥(ប្រាំ)ឆ្នាំយ៉ាងច្រើន ។
 - ២- ការហាមឃាត់ចំពោះការបើកបរយានយន្ត ទោះបីជាប្រភេទណាក៏ដោយសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

- ៣- ការព្យួរលិខិតបើកបរ សម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។
- ៤- ការបិទផ្សាយសេចក្ដីសម្រេចផ្ដន្ទាទោស សម្រាប់រយៈពេល ២ (ពីរ) ខែ យ៉ាងច្រើន ។
- ៥- ការផ្សាយសេចក្ដីសម្រេចផ្ដន្ទាទោសនៅក្នុងសារព័ត៌មាន ។

(Handwritten mark)

៦- ការផ្សាយសេចក្តីសម្រេចផ្តន្ទាទោស តាមគ្រប់មធ្យោបាយទូរគមនាគមន៍ សោតទស្សន៍ សម្រាប់រយៈពេល ៨ (ប្រាំបី) ថ្ងៃ យ៉ាងច្រើន ។

មាត្រា ៨៤.-

នីតិបុគ្គលអាចត្រូវប្រកាសថាត្រូវទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌតាមលក្ខខណ្ឌដែលមានចែងក្នុង មាត្រា ៤២ (ការទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌរបស់នីតិបុគ្គល) នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌចំពោះបទល្មើសដែល មានចែងក្នុងមាត្រា ៨៣ នៃច្បាប់នេះ ។

នីតិបុគ្គលត្រូវផ្តន្ទាទោសជាប្រាក់ពី ៥ ០០០ ០០០ (ប្រាំលាន) រៀល ទៅ ២០ ០០០ ០០០ (ម្ភៃលាន) រៀល ព្រមទាំងទោសបន្ថែមមួយ ឬច្រើន ដូចតទៅនេះ ៖

- ១- ការរំលាយតាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៧០ (ការរំលាយនិងការជម្រះបញ្ជីនៃ នីតិបុគ្គល) នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ ។
- ២- ការដាក់ឱ្យស្ថិតក្រោមការត្រួតពិនិត្យតាមដានរបស់តុលាការ តាមបែបបទកំណត់ដោយ មាត្រា ១៧១ (ការដាក់ឱ្យស្ថិតនៅក្រោមការត្រួតពិនិត្យតាមដានរបស់តុលាការ) នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ ។
- ៣- ការហាមឃាត់ចំពោះការធ្វើសកម្មភាពណាមួយ ឬច្រើនតាមបែបបទកំណត់ដោយ មាត្រា ១៧២ (ការហាមឃាត់ចំពោះការធ្វើសកម្មភាព) នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ ។
- ៤- ការបិទគ្រឹះស្ថានដែលប្រើប្រាស់សម្រាប់ប្រព្រឹត្តបទល្មើសតាមបែបបទកំណត់ដោយ មាត្រា ១៧៦ (ការបិទគ្រឹះស្ថាន) នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ ។
- ៥- ការហាមឃាត់ចំពោះការធ្វើអាជីវកម្មលើគ្រឹះស្ថានដែលបើកចំហដល់សាធារណជន ឬដែលប្រើប្រាស់ដល់សាធារណជន តាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៧៧ (ការហាមឃាត់ចំពោះ ការធ្វើអាជីវកម្មលើគ្រឹះស្ថាន) នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ ។
- ៦- ការបិទផ្សាយសេចក្តីសម្រេចផ្តន្ទាទោស តាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៨០ (ការបិទផ្សាយសេចក្តីសម្រេច) នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ ។
- ៧- ការផ្សាយសេចក្តីសម្រេចផ្តន្ទាទោសនៅក្នុងសារព័ត៌មានសរសេរ ឬការផ្សាយតាមគ្រប់ មធ្យោបាយទូរគមនាគមន៍ សោតទស្សន៍ តាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៨១ (ការផ្សាយសេចក្តី សម្រេចតាមមធ្យោបាយទូរគមនាគមន៍ សោតទស្សន៍ជាអាទិ៍) នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ ។

មាត្រា ៨៥.-

ជនណាបើកបរដោយធ្វេសប្រហែស ខ្លីខ្លា មិនប្រុងប្រយ័ត្ន ឬមិនគោរពកាតព្វកិច្ចដែលបទប្បញ្ញត្តិ ស្តីពីចរាចរណ៍ផ្លូវគោកតម្រូវបណ្តាលឱ្យស្លាប់អ្នកដទៃ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១(មួយ)ឆ្នាំ ទៅ ៣(បី)ឆ្នាំ និងទោសជាប្រាក់ពី ៤ ០០០ ០០០ (បួនលាន) រៀល ទៅ ១៥ ០០០ ០០០ (ដប់ប្រាំលាន) រៀល និងអាចត្រូវផ្តន្ទាទោសដោយទោសបន្ថែមមួយ ឬច្រើន ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៥៣ (ប្រភេទនៃ ទោសបន្ថែម) នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ ។

Handwritten mark

អំពើល្មើសខាងលើនេះ ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ២(ពីរ) ឆ្នាំ ទៅ ៥(ប្រាំ) ឆ្នាំ និងពិន័យ ជាប្រាក់ពី ១០ ០០០ ០០០(ដប់លាន) រៀល ទៅ ២៥ ០០០ ០០០(ម្ភៃប្រាំលាន) រៀល កាលបើអំពើ នេះបានប្រព្រឹត្តក្នុងករណីណាមួយ ដូចក្រោម ៖

- ក-បើកបរដោយគ្មានបណ្ណបើកបរ ឬមានបណ្ណបើកបរតែមិនត្រឹមត្រូវតាមប្រភេទយានយន្ត ។
 - ខ-ស្ថិតក្នុងស្ថានភាពស្រវឹង ដោយមានអត្រាជាតិអាល់កុលចាប់ពី ០,៤០ (សូន្យក្បៀស សែសិប) មីលីក្រាមក្នុងមួយលីត្រខ្យល់ ឬចាប់ពី ០,៨០ (សូន្យក្បៀសប៉ែតសិប) ក្រាមក្នុងមួយលីត្រ ឈាមឡើងទៅ ។
 - គ-បណ្តាលឲ្យមានស្លាប់មនុស្សច្រើននាក់ ។
 - ឃ- រត់គេចខ្លួនពីកន្លែងកើតហេតុក្នុងគោលបំណងគេចវេសពីការទទួលខុសត្រូវ ។
- ចំពោះបទល្មើសដែលមានចែងក្នុងមាត្រានេះ ទោសបន្ថែមដូចតទៅនេះអាចត្រូវបានប្រកាស ៖
- ១- ការហាមឃាត់ចំពោះការប្រកបវិជ្ជាជីវៈ កាលបើបទល្មើសនេះបានប្រព្រឹត្តនៅក្នុងការ ប្រកបវិជ្ជាជីវៈ ឬនៅក្នុងឱកាសនៃការប្រកបវិជ្ជាជីវៈនេះជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។
 - ២- ការហាមឃាត់ចំពោះការបើកបរយានយន្ត ទោះបីជាប្រភេទណាក៏ដោយសម្រាប់រយៈ ពេល ៥ (ប្រាំ)ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។
 - ៣- ការព្យួរលិខិតបើកបរ សម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។
 - ៤- ការបិទផ្សាយសេចក្ដីសម្រេចផ្ដន្ទាទោស សម្រាប់រយៈពេល ២ (ពីរ) ខែ យ៉ាងច្រើន ។
 - ៥- ការផ្សាយសេចក្ដីសម្រេចផ្ដន្ទាទោសនៅក្នុងសារព័ត៌មាន ។
 - ៦- ការផ្សាយសេចក្ដីសម្រេចផ្ដន្ទាទោស តាមគ្រប់មធ្យោបាយទូរគមនាគមន៍ សោតទស្សន៍ សម្រាប់រយៈពេល ៨(ប្រាំបី)ថ្ងៃ យ៉ាងច្រើន ។

មាត្រា ៨៦.-

នីតិបុគ្គលអាចត្រូវប្រកាសថាត្រូវទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌតាមលក្ខខណ្ឌដែលមានចែងក្នុង មាត្រា ៤២ (ការទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌរបស់នីតិបុគ្គល) នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌចំពោះបទល្មើសដែល មានចែងក្នុងមាត្រា ៨៥ នៃច្បាប់នេះ ។

នីតិបុគ្គលត្រូវផ្ដន្ទាទោសជាប្រាក់ពី ១០ ០០០ ០០០(ដប់លាន)រៀល ទៅ៥០ ០០០ ០០០ (ហាសិបលាន)រៀល ព្រមទាំងទោសបន្ថែមមួយ ឬច្រើនដូចតទៅនេះ ៖

- ១-ការរំលាយតាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៧០ (ការរំលាយ និងការជម្រះបញ្ជីនៃ នីតិបុគ្គល) នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ ។
- ២-ការដាក់ឲ្យស្ថិតក្រោមការត្រួតពិនិត្យតាមដានរបស់តុលាការ តាមបែបបទកំណត់ដោយ មាត្រា ១៧១ (ការដាក់ឲ្យស្ថិតនៅក្រោមការត្រួតពិនិត្យតាមដានរបស់តុលាការ) នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ ។

03/1

៣- ការហាមឃាត់ចំពោះការធ្វើសកម្មភាពណាមួយ ឬច្រើនតាមបែបបទកំណត់ដោយ មាត្រា ១៧២ (ការហាមឃាត់ចំពោះការធ្វើសកម្មភាព) នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ ។

៤- ការបិទគ្រឹះស្ថានដែលប្រើប្រាស់សម្រាប់ប្រព្រឹត្តបទល្មើសតាមបែបបទកំណត់ដោយ មាត្រា ១៧៦ (ការបិទគ្រឹះស្ថាន) នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ ។

៥- ការហាមឃាត់ចំពោះការធ្វើអាជីវកម្មលើគ្រឹះស្ថានដែលបើកចំហដល់សាធារណជន ឬ ដែលប្រើប្រាស់ដល់សាធារណជន តាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៧៧ (ការហាមឃាត់ចំពោះ ការធ្វើអាជីវកម្មលើគ្រឹះស្ថាន) នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ ។

៦- ការបិទផ្សាយសេចក្តីសម្រេចផ្តន្ទាទោស តាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៨០ (ការបិទផ្សាយសេចក្តីសម្រេច) នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ ។

៧- ការផ្សាយសេចក្តីសម្រេចផ្តន្ទាទោសនៅក្នុងសារព័ត៌មានសរសេរ ឬការផ្សាយតាមគ្រប់ មធ្យោបាយទូរគមនាគមន៍ សោតទស្សន៍ តាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៨១ (ការផ្សាយសេចក្តី សម្រេចតាមមធ្យោបាយទូរគមនាគមន៍ សោតទស្សន៍ជាអាទិ៍) នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ ។

មាត្រា ៨៧.-

ការបង់ប្រាក់ពិន័យអន្តរការណ៍នាំឲ្យរំលត់បណ្តឹងអាជ្ញា ។

អំពើល្មើសដែលត្រូវទទួលរងពិន័យអន្តរការណ៍ ហើយជនពាក់ព័ន្ធមិនព្រមបង់ប្រាក់ពិន័យ អន្តរការណ៍តាមកាលកំណត់ មន្ត្រីនគរបាលចរាចរណ៍ផ្លូវគោក ត្រូវបញ្ជូនកំណត់ហេតុព្រមទាំងវត្ថុតាង ទៅអយ្យការអមសាលាដំបូង ។

ជំពូកទី ១១

អន្តរប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ៨៨.-

រាល់លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តដែលបានបង្កើតឡើងដើម្បីអនុវត្តច្បាប់ស្តីពីចរាចរណ៍ផ្លូវគោក ដែលបានប្រកាសឲ្យប្រើតាមព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០២០៧/០០៧ ចុះថ្ងៃទី ០៨ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០០៧ ត្រូវនៅមានអានុភាពអនុវត្តទៅទៀតរហូតមានអត្ថបទថ្មីមកកែប្រែ ឬលុបចោល លើកលែង តែបទប្បញ្ញត្តិដែលផ្ទុយនឹងស្មារតីនៃច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ៨៩.-

អ្នកកាន់បណ្ណបើកបរដែលត្រឹមត្រូវតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់ស្តីពីចរាចរណ៍ផ្លូវគោក ដែលបាន ប្រកាសឲ្យប្រើតាមព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០២០៧/០០៧ ចុះថ្ងៃទី ០៨ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ២០០៧ អាចប្តូរប្រើប្រាស់រហូតអស់សុពលភាព ។

2011

អ្នកកាន់បណ្ណបើកបរដែលមិនត្រឹមត្រូវតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់ ស្តីពីចរាចរណ៍ផ្លូវគោក ដែលបានប្រកាសឱ្យប្រើតាមព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០២០៧/០០៧ ចុះថ្ងៃទី ០៨ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០០៧ ត្រូវបំពេញបែបបទសុំប្តូរបណ្ណបើកបរឱ្យបានចប់សព្វគ្រប់ក្នុងរយៈពេល ១(មួយ) ឆ្នាំ បន្ទាប់ពីច្បាប់នេះចូលជាធរមាននៅទូទាំងប្រទេស។

មាត្រា ៩០..

នៅក្រៅទីប្រជុំជនអ្នកបើកបរ និងអ្នករួមដំណើរទាំងអស់តាមរថយន្តដែលមានចំណុះលើសពី ៩ (ប្រាំបួន)នាក់ ដោយគិតទាំងអ្នកបើកបរត្រូវពាក់ខ្សែក្រវាត់សុវត្ថិភាព និងបទប្បញ្ញត្តិដែលមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌទី ២ មាត្រា ៧ និងចំណុចទី ១១ និងទី ១២ មាត្រា ៨ នៃច្បាប់នេះ ត្រូវចាប់អនុវត្តក្នុងរយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ បន្ទាប់ពីច្បាប់នេះចូលជាធរមាននៅទូទាំងប្រទេស។

មាត្រា ៩១..

បទប្បញ្ញត្តិដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៤៣ និងមាត្រា ៤៤ ជំពូកទី ៧ នៃច្បាប់នេះ ត្រូវចាប់អនុវត្តក្នុងរយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ បន្ទាប់ពីច្បាប់នេះចូលជាធរមាននៅទូទាំងប្រទេស។

**ជំពូកទី១២
អវសានប្បញ្ញត្តិ**

មាត្រា ៩២..

ច្បាប់ស្តីពីចរាចរណ៍ផ្លូវគោក ដែលត្រូវបានប្រកាសឱ្យប្រើដោយព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០២០៧/០០៧ ចុះថ្ងៃទី ០៨ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០០៧ ត្រូវទុកជានិរាករណ៍ ហើយត្រូវជំនួសដោយច្បាប់នេះ។

ធ្វើនៅព្រះបរមរាជវាំង ថ្ងៃទី ១៩ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០១៥

**ព្រះហស្តលេខា និងព្រះរាជលញ្ឆករ
នរោត្តម សីហមុនី**

ស.ល. ១៥០១-០៣៧

បានយកសេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយព្រះមហាក្សត្រ
សូមឡាយព្រះហស្តលេខា
**នាយករដ្ឋមន្ត្រី
ហត្ថលេខា**

សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន

បានយកសេចក្តីគោរពជម្រាបជូន
សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន នាយករដ្ឋមន្ត្រី
រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសាធារណការ និងដឹកជញ្ជូន
**ហត្ថលេខា
ត្រាំ រ៉េវតីក**

លេខ: ៤២ ស.ណ
សំណៅដែលមានតម្លៃជាការចែកចាយ
រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ១៤ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០១៥
អគ្គលេខាធិការរាជរដ្ឋាភិបាល

ព្រះរាជក្រឹត្យ

យើង

នស/រកត/១២១៤/១៤៧៧

ព្រះករុណាព្រះបាទសម្តេចព្រះបរមនាថ នរោត្តម សីហមុនី
សមានភូមិជាតិសាសនា រក្ខតខត្តិយា ខេមរារដ្ឋរាស្ត្រ ពុទ្ធិន្ទ្រាធរាមហាក្សត្រ
ខេមរាជនា សមូហោភាស កម្ពុជឯករាជរដ្ឋបូរណសន្តិ សុភមង្គលា សិរីវិបុលា
ខេមរាស្រីពិរាស្ត្រ ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី

(យោងតាមសេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយរបស់សម្តេចអគ្គមហាេត្តមពោធិសាល ជា **ស៊ីម**
ប្រធានព្រឹទ្ធសភា នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា)

ឲ្យសេចក្តីព្រះរាជទាន

ផ្លូវ

ក- គ្រឿងឥស្សរិយយស **ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា** ថ្នាក់ **អស្សុប្បន្និ** :

- ១- ព្រះចៅអធិការ **សុខ សីហ** ៤- លោក **ព្រីង ព្រឿង**
- ២- លោក **ច័ន ខ័យ** ៥- លោក **ជឹម ឡុយ**
- ៣- លោក **ជឹម អាន** ៦- លោកស្រី **សុខ ឃ្លាញ់**

ខ- គ្រឿងឥស្សរិយយស **មុនីសារាភ័ណ្ណ** ថ្នាក់ **អស្សុប្បន្និ** :

- ១- លោក **ហ៊ុន ហិរាម** ៩- លោក **សា សន**
- ២- លោក **សៀម ឡុត** ១០- លោក **អ៊ុយ សម្បត្តិ**
- ៣- លោក **ម៉ិន ជិន** ១១- លោក **ហែម ប្រធាន**
- ៤- លោក **ហេង លី** ១២- លោក **ឡេង ឡាញ់**
- ៥- លោក **ឌាន សុផល** ១៣- លោក **អៀង នន់**
- ៦- លោក **សុខ ស៊ុន** ១៤- លោក **អោម ផែ**
- ៧- លោក **ឌាន ឈុន** ១៥- លោក **កែវ ចិន**
- ៨- លោកស្រី **យាយ យ៉ង់** ១៦- លោក **អៀង ចង់**

ព្រះហស្តលេខា និងព្រះរាជលញ្ឆករ

នរោត្តម សីហមុនី

លេខ: ១៤៧៧-១៤០៥

លេខ: ១៤៧៧ ស.ណ
សំណៅនៃលេខនៃកម្រិតជាភារបែកធុរយ
រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ០៥ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០១៥
អគ្គលេខាធិការរាជរដ្ឋាភិបាល

ធ្វើនៅព្រះបរមរាជវាំង, ថ្ងៃទី ១៥ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០១៥

សយ សុខា

ព្រះរាជក្រឹត្យ

យើង

នស/រកត/១២១៤/១៤៧៧

ព្រះករុណាព្រះបាទសម្តេចព្រះបរមនាថ នរោត្តម សីហមុនី
សមានភូមិជាតិសាសនា រក្ខតខត្តិយា ខេមរារដ្ឋរាស្ត្រ ពុទ្ធិន្ទ្រាធរាមហាក្សត្រ
ខេមរាជនា សមូហោភាស កម្ពុជឯករាជរដ្ឋបូរណសន្តិ សុភមង្គលា សិរីវិបុលា
ខេមរាស្រីពិរាស្ត្រ ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី

- បានទ្រង់យល់រដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៩០៣/៩០៣ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០១៣ ស្តីពី ការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ ០៦/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី ៣០ ខែ តុលា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើ ច្បាប់ស្តីពីសហលក្ខន្តិកៈមន្ត្រីរាជការស៊ីវិល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើ ច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅ នៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/១២ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ មករា ឆ្នាំ ១៩៩៦ ដែលប្រកាស ឱ្យប្រើច្បាប់ ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងអភិវឌ្ឍន៍ជនបទ
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៦០២/០៥១ ចុះថ្ងៃទី ០៩ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០០២ ស្តីពី លក្ខន្តិកៈដោយឡែក នៃក្របខ័ណ្ឌមន្ត្រីបច្ចេកទេសជាន់ខ្ពស់
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ ជស/រកត/០៣០០/១១៦ ចុះថ្ងៃទី ០៣ ខែ មីនា ឆ្នាំ ២០០០ ស្តីពីលក្ខន្តិកៈ ដោយឡែកនៃក្របខ័ណ្ឌមន្ត្រីគ្រប់គ្រងរដ្ឋបាល
- បានទ្រង់យល់សេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយ របស់សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ **ហ៊ុន សែន** នាយករដ្ឋមន្ត្រីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ត្រាស់បង្គាប់

មាត្រា ១ : តាំងស៊ីបក្នុងក្របខ័ណ្ឌជូនមន្ត្រីរាជការ ៣៦ រូប មកក្នុងឋានន្តរស័ក្តិមន្ត្រីបច្ចេកទេសជាន់ខ្ពស់ នៃក្របខ័ណ្ឌមន្ត្រីបច្ចេកទេសជាន់ខ្ពស់ និងទៅក្នុងឋានន្តរស័ក្តិអនុមន្ត្រីនៃក្របខ័ណ្ឌមន្ត្រីគ្រប់គ្រងរដ្ឋបាល របស់ក្រសួងអភិវឌ្ឍន៍ជនបទ :

តាំងស៊ីបចាប់ពីថ្ងៃទី ០១ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០១៤ :

១- លោកស្រី **ឃុន សុវណ្ណារី** មន្ត្រីបច្ចេកទេសជាន់ខ្ពស់ ថ្នាក់លេខ ១៤

២- លោក ជឹម ម៉ាណូ	មន្ត្រីបច្ចេកទេសជាន់ខ្ពស់	ថ្នាក់លេខ ១៤
៣- លោកស្រី ឡុង សុភា	មន្ត្រីបច្ចេកទេសជាន់ខ្ពស់	ថ្នាក់លេខ ១៤
៤- លោកស្រី ជាំ ជារីណុប	មន្ត្រីបច្ចេកទេសជាន់ខ្ពស់	ថ្នាក់លេខ ១៤
៥- លោក សាន វិសាល	មន្ត្រីបច្ចេកទេសជាន់ខ្ពស់	ថ្នាក់លេខ ១៣
៦- លោក អេង ឌីម៉ង់	មន្ត្រីបច្ចេកទេសជាន់ខ្ពស់	ថ្នាក់លេខ ១៤
៧- លោក ម៉ែន ស៊ីណុន	មន្ត្រីបច្ចេកទេសជាន់ខ្ពស់	ថ្នាក់លេខ ១៤
៨- លោកស្រី ជី ឡោ	មន្ត្រីបច្ចេកទេសជាន់ខ្ពស់	ថ្នាក់លេខ ១៤
៩- លោកស្រី រឹម ស៊ីណាត	មន្ត្រីបច្ចេកទេសជាន់ខ្ពស់	ថ្នាក់លេខ ១៤
១០- លោកស្រី លោង ឡោ	មន្ត្រីបច្ចេកទេសជាន់ខ្ពស់	ថ្នាក់លេខ ១៤
១១- លោកស្រី អ៊ុំ វិច្ឆិកា	មន្ត្រីបច្ចេកទេសជាន់ខ្ពស់	ថ្នាក់លេខ ១៤
១២- លោកស្រី ម៉ក់ ម៉ាលីតា	មន្ត្រីបច្ចេកទេសជាន់ខ្ពស់	ថ្នាក់លេខ ១៤
១៣- លោក ម៉ៅ ឌីម	មន្ត្រីបច្ចេកទេសជាន់ខ្ពស់	ថ្នាក់លេខ ១៤
១៤- លោក ប្រាក់ ភីមេឃ្យ	មន្ត្រីបច្ចេកទេសជាន់ខ្ពស់	ថ្នាក់លេខ ១៤
១៥- លោក ឡឿន គុណ	មន្ត្រីបច្ចេកទេសជាន់ខ្ពស់	ថ្នាក់លេខ ១៤
១៦- លោកស្រី ឯក សុភារ៉ុក្ខ	មន្ត្រីបច្ចេកទេសជាន់ខ្ពស់	ថ្នាក់លេខ ១៤
១៧- លោក ពៅ ភីមេឃ្យ	មន្ត្រីបច្ចេកទេសជាន់ខ្ពស់	ថ្នាក់លេខ ១៤
១៨- លោកស្រី ស៊ីង ពៅតេនាមុនី	មន្ត្រីបច្ចេកទេសជាន់ខ្ពស់	ថ្នាក់លេខ ១៤
១៩- លោក ផេង សុផានិត	មន្ត្រីបច្ចេកទេសជាន់ខ្ពស់	ថ្នាក់លេខ ១៤
២០- លោក ស៊ីន ពិសិដ្ឋ	មន្ត្រីបច្ចេកទេសជាន់ខ្ពស់	ថ្នាក់លេខ ១៤
២១- លោក សុខ គឹមសេង	មន្ត្រីបច្ចេកទេសជាន់ខ្ពស់	ថ្នាក់លេខ ១៤
២២- លោក ហាម ចន្រ្ទា	មន្ត្រីបច្ចេកទេសជាន់ខ្ពស់	ថ្នាក់លេខ ១៤
២៣- លោកស្រី ម៉ែ សុភាព	មន្ត្រីបច្ចេកទេសជាន់ខ្ពស់	ថ្នាក់លេខ ១៤
២៤- លោកស្រី អ៊ុក វាសនា	មន្ត្រីបច្ចេកទេសជាន់ខ្ពស់	ថ្នាក់លេខ ១៤
២៥- លោក ឈឹម ច័ន្ទបុត្រ	មន្ត្រីបច្ចេកទេសជាន់ខ្ពស់	ថ្នាក់លេខ ១៤
២៦- លោកស្រី ព្រុំ សារីឌី	មន្ត្រីបច្ចេកទេសជាន់ខ្ពស់	ថ្នាក់លេខ ១៤
២៧- លោក ទុក ម៉ូរ៉ា	មន្ត្រីបច្ចេកទេសជាន់ខ្ពស់	ថ្នាក់លេខ ១៤
២៨- លោកស្រី ស៊ាត សុវណ្ណ	មន្ត្រីបច្ចេកទេសជាន់ខ្ពស់	ថ្នាក់លេខ ១៤

២៩- លោក សយ រ៉េ	មន្ត្រីបច្ចេកទេសជាន់ខ្ពស់	ថ្នាក់លេខ ១៤
៣០- លោក ឡុំ សីឡាស	មន្ត្រីបច្ចេកទេសជាន់ខ្ពស់	ថ្នាក់លេខ ១៤
តាំងសំរាប់ចាប់ពីថ្ងៃទី ១៥ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០១៤ តទៅ		
៣១- លោកស្រី តាំង វ៉ានី	អនុមន្ត្រី	ថ្នាក់លេខ ១១
តាំងសំរាប់ចាប់ពីថ្ងៃទី ០១ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០១៤ តទៅ		
៣២- លោកស្រី ឆៀង ឡឿងថាវ	មន្ត្រីបច្ចេកទេសជាន់ខ្ពស់	ថ្នាក់លេខ ១៤
៣៣- លោក ម៉ៅ មករា	មន្ត្រីបច្ចេកទេសជាន់ខ្ពស់	ថ្នាក់លេខ ១៤
៣៤- លោកស្រី ស្រីន ច័ន្ទស្នី	មន្ត្រីបច្ចេកទេសជាន់ខ្ពស់	ថ្នាក់លេខ ១៤
៣៥- លោក ឆែម សារិទ្ធ	មន្ត្រីបច្ចេកទេសជាន់ខ្ពស់	ថ្នាក់លេខ ១៤
៣៦- លោក ម៉េង គឹមថេង	មន្ត្រីបច្ចេកទេសជាន់ខ្ពស់	ថ្នាក់លេខ ១៤

មាត្រា ២ : សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន នាយករដ្ឋមន្ត្រី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវទទួលបន្ទុកអនុវត្តព្រះរាជក្រឹត្យនេះ ចាប់ពីថ្ងៃឡាយព្រះហស្តលេខាតទៅ។

**ព្រះហស្តលេខា និងព្រះរាជលញ្ឆករ
នរោត្តម សីហមុនី**

លេខ: ១៤២២ ១៥២៤

ធ្វើនៅព្រះបរមរាជវាំង, ថ្ងៃទី ២៧ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០១៤

លេខ: ១៤២២ ស.ណ
សំណៅដែលមានតម្លៃជាការបែកឆ្នោយ
រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ៣០ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០១៤
អគ្គលេខាធិការរាជរដ្ឋាភិបាល

សយ សុខា

ព្រះរាជក្រឹត្យ

យើង

នស/រកត/១២១៤/១៥០០

ព្រះករុណាព្រះបាទសម្តេចព្រះបរមនាថ នរោត្តម សីហមុនី
សមានភូមិជាតិសាសនា រក្ខតខត្តិយា ខេមរារដ្ឋរាស្ត្រ ពុទ្ធិន្ទ្រាធរាមហាក្សត្រ
ខេមរាជនា សមូហោភាស កម្ពុជឯករាជរដ្ឋបូរណសន្តិ សុភមង្គលា សិរីវិបុលា
ខេមរាស្រីពិរាស្ត្រ ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី

- បានទ្រង់យល់រដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៩១៣/៩០៣ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០១៣ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/០៩ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ មករា ឆ្នាំ ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានទ្រង់យល់សេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយរបស់សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ **ហ៊ុន សែន** នាយករដ្ឋមន្ត្រីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ត្រាស់បង្គាប់

មាត្រា ១ : បញ្ចប់មុខតំណែងសមាជិកក្រុមប្រឹក្សាអ្នកច្បាប់ នៃទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រីចំនួន ០៤ រូប :

- ១. ឯកឧត្តម **ជ័យ ឥន្ទ្រកេរ្តិ៍** មានឋានៈស្មើ រដ្ឋលេខាធិការ
- ២. ឯកឧត្តម **ធីត្ត ច័ន្ទវិបុល** មានឋានៈស្មើ រដ្ឋលេខាធិការ
- ៣. ឯកឧត្តម **ទូ ទេពិរិទ្ធ** មានឋានៈស្មើ រដ្ឋលេខាធិការ
- ៤. ឯកឧត្តម **ប៉ា អង់គុនី** មានឋានៈស្មើ អនុរដ្ឋលេខាធិការ។

មាត្រា ២ : តែងតាំងសមាសភាពក្រុមប្រឹក្សាអ្នកច្បាប់ នៃទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រីចំនួន ១៤ រូប :

- ១. ឯកឧត្តម **គី តិច** ជាអនុប្រធាន មានឋានៈស្មើ រដ្ឋមន្ត្រីបន្ថែមលើមុខងារបច្ចុប្បន្ន
- ២. ឯកឧត្តម **ឈិត មុវ៉ាធុន** ជាអនុប្រធាន មានឋានៈស្មើ រដ្ឋមន្ត្រីបន្ថែមលើមុខងារបច្ចុប្បន្ន
- ឯកឧត្តម **ជិន សុខហារ៉ា** ជាអនុប្រធាន មានឋានៈស្មើ រដ្ឋមន្ត្រី
- ឯកឧត្តម **ម៉ែន ម៉ីនឈា** ជាសមាជិក មានឋានៈស្មើ រដ្ឋលេខាធិការ
- ឯកឧត្តម **គង់ ផល្លៈ** ជាសមាជិក មានឋានៈស្មើ អនុរដ្ឋលេខាធិការបន្ថែមលើមុខងារបច្ចុប្បន្ន

៦. ឯកឧត្តម	សរ សិនិវ៉ា	ជាសមាជិក មានឋានៈស្មើ អនុរដ្ឋលេខាធិការ បន្ថែមលើមុខងារបច្ចុប្បន្ន
៧. ឯកឧត្តម	ផន ស៊ីន	ជាសមាជិក មានឋានៈស្មើ អនុរដ្ឋលេខាធិការ
៨. ឯកឧត្តម	លី តៃសេង	ជាសមាជិក មានឋានៈស្មើ អនុរដ្ឋលេខាធិការ
៩. ឯកឧត្តម	មាស ធុរា	ជាសមាជិក មានឋានៈស្មើ អនុរដ្ឋលេខាធិការ
១០. ឯកឧត្តម	ពេជ្រ សុរិយា	ជាសមាជិក មានឋានៈស្មើ អនុរដ្ឋលេខាធិការ
១១. ឯកឧត្តម	ម៉ែន ពៅ	ជាសមាជិកបម្រុង មានឋានៈស្មើ អគ្គនាយក
១២. ឯកឧត្តម	គុំ ម៉ីនផាន់	ជាសមាជិកបម្រុង មានឋានៈស្មើ អគ្គនាយក
១៣. លោកជំទាវ	ហួត លីដា	ជាសមាជិកបម្រុង មានឋានៈស្មើ អគ្គនាយក
១៤. ឯកឧត្តម	យឹម គន្ធី	ជាសមាជិកបម្រុង មានឋានៈស្មើ អគ្គនាយក។

មាត្រា ៣ : កម្លាំងឋានៈជូនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សាអ្នកច្បាប់ នៃទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រីចំនួន ០៩ រូប :

១. ឯកឧត្តម	ប្រាង់ សិទ្ធិ	មានឋានៈស្មើ រដ្ឋលេខាធិការ បន្ថែមលើមុខងារបច្ចុប្បន្ន
២. ឯកឧត្តម	លីម សុវណ្ណា	មានឋានៈស្មើ រដ្ឋលេខាធិការ
៣. ឯកឧត្តម	ទួន ផារ៉ុត	មានឋានៈស្មើ រដ្ឋលេខាធិការ
៤. ឯកឧត្តម	សំ រិទ្ធិ	មានឋានៈស្មើ អនុរដ្ឋលេខាធិការ
៥. ឯកឧត្តម	ព្រហ្ម វិចិត្រអក្ខរ	មានឋានៈស្មើ អនុរដ្ឋលេខាធិការ
៦. ឯកឧត្តម	ខួង ឧត្តម	មានឋានៈស្មើ អនុរដ្ឋលេខាធិការ
៧. ឯកឧត្តម	លី ច័ន្ទតុលា	មានឋានៈស្មើ អនុរដ្ឋលេខាធិការ
៨. ឯកឧត្តម	អ៊ុន សេរីវិសុទ្ធ	មានឋានៈស្មើ អនុរដ្ឋលេខាធិការ
៩. ឯកឧត្តម	ឡាំ គឹមសេង	មានឋានៈស្មើ អនុរដ្ឋលេខាធិការ។

មាត្រា ៤ : សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ **ហ៊ុន សែន** នាយករដ្ឋមន្ត្រី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវទទួលបន្ទុក អនុវត្តព្រះរាជក្រឹត្យនេះ ចាប់ពីថ្ងៃច្បាយព្រះហស្តលេខាតទៅ។

**ព្រះហស្តលេខា និងព្រះរាជលញ្ឆករ
នរោត្តម សីហមុនី**

លេខ. ១៤១២. ១៥២៦

ធ្វើនៅព្រះបរមរាជវាំង, ថ្ងៃទី ២៧ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០១៤

លេខ: ១៥ ២៧ ស.ណ
សំណៅដែលមានតម្លៃនៃការចែកផ្សាយ
រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ៣០ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០១៤
អគ្គលេខាធិការរាជរដ្ឋាភិបាល

ស៊ីម សុខា

២- លោក យ៉ិន សុភាវេត	អនុមន្ត្រី	ថ្នាក់លេខ ១៤
៣- លោក រឿន ផារិន	អនុមន្ត្រី	ថ្នាក់លេខ ១៤
៤- លោកស្រី អ៊ុង កន្ទិកា	អនុមន្ត្រី	ថ្នាក់លេខ ១៤
៥- លោក ធួន សូយថ្វី	អនុមន្ត្រី	ថ្នាក់លេខ ១៤
៦- លោកស្រី ហ៊ិន ឆេង	អនុមន្ត្រី	ថ្នាក់លេខ ១៤
៧- លោក ឆេង ភីរុណ	អនុមន្ត្រី	ថ្នាក់លេខ ១៤
៨- លោកស្រី វ៉ាន់ ធារី	អនុមន្ត្រី	ថ្នាក់លេខ ១៤
៩- លោក ហ៊ិន រដ្ឋា	អនុមន្ត្រី	ថ្នាក់លេខ ១៤
១០- លោក មេក ខុម	អនុមន្ត្រី	ថ្នាក់លេខ ១៤
១១- លោក ហ៊ឹម រតនា	អនុមន្ត្រី	ថ្នាក់លេខ ១៤
១២- លោក ផុន វិសាល	អនុមន្ត្រី	ថ្នាក់លេខ ១៤
១៣- លោកស្រី ខៀន ចិត្តា	អនុមន្ត្រី	ថ្នាក់លេខ ១៤
១៤- លោក ថៃ ប៊ុណ្ណា	អនុមន្ត្រី	ថ្នាក់លេខ ១៤
១៥- លោក ឌី សារ៉ាត់	អនុមន្ត្រី	ថ្នាក់លេខ ១៤

តំណាងរបស់ក្រសួង ០១ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០១៤ តទៅ

១៦- លោក ប៊ុត វណ្ណៈ	អនុមន្ត្រី	ថ្នាក់លេខ ១៤
១៧- លោក ខៀវ ឧត្តម	អនុមន្ត្រី	ថ្នាក់លេខ ១៤
១៨- លោកស្រី ពេជ្រ កន្ទិកា	អនុមន្ត្រី	ថ្នាក់លេខ ១៤
១៩- លោក សៀវ សែង	អនុមន្ត្រី	ថ្នាក់លេខ ១៤
២០- លោក ម៉ៅ សុចិត្រា	អនុមន្ត្រី	ថ្នាក់លេខ ១៤
២១- លោក សុខ សិទ្ធិការុ	អនុមន្ត្រី	ថ្នាក់លេខ ១៤
២២- លោក រឿន សុដា	អនុមន្ត្រី	ថ្នាក់លេខ ១៤
២៣- លោក រៀង ថាវិទ្ធិ	អនុមន្ត្រី	ថ្នាក់លេខ ១៤
២៤- លោក ម៉ម ស្ថាពរ	អនុមន្ត្រី	ថ្នាក់លេខ ១៤
២៥- លោក ប្រាក់ មនោ	អនុមន្ត្រី	ថ្នាក់លេខ ១៤
២៦- លោក លី វឌ្ឍនា	អនុមន្ត្រី	ថ្នាក់លេខ ១៤
២៧- លោកស្រី ហៀង សុភាព	អនុមន្ត្រី	ថ្នាក់លេខ ១៤
២៨- លោក កែវ ចៅសែន	អនុមន្ត្រី	ថ្នាក់លេខ ១៤

២៩- លោក ស្មឿន ស្រស់	អនុមន្ត្រី	ថ្នាក់លេខ ១៤
៣០- លោក ម៉ុង វឿន	អនុមន្ត្រី	ថ្នាក់លេខ ១៤
៣១- លោក ប៊ុន ណារុយ	អនុមន្ត្រី	ថ្នាក់លេខ ១៤
៣២- លោក សយ សារ៉េត	អនុមន្ត្រី	ថ្នាក់លេខ ១៤
៣៣- លោក គុន វណ្ណៈ	អនុមន្ត្រី	ថ្នាក់លេខ ១៤
៣៤- លោកស្រី ធី រដ្ឋា	អនុមន្ត្រី	ថ្នាក់លេខ ១៤
៣៥- លោក គឹម សោភ័ណ្ណ	អនុមន្ត្រី	ថ្នាក់លេខ ១៤
៣៦- លោក ចាន់ ពិសិដ្ឋ	អនុមន្ត្រី	ថ្នាក់លេខ ១៤
៣៧- លោក ហោ ចាន់ឡា	អនុមន្ត្រី	ថ្នាក់លេខ ១៤
៣៨- លោកស្រី ស៊ី ចំប៉ា	អនុមន្ត្រី	ថ្នាក់លេខ ១៤
៣៩- លោកស្រី សរ សុធាវី	អនុមន្ត្រី	ថ្នាក់លេខ ១៤
៤០- លោកស្រី ស៊ី យ៉ាណា	អនុមន្ត្រី	ថ្នាក់លេខ ១៤
៤១- លោក សុន រចនា	អនុមន្ត្រី	ថ្នាក់លេខ ១៤

តាំងសម្រាប់ចាប់ពីថ្ងៃទី ០១ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០១៤ តទៅ

៤២- លោក ធៀប ពេជ្រវិទ្យា	អនុមន្ត្រី	ថ្នាក់លេខ ១៤
៤៣- លោកស្រី ជាក់ តី	អនុមន្ត្រី	ថ្នាក់លេខ ១៤
៤៤- លោកស្រី ឈាង រិដា	អនុមន្ត្រី	ថ្នាក់លេខ ១៤
៤៥- លោកស្រី សុខ លក្ខិណា	អនុមន្ត្រី	ថ្នាក់លេខ ១៤
៤៦- លោកស្រី ទិត្យ កាន់ផាន់ណារ៉ា	អនុមន្ត្រី	ថ្នាក់លេខ ១៤
៤៧- លោក សុផា សុគន្ធលាវុដ្ឋ	អនុមន្ត្រី	ថ្នាក់លេខ ១៤
៤៨- លោក យាង ច័ន្ទវារី	អនុមន្ត្រី	ថ្នាក់លេខ ១៤
៤៩- លោក គុង ពិសិដ្ឋ	អនុមន្ត្រី	ថ្នាក់លេខ ១៤
៥០- លោក យន ភារុន	អនុមន្ត្រី	ថ្នាក់លេខ ១៤
៥១- លោកស្រី តាន់ មុនីនាថ	អនុមន្ត្រី	ថ្នាក់លេខ ១៤
៥២- លោកស្រី សៅ រដ្ឋា	អនុមន្ត្រី	ថ្នាក់លេខ ១៤
៥៣- លោក ហោង ចំរើន	អនុមន្ត្រី	ថ្នាក់លេខ ១៤
៥៤- លោក ភុល ជាង	អនុមន្ត្រី	ថ្នាក់លេខ ១៤
៥៥- លោក ឆាង វណ្ណស៊ី	អនុមន្ត្រី	ថ្នាក់លេខ ១៤

៥៦- លោក ភីន ប៊ុណ្ណារ៉ូ	អនុមន្ត្រី	ថ្នាក់លេខ ១៤
៥៧- លោក ម៉ម ប៊ុណ្ណារ៉ុធ	អនុមន្ត្រី	ថ្នាក់លេខ ១៤
៥៨- លោក យ៉ង សារ៉ុន	អនុមន្ត្រី	ថ្នាក់លេខ ១៤
៥៩- លោកស្រី សាន សុភាព	អនុមន្ត្រី	ថ្នាក់លេខ ១៤
៦០- លោក ហ៊ុន ពិទ្ធភូ	អនុមន្ត្រី	ថ្នាក់លេខ ១៤
៦១- លោក ឡៅ ឥទ្ធិរ៉ូ	អនុមន្ត្រី	ថ្នាក់លេខ ១៤
៦២- លោក ឆាយ គឹមយ៉ន	អនុមន្ត្រី	ថ្នាក់លេខ ១៤

មាត្រា ២ : សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ **ហ៊ុន សែន** នាយករដ្ឋមន្ត្រី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវទទួលបន្ទុកអនុវត្តព្រះរាជក្រឹត្យនេះ ចាប់ពីថ្ងៃឡាយព្រះហស្តលេខនេះតទៅ។

**ព្រះហស្តលេខ និងព្រះរាជលញ្ឆករ
នរោត្តម សីហមុនី**

លេខ: ១៤២៤. ១៥២៧

ធ្វើនៅព្រះបរមរាជវាំង, ថ្ងៃទី ២៧ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០១៤

លេខ: ១៥២៩ ស.ណ
សំណៅដែលមានតម្លៃជាការចែកចាយ
រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ២០ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០១៤
អគ្គលេខាធិការរាជរដ្ឋាភិបាល

សយ សុខា

ព្រះរាជក្រឹត្យ

យើង

នស/រកត/១២១៤/១៥០៣

ព្រះករុណាព្រះបាទសម្តេចព្រះបរមនាថ នរោត្តម សីហមុនី
សមានភូមិជាតិសាសនា រក្ខតខត្តិយា ខេមរារដ្ឋរាស្ត្រ ពុទ្ធិន្ទ្រាធរាមហាក្សត្រ
ខេមរាជនា សម្បហោភាស កម្ពុជឯករាជរដ្ឋបូរណសន្តិ សុភមង្គលា សិរីវិបុលា
ខេមរាស្រីពិរាស្ត្រ ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី

(យោងតាមសេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយរបស់សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ **ហ៊ុន សែន**
នាយករដ្ឋមន្ត្រីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា)

ប្រោសព្រះរាជកាត

ទូទ

ត្រៀមឥស្សរិយយស ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ថ្នាក់ មហាសេរីឧត្តម :

១-លោកជំទាវ គុយ ណារ៉ុន	២-ឯកឧត្តម គុជ លីណា
៣-ឯកឧត្តម យ៉ន ជ័យ	៤-ឯកឧត្តម លី ហុនធីត
៥-ឯកឧត្តម ឆិន ណារី	៦-លោកជំទាវ ឧកញ៉ា បណ្ឌិត លី វ៉ុនរេង
៧-លោក សែ សាមុត	៨-លោក សុខ ស៊ុនរិល
៩-លោក គឹម ប៊ុនឡា	១០-លោក ជាំម កោសេម
១១-លោកស្រី ម៉ម ចាន់នា	១២-លោក សំណាង សីម៉ា
១៣-លោក ធា ស៊ុនគុរ	១៤-លោក សុខ ធីថា
១៥-លោក ផេង គង់	១៦-លោកស្រី សុខ ហ្វាយ
១៧-លោក លី ហេង	១៨-លោក ហួរ សៀកផេង
១៩-លោក យ៉ន វី	២០-លោកស្រី យ៉ន សៀកមុយ

ព្រះហស្តលេខា និងព្រះរាជលញ្ឆករ
នរោត្តម សីហមុនី

៣៣. ១៤១២. ១៥២៧

ធ្វើនៅព្រះបរមរាជវាំង, ថ្ងៃទី ២៧ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០១៤

លេខ: ១៥ ២០ ស.ណ
សំណៅដែលមានតម្លៃជាការបែកផ្សាយ
រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ៣០ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០១៤
អគ្គលេខាធិការរាជរដ្ឋាភិបាល

សយ សុខា

ព្រះរាជក្រឹត្យ

យើង

នស/រកត/១២១៤/១៥០៤

ព្រះករុណាព្រះបាទសម្តេចព្រះបរមនាថ នរោត្តម សីហមុនី
សមានភូមិជាតិសាសនា រក្ខតខត្តិយា ខេមរារដ្ឋរាស្ត្រ ពុទ្ធិន្ទ្រាធរាមហាក្សត្រ
ខេមរាជនា សមូហោភាស កម្ពុជឯករាជរដ្ឋបូរណសន្តិ សុភមង្គលា សិរិវិបុលា
ខេមរាស្រីពិរាស្ត្រ ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី

(យោងតាមសេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយរបស់សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ **ហ៊ុន សែន**
នាយករដ្ឋមន្ត្រីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា)

ឲ្យធានាព្រះរាជទាន

ឱ្យ

គ្រឿងឥស្សរិយយស មុនីសារាគំណូ ថ្នាក់ មហាសេនា :

១-សាស្ត្រាចារ្យ ឌែល ដេលហ្វ្រាឺស៊ី ហ្វ្រង់-ហ្វ្រង់ស័រ

(Prof . DELFRAISSY Jean-François)

២-វេជ្ជបណ្ឌិត ហ្វ្រង់ស័រ បារ៉េ-ស៊ីនូស៊ី (Dr. François Baré-Sinoussi)

៣-វេជ្ជបណ្ឌិត ហ្គីល រ៉ាហ្គីន (Dr. Guilles Raguin)

ព្រះហស្តលេខា និងព្រះរាជលញ្ឆករ
នរោត្តម សីហមុនី

១៧៧ - ១៤១៤ - ១៥៣០

ធ្វើនៅព្រះបរមរាជវាំង, ថ្ងៃទី ២៧ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០១៤

លេខ: ១៥១៧ ស.ណ

សំណៅដែលមានតម្លៃជាការបែកផ្សាយ
រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ៣០ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០១៤

អគ្គលេខាធិការរាជរដ្ឋាភិបាល

ស៊ុយ សុខា

ព្រះរាជក្រឹត្យ

យើង

នស/រកត/១២១៤/១៥០៥

ព្រះករុណាព្រះបាទសម្តេចព្រះបរមនាថ នរោត្តម សីហមុនី
សមានភូមិជាតិសាសនា រក្ខតខត្តិយា ខេមរារដ្ឋរាស្ត្រ ពុទ្ធិន្ទ្រាធរាមហាក្សត្រ
ខេមរាជនា សម្បហោភាស កម្ពុជឯករាជរដ្ឋបូរណសន្តិ សុភមង្គលា សិរីវិបុលា
ខេមរាស្រីពិរាស្ត្រ ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី

(យោងតាមសេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយរបស់ សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន
នាយករដ្ឋមន្ត្រីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា)

ប្រោសព្រះរាជទាន

នូវ

គ្រឿងឥស្សរិយយស មុនីសារាភ័ណ្ណ ថ្នាក់ មហាសេរីច្បង

ចំពោះ

ឧត្តមសេនីយ៍ត្រី ម៉ែន ស៊ីម៉ន

ព្រះហស្តលេខា និងព្រះរាជលញ្ឆករ
នរោត្តម សីហមុនី

៣៧៧-១៤១៤-១៥៣១

ធ្វើនៅព្រះបរមរាជវាំង, ថ្ងៃទី ២៧ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០១៤

លេខ: ១៥១ លេ ស.ណ
សំណៅដែលមានតម្លៃជាការចែកផ្សាយ
រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ៣០ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០១៤
អគ្គលេខាធិការរាជរដ្ឋាភិបាល

ស៊ឹម សុខា

ព្រះរាជក្រឹត្យ

យើង

នស/រកត/១២១៤/១៥០៦

ព្រះករុណាព្រះបាទសម្តេចព្រះបរមនាថ នរោត្តម សីហមុនី
សមានភូមិជាតិសាសនា រក្ខតខត្តិយា ខេមរារដ្ឋរាស្ត្រ ព្រះមហាក្សត្រ
ខេមរាជនា សមូហោភាស កម្ពុជឯករាជរដ្ឋបូរណសន្តិ សុភមង្គលា សិរីវិបុលា
ខេមរាស្រីពិរាស្ត្រ ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី

(យោងតាមសេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយរបស់ សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន
នាយករដ្ឋមន្ត្រីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា)

ឡូស្ត័រព្រះរាជណាម

នូវ

ក-គ្រឿងឥស្សរិយយស ព្រះរាជណាមក្រុកម្ពុជា ថ្នាក់ មហាសេរីចម្បង :

- អ្នកស្រី **សំ សុច្ឆិណ**

ខ-គ្រឿងឥស្សរិយយស មុនីសារាគំណូ ថ្នាក់ មហាសេរីចម្បង

- ព្រះតេជគុណកោវិទោ **ហ៊ុយសេក លីមហេន**

គ-គ្រឿងឥស្សរិយយស ព្រះរាជណាមក្រុកម្ពុជា ថ្នាក់ មហាសេនា :

- ១- អ្នកស្រី **សំ សុគញ្ញា**
- ២- លោក **ភីត សុឡារិ**
- ៣- លោក **ប៊ុ ប៊ុន**
- ៤- លោក **ហ៊ុយ ប៊ុលីន**
- ៥- លោក **សុចន្ទ ចុធី**
- ៦- លោកស្រី **ចន្ទ សុផាន់ធី**
- ៧- លោក **គា ប៊ុនថន**
- ៨- លោក **ហួត សុចន្ទារិទ្ធ**

ឃ-គ្រឿងឥស្សរិយយស ព្រះរាជណាមក្រុកម្ពុជា ថ្នាក់ ធិបតីនុ :

- ១- លោក **យ៉ង សំអន**
- ២- លោក **ហ៊ុយ ស៊ីណេត**
- ៣- លោកវេជ្ជបណ្ឌិត **ម៉េង វិធី**
- ៤- លោក **ស៊ុន សាវ៉េត**

ង-គ្រឿងឥស្សរិយយស ព្រះរាជណាមក្រុកម្ពុជា ថ្នាក់ សេនា :

- ១- លោក **មុន សាខន**
- ២- លោក **ព្រហ្ម សារី**

ព្រះហស្តលេខា និងព្រះរាជលញ្ឆករ

នរោត្តម សីហមុនី

Handwritten signature

លេខ: ១៥១៧ ស.ណ
សំណៅជំនួញណាមក្រុកម្ពុជា ខេមរារដ្ឋរាស្ត្រ
រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ៣០ ខែ ៤ ឆ្នាំ ២០១៤
អគ្គលេខាធិការរាជរដ្ឋាភិបាល

សេន សុខា

ធ្វើនៅព្រះបរមរាជវាំង, ថ្ងៃទី ២៧ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០១៤

ព្រះរាជក្រឹត្យ

យើង

នស/រកត/១២១៤/១៥០៧

ព្រះករុណាព្រះបាទសម្តេចព្រះបរមនាថ នរោត្តម សីហមុនី
 សមានភូមិជាតិសាសនា រក្ខតខត្តិយា ខេមរារដ្ឋរាស្ត្រ ពុទ្ធិន្ទ្រាធរាមហាក្សត្រ
 ខេមរាជនា សម្មហោរាស កម្ពុជឯករាជរដ្ឋបូរណសន្តិ សុភមង្គលា សិរីវិបុលា
 ខេមរាស្រីពិរាស្ត្រ ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី

- បានទ្រង់យល់រដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៩១៣/៩០៣ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០១៣ ស្តីពី ការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ ០៦/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី ៣០ ខែ តុលា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើ ច្បាប់ស្តីពីសហលក្ខន្តិកៈមន្ត្រីរាជការស៊ីវិល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើ ច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅ នៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/១៥ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ មករា ឆ្នាំ ១៩៩៦ ដែល ប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងទេសចរណ៍
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ ជស/រកត/០៣០០/១១៦ ចុះថ្ងៃទី ០៣ ខែ មីនា ឆ្នាំ ២០០០ ស្តីពី លក្ខន្តិកៈដោយឡែក នៃក្របខ័ណ្ឌមន្ត្រីគ្រប់គ្រងរដ្ឋបាល
- បានទ្រង់យល់សេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយ របស់សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ **ហ៊ុន សែន** នាយករដ្ឋមន្ត្រី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ត្រាស់បង្គាប់

មាត្រា ១ : ប្តូរប្រភេទក្របខ័ណ្ឌតាមលទ្ធផលប្រឡងប្រជែងផ្ទៃក្នុង ជូនមន្ត្រីរាជការ ១៦៧ រូប មកឋានន្តរស័ក្តិ អនុមន្ត្រី នៃក្របខ័ណ្ឌមន្ត្រីគ្រប់គ្រងរដ្ឋបាល នៅក្រសួងទេសចរណ៍ ៖

១- លោក នុត សារ៉ែន	ពីនាយក្រុមការ ថ្នាក់លេខ ១	មកអនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៦
២- លោក ឱ សារី	ពីនាយក្រុមការ ថ្នាក់លេខ ៣	មកអនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៨
៣- លោក ធីម ទេពចល្យា	ពីនាយក្រុមការ ថ្នាក់លេខ ៣	មកអនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៨
៤- លោក ឃ្មោត សុផាត	ពីនាយក្រុមការ ថ្នាក់លេខ ៣	មកអនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៨
៥- លោក គឹម វ៉ានី	ពីនាយក្រុមការ ថ្នាក់លេខ ៤	មកអនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៩

៦- លោក អ៊ឹម ស៊ិនណារិន្ទ	ពិនាយក្រុមការ ថ្នាក់លេខ ៤	មកអនុម័ត ថ្នាក់លេខ ១០
៧- លោក ជុន សុខេមរៈ	ពិនាយក្រុមការ ថ្នាក់លេខ ៤	មកអនុម័ត ថ្នាក់លេខ ១០
៨- លោក សោ វិសិដ្ឋ	ពិនាយក្រុមការ ថ្នាក់លេខ ៤	មកអនុម័ត ថ្នាក់លេខ ១០
៩- លោក សុ ជាតិ	ពិនាយក្រុមការ ថ្នាក់លេខ ៤	មកអនុម័ត ថ្នាក់លេខ ១០
១០- លោក ភ័ង សុំសុវណ្ណ	ពិនាយក្រុមការ ថ្នាក់លេខ ៤	មកអនុម័ត ថ្នាក់លេខ ១០
១១- លោក កែវ សំណាង	ពិនាយក្រុមការ ថ្នាក់លេខ ៤	មកអនុម័ត ថ្នាក់លេខ ១០
១២- លោកស្រី អ៊ុំ លក្ខិណា	ពិក្រមការដើមឡើយ ថ្នាក់លេខ ១	មកអនុម័ត ថ្នាក់លេខ ១០
១៣- លោក អ៊ុំ ម៉ារី	ពិនាយក្រុមការ ថ្នាក់លេខ ៥	មកអនុម័ត ថ្នាក់លេខ ១១
១៤- លោក សំ ឃឹម	ពិនាយក្រុមការ ថ្នាក់លេខ ៥	មកអនុម័ត ថ្នាក់លេខ ១១
១៥- លោក ស៊ិន សារុន	ពិនាយក្រុមការ ថ្នាក់លេខ ៥	មកអនុម័ត ថ្នាក់លេខ ១១
១៦- លោក អ៊ឹម ម៉ាតិរដ្ឋ	ពិនាយក្រុមការ ថ្នាក់លេខ ៥	មកអនុម័ត ថ្នាក់លេខ ១១
១៧- លោក អ៊ុំ ផល្លី	ពិក្រមការដើមឡើយ ថ្នាក់លេខ ២	មកអនុម័ត ថ្នាក់លេខ ១១
១៨- លោក សេង សាលី	ពិនាយក្រុមការ ថ្នាក់លេខ ៥	មកអនុម័ត ថ្នាក់លេខ ១២
១៩- លោក ប្រាក់ ណារ៉ាង	ពិនាយក្រុមការ ថ្នាក់លេខ ៥	មកអនុម័ត ថ្នាក់លេខ ១២
២០- លោក ស្វាយ សាវ៉ាត	ពិក្រមការដើមឡើយ ថ្នាក់លេខ ៣	មកអនុម័ត ថ្នាក់លេខ ១២
២១- លោក សេង មុនី	ពិក្រមការដើមឡើយ ថ្នាក់លេខ ៣	មកអនុម័ត ថ្នាក់លេខ ១២
២២- លោក ឡុង សិលារត្ន	ពិក្រមការដើមឡើយ ថ្នាក់លេខ ៤	មកអនុម័ត ថ្នាក់លេខ ១៣
២៣- លោកស្រី ជួន កែវចិន្ដា	ពិក្រមការដើមឡើយ ថ្នាក់លេខ ៤	មកអនុម័ត ថ្នាក់លេខ ១៣
២៤- លោក ម៉ៅ វិរៈ	ពិក្រមការដើមឡើយ ថ្នាក់លេខ ៦	មកអនុម័ត ថ្នាក់លេខ ១៣
២៥- លោក ពុទ្ធ សុរិយា	ពិក្រមការដើមឡើយ ថ្នាក់លេខ ៦	មកអនុម័ត ថ្នាក់លេខ ១៣
២៦- លោក ឆៀ វិបុល	ពិក្រមការដើមឡើយ ថ្នាក់លេខ ៧	មកអនុម័ត ថ្នាក់លេខ ១៣
២៧- លោក សោម ប៊ុនណាត	ពិក្រមការដើមឡើយ ថ្នាក់លេខ ៨	មកអនុម័ត ថ្នាក់លេខ ១៣
២៨- លោក ឡុង ជុន	ពិក្រមការដើមឡើយ ថ្នាក់លេខ ៨	មកអនុម័ត ថ្នាក់លេខ ១៣
២៩- លោក ម៉ៅ ឆីរុ	ពិក្រមការដើមឡើយ ថ្នាក់លេខ ៨	មកអនុម័ត ថ្នាក់លេខ ១៣
៣០- លោក លាង តាយ	ពិក្រមការដើមឡើយ ថ្នាក់លេខ ៨	មកអនុម័ត ថ្នាក់លេខ ១៣
៣១- លោក លុត សុខា	ពិក្រមការដើមឡើយ ថ្នាក់លេខ ៩	មកអនុម័ត ថ្នាក់លេខ ១៣
៣២- លោក ស៊ុក ភ័ងហាក់	ពិក្រមការដើមឡើយ ថ្នាក់លេខ ៩	មកអនុម័ត ថ្នាក់លេខ ១៣
៣៣- លោក ស៊ុក គឹមជុល	ពិក្រមការដើមឡើយ ថ្នាក់លេខ ១០	មកអនុម័ត ថ្នាក់លេខ ១៣
៣៤- លោក សំ ហ៊ឹម	ពិក្រមការ ថ្នាក់លេខ ៨	មកអនុម័ត ថ្នាក់លេខ ១៣
៣៥- លោក សុខ ធី	ពិក្រមការ ថ្នាក់លេខ ១៣	មកអនុម័ត ថ្នាក់លេខ ១៣

៣៦- លោកស្រី ខុន ណូវ៉ា	ពីលេខាធិការរដ្ឋបាលដើមខ្សែ ថ្នាក់លេខ ៧ មកអនុម្បន្តិ ថ្នាក់លេខ ១៣
៣៧- លោក រុទ្ធរូ គោ	ពីលេខាធិការរដ្ឋបាលដើមខ្សែ ថ្នាក់លេខ ៨ មកអនុម្បន្តិ ថ្នាក់លេខ ១៣.
៣៨- លោក មុយ សែ	ពីលេខាធិការរដ្ឋបាលដើមខ្សែ ថ្នាក់លេខ ៩ មកអនុម្បន្តិ ថ្នាក់លេខ ១៣
៣៩- លោកស្រី ច័រាណ ប៊ុនឡែន	ពីលេខាធិការរដ្ឋបាលដើមខ្សែ ថ្នាក់លេខ ៩ មកអនុម្បន្តិ ថ្នាក់លេខ ១៣
៤០- លោកស្រី ម៉ែម ម៉ូរ៉ា	ពីលេខាធិការរដ្ឋបាលដើមខ្សែ ថ្នាក់លេខ ៩ មកអនុម្បន្តិ ថ្នាក់លេខ ១៣
៤១- លោក ចាយ សុតុន្ត	ពីលេខាធិការរដ្ឋបាលដើមខ្សែ ថ្នាក់លេខ ៩ មកអនុម្បន្តិ ថ្នាក់លេខ ១៣
៤២- លោក សោម ភិរុណ	ពីលេខាធិការរដ្ឋបាលដើមខ្សែ ថ្នាក់លេខ ១០ មកអនុម្បន្តិ ថ្នាក់លេខ ១៣
៤៣- លោក លុក ណាជូ	ពីលេខាធិការរដ្ឋបាលដើមខ្សែ ថ្នាក់លេខ ១០ មកអនុម្បន្តិ ថ្នាក់លេខ ១៣
៤៤- លោក រ័ត្ន ការង្ស	ពីលេខាធិការរដ្ឋបាលដើមខ្សែ ថ្នាក់លេខ ១០ មកអនុម្បន្តិ ថ្នាក់លេខ ១៣
៤៥- លោកស្រី ស៊ី សុគន្ធា	ពីលេខាធិការរដ្ឋបាលដើមខ្សែ ថ្នាក់លេខ ១០ មកអនុម្បន្តិ ថ្នាក់លេខ ១៣
៤៦- លោក វ៉ាន វ៉ាន់វិរៈ	ពីលេខាធិការរដ្ឋបាល ថ្នាក់លេខ ១២ មកអនុម្បន្តិ ថ្នាក់លេខ ១៣
៤៧- លោក គង់ ចាន់ថា	ពីលេខាធិការរដ្ឋបាល ថ្នាក់លេខ ១៣ មកអនុម្បន្តិ ថ្នាក់លេខ ១៣
៤៨- លោក លឹក គឹមឃ្មៅ	ពីភ្នាក់ងាររដ្ឋបាល ថ្នាក់លេខ ៥ មកអនុម្បន្តិ ថ្នាក់លេខ ១៣
៤៩- លោកស្រី សេង ហេង	ពីភ្នាក់ងាររដ្ឋបាល ថ្នាក់លេខ ៥ មកអនុម្បន្តិ ថ្នាក់លេខ ១៣
៥០- លោកស្រី ជិន សុតៈឡា	ពីភ្នាក់ងាររដ្ឋបាល ថ្នាក់លេខ ៨ មកអនុម្បន្តិ ថ្នាក់លេខ ១៣
៥១- លោក ស៊ឹម សុគន្ធា	ពីភ្នាក់ងាររដ្ឋបាល ថ្នាក់លេខ ១០ មកអនុម្បន្តិ ថ្នាក់លេខ ១៣
៥២- លោកស្រី គឹម សុវណ្ណា	ពីនាយក្រុមការ ថ្នាក់លេខ ៦ មកអនុម្បន្តិ ថ្នាក់លេខ ១៤
៥៣- លោក រៀ តុន្តារ៉ា	ពីនាយក្រុមការ ថ្នាក់លេខ ៦ មកអនុម្បន្តិ ថ្នាក់លេខ ១៤
៥៤- លោក ខុន បញ្ញាបុត្រ	ពីនាយក្រុមការ ថ្នាក់លេខ ៦ មកអនុម្បន្តិ ថ្នាក់លេខ ១៤

៥៥- លោក ម៉ក់ ស៊ីនណារ៉ា	ពិនាយក្រុមការ ថ្នាក់លេខ ៦	មកអនុម័ត ថ្នាក់លេខ ១៤
៥៦- លោក ហ៊ុន ចន្ទធីន	ពិនាយក្រុមការ ថ្នាក់លេខ ៦	មកអនុម័ត ថ្នាក់លេខ ១៤
៥៧- លោក អ៊ុំ ឈុនលី	ពិនាយក្រុមការ ថ្នាក់លេខ ៦	មកអនុម័ត ថ្នាក់លេខ ១៤
៥៨- លោក ស្រីន សុចន្ទធីន	ពិនាយក្រុមការ ថ្នាក់លេខ ៦	មកអនុម័ត ថ្នាក់លេខ ១៤
៥៩- លោកស្រី សុខ ច័ន្ទធីន	ពិក្រមការដើមខ្សែ ថ្នាក់លេខ ៦	មកអនុម័ត ថ្នាក់លេខ ១៤
៦០- លោក ម៉ែន សុចន្ទធីន	ពិក្រមការដើមខ្សែ ថ្នាក់លេខ ៦	មកអនុម័ត ថ្នាក់លេខ ១៤
៦១- លោក អ៊ុំន ម៉ែនចុន	ពិក្រមការដើមខ្សែ ថ្នាក់លេខ ៦	មកអនុម័ត ថ្នាក់លេខ ១៤
៦២- លោកស្រី ហាង សៅរ៍វ៉ាន់ឌី	ពិក្រមការដើមខ្សែ ថ្នាក់លេខ ៦	មកអនុម័ត ថ្នាក់លេខ ១៤
៦៣- លោក គឹម ចាន់ណាបុប	ពិក្រមការដើមខ្សែ ថ្នាក់លេខ ៦	មកអនុម័ត ថ្នាក់លេខ ១៤
៦៤- លោក លាប ឌុន	ពិក្រមការដើមខ្សែ ថ្នាក់លេខ ៦	មកអនុម័ត ថ្នាក់លេខ ១៤
៦៥- លោក ឈុក វ៉ាន់តុប	ពិក្រមការដើមខ្សែ ថ្នាក់លេខ ៧	មកអនុម័ត ថ្នាក់លេខ ១៤
៦៦- លោក យឹម ចន្ទធីន	ពិក្រមការដើមខ្សែ ថ្នាក់លេខ ៧	មកអនុម័ត ថ្នាក់លេខ ១៤
៦៧- លោក ឃ្លាន់ ម៉ែនណារិទ្ធ	ពិក្រមការដើមខ្សែ ថ្នាក់លេខ ៧	មកអនុម័ត ថ្នាក់លេខ ១៤
៦៨- លោក ឈឿន សេរីវុឌ្ឍ	ពិក្រមការដើមខ្សែ ថ្នាក់លេខ ៧	មកអនុម័ត ថ្នាក់លេខ ១៤
៦៩- លោកស្រី អ៊ុំក សាវ៉ាន់សែ	ពិក្រមការដើមខ្សែ ថ្នាក់លេខ ៧	មកអនុម័ត ថ្នាក់លេខ ១៤
៧០- លោក ត្រី សាវ៉ាន់	ពិក្រមការដើមខ្សែ ថ្នាក់លេខ ៧	មកអនុម័ត ថ្នាក់លេខ ១៤
៧១- លោកស្រី គង់ សុម៉ាលី	ពិក្រមការដើមខ្សែ ថ្នាក់លេខ ៧	មកអនុម័ត ថ្នាក់លេខ ១៤
៧២- លោកស្រី អេន ស៊ីនី	ពិក្រមការដើមខ្សែ ថ្នាក់លេខ ៧	មកអនុម័ត ថ្នាក់លេខ ១៤
៧៣- លោកស្រី សុខ សុគន្ធី	ពិក្រមការដើមខ្សែ ថ្នាក់លេខ ៨	មកអនុម័ត ថ្នាក់លេខ ១៤
៧៤- លោក ស្រី ម៉ាវ៉ាន់ឌី	ពិក្រមការដើមខ្សែ ថ្នាក់លេខ ៨	មកអនុម័ត ថ្នាក់លេខ ១៤
៧៥- លោក វេន ឌុំ	ពិក្រមការដើមខ្សែ ថ្នាក់លេខ ៨	មកអនុម័ត ថ្នាក់លេខ ១៤
៧៦- លោក រស់ សុខ	ពិក្រមការដើមខ្សែ ថ្នាក់លេខ ៨	មកអនុម័ត ថ្នាក់លេខ ១៤
៧៧- លោក សំរិត ចាន់រតនា	ពិក្រមការដើមខ្សែ ថ្នាក់លេខ ៨	មកអនុម័ត ថ្នាក់លេខ ១៤
៧៨- លោក អ៊ុំក បុប្ផាខត្តារ៉ា	ពិក្រមការដើមខ្សែ ថ្នាក់លេខ ៨	មកអនុម័ត ថ្នាក់លេខ ១៤
៧៩- លោកស្រី អ៊ុំ សន្តិធារី	ពិក្រមការដើមខ្សែ ថ្នាក់លេខ ៨	មកអនុម័ត ថ្នាក់លេខ ១៤
៨០- លោក អ៊ុំន សុខតា	ពិក្រមការដើមខ្សែ ថ្នាក់លេខ ៨	មកអនុម័ត ថ្នាក់លេខ ១៤
៨១- លោក សៀង នាគ	ពិក្រមការដើមខ្សែ ថ្នាក់លេខ ៩	មកអនុម័ត ថ្នាក់លេខ ១៤
៨២- លោកស្រី អូយ វិណាត	ពិក្រមការដើមខ្សែ ថ្នាក់លេខ ៩	មកអនុម័ត ថ្នាក់លេខ ១៤
៨៣- លោក តាត វិសុទ្ធមុនី	ពិក្រមការដើមខ្សែ ថ្នាក់លេខ ៩	មកអនុម័ត ថ្នាក់លេខ ១៤
៨៤- លោក ម៉ុក ខ័ណ្ឌ	ពិក្រមការដើមខ្សែ ថ្នាក់លេខ ៩	មកអនុម័ត ថ្នាក់លេខ ១៤

៨៥- លោក គង់ ស្រឡីន	ពីក្រុមការដើមខ្សែ ថ្នាក់លេខ ១០	មកអនុម័ត្រី ថ្នាក់លេខ ១៤
៨៦- លោកស្រី ប៊ាត់ សុជាតា	ពីក្រុមការដើមខ្សែ ថ្នាក់លេខ ១០	មកអនុម័ត្រី ថ្នាក់លេខ ១៤
៨៧- លោកស្រី សារិន កញ្ជានា	ពីក្រុមការដើមខ្សែ ថ្នាក់លេខ ១០	មកអនុម័ត្រី ថ្នាក់លេខ ១៤
៨៨- លោកស្រី សុប្ប សុវណ្ណកញ្ញារ៉ា	ពីក្រុមការដើមខ្សែ ថ្នាក់លេខ ១០	មកអនុម័ត្រី ថ្នាក់លេខ ១៤
៨៩- លោក សេរ សារ៉ែន	ពីក្រុមការដើមខ្សែ ថ្នាក់លេខ ១០	មកអនុម័ត្រី ថ្នាក់លេខ ១៤
៩០- លោកស្រី ពេជ សាគុណ	ពីក្រុមការដើមខ្សែ ថ្នាក់លេខ ១០	មកអនុម័ត្រី ថ្នាក់លេខ ១៤
៩១- លោកស្រី ហ៊ុល ហិរញ្ញ	ពីក្រុមការ ថ្នាក់លេខ ៤	មកអនុម័ត្រី ថ្នាក់លេខ ១៤
៩២- លោក ឌុយ រ៉ុន	ពីក្រុមការ ថ្នាក់លេខ ៥	មកអនុម័ត្រី ថ្នាក់លេខ ១៤
៩៣- លោក ហុក ឃុន	ពីក្រុមការ ថ្នាក់លេខ ៥	មកអនុម័ត្រី ថ្នាក់លេខ ១៤
៩៤- លោក ម៉ែន ហារ៉ា	ពីក្រុមការ ថ្នាក់លេខ ៦	មកអនុម័ត្រី ថ្នាក់លេខ ១៤
៩៥- លោក ប្រាត់ កុសល	ពីក្រុមការ ថ្នាក់លេខ ៦	មកអនុម័ត្រី ថ្នាក់លេខ ១៤
៩៦- លោកស្រី ត្រី ឌី	ពីក្រុមការ ថ្នាក់លេខ ៦	មកអនុម័ត្រី ថ្នាក់លេខ ១៤
៩៧- លោក សិរ ម៉ៅ	ពីក្រុមការ ថ្នាក់លេខ ៧	មកអនុម័ត្រី ថ្នាក់លេខ ១៤
៩៨- លោក ស៊ី គឹមសាន	ពីក្រុមការ ថ្នាក់លេខ ៧	មកអនុម័ត្រី ថ្នាក់លេខ ១៤
៩៩- លោក ស៊ិន សុភកេន	ពីក្រុមការ ថ្នាក់លេខ ៨	មកអនុម័ត្រី ថ្នាក់លេខ ១៤
១០០- លោកស្រី ផ្លូវ ផ្សារ	ពីក្រុមការ ថ្នាក់លេខ ៩	មកអនុម័ត្រី ថ្នាក់លេខ ១៤
១០១- លោក ហុក ហួន	ពីក្រុមការ ថ្នាក់លេខ ៩	មកអនុម័ត្រី ថ្នាក់លេខ ១៤
១០២- លោក ត្រេង គុណធាន	ពីក្រុមការ ថ្នាក់លេខ ៩	មកអនុម័ត្រី ថ្នាក់លេខ ១៤
១០៣- លោកស្រី សំឌី សិទ្ធិ	ពីក្រុមការ ថ្នាក់លេខ ១០	មកអនុម័ត្រី ថ្នាក់លេខ ១៤
១០៤- លោកស្រី តេង វណ្ណាវិ	ពីក្រុមការ ថ្នាក់លេខ ១០	មកអនុម័ត្រី ថ្នាក់លេខ ១៤
១០៥- លោក ឈឹម វាសនា	ពីក្រុមការ ថ្នាក់លេខ ១០	មកអនុម័ត្រី ថ្នាក់លេខ ១៤
១០៦- លោកស្រី ម៉ីន ចន្ទី	ពីក្រុមការ ថ្នាក់លេខ ១០	មកអនុម័ត្រី ថ្នាក់លេខ ១៤
១០៧- លោក ផាន់ ផាន់	ពីក្រុមការ ថ្នាក់លេខ ១០	មកអនុម័ត្រី ថ្នាក់លេខ ១៤
១០៨- លោក ម៉ៅ ពុម	ពីក្រុមការ ថ្នាក់លេខ ១១	មកអនុម័ត្រី ថ្នាក់លេខ ១៤
១០៩- លោកស្រី អ៊ុំ សុគន្ធវិសា	ពីក្រុមការ ថ្នាក់លេខ ១១	មកអនុម័ត្រី ថ្នាក់លេខ ១៤
១១០- លោកស្រី ពន្លក ភិរិយា	ពីក្រុមការ ថ្នាក់លេខ ១១	មកអនុម័ត្រី ថ្នាក់លេខ ១៤
១១១- លោក មី ឡា	ពីក្រុមការ ថ្នាក់លេខ ១១	មកអនុម័ត្រី ថ្នាក់លេខ ១៤
១១២- លោកស្រី សុស សុខលី	ពីក្រុមការ ថ្នាក់លេខ ១១	មកអនុម័ត្រី ថ្នាក់លេខ ១៤
១១៣- លោកស្រី អ៊ុំ វណ្ណិ	ពីក្រុមការ ថ្នាក់លេខ ១១	មកអនុម័ត្រី ថ្នាក់លេខ ១៤
១១៤- លោក ឃុន សុខា	ពីក្រុមការ ថ្នាក់លេខ ១១	មកអនុម័ត្រី ថ្នាក់លេខ ១៤

១១៥- លោក ប៉ាន់ សីហា	ពីក្រុមការ ថ្នាក់លេខ ១១	មកអនុម័ត ថ្នាក់លេខ ១៤
១១៦- លោក ឆាយ មធុរៈ	ពីក្រុមការ ថ្នាក់លេខ ១២	មកអនុម័ត ថ្នាក់លេខ ១៤
១១៧- លោក ខេត ភាស	ពីក្រុមការ ថ្នាក់លេខ ១២	មកអនុម័ត ថ្នាក់លេខ ១៤
១១៨- លោក សយ សុវិជ្ជា	ពីក្រុមការ ថ្នាក់លេខ ១៣	មកអនុម័ត ថ្នាក់លេខ ១៤
១១៩- លោកស្រី ផល សំណាង	ពីក្រុមការ ថ្នាក់លេខ ១៣	មកអនុម័ត ថ្នាក់លេខ ១៤
១២០- លោក ស៊ិន គឹមហៀង	ពីក្រុមការ ថ្នាក់លេខ ១៤	មកអនុម័ត ថ្នាក់លេខ ១៤
១២១- លោកស្រី ប៉ាន់ ស្រី	ពីក្រុមការ ថ្នាក់លេខ ១៤	មកអនុម័ត ថ្នាក់លេខ ១៤
១២២- លោក ចៅ វណ្ណារិទ្ធ	ពីក្រុមការ ថ្នាក់លេខ ១៤	មកអនុម័ត ថ្នាក់លេខ ១៤
១២៣- លោក ហ៊ុន ពិសី	ពីក្រុមការ ថ្នាក់លេខ ១៤	មកអនុម័ត ថ្នាក់លេខ ១៤
១២៤- លោក ភាគ គុណភាម	ពីក្រុមការ ថ្នាក់លេខ ១៤	មកអនុម័ត ថ្នាក់លេខ ១៤
១២៥- លោកស្រី ម៉ឺ បុទ្វា	ពីក្រុមការ ថ្នាក់លេខ ១៤	មកអនុម័ត ថ្នាក់លេខ ១៤
១២៦- លោក ណែម ស៊ីវឌ្ឍនា	ពីនាយកដ្ឋានការរដ្ឋបាល ថ្នាក់លេខ ៦	មកអនុម័ត ថ្នាក់លេខ ១៤
១២៧- លោកស្រី ព្រំ សុភារិន	ពីលេខាធិការរដ្ឋបាលដើមខ្សែ ថ្នាក់លេខ ៦	មកអនុម័ត ថ្នាក់លេខ ១៤
១២៨- លោក ម៉ៅ ហួន	ពីលេខាធិការរដ្ឋបាលដើមខ្សែ ថ្នាក់លេខ ៧	មកអនុម័ត ថ្នាក់លេខ ១៤
១២៩- លោកស្រី រ៉ុំ សុភន្ទារី	ពីលេខាធិការរដ្ឋបាលដើមខ្សែ ថ្នាក់លេខ ៧	មកអនុម័ត ថ្នាក់លេខ ១៤
១៣០- លោកស្រី កង មណី	ពីលេខាធិការរដ្ឋបាលដើមខ្សែ ថ្នាក់លេខ ៨	មកអនុម័ត ថ្នាក់លេខ ១៤
១៣១- លោក ហង់ ឆ័យ	ពីលេខាធិការរដ្ឋបាលដើមខ្សែ ថ្នាក់លេខ ៨	មកអនុម័ត ថ្នាក់លេខ ១៤
១៣២- លោកស្រី សារាយ សុខានី	ពីលេខាធិការរដ្ឋបាលដើមខ្សែ ថ្នាក់លេខ ៨	មកអនុម័ត ថ្នាក់លេខ ១៤
១៣៣- លោក ម៉ឺន សុស្សា	ពីលេខាធិការរដ្ឋបាលដើមខ្សែ ថ្នាក់លេខ ៨	មកអនុម័ត ថ្នាក់លេខ ១៤
១៣៤- លោក ម៉ា សុណារិន	ពីលេខាធិការរដ្ឋបាលដើមខ្សែ ថ្នាក់លេខ ៩	មកអនុម័ត ថ្នាក់លេខ ១៤
១៣៥- លោក សុភារិន សុវឌ្ឍនា	ពីលេខាធិការរដ្ឋបាលដើមខ្សែ ថ្នាក់លេខ ៩	មកអនុម័ត ថ្នាក់លេខ ១៤

១៣៦- លោកស្រី ធីម ស៊ីម៉ុន	ពីលេខាធិការរដ្ឋបាលដើមខ្សែ ថ្នាក់លេខ ៩ មកអនុម្បន្តី ថ្នាក់លេខ ១៤
១៣៧- លោក ហុក សុវិធា	ពីលេខាធិការរដ្ឋបាលដើមខ្សែ ថ្នាក់លេខ ១០ មកអនុម្បន្តី ថ្នាក់លេខ ១៤
១៣៨- លោក ជា វិរៈ	ពីលេខាធិការរដ្ឋបាលដើមខ្សែ ថ្នាក់លេខ ១០ មកអនុម្បន្តី ថ្នាក់លេខ ១៤
១៣៩- លោកស្រី អ៊ឹម ចន្ទា	ពីលេខាធិការរដ្ឋបាលដើមខ្សែ ថ្នាក់លេខ ១០ មកអនុម្បន្តី ថ្នាក់លេខ ១៤
១៤០- លោក ម៉ាត់ លាត់	ពីលេខាធិការរដ្ឋបាលដើមខ្សែ ថ្នាក់លេខ ១០ មកអនុម្បន្តី ថ្នាក់លេខ ១៤
១៤១- លោកស្រី សួន ម៉ីនណា	ពីលេខាធិការរដ្ឋបាល ថ្នាក់លេខ ៧ មកអនុម្បន្តី ថ្នាក់លេខ ១៤
១៤២- លោក វ៉ា សារិត	ពីលេខាធិការរដ្ឋបាល ថ្នាក់លេខ ៩ មកអនុម្បន្តី ថ្នាក់លេខ ១៤
១៤៣- លោក ឈិន ហ៊ឹម	ពីលេខាធិការរដ្ឋបាល ថ្នាក់លេខ ១០ មកអនុម្បន្តី ថ្នាក់លេខ ១៤
១៤៤- លោក ស៊ុន ហឿ	ពីលេខាធិការរដ្ឋបាល ថ្នាក់លេខ ១០ មកអនុម្បន្តី ថ្នាក់លេខ ១៤
១៤៥- លោកស្រី គឹម ស្រីឈឹម	ពីលេខាធិការរដ្ឋបាល ថ្នាក់លេខ ១១ មកអនុម្បន្តី ថ្នាក់លេខ ១៤
១៤៦- លោក ម៉ែន ភារម្យ	ពីលេខាធិការរដ្ឋបាល ថ្នាក់លេខ ១១ មកអនុម្បន្តី ថ្នាក់លេខ ១៤
១៤៧- លោកស្រី សុខ ចរិយា	ពីលេខាធិការរដ្ឋបាល ថ្នាក់លេខ ១១ មកអនុម្បន្តី ថ្នាក់លេខ ១៤
១៤៨- លោកស្រី ឡុន មុន្នារេន	ពីលេខាធិការរដ្ឋបាល ថ្នាក់លេខ ១២ មកអនុម្បន្តី ថ្នាក់លេខ ១៤
១៤៩- លោក ភឹម ម៉ុនសន	ពីលេខាធិការរដ្ឋបាល ថ្នាក់លេខ ១២ មកអនុម្បន្តី ថ្នាក់លេខ ១៤
១៥០- លោក ប្រាង្គ ច័ន្ទធីន្ទា	ពីលេខាធិការរដ្ឋបាល ថ្នាក់លេខ ១២ មកអនុម្បន្តី ថ្នាក់លេខ ១៤
១៥១- លោកស្រី អិន សុម៉ាឡា	ពីលេខាធិការរដ្ឋបាល ថ្នាក់លេខ ១៣ មកអនុម្បន្តី ថ្នាក់លេខ ១៤

១៥២- លោកស្រី យឹម ម៉ារីដា	ពីលេខាធិការរដ្ឋបាល ថ្នាក់លេខ ១៣	
	មកអនុម័ត ថ្នាក់លេខ ១៤	
១៥៣- លោក មាន សុខឆៀន	ពីលេខាធិការរដ្ឋបាល ថ្នាក់លេខ ១៣	
	មកអនុម័ត ថ្នាក់លេខ ១៤	
១៥៤- លោក សុខ ចាន់គ្រឹះស្វា	ពីលេខាធិការរដ្ឋបាល ថ្នាក់លេខ ១៣	
	មកអនុម័ត ថ្នាក់លេខ ១៤	
១៥៥- លោក គិន ប៊ុនកាន	ពីលេខាធិការរដ្ឋបាល ថ្នាក់លេខ ១៣	
	មកអនុម័ត ថ្នាក់លេខ ១៤	
១៥៦- លោកស្រី គុច បុត្រាភានី	ពីភ្នាក់ងាររដ្ឋបាល ថ្នាក់លេខ ១	មកអនុម័ត ថ្នាក់លេខ ១៤
១៥៧- លោក គុច ឌីត	ពីភ្នាក់ងាររដ្ឋបាល ថ្នាក់លេខ ១	មកអនុម័ត ថ្នាក់លេខ ១៤
១៥៨- លោក ទេព ហ៊ុំ	ពីភ្នាក់ងាររដ្ឋបាល ថ្នាក់លេខ ១	មកអនុម័ត ថ្នាក់លេខ ១៤
១៥៩- លោកស្រី សាយ ពិសិ	ពីភ្នាក់ងាររដ្ឋបាល ថ្នាក់លេខ ២	មកអនុម័ត ថ្នាក់លេខ ១៤
១៦០- លោក ទូ ផល្គុន	ពីភ្នាក់ងាររដ្ឋបាល ថ្នាក់លេខ ២	មកអនុម័ត ថ្នាក់លេខ ១៤
១៦១- លោកស្រី ឈុំ អូន	ពីភ្នាក់ងាររដ្ឋបាល ថ្នាក់លេខ ៥	មកអនុម័ត ថ្នាក់លេខ ១៤
១៦២- លោកស្រី អ៊ុន ជាតិ	ពីភ្នាក់ងាររដ្ឋបាល ថ្នាក់លេខ ៥	មកអនុម័ត ថ្នាក់លេខ ១៤
១៦៣- លោក គាត សុផល្គា	ពីភ្នាក់ងាររដ្ឋបាល ថ្នាក់លេខ ៦	មកអនុម័ត ថ្នាក់លេខ ១៤
១៦៤- លោក កេន សុភ័ណ្ណ	ពីភ្នាក់ងាររដ្ឋបាល ថ្នាក់លេខ ៦	មកអនុម័ត ថ្នាក់លេខ ១៤
១៦៥- លោក នេត សុខេន	ពីភ្នាក់ងាររដ្ឋបាល ថ្នាក់លេខ ៦	មកអនុម័ត ថ្នាក់លេខ ១៤
១៦៦- លោក ច័ន្ទ សុភ័ណ្ណ	ពីភ្នាក់ងាររដ្ឋបាល ថ្នាក់លេខ ១០	មកអនុម័ត ថ្នាក់លេខ ១៤
១៦៧- លោក ខាំកាន វង្សសុភា	ពីភ្នាក់ងាររដ្ឋបាល ថ្នាក់លេខ ១១	មកអនុម័ត ថ្នាក់លេខ ១៤

មាត្រា ២ : សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន នាយករដ្ឋមន្ត្រីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវទទួល
បន្ទុកអនុវត្តព្រះរាជក្រឹត្យនេះ ចាប់ពីថ្ងៃចេញព្រះហស្តលេខនេះតទៅ។

**ព្រះហស្តលេខ និងព្រះរាជលញ្ឆករ
នរោត្តម សីហមុនី**

លេខ: ១៤១៤ ១៥៣៣

លេខ: ១៤១៤ ស.ណ

ធ្វើនៅព្រះបរមរាជវាំង, ថ្ងៃទី ២៧ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០១៤

សំណេរដែលមានតម្លៃជាការចែកចាយ
រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ៣០ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០១៤
អគ្គលេខាធិការរាជរដ្ឋាភិបាល

សម្រេច

មាត្រា ១._

ត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យផ្ទេរឥណទានថវិកាចំនួន ៧២០ ០០០ ០០០ រៀល (ប្រាំពីររយម៉ឺនរៀលគត់) ពី ជំពូក ០៩ (ចំណាយមិនបានគ្រោងទុក) នៃខ្ទង់ចំណាយមិនទាន់បែងចែក មកជំពូក ៦៥ (ឧបត្ថម្ភធន និងជំនួយសង្គម) ជូនទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី សម្រាប់ការគ្រប់គ្រងឆ្នាំ ២០១៤ ។

មាត្រា ២._

ការបែងចែកឥណទានថវិកាចំណាយផ្ទៃក្នុងជំពូកនេះតាមគណនីនិងអនុគណនី ត្រូវធ្វើឡើងដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ សម្រាប់ឧបត្ថម្ភក្នុងការរៀបចំពិធីបុណ្យសពចំពោះនាយទាហានក្រសួងការពារជាតិចំនួន ១ ព្យូប។

មាត្រា ៣._

រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ត្រូវទទួលបន្ទុកអនុវត្តអនុក្រឹត្យនេះ ចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខាតទៅ។

ធ្វើនៅរាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ១១ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០១៤

សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន

បានយកសេចក្តីគោរពជម្រាបជូន
សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោនាយករដ្ឋមន្ត្រីសូមហត្ថលេខា

អូន ព័ន្ធមុនីរ័ត្ន

- កន្លែងទទួល:**
- ក្រសួងព្រះបរមរាជវាំង
 - អគ្គលេខាធិការដ្ឋានក្រុមប្រឹក្សាធម្មនុញ្ញ
 - អគ្គលេខាធិការដ្ឋានព្រឹទ្ធសភា
 - អគ្គលេខាធិការដ្ឋានរដ្ឋសភា
 - អគ្គលេខាធិការរាជរដ្ឋាភិបាល
 - ខុទ្ទកាល័យសម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោនាយករដ្ឋមន្ត្រី
 - ខុទ្ទកាល័យឯកឧត្តម/លោកជំទាវឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី
 - ដូចមាត្រា ៣
 - រាជកិច្ច
 - ឯកសារ-កាលប្បវត្តិ

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា

លេខ: ០១.១៩៩.២៧

អនុក្រឹត្យ
ស្តីពី

ការលើកទឹកចិត្តពន្ធដារក្នុងវិស័យមូលបត្រ

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៩១៣/៩០៣ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០១៣ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/១២១៣/១៣៩៣ ចុះថ្ងៃទី២១ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១៣ ស្តីពីការកែសម្រួល និងបំពេញបន្ថែមសមាសភាពរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី២០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/១៨ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០២៩៧/០៣ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ១៩៩៧ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីសារពើពន្ធ
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០៣០៣/០១០ ចុះថ្ងៃទី៣១ ខែមីនា ឆ្នាំ២០០៣ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីវិសោធនកម្មនៃច្បាប់ស្តីពីសារពើពន្ធ
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ ០៣/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី០៥ ខែសីហា ឆ្នាំ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីវិនិយោគនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០៣០៣/០០៩ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែមីនា ឆ្នាំ២០០៣ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីវិសោធនកម្មច្បាប់ស្តីពីវិនិយោគ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១០៧/០០១ ចុះថ្ងៃទី១០ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៧ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីមូលបត្ររដ្ឋ
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/១០០៧/០២៨ ចុះថ្ងៃទី១៩ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៧ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការបោះផ្សាយ និងការជួញដូរមូលបត្រមហាជន
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/១២០៩/០២៦ ចុះថ្ងៃទី១៦ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០៩ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីហិរញ្ញវត្ថុសម្រាប់ការគ្រប់គ្រងឆ្នាំ២០១០
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ ៤៨៨ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី១៦ ខែតុលា ឆ្នាំ២០១៣ ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅនៃក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ ៩៧ អនក្រ/បក ចុះថ្ងៃទី២៣ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០៨ ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈកម្មការមូលបត្រកម្ពុជា
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ ៥៤ អនក្រ/បក ចុះថ្ងៃទី០៨ ខែមេសា ឆ្នាំ២០០៩ ស្តីពីការអនុវត្តច្បាប់ស្តីពីការបោះផ្សាយ និងការជួញដូរមូលបត្រមហាជន
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ ៧០ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី២២ ខែមេសា ឆ្នាំ២០១១ ស្តីពីការលើកទឹកចិត្តពន្ធដារក្នុងវិស័យមូលបត្រ
- តាមសំណើរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ

សម្រេច

ជំពូកទី ១

បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា ១.- គោលដៅ

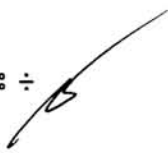
អនុក្រឹត្យនេះមានគោលដៅកំណត់ពីប្រភេទ សកម្មភាព និងលក្ខខណ្ឌនានា ដែលជាកម្មវត្ថុនៃការលើកទឹកចិត្តពន្ធដារក្នុងវិស័យមូលបត្រ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ១២ នៃច្បាប់ស្តីពីហិរញ្ញវត្ថុសម្រាប់ការគ្រប់គ្រងឆ្នាំ ២០១០ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើដោយព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/១២០៩/០២៦ ចុះថ្ងៃទី១៦ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០៩ ។

មាត្រា ២.- គោលបំណង

អនុក្រឹត្យនេះមានគោលបំណងលើកទឹកចិត្តពន្ធដារ ដើម្បីអភិវឌ្ឍវិស័យមូលបត្រក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

មាត្រា ៣.- វិសាលភាព

អនុក្រឹត្យនេះមានវិសាលភាពអនុវត្តក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ចំពោះ ÷

១. ក្រុមហ៊ុន/សហគ្រាសបោះផ្សាយលក់មូលបត្រកម្មសិទ្ធិ និង/ឬមូលបត្របំណុលជាសាធារណៈ ដែលទទួលបានការអនុញ្ញាតពីគណៈកម្មការមូលបត្រកម្ពុជា (សរសេរកាត់ថា គ.ម.ក.) និងបានចុះបញ្ជីជួញដូរមូលបត្រនៅទីផ្សារមូលបត្រប្រតិប្រតិស្រុត ។

២. អ្នកវិនិយោគសាធារណៈ ដែលកាន់កាប់ និង/ឬទិញ-លក់មូលបត្ររដ្ឋ មូលបត្រកម្មសិទ្ធិ និង/ឬមូលបត្របំណុលដែលបានបោះផ្សាយលក់ជាសាធារណៈ និងបានចុះបញ្ជីជួញដូរមូលបត្រនៅទីផ្សារមូលបត្រប្រតិប្រតិស្រុត ។ សម្រាប់គោលដៅនៃអនុក្រឹត្យនេះ អ្នកវិនិយោគសាធារណៈរួមបញ្ចូលទាំងអ្នកវិនិយោគនិវាសនជន និងអនិវាសនជន ។

ជំពូកទី ២

សកម្មភាព និងលក្ខខណ្ឌ នៃការលើកទឹកចិត្តពន្ធដារ

មាត្រា ៤.- ការលើកទឹកចិត្តពន្ធដារលើប្រាក់ចំណេញចំពោះក្រុមហ៊ុន/សហគ្រាសនោះផ្សាយលក់មូលបត្រកម្មសិទ្ធិ និង/ឬមូលបត្របំណុលជាសាធារណៈ

ក្រុមហ៊ុន/សហគ្រាសបោះផ្សាយលក់មូលបត្រកម្មសិទ្ធិ និង/ឬមូលបត្របំណុលជាសាធារណៈ ដែលទទួលបានការអនុញ្ញាតពី គ.ម.ក. និងបានចុះបញ្ជីជួញដូរមូលបត្រនៅទីផ្សារមូលបត្រប្រតិប្រតិស្រុត ក្នុងរយៈពេល ៣ (បី) ឆ្នាំ គិតចាប់ពីថ្ងៃដែលអនុក្រឹត្យនេះចូលជាធរមាន ត្រូវបំពេញបែបបទជូនអគ្គនាយកដ្ឋានពន្ធដារ តាមរយៈ គ.ម.ក. ដើម្បីទទួលបាននូវការលើកទឹកចិត្តដោយបន្ថយពន្ធលើប្រាក់ចំណេញចំនួន ៥០ (ហាសិប) ភាគរយនៃពន្ធលើប្រាក់ចំណេញត្រូវបង់ សម្រាប់រយៈពេល ៣ (បី) ឆ្នាំ ។

រយៈពេលនៃការលើកទឹកចិត្ត ៣ (បី) ឆ្នាំខាងលើនេះ ត្រូវគិតចាប់ផ្តើមពី ÷

១- ដើមឆ្នាំជាប់ពន្ធដែលមូលបត្រនោះត្រូវបានបោះផ្សាយលក់ជាសាធារណៈ ក្នុងករណីដែលការបោះផ្សាយលក់នោះធ្វើឡើងក្នុងអំឡុងពេល ៦ (ប្រាំមួយ) ខែ ដើមឆ្នាំជាប់ពន្ធនោះ ។

២- ដើមឆ្នាំជាប់ពន្ធបន្ទាប់ពីឆ្នាំជាប់ពន្ធដែលមូលបត្រនោះត្រូវបានបោះផ្សាយលក់ជាសាធារណៈ ក្នុងករណីដែលការបោះផ្សាយលក់នោះធ្វើឡើងក្នុងអំឡុងពេល ៦ (ប្រាំមួយ) ខែ ចុងឆ្នាំជាប់ពន្ធ ។

មាត្រា ៥.- ការអនុគ្រោះបំណុលពន្ធដារលើប្រាក់ចំណេញចំពោះក្រុមហ៊ុន/សហគ្រាសនោះផ្សាយលក់មូលបត្រកម្មសិទ្ធិ និង/ឬមូលបត្របំណុលជាសាធារណៈ

ក្រុមហ៊ុន/សហគ្រាសបោះផ្សាយលក់មូលបត្រកម្មសិទ្ធិ និង/ឬមូលបត្របំណុលជាសាធារណៈ ដែលទទួលបានការអនុញ្ញាតពី គ.ម.ក. និងបានចុះបញ្ជីជួញដូរមូលបត្រនៅទីផ្សារមូលបត្រប្រតិប្រតិស្រុត ត្រូវទទួលបានការអនុគ្រោះបំណុលពន្ធលើប្រាក់ចំណេញទាំងស្រុងក្នុងរយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ គិតចាប់ពីថ្ងៃដែលអនុក្រឹត្យនេះចូលជាធរមាន ចំពោះ÷

១- បំណុលពន្ធលើប្រាក់ចំណេញដែលរកឃើញដោយស្តង់ការសវនកម្មឯករាជ្យ ក្រោយពេលដែលអគ្គនាយកដ្ឋានពន្ធដារបានធ្វើសវនកម្មពេញលេញ (បានបិទបញ្ជី និងចេញលិខិតបញ្ជាក់សារពើពន្ធសម្រាប់កាលបរិច្ឆេទ N-1, N-2 និង N-3) ។

២- បំណុលពន្ធលើប្រាក់ចំណេញដែលរកឃើញពិកម្មវត្ថុនៃការធ្វើសវនកម្មឡើងវិញ ដោយអគ្គនាយកដ្ឋានពន្ធដារ ក្រោយពេលដែលអគ្គនាយកដ្ឋានពន្ធដារនេះបានធ្វើសវនកម្មពេញលេញ ពោលគឺនៅមុនពេលដែលក្រុមហ៊ុន/សហគ្រាស ធ្វើការបោះផ្សាយលក់មូលបត្រលើកដំបូងជាសាធារណៈ ក្នុងរយៈពេល ៧ (ប្រាំពីរ) ឆ្នាំថយក្រោយ រាប់បន្ទាប់ពីឆ្នាំ N-3 ដែលបានធ្វើសវនកម្មដោយស្មងការសវនកម្មឯករាជ្យ ។ ឆ្នាំ N គឺជាឆ្នាំដែលក្រុមហ៊ុន/សហគ្រាសធ្វើការបោះផ្សាយលក់មូលបត្រជាសាធារណៈជាលើកដំបូង ។

ការអនុគ្រោះបំណុលពន្ធដូចមានចែងក្នុងមាត្រានេះ មិនអនុវត្តចំពោះបំណុលពន្ធប្រយោលដែលជាបន្ទុករបស់អ្នកប្រើប្រាស់មានជាអាទិ៍ដូចជា អាករលើតម្លៃបន្ថែម អាករពិសេសលើទំនិញ និងសេវាមួយចំនួន អាករស្នាក់នៅ អាករបំភ្លឺសាធារណៈ និងពន្ធកាត់ទុកជាដើម ។

មាត្រា ៦.- ការលើកទឹកចិត្តពន្ធកាត់ទុកដល់អ្នកវិនិយោគមូលបត្រ

អ្នកវិនិយោគសាធារណៈត្រូវទទួលបានការបន្ថយពន្ធកាត់ទុក ៥០ (ហាសិប) ភាគរយ លើការប្រាក់ និង/ឬភាគលាភ ដែលបានមកពីការកាន់កាប់ និង/ឬការទិញ-លក់មូលបត្ររដ្ឋ មូលបត្រកម្មសិទ្ធិ និងមូលបត្របំណុលសម្រាប់រយៈពេល ៣ (បី) ឆ្នាំ គិតចាប់ពីថ្ងៃដែលអនុក្រឹត្យនេះចូលជាធរមាន ។

បុគ្គលជាភ្នាក់ងារកាត់ទុកដែលធ្វើការបើកការប្រាក់ និង/ឬភាគលាភ ត្រូវធ្វើការគណនាប្រាក់ពន្ធកាត់ទុកដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ នៃមាត្រានេះ មុនការបើកប្រាក់ និងដាក់លិខិតប្រកាសបង់ប្រាក់ពន្ធកាត់ទុក ជូនរដ្ឋបាលសារពើពន្ធ ទៅតាមទម្រង់ដែលរដ្ឋបាលសារពើពន្ធបានកំណត់យ៉ាងយឺតបំផុតត្រឹមថ្ងៃទី ១៥ (ដប់ប្រាំ) នៃខែបន្ទាប់ពីខែដែលបានធ្វើការកាត់ទុក ។

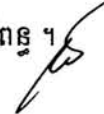
មាត្រា ៧.- ក្រុមហ៊ុន/សហគ្រាសដែលមិនត្រូវបានទទួលការលើកទឹកចិត្តពន្ធលើប្រាក់ចំណេញ

ក្រុមហ៊ុន/សហគ្រាសមិនត្រូវទទួលបានការលើកទឹកចិត្តពន្ធលើប្រាក់ចំណេញ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៤ និងមាត្រា ៥ នៃអនុក្រឹត្យនេះឡើយ ក្នុងករណីក្រុមហ៊ុននោះជាសហគ្រាសវិនិយោគមានលក្ខណៈសម្បត្តិគ្រប់គ្រាន់ដែលកំពុងស្ថិតនៅក្នុងរយៈពេលលើកលែងពន្ធលើប្រាក់ចំណេញ ដូចមានចែងក្នុងច្បាប់ និងបទប្បញ្ញត្តិស្តីពីវិនិយោគនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

មាត្រា ៨.- ការបញ្ឈប់ការលើកទឹកចិត្តពន្ធដារ

អគ្គនាយកដ្ឋានពន្ធដារអាចស្នើសុំទៅក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ តាមរយៈ គ.ម.ក. ដើម្បីបញ្ឈប់ការលើកទឹកចិត្តពន្ធដារ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៤ និងការអនុគ្រោះបំណុលពន្ធដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៥ នៃអនុក្រឹត្យនេះ ក្នុងករណីក្រុមហ៊ុន/សហគ្រាសបោះផ្សាយលក់មូលបត្រកម្មសិទ្ធិ និង/ឬមូលបត្របំណុលជាសាធារណៈ ដែលទទួលបានការអនុញ្ញាតពី គ.ម.ក. និងបានចុះបញ្ជីជួញដូរមូលបត្រនៅទីផ្សារមូលបត្រប្រតិស្រុត ៖

- មិនបានដាក់លិខិតប្រកាសសារពើពន្ធប្រចាំខែ និងបង់ប្រាក់ពន្ធ តាមកាលកំណត់របស់រដ្ឋបាលសារពើពន្ធ ។

- មិនបានដាក់លិខិតប្រកាសសារពើពន្ធប្រចាំឆ្នាំសម្រាប់ឆ្នាំសារពើពន្ធ និងបង់ប្រាក់ពន្ធតាមកាល-
កំណត់របស់រដ្ឋបាលសារពើពន្ធ ។ លិខិតប្រកាសពន្ធសារពើពន្ធប្រចាំឆ្នាំ ត្រូវភ្ជាប់មកជាមួយនូវ
របាយការណ៍ហិរញ្ញវត្ថុដែលបានធ្វើសវនកម្ម ដោយក្រុមហ៊ុនគណនេយ្យជំនាញផ្តល់សេវានៅ
ក្នុងវិស័យមូលបត្រ រួមមាន តារាងតុល្យការ គណនីលទ្ធផល តារាងចលនាសាច់ប្រាក់ និងកំណត់
សម្គាល់ដោយមិនឱ្យហួសពីរយៈពេល ៣ (បី) ខែ ក្រោយពីដំណាច់ឆ្នាំសារពើពន្ធ ។
- មិនអនុញ្ញាតឱ្យរដ្ឋបាលសារពើពន្ធក្នុងសវនកម្មលើបញ្ជីកាតណនេយ្យ ឬឯកសារផ្សេងៗ ។
- មិនបានបង់ពន្ធអាករទាំងអស់ ពន្ធបន្ថែម និងការប្រាក់ ដែលបានកំណត់សម្រាប់រយៈពេលជាប់ពន្ធ
ដែលបានធ្វើសវនកម្មដោយរដ្ឋបាលសារពើពន្ធ ។

ក្នុងករណីក្រុមហ៊ុន/សហគ្រាសដែលទទួលបានការលើកទឹកចិត្តពន្ធលើប្រាក់ចំណេញ ដូចមានចែងក្នុង
អនុក្រឹត្យនេះ មិនបានអនុវត្តតាមច្បាប់ស្តីពីការបោះផ្សាយ និងការជួញដូរមូលបត្រមហាជន និងបទប្បញ្ញត្តិគ្រឹះ
ពាក់ព័ន្ធនឹងវិស័យមូលបត្រ គ.ម.ក. អាចស្នើសុំទៅក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ដើម្បីបញ្ឈប់ការលើកទឹកចិត្ត ដូច
មានចែងក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ នៃមាត្រា ៤ និងការអនុគ្រោះបំណុលពន្ធដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៥ នៃអនុក្រឹត្យនេះ ។

ក្រុមហ៊ុន/សហគ្រាសបោះផ្សាយលក់មូលបត្រកម្មសិទ្ធិ និង/ឬមូលបត្របំណុលជាសាធារណៈ ដែលទទួល
បានការអនុញ្ញាតពី គ.ម.ក. និងបានចុះបញ្ជីជួញដូរមូលបត្រនៅទីផ្សារមូលបត្រប្រតិប្រតិស្រុត មិនត្រូវទទួលបាននូវការ
លើកទឹកចិត្តពន្ធលើប្រាក់ចំណេញដូចមានចែងក្នុងអនុក្រឹត្យនេះឡើយ ក្នុងករណីក្រុមហ៊ុន/សហគ្រាសនោះបានដកខ្លួន
ចេញពីការចុះបញ្ជីជួញដូរមូលបត្រ ឬត្រូវបានដកពីការចុះបញ្ជីជួញដូរមូលបត្រនៅក្នុងទីផ្សារមូលបត្រប្រតិប្រតិស្រុត ។

ជំពូកទី ៣

អវសានប្បញ្ញត្តិ

**មាត្រា ៩.- ការលើកទឹកចិត្តពន្ធដារចំពោះក្រុមហ៊ុន/សហគ្រាសធានាធានាផ្សាយលក់មូលបត្រកម្មសិទ្ធិ និង/ឬ
មូលបត្របំណុលជាសាធារណៈរួច**

ក្រុមហ៊ុន/សហគ្រាសដែលទទួលបានការអនុញ្ញាតពី គ.ម.ក. ធ្វើការបោះផ្សាយលក់មូលបត្រកម្មសិទ្ធិ និង/ឬ
មូលបត្របំណុលជាសាធារណៈ និងដែលបានចុះបញ្ជីជួញដូរមូលបត្រនៅទីផ្សារមូលបត្រប្រតិប្រតិស្រុតរួចហើយ តែមិន
ទាន់ទទួលបាននូវការលើកទឹកចិត្តពន្ធដារនោះ ត្រូវបានផ្តល់ការលើកទឹកចិត្តពន្ធដារ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៤ និង
ការអនុគ្រោះបំណុលពន្ធដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៥ នៃអនុក្រឹត្យនេះ ដោយគិតចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទដែលក្រុមហ៊ុន/
សហគ្រាសបានបោះផ្សាយលក់មូលបត្រជាសាធារណៈជាលើកដំបូង ។

មាត្រា ១០.- ការជំនួស

អនុក្រឹត្យនេះត្រូវជំនួសអនុក្រឹត្យលេខ ៧០ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី២២ ខែមេសា ឆ្នាំ២០១១ ស្តីពីការលើក
ទឹកចិត្តផ្នែកពន្ធដារក្នុងវិស័យមូលបត្រ ។

មាត្រា ១១.- ការអនុវត្ត

រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ប្រធានគណៈកម្មការមូលបត្រ កម្ពុជា រដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋលេខាធិការគ្រប់ក្រសួង-ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ និងប្រតិភូរាជរដ្ឋាភិបាលទទួលបន្ទុកជាអគ្គនាយកនៃ អគ្គនាយកដ្ឋានពន្ធដារ ត្រូវអនុវត្តអនុក្រឹត្យនេះ ចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខានេះតទៅ ។

រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ០៤ ខែ មករា ឆ្នាំ២០១៥.

សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន

បានយកសេចក្តីគោរពជម្រាបជូន
សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោនាយករដ្ឋមន្ត្រីសូមហត្ថលេខា
រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និង ហិរញ្ញវត្ថុ

បណ្ឌិត អុន ព័ន្ធមុនីរ័ត្ន

កន្លែងទទួល៖

- ក្រសួងព្រះបរមរាជវាំង
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានក្រុមប្រឹក្សាធម្មនុញ្ញ
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានព្រឹទ្ធសភា
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានរដ្ឋសភា
- អគ្គលេខាធិការរាជរដ្ឋាភិបាល
- ខុទ្ទកាល័យសម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន
- នាយករដ្ឋមន្ត្រីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- ដូចមាត្រា ១១ “ដើម្បីអនុវត្ត”
- គ្រប់ក្រសួង-ស្ថាប័ន
- រាជកិច្ច
- ឯកសារ-កាលប្បវត្តិ

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ
លេខ: ០២២ រកម/០៧ បក

អនុក្រឹត្យ

ស្តីពី

**និករណ៍អនុក្រឹត្យស្តីពីការកំណត់តំបន់គ្រប់គ្រងក្នុងតំបន់ការពារធម្មជាតិ ទេវជាតិ
តំបន់មេឃ្លាស់ដោយចីរភាព និងអនុក្រឹត្យស្តីពីការធ្វើអនុបយោគផ្ទៃដីក្នុងតំបន់
ការពារធម្មជាតិ ក្នុងភូមិសាស្ត្រ ខេត្តមណ្ឌលគិរី ខេត្តរតនគិរី ខេត្តសៀមរាប
និងខេត្តកំពង់ស្ពឺ**

រាជរដ្ឋាភិបាល

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៩១៣/៩០៣ ចុះថ្ងៃទី ២៥ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០១៣ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/១២១៣/១៣៩៣ ចុះថ្ងៃទី ២១ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០១៣ ស្តីពីការកែសម្រួល និងបំពេញបន្ថែមសមាសភាពរាជរដ្ឋាភិបាល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/១៨ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ មករា ឆ្នាំ ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/២១ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ មករា ឆ្នាំ ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងបរិស្ថាន
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០២០៨/០០៧ ចុះថ្ងៃទី ១៥ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០០៨ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីតំបន់ការពារធម្មជាតិ
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០៨០១/១៤ ចុះថ្ងៃទី ៣០ ខែ សីហា ឆ្នាំ ២០០១

ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ភូមិបាល

- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០៥០៨/០១៦ ចុះថ្ងៃទី ១៣ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ២០០៨ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ ស្តីពីប្រព័ន្ធហិរញ្ញវត្ថុសាធារណៈ
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៨០៦/៣៣៩ ចុះថ្ងៃទី ០៣ ខែ សីហា ឆ្នាំ ២០០៦ ស្តីពីគោលការណ៍ និងបញ្ញត្តិអន្តរកាល នៃការធ្វើអនុបយោគទ្រព្យសម្បត្តិសាធារណៈរបស់រដ្ឋ និងរបស់នីតិបុគ្គលសាធារណៈ
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យចុះថ្ងៃទី ០១ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ១៩៩៣ ស្តីពីការកំណត់តំបន់ការពារធម្មជាតិ
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ ១២៩ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី ២៧ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៦ ស្តីពីវិធាន និងនីតិវិធីនៃការធ្វើអនុបយោគទ្រព្យសម្បត្តិសាធារណៈរបស់រដ្ឋ និងរបស់នីតិបុគ្គលសាធារណៈ
- យោងសេចក្តីសម្រេចលេខ ១២៥សសរ ចុះថ្ងៃទី ១៨ ខែសីហា ឆ្នាំ ២០១៤ របស់រាជរដ្ឋាភិបាលស្តីពីការបង្កើតគណៈកម្មការអន្តរក្រសួងដើម្បីត្រួតពិនិត្យ វាស់វែង និងវាយតម្លៃសម្បទានដីសេដ្ឋកិច្ច
- យោងលិខិតលេខ ១៧៧១សជណ ចុះថ្ងៃទី ៣១ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០១៤ របស់ទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី។

សម្រេច

មាត្រា ១.-

១-ត្រូវទុកជានិរាករណ៍នូវអនុក្រឹត្យនានា សម្រាប់គម្រោងវិនិយោគអភិវឌ្ឍន៍របស់ក្រុមហ៊ុន Investment and Development DAI NAM (Cambodia) J.S.C LTD លើផ្ទៃដីទំហំ ៨.៦៨៥ ហិកតា (ប្រាំបីពាន់ប្រាំមួយរយប៉ែតសិបប្រាំហិកតា) ស្ថិតក្នុងដែនជម្រកសត្វព្រៃភ្នំព្រេច ស្រុកកែវសីមា ខេត្តមណ្ឌលគិរីដូចខាងក្រោម៖

- អនុក្រឹត្យលេខ ៩៨ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី ៣០ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ២០១១ ស្តីពីការកំណត់តំបន់គ្រប់គ្រងក្នុងតំបន់ការពារធម្មជាតិ ទៅជាតំបន់ប្រើប្រាស់ដោយចីរភាព
- អនុក្រឹត្យលេខ ១៦៥ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី ២២ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០១១ ស្តីពីការធ្វើអនុបយោគផ្ទៃដីទំហំ ៨.៦៨៥ ហិកតា (ប្រាំបីពាន់ប្រាំមួយរយប៉ែតសិបប្រាំហិកតា) ស្ថិតក្នុងដែនជម្រកសត្វព្រៃភ្នំព្រេច ស្រុកកែវសីមា ខេត្តមណ្ឌលគិរី។

២-ត្រូវទុកជានិរាករណ៍នូវអនុក្រឹត្យនានា សម្រាប់គម្រោងវិនិយោគអភិវឌ្ឍន៍របស់ក្រុមហ៊ុន ខូ វែលផ្លាស ខូអិលធីឌី លើផ្ទៃដីទំហំ ៣.១១០ ហិកតា (បីពាន់មួយរយដប់ហិកតា) ក្នុងតំបន់ដែនជម្រកសត្វព្រៃភ្នំព្រេច ភូមិសាស្ត្រខេត្តមណ្ឌលគិរី ដូចខាងក្រោម៖

- អនុក្រឹត្យលេខ ២១ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី ០៦ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០១២ ស្តីពីការកំណត់តំបន់គ្រប់គ្រងក្នុងតំបន់ការពារធម្មជាតិ ទៅជាតំបន់ប្រើប្រាស់ដោយចីរភាព
- អនុក្រឹត្យលេខ ៤៧ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី ១៦ ខែ មីនា ឆ្នាំ ២០១២ ស្តីពីការធ្វើអនុបយោគផ្ទៃដីទំហំ ៣.១១០ ហិកតា (បីពាន់មួយរយដប់ហិកតា) ស្ថិតក្នុងដែនជម្រកសត្វព្រៃភ្នំព្រេច ក្នុងភូមិសាស្ត្រ ខេត្តមណ្ឌលគិរី។

៣-ត្រូវទុកជានិរាករណ៍នូវអនុក្រឹត្យនានា សម្រាប់គម្រោងវិនិយោគអភិវឌ្ឍន៍របស់ក្រុមហ៊ុន JING ZHONG TIAN CO.,LTD លើផ្ទៃដីទំហំ ៩.៩៣៦ ហិកតា (ប្រាំបួនពាន់ប្រាំបួនរយសាមសិបប្រាំមួយហិកតា) ក្នុងតំបន់ឧទ្យានជាតិវិវេជ័យ ភូមិសាស្ត្រស្រុកតាវែង ខេត្តរតនគិរីដូចខាងក្រោម៖

- អនុក្រឹត្យលេខ ៨៤ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី ១៩ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ២០១១ ស្តីពីការកំណត់តំបន់គ្រប់គ្រងក្នុងតំបន់ការពារធម្មជាតិ ទៅជាតំបន់ប្រើប្រាស់ដោយចីរភាព
- អនុក្រឹត្យលេខ ២៤៤ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី ២៨ ខែ តុលា ឆ្នាំ ២០១១ ស្តីពីការធ្វើអនុបយោគផ្ទៃដីទំហំ ៩.៩៣៦ ហិកតា (ប្រាំបួនពាន់ប្រាំបួនរយសាមសិបប្រាំមួយហិកតា) ក្នុងតំបន់ឧទ្យានជាតិវិវេជ័យ ភូមិសាស្ត្រស្រុកតាវែង ខេត្តរតនគិរី។

៤-ត្រូវទុកជានិរាករណ៍នូវអនុក្រឹត្យនានា សម្រាប់គម្រោងវិនិយោគអភិវឌ្ឍន៍របស់ក្រុមហ៊ុន FU SHENG HAI (Cambodia) CO.,LTD លើផ្ទៃដីទំហំ ៧.០៧៩ ហិកតា (ប្រាំពីរពាន់ចិតសិបប្រាំបួនហិកតា) ក្នុងតំបន់ឧទ្យានជាតិវិវេជ័យ ភូមិសាស្ត្រស្រុកតាវែង និងស្រុកអណ្តូងមាស ខេត្តរតនគិរី ដូចខាងក្រោម៖

- អនុក្រឹត្យលេខ ៨៣ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី ១៩ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ២០១១ ស្តីពីការកំណត់តំបន់គ្រប់គ្រងក្នុងតំបន់ការពារធម្មជាតិ ទៅជាតំបន់ប្រើប្រាស់ដោយចីរភាព
- អនុក្រឹត្យលេខ ២៤៥ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី ២៨ ខែ តុលា ឆ្នាំ ២០១១ ស្តីពីការធ្វើអនុបយោគផ្ទៃដីទំហំ ៧.០៧៩ ហិកតា (ប្រាំពីរពាន់ចិតសិបប្រាំបួនហិកតា) ក្នុងតំបន់ឧទ្យានជាតិវិវេជ័យ ភូមិសាស្ត្រស្រុកតាវែង និងស្រុកអណ្តូងមាស ខេត្តរតនគិរី។

៥-ត្រូវទុកជានិរាករណ៍នូវអនុក្រឹត្យនានា សម្រាប់គម្រោងវិនិយោគអភិវឌ្ឍន៍របស់ក្រុមហ៊ុន ប៊ី.វី.ប៊ី (ខេមបូឌា) អេហ្គ្រីខុលឈ័រ ឌីវឡូបមេន (B.V.B (Cambodia) Agriculture Development Co., Ltd) លើផ្ទៃដីទំហំ ៣.១៣៤ ហិកតា (បីពាន់មួយរយសាមសិបបួនហិកតា) ក្នុងដែនជម្រកសត្វព្រៃគូលែន-ព្រហ្មទេព ភូមិសាស្ត្រខេត្តសៀមរាប ដូចខាងក្រោម៖

- អនុក្រឹត្យលេខ ១៤ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០១២ ស្តីពីការកំណត់តំបន់គ្រប់គ្រងក្នុងតំបន់ការពារធម្មជាតិ ទៅជាតំបន់ប្រើប្រាស់ដោយចីរភាព
- អនុក្រឹត្យលេខ ៤៨ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី ១៦ ខែ មីនា ឆ្នាំ ២០១២ ស្តីពីការធ្វើអនុបយោគផ្ទៃដីទំហំ ៣.១៣៤ ហិកតា (បីពាន់មួយរយសាមសិបបួនហិកតា) ក្នុងដែនជម្រកសត្វព្រៃគូលែន-ព្រហ្មទេព ភូមិសាស្ត្រខេត្តសៀមរាប។

៦-ត្រូវទុកជានិរាករណ៍នូវអនុក្រឹត្យនានា សម្រាប់គម្រោងវិនិយោគអភិវឌ្ឍន៍របស់ ក្រុមហ៊ុន យិះចៀ ធ្វើហ្វឺម ឌីវឡូបមេន (ខេមបូឌា) ខមភេនី លើផ្ទៃដីទំហំ ១.០០០ ហិកតា (មួយ ពាន់ហិកតា) ក្នុងតំបន់ដែនជម្រកសត្វព្រៃភ្នំឱរ៉ាល់ ភូមិសាស្ត្រស្រុកឱរ៉ាល់ ខេត្តកំពង់ស្ពឺ ដូច ខាងក្រោម៖

- អនុក្រឹត្យលេខ ៧៧ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី ០៣ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ២០១១ ស្តីពីការកំណត់ តំបន់គ្រប់គ្រងក្នុងតំបន់ការពារធម្មជាតិ ទៅជាតំបន់ប្រើប្រាស់ដោយចីរភាព
- អនុក្រឹត្យលេខ ១៦៧ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី ២២ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០១១ ស្តីពីការធ្វើអនុ បយោគផ្ទៃដីទំហំ ១.០០០ ហិកតា (មួយពាន់ហិកតា) ក្នុងតំបន់ដែនជម្រកសត្វព្រៃ ភ្នំឱរ៉ាល់ ភូមិសាស្ត្រស្រុកឱរ៉ាល់ ខេត្តកំពង់ស្ពឺ។

មាត្រា ២.-

ផ្ទៃដីដែលគ្របដណ្តប់ដោយបណ្តាអនុក្រឹត្យដែលត្រូវបាននិរាករណ៍ ដូចមានចែង ក្នុង មាត្រា ១ នៃអនុក្រឹត្យនេះ ត្រូវដាក់បញ្ចូលជាដីដែនជម្រកសត្វព្រៃភ្នំព្រេច ដែនជម្រកសត្វ ព្រៃគូលែន-ព្រហ្មទេព ដែនជម្រកសត្វព្រៃភ្នំឱរ៉ាល់ និងឧទ្យានជាតិវិវៈជ័យ ស្ថិតនៅក្រោមការ គ្រប់គ្រងរបស់ក្រសួងបរិស្ថាន និងអាជ្ញាធរខេត្តពាក់ព័ន្ធ។

មាត្រា ៣.-

បទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយណា ដែលមានខ្លឹមសារផ្ទុយពីអនុក្រឹត្យនេះ ត្រូវទុកជានិរាករណ៍។

មាត្រា ៤.-

រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ រដ្ឋមន្ត្រី ក្រសួងបរិស្ថាន រដ្ឋមន្ត្រីគ្រប់ក្រសួង ប្រធានគ្រប់ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ អភិបាល នៃគណៈអភិបាល ខេត្តមណ្ឌលគិរី ខេត្តរតនគិរី ខេត្តសៀមរាប និងខេត្តកំពង់ស្ពឺ ត្រូវទទួលបន្ទុកអនុវត្តអនុក្រឹត្យ នេះឱ្យមានប្រសិទ្ធភាពខ្ពស់ ចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខាតទៅ។

ធ្វើនៅរាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ០៧ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០១៥

សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន

- កន្លែងទទួល៖**
- ក្រសួងព្រះបរមរាជវាំង
 - អគ្គលេខាធិការដ្ឋានក្រុមប្រឹក្សាធម្មនុញ្ញ
 - អគ្គលេខាធិការដ្ឋានព្រឹទ្ធសភា
 - អគ្គលេខាធិការដ្ឋានរដ្ឋសភា
 - អគ្គលេខាធិការដ្ឋានរាជរដ្ឋាភិបាល
 - ឧទ្ធរណ៍យសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
 - ឧទ្ធរណ៍យឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី
 - ដូចមាត្រា ៤
 - រាជកិច្ច
 - ឯកសារ កាលប្បវត្តិ

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

លេខ: ១៧/០៤-១៣/២០១៥

**អនុក្រឹត្យ
ស្តីពី**

ការតែងតាំង និងដំឡើងឋានៈគ្រួសារបាលជាតិកម្ពុជា

រាជរដ្ឋាភិបាល

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៩១៣/៩០៣ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០១៣ ស្តីពីការតែងតាំង រាជរដ្ឋាភិបាល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ ស្តីពី ការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅ នៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/០៨ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ មករា ឆ្នាំ ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងមហាផ្ទៃ
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៥០១/១៧៨ ចុះថ្ងៃទី ២២ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ២០០១ ស្តីពីលក្ខន្តិកៈដោយ ឡែក នៃក្របខ័ណ្ឌមន្ត្រីនគរបាលជាតិកម្ពុជា
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ ១៦ អនក្រ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៩៣ ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅ នៃ ក្រសួងមហាផ្ទៃ
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ ៨៨ អនក្រ ចុះថ្ងៃទី ២៧ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០៧ ស្តីពីការប្រែក្លាយសាលាក្រឹតនគរបាល ទៅជាបណ្ឌិត្យសភានគរបាលកម្ពុជា
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ ២៤១ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី ២៨ ខែ តុលា ឆ្នាំ ២០១១ ស្តីពីការកំណត់លក្ខណៈសម្បត្តិ និងឋានៈគ្រួសារបាលជាតិ
- យោងតាមសំណើរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ

សម្រេច

មាត្រា ១ : តែងតាំង និងដំឡើងឋានៈគ្រួសារបាលជាតិ ចំនួន ១៦ រូប នៃបណ្ឌិត្យសភានគរបាលកម្ពុជា ដូចខាងក្រោម ៖

- ១- លោកឧត្តមសេនីយ៍ទោ **នយ ឈឿង** អគ្គលេខ ០៨០៧ ពីគ្រួសារបាលជាតិកម្រិតឧត្តម ថ្នាក់លេខ២ ទៅជាគ្រួសារបាលជាតិកម្រិតឧត្តម ថ្នាក់លេខ១ មានឋានៈស្មើអគ្គនាយករង ។

- ២- លោកឧត្តមសេនីយ៍ទោ **ឃឹម សុវណ្ណាបុរេ** អត្តលេខ ០៩៥៥ ពីគ្រួសារគណៈព័ត៌មានជាតិកម្រិតឧត្តម ថ្នាក់លេខ២ ទៅជាគ្រួសារគណៈព័ត៌មានជាតិកម្រិតឧត្តម ថ្នាក់លេខ១ មានឋានៈស្មើអគ្គនាយករង ។
- ៣- លោកឧត្តមសេនីយ៍ទោ **ទួន វិទ្យាស័ក** អត្តលេខ ០៨៥៧ ពីគ្រួសារគណៈព័ត៌មានជាតិកម្រិតឧត្តម ថ្នាក់លេខ២ ទៅជាគ្រួសារគណៈព័ត៌មានជាតិកម្រិតឧត្តម ថ្នាក់លេខ១ មានឋានៈស្មើអគ្គនាយករង ។
- ៤- លោកឧត្តមសេនីយ៍ទោ **នឹង បុរុក** អត្តលេខ ៥៥១៥៤ ពីគ្រួសារគណៈព័ត៌មានជាតិកម្រិតឧត្តម ថ្នាក់លេខ២ ទៅជាគ្រួសារគណៈព័ត៌មានជាតិកម្រិតឧត្តម ថ្នាក់លេខ១ មានឋានៈស្មើអគ្គនាយករង ។
- ៥- លោកឧត្តមសេនីយ៍ទោ **ឆេង ពន្លក** អត្តលេខ ៣០៣៦០ ពីគ្រួសារគណៈព័ត៌មានជាតិកម្រិតឧត្តម ថ្នាក់លេខ២ ទៅជាគ្រួសារគណៈព័ត៌មានជាតិកម្រិតឧត្តម ថ្នាក់លេខ១ មានឋានៈស្មើអគ្គនាយករង ។
- ៦- លោកឧត្តមសេនីយ៍ទោ **ម៉ែន រតនា** អត្តលេខ ០៨១១ ពីគ្រួសារគណៈព័ត៌មានជាតិកម្រិតឧត្តម ថ្នាក់លេខ២ ទៅជាគ្រួសារគណៈព័ត៌មានជាតិកម្រិតឧត្តម ថ្នាក់លេខ១ មានឋានៈស្មើអគ្គនាយករង ។
- ៧- លោកឧត្តមសេនីយ៍ត្រី **នុត សុខលី** អត្តលេខ ០៤៩០០ ពីគ្រួសារគណៈព័ត៌មានជាតិកម្រិតមធ្យម ថ្នាក់លេខ១ ទៅជាគ្រួសារគណៈព័ត៌មានជាតិកម្រិតឧត្តម ថ្នាក់លេខ១ មានឋានៈស្មើអគ្គនាយករង ។
- ៨- លោកឧត្តមសេនីយ៍ត្រី **កែន សុវណ** អត្តលេខ ៥៣៧៩៥ ពីគ្រួសារគណៈព័ត៌មានជាតិកម្រិតឧត្តម ថ្នាក់លេខ៣ ទៅជាគ្រួសារគណៈព័ត៌មានជាតិកម្រិតឧត្តម ថ្នាក់លេខ២ មានឋានៈស្មើប្រធាននាយកដ្ឋាន ។
- ៩- លោកឧត្តមសេនីយ៍ត្រី **ថុន ឆារី** អត្តលេខ ៥៤៧០១ ពីគ្រួសារគណៈព័ត៌មានជាតិកម្រិតឧត្តម ថ្នាក់លេខ៣ ទៅជាគ្រួសារគណៈព័ត៌មានជាតិកម្រិតឧត្តម ថ្នាក់លេខ២ មានឋានៈស្មើប្រធាននាយកដ្ឋាន ។
- ១០- លោកឧត្តមសេនីយ៍ត្រី **ឆៀង ម៉ុនឡេង** អត្តលេខ ០៤៨៦០ ពីគ្រួសារគណៈព័ត៌មានជាតិកម្រិតមធ្យម ថ្នាក់លេខ២ ទៅជាគ្រួសារគណៈព័ត៌មានជាតិកម្រិតឧត្តម ថ្នាក់លេខ២ មានឋានៈស្មើប្រធាននាយកដ្ឋាន ។
- ១១- លោកវរសេនីយ៍ឯក **ឡេង មូរណា** អត្តលេខ ០៦០២៤ ពីគ្រួសារគណៈព័ត៌មានជាតិកម្រិតឧត្តម ថ្នាក់លេខ៣ ទៅជាគ្រួសារគណៈព័ត៌មានជាតិកម្រិតឧត្តម ថ្នាក់លេខ២ មានឋានៈស្មើប្រធាននាយកដ្ឋាន ។

- ១២- លោកវេសេនីយ៍ឯក **ជួប ស៊ីនុន** អត្តលេខ ២០៤៣៧ ពីគ្រួសារគណៈកម្មាធិការជាតិកម្រិតមធ្យម ថ្នាក់លេខ២ ទៅជាគ្រួសារគណៈកម្មាធិការជាតិកម្រិតមធ្យម ថ្នាក់លេខ១ មានឋានៈស្មើប្រធាននាយកដ្ឋាន ។
- ១៣- លោកវេសេនីយ៍ឯក **អ៊ុក ធីត** អត្តលេខ ០៥៨៥៧ ពីគ្រួសារគណៈកម្មាធិការជាតិកម្រិតមធ្យម ថ្នាក់លេខ២ ទៅជាគ្រួសារគណៈកម្មាធិការជាតិកម្រិតមធ្យម ថ្នាក់លេខ១ មានឋានៈស្មើប្រធាននាយកដ្ឋាន ។
- ១៤- លោកវេសេនីយ៍ឯក **យ៉ែម សារ៉ាតុន** អត្តលេខ ២០៤៧២ ពីគ្រួសារគណៈកម្មាធិការជាតិកម្រិតមធ្យម ថ្នាក់លេខ២ ទៅជាគ្រួសារគណៈកម្មាធិការជាតិកម្រិតមធ្យម ថ្នាក់លេខ១ មានឋានៈស្មើប្រធាននាយកដ្ឋាន ។
- ១៥- លោកវេសេនីយ៍ទោ **នួន ផល្លី** អត្តលេខ ០៥៨២៦ ពីគ្រួសារគណៈកម្មាធិការជាតិកម្រិតមធ្យម ថ្នាក់លេខ២ ទៅជាគ្រួសារគណៈកម្មាធិការជាតិកម្រិតមធ្យម ថ្នាក់លេខ១ មានឋានៈស្មើប្រធាននាយកដ្ឋាន ។
- ១៦- លោកវេសេនីយ៍ទោ **ព្រ៉ៃ ឌុន្ទី** អត្តលេខ ០៥៧៣០ ពីគ្រួសារគណៈកម្មាធិការជាតិកម្រិតមធ្យម ថ្នាក់លេខ២ ទៅជាគ្រួសារគណៈកម្មាធិការជាតិកម្រិតមធ្យម ថ្នាក់លេខ១ មានឋានៈស្មើប្រធាននាយកដ្ឋាន ។

មាត្រា ២ : បទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយណាដែលផ្ទុយនឹងអនុក្រឹត្យនេះត្រូវទុកជានិរាករណ៍ ។

មាត្រា ៣ : រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ រដ្ឋមន្ត្រីគ្រប់ក្រសួង និងប្រធានគ្រប់ស្ថាប័នដែលពាក់ព័ន្ធ និងសាមីខ្លួនដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ១ត្រូវទទួលបន្ទុកអនុវត្តអនុក្រឹត្យនេះតាមភារកិច្ចរៀងៗខ្លួនចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខាតទៅ ។

ធ្វើនៅរាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ០៧ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០១៤

សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន

- កន្លែងទទួល**
- ក្រសួងព្រះបរមរាជវាំង
 - អគ្គលេខាធិការដ្ឋានក្រុមប្រឹក្សាធម្មនុញ្ញ
 - អគ្គលេខាធិការដ្ឋានព្រឹទ្ធសភា
 - អគ្គលេខាធិការដ្ឋានរដ្ឋសភា
 - អគ្គលេខាធិការរាជរដ្ឋាភិបាល
 - ឧទ្ធរណ៍យសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
 - ឧទ្ធរណ៍យឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី
 - ដូចមាត្រា ៣
 - រាជកិច្ច
 - ឯកសារ-កាលប្បវត្តិ

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

លេខ: ១៧៣៤ រ.ជ.ប ២០១៥

អនុក្រឹត្យ

ស្តីពីការតែងតាំងមន្ត្រីរាជការ

រាជរដ្ឋាភិបាល

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យ លេខ នស/រកត/០៩១៣/៩០៣ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០១៣ ស្តីពី ការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រម លេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើ ច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានឃើញព្រះរាជក្រម លេខ នស/រកម/០១៩៦/១៣ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ មករា ឆ្នាំ ១៩៩៦ ដែល ប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ
- បានឃើញអនុក្រឹត្យ លេខ ១៧ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី ០៧ ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០០០ ស្តីពីការរៀបចំ និង ការប្រព្រឹត្តទៅរបស់ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ
- បានឃើញអនុក្រឹត្យ លេខ ៦៣ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី ០៨ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៣ ស្តីពីការគ្រប់គ្រង ការអនុវត្តន៍ ការផ្លាស់ប្តូរក្របខ័ណ្ឌ ឋានន្តរស័ក្តិ និងថ្នាក់របស់មន្ត្រីរាជការស៊ីវិល
- យោងតាមសំណើរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ

សម្រេច

មាត្រា ១ : តែងតាំងលោក **អ៊ុំ ចុន្ទា** ជាប្រធាននាយកដ្ឋានកិច្ចការផលជល នៃរដ្ឋបាលផលជល របស់ក្រសួង កសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ ជំនួសលោក **អ៊ុំ ភាន** ដែលបានដាក់ឱ្យស្ថិតក្នុងភាពទំនេរគ្មាន បៀវត្ស ។

មាត្រា ២ : រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ រដ្ឋមន្ត្រី ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមុខងារសាធារណៈ រដ្ឋមន្ត្រីគ្រប់ក្រសួង និងប្រធានគ្រប់ ស្ថាប័នដែលពាក់ព័ន្ធ និងសាមីខ្លួនដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ១ ខាងលើ ត្រូវទទួលបន្ទុកអនុវត្តអនុក្រឹត្យ នេះតាមភារកិច្ចរៀងៗខ្លួន ចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខាតទៅ ។

ធ្វើនៅ រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ០៧ ខែ ២០ ឆ្នាំ ២០១៤

សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន

- កន្លែងទទួល ៖
- ក្រសួងព្រះបរមរាជវាំង
 - អគ្គលេខាធិការដ្ឋានក្រុមប្រឹក្សាធម្មនុញ្ញ
 - អគ្គលេខាធិការដ្ឋានក្រសួងកសិកម្ម
 - អគ្គលេខាធិការដ្ឋានរដ្ឋសភា
 - អគ្គលេខាធិការរាជរដ្ឋាភិបាល
 - ឧទ្ធរណ៍យសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
 - ឧទ្ធរណ៍យឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី
 - ដូចមាត្រា ២
 - រាជកិច្ច
 - ឯកសារ-កាលប្បវត្តិ

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

លេខ: ១២៣.១១.២០១៥ - ៩៥

**អនុក្រឹត្យ
ស្តីពី**

ការតែងតាំងមុខតំណែងមន្ត្រីនគរបាលជាតិកម្ពុជា

រាជរដ្ឋាភិបាល

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៩១៣/៩០៣ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០១៣ ស្តីពីការតែងតាំង រាជរដ្ឋាភិបាល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ ស្តីពី ការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅ នៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/០៨ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ មករា ឆ្នាំ ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងមហាផ្ទៃ
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៥០១/១៧៨ ចុះថ្ងៃទី ២២ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ២០០១ ស្តីពីលក្ខន្តិកៈដោយឡែក នៃក្របខ័ណ្ឌមន្ត្រីនគរបាលជាតិកម្ពុជា
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ ១៦ អនក្រ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៩៣ ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅ នៃ ក្រសួងមហាផ្ទៃ
- យោងតាមសំណើរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ

សម្រេច

មាត្រា ១ : ត្រូវបានតម្កើងឋានន្តរស័ក្តិថ្នាក់ **វរសេនីយ៍ឯក** ជូននាយនគរបាលជាន់ខ្ពស់ នៃក្របខ័ណ្ឌមន្ត្រីនគរបាលជាតិកម្ពុជា ក្រសួងមហាផ្ទៃ ៖

១-លោកវរសេនីយ៍ទោ	សុខ សាយន	អគ្គលេខ ០៥០៣៨
២-លោកវរសេនីយ៍ទោ	អ៊ុំ ម៉ីនថា	អគ្គលេខ ០១៣៦២
៣-លោកវរសេនីយ៍ទោ	ហេង សារឿន	អគ្គលេខ ០៥៦២៥
៤-លោកវរសេនីយ៍ទោ	ហ៊ុន លីមហាវ	អគ្គលេខ ០១២៩៩
៥-លោកវរសេនីយ៍ទោ	សន សារឿន	អគ្គលេខ ០១០៦៩
៦-លោកវរសេនីយ៍ទោ	ហុន លី	អគ្គលេខ ០៧០២០
៧-លោកវរសេនីយ៍ទោ	អ៊ុន ស៊ីថា	អគ្គលេខ ០៥៤០២

៨-លោកវេសេនីយ៍ទោ	គឹម ស្រ៊ុន	អគ្គលេខ ០៩៤៩៧
៩-លោកវេសេនីយ៍ទោ	ជួន វិឌ្ឍិវរណ	អគ្គលេខ ០៥០៨៤
១០-លោកវេសេនីយ៍ទោ	ហែម ពិសិដ្ឋ	អគ្គលេខ ០១៤៣០
១១-លោកវេសេនីយ៍ទោ	ឃ្លើម សុខុន	អគ្គលេខ ០១៤៣៩
១២-លោកវេសេនីយ៍ទោ	លឹម សៀង	អគ្គលេខ ០៨១៥៥
១៣-លោកវេសេនីយ៍ទោ	ម៉ែន សុវ៉ាត់ឌី	អគ្គលេខ ៦១៦៧២
១៤-លោកវេសេនីយ៍ទោ	អេង សាខន	អគ្គលេខ ០១០៩៧
១៥-លោកវេសេនីយ៍ទោ	គាត ម៉ុនថាន	អគ្គលេខ ១១៨៩៨
១៦-លោកវេសេនីយ៍ទោ	ម៉ែន សំរោត	អគ្គលេខ ០៥៣១០
១៧-លោកវេសេនីយ៍ទោ	ឌី សាត	អគ្គលេខ ០២២៩៤ ។

មាត្រា ២ : រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ រដ្ឋមន្ត្រីគ្រប់ក្រសួង និងប្រធានគ្រប់ស្ថាប័នដែលពាក់ព័ន្ធ និងសមិទ្ធផលដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ១ត្រូវទទួលបន្ទុកអនុវត្តអនុក្រឹត្យនេះតាមការកិច្ចរៀងៗខ្លួនចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខាតទៅ ។

ធ្វើនៅរាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ១៣ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០១៤

សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន

កន្លែងទទួល

- ក្រសួងព្រះបរមរាជវាំង
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានព្រឹទ្ធសភា
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានរដ្ឋសភា
- អគ្គលេខាធិការរាជរដ្ឋាភិបាល
- ខុទ្ទកាល័យសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
- ខុទ្ទកាល័យឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី
- ដូចមាត្រា២
- រាជកិច្ច
- ឯកសារ-កាលប្បវត្តិ

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

លេខ: ១៧/៣៧/រកត/រកជ. ៩៧

អនុក្រឹត្យ

ស្តីពី

ការតែងតាំងមុខតំណែងមន្ត្រីរាជការ

រាជរដ្ឋាភិបាល

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៩១៣/៩០៣ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០១៣ ស្តីពីការតែងតាំង រាជរដ្ឋាភិបាល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី២០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឲ្យប្រើច្បាប់ស្តីពី ការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ ០៦នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី៣០ ខែតុលា ឆ្នាំ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឲ្យប្រើច្បាប់ស្តីពី សហលក្ខន្តិកៈមន្ត្រីរាជការស៊ីវិល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/០៨ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឲ្យប្រើ ច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងមហាផ្ទៃ
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ ១៦អនក្រ ចុះថ្ងៃទី២០ ខែធ្នូ ឆ្នាំ១៩៩៣ ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅ នៃ ក្រសួងមហាផ្ទៃ
- យោងតាមសំណើរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ

ស ម្រេ ច

មាត្រា ១: តែងតាំង លោក **យ៉ែម ច័ន្ទធានុ** ឋានន្តរស័ក្តិវរមន្ត្រីថ្នាក់លេខ៩ជាអគ្គលេខាធិការរង អគ្គលេខាធិការដ្ឋាន នៃគណៈកម្មាធិការជាតិប្រយុទ្ធ ប្រឆាំងអំពើជួញដូរមនុស្ស (គ.ជ.ប.ជ) ។

មាត្រា ២: បទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយណាដែលផ្ទុយនឹងអនុក្រឹត្យនេះ ត្រូវទុកជានិរាករណ៍ ។

មាត្រា ៣: រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ រដ្ឋមន្ត្រី ក្រសួងមុខងារសាធារណៈ រដ្ឋមន្ត្រីគ្រប់ក្រសួង និងប្រធានគ្រប់ស្ថាប័ន ដែលពាក់ព័ន្ធ និងសាមីខ្លួនដែលមានចែង ក្នុងមាត្រា១ ត្រូវទទួលបន្ទុកអនុវត្តអនុក្រឹត្យនេះ តាមភារកិច្ចរៀងៗខ្លួន ចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខាតទៅ ។

ធ្វើនៅរាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ១៣ ខែ ៤ ឆ្នាំ២០១៤

នាយករដ្ឋមន្ត្រី

សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន

កន្លែងទទួល:

- ទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- ក្រសួងព្រះបរមរាជវាំង
- ទទួលបាន រដ្ឋមន្ត្រី
- ទទួលបាន ឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី
- ដូចមាត្រា ៣
- រាជកិច្ច
- ឯកសារ-កាលប្បវត្តិ

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា

លេខ: ១២៧ អនក្រ. ប្រ. រដ្ឋមន្ត្រី ថ្ងៃទី ១៩ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០១៥

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

អនុក្រឹត្យ

ស្តីពី

ការតែងតាំងនាយករដ្ឋមន្ត្រី និង មន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ

រាជរដ្ឋាភិបាល

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៩១៣/៩០៣ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០១៣ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/០៨ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែមករា ឆ្នាំ ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងមហាផ្ទៃ
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកត/០៥០១/១៧៨ ចុះថ្ងៃទី ២២ ខែឧសភា ឆ្នាំ ២០០១ ស្តីពីលក្ខន្តិកៈដោយឡែកនៃក្របខ័ណ្ឌមន្ត្រីនគរបាលជាតិកម្ពុជា
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ ១៦ អនក្រ. ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៩៣ ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅនៃក្រសួងមហាផ្ទៃ
- យោងតាមសំណើរបស់ឯកឧត្តមឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ

សម្រេច

មាត្រា ១ : តែងតាំងជំនួយការឯកឧត្តម **ស ខេង** ឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ មានឋានៈស្មើ ប្រធាននាយកដ្ឋាន បន្ថែមលើមុខងារបច្ចុប្បន្ន ដោយមិនយកប្រាក់បៀវត្ស ចំនួន ០២រូប ដូចខាងក្រោម :

- ១-លោកឧត្តមសេនីយ៍ត្រី **អុត ណារិន្ទ** អត្តលេខ ០៦១៣៥
- ២-លោកវរសេនីយ៍ឯក **សេង ប៊ុន្ទី** អត្តលេខ ០២២១៦ ។

មាត្រា ២: រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ រដ្ឋមន្ត្រីគ្រប់ក្រសួង ប្រធានគ្រប់ស្ថាប័នដែលពាក់ព័ន្ធ និងសាមីខ្លួនដែលមានចែងក្នុងមាត្រា១ ត្រូវទទួលបន្ទុកអនុវត្តអនុក្រឹត្យនេះតាមភារកិច្ចរៀងៗខ្លួន ចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខាតទៅ ។

កន្លែងទទួល :

- ក្រសួងព្រះបរមរាជវាំង
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានក្រុមប្រឹក្សាធម្មនុញ្ញ
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានព្រឹទ្ធសភា
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានរដ្ឋសភា
- អគ្គលេខាធិការរាជរដ្ឋាភិបាល
- ខុទ្ទកាល័យសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
- ខុទ្ទកាល័យឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី
- ដូចមាត្រា ២
- រាជកិច្ច
- ឯកសារ-កាលប្បវត្តិ

រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ១៤ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០១៤

នាយករដ្ឋមន្ត្រី

សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

លេខ: ១៥៣ អនក្រ.ស/រ. ២៧

អនុក្រឹត្យ

ស្តីពី

ការតែងតាំងមុខតំណែងមន្ត្រីគណៈបាលជាតិ

រាជរដ្ឋាភិបាល

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៩១៣/៩០៣ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០១៣ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឲ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/០៨ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ មករា ឆ្នាំ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឲ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងមហាផ្ទៃ
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៥០១/១៧៨ ចុះថ្ងៃទី ២២ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ២០០១ ស្តីពីលក្ខន្តិកៈដោយឡែក នៃក្របខ័ណ្ឌមន្ត្រីគណៈបាលជាតិកម្ពុជា
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ ១៦ អនក្រ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៩៣ ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅ នៃក្រសួងមហាផ្ទៃ
- យោងតាមសំណើរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ

សម្រេច

មាត្រា ១ : ត្រូវបានតែងតាំងមុខតំណែងលោកឧត្តមសេនីយ៍ត្រី **ហាស ប័ន្ទសុផល** អគ្គលេខ ០១០៤២ ជាអនុប្រធានបណ្ឌិត្យសភាគណៈបាលកម្ពុជា ក្រសួងមហាផ្ទៃ។

មាត្រា ២ : រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ រដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋលេខាធិការ គ្រប់ក្រសួង-ស្ថាប័នដែលពាក់ព័ន្ធ និងសាមីខ្លួន ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា១ ត្រូវអនុវត្តតាមអនុក្រឹត្យនេះ ចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខាតទៅ។

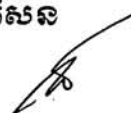
រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ១៤ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ២០១៤

សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន

កន្លែងទទួល:

- ក្រសួងព្រះបរមរាជវាំង
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានព្រឹទ្ធសភា
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានរដ្ឋសភា
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានរាជរដ្ឋាភិបាល
- ខុទ្ទកាល័យនាយករដ្ឋមន្ត្រី
- ដូចមាត្រា២
- រាជកិច្ច
- ឯកសារ-កាលប្បវត្តិ

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

លេខ: ១២/៤០.៧៧៧/៧៩ ចត

អនុក្រឹត្យ

ស្តីពី

ការតម្កើងឋានន្តរស័ក្តិមន្ត្រីនគរបាលជាតិ

រាជរដ្ឋាភិបាល

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៩១៣/៩០៣ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០១៣ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឲ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/០៨ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ មករា ឆ្នាំ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឲ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងមហាផ្ទៃ
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៥០១/១៧៨ ចុះថ្ងៃទី ២២ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ២០០១ ស្តីពីលក្ខន្តិកៈដោយឡែក នៃក្របខ័ណ្ឌមន្ត្រីនគរបាលជាតិកម្ពុជា
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ ១៦ អនក្រ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៩៣ ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅ នៃក្រសួងមហាផ្ទៃ
- យោងតាមសំណើរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ

សម្រេច

មាត្រា ១ : ត្រូវបានតម្កើងឋានន្តរស័ក្តិថ្នាក់ **វរសេនីយ៍ឯក** ជូនលោកវរសេនីយ៍ទោ **នុន សុខខេង** អគ្គលេខ ៣១១០២ នាយនគរបាលជាន់ខ្ពស់ នៃក្រសួងមហាផ្ទៃ។

មាត្រា ២ : រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ រដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋលេខាធិការ គ្រប់ក្រសួង-ស្ថាប័នដែលពាក់ព័ន្ធ និងសាមីខ្លួន ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា១ ត្រូវអនុវត្តតាមអនុក្រឹត្យនេះ ចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខាតទៅ។

រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ០៤ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ២០១៤

សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន

កន្លែងទទួល:

- ក្រសួងព្រះបរមរាជវាំង
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានព្រឹទ្ធសភា
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានរដ្ឋសភា
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានរាជរដ្ឋាភិបាល
- ខុទ្ទកាល័យនាយករដ្ឋមន្ត្រី
- ដូចមាត្រា២
- រាជកិច្ច
- ឯកសារ-កាលប្បវត្តិ

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា
លេខ: ១៧៤១.រកត/១៥

អនុក្រឹត្យ
ស្តីពី
ការតាំងសម្របក្របខ័ណ្ឌមន្ត្រីរាជការ

រាជរដ្ឋាភិបាល

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៩១៣/៩០៣ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០១៣ ស្តីពី ការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើ ច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅ នៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ ០៦/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី ៣០ ខែ តុលា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើ ច្បាប់ស្តីពីសហលក្ខន្តិកៈមន្ត្រីរាជការស៊ីវិល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/០២ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ មករា ឆ្នាំ ១៩៩៦ ដែលប្រកាស ឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងវប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈ
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៦០២/១៥២ ចុះថ្ងៃទី ០៩ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០០២ ស្តីពី លក្ខន្តិកៈដោយឡែក នៃក្របខ័ណ្ឌមន្ត្រីបច្ចេកទេសមធ្យម
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ ២៤ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី ១៩ ខែ មីនា ឆ្នាំ ២០០៧ ស្តីពីការរៀបចំ និងការ ប្រព្រឹត្តទៅរបស់ក្រសួងវប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈ
- យោងតាមសំណើរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមុខងារសាធារណៈ

សម្រេច

មាត្រា ១ .- តាំងសិបក្នុងក្របខ័ណ្ឌជូនមន្ត្រីរាជការ ចំនួន ០៥ រូប របស់ក្រសួងវប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈ ទៅ ក្នុងឋានន្តរសក្តិមន្ត្រីបច្ចេកទេសមធ្យម នៃក្របខ័ណ្ឌមន្ត្រីបច្ចេកទេសមធ្យម ចាប់ពីថ្ងៃទី ០១ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០១៤ តទៅ ដូចមានរាយនាមខាងក្រោម ៖

១- លោក ឃុន សិទ្ធិបញ្ញា	មន្ត្រីបច្ចេកទេសមធ្យម	ថ្នាក់លេខ ១៤
២- លោក ខុន ច័ន្ទសិទ្ធិការ្យ	មន្ត្រីបច្ចេកទេសមធ្យម	ថ្នាក់លេខ ១៤
៣- លោកស្រី ទេស សុភ័ក្ត្រលីកា	មន្ត្រីបច្ចេកទេសមធ្យម	ថ្នាក់លេខ ១៤
៤- លោកស្រី ប័ក់ សុដារលីន	មន្ត្រីបច្ចេកទេសមធ្យម	ថ្នាក់លេខ ១៤
៥- លោកស្រី គង់ គន្ធីនីកា	មន្ត្រីបច្ចេកទេសមធ្យម	ថ្នាក់លេខ ១៤

មាត្រា ២ .- រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងវប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមុខងារសាធារណៈ រដ្ឋមន្ត្រីគ្រប់ក្រសួង និងប្រធានគ្រប់ស្ថាប័នដែល ពាក់ព័ន្ធ និងសាមីខ្លួនដូចមានចែងក្នុងមាត្រា១ ខាងលើ ត្រូវទទួលបន្ទុកអនុវត្តអនុក្រឹត្យនេះតាមភារកិច្ច រៀងៗខ្លួន ចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខាតទៅ។

ធ្វើនៅ រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ០៤ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០១៤

សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន

កន្លែងទទួល

- ក្រសួងព្រះបរមរាជវាំង
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានក្រុមប្រឹក្សាធម្មនុញ្ញ
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានព្រឹទ្ធសភា
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានរដ្ឋសភា
- អគ្គលេខាធិការរាជរដ្ឋាភិបាល
- ខុទ្ទកាល័យសម្តេចតេជោ នាយករដ្ឋមន្ត្រី
- ខុទ្ទកាល័យឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី
- ដូចមាត្រា ២
- រាជកិច្ច
- ឯកសារ-កាលប្បវត្តិ

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

លេខ: ១៧.៤.២៧.អនក្រ.តត

**អនុក្រឹត្យ
ស្តីពី**

ការតែងតាំងមុខតំណែងមន្ត្រីនគរបាលជាតិកម្ពុជា

រាជរដ្ឋាភិបាល

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៩១៣/៩០៣ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០១៣ ស្តីពីការតែងតាំង រាជរដ្ឋាភិបាល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឲ្យប្រើច្បាប់ស្តីពី ការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅ នៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/០៨ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ មករា ឆ្នាំ ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឲ្យប្រើច្បាប់ ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងមហាផ្ទៃ
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៥០១/១៧៨ ចុះថ្ងៃទី ២២ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ២០០១ ស្តីពីលក្ខន្តិកៈដោយឡែក នៃក្របខ័ណ្ឌមន្ត្រីនគរបាលជាតិកម្ពុជា
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ ១៦ អនក្រ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៩៣ ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅ នៃ ក្រសួងមហាផ្ទៃ
- យោងតាមសំណើរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ

សម្រេច

មាត្រា ១ : តែងតាំងមុខតំណែងនាយនគរបាលថ្នាក់ឧត្តមសេនីយ៍ ជាទីប្រឹក្សាឯកឧត្តម ស ខេង ឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រី ក្រសួងមហាផ្ទៃ មានឋានៈស្មើអគ្គនាយករង បន្ថែមលើមុខងារបច្ចុប្បន្ន ដោយមិនយកប្រាក់បៀវត្សរ៍ ដូចខាងក្រោម៖

- ១-លោកឧត្តមសេនីយ៍ត្រី **ចិន ចន្ទឡឿន** អត្តលេខ ០១០២៧
- ២-លោកឧត្តមសេនីយ៍ត្រី **ជា សាន** អត្តលេខ ០៣៣៩
- ៣-លោកឧត្តមសេនីយ៍ត្រី **ឡុង ឃឿន** អត្តលេខ ០១២៧៤ ។

មាត្រា ២ : រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ រដ្ឋមន្ត្រី គ្រប់ក្រសួង និងប្រធានគ្រប់ស្ថាប័នដែលពាក់ព័ន្ធ និងសមិទ្ធផលដែលមានចែងក្នុងមាត្រា១ ត្រូវទទួលបន្ទុកអនុវត្ត អនុក្រឹត្យនេះតាមការកិច្ចរៀងៗខ្លួនចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខាតទៅ ។

ធ្វើនៅរាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ០៤ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០១៤

សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន

- កន្លែងទទួល**
- ក្រសួងព្រះបរមរាជវាំង
 - អគ្គលេខាធិការដ្ឋានព្រឹទ្ធសភា
 - អគ្គលេខាធិការដ្ឋានរដ្ឋសភា
 - អគ្គលេខាធិការរាជរដ្ឋាភិបាល
 - ខុទ្ទកាល័យសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
 - ខុទ្ទកាល័យឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី
 - ដូចមាត្រា២
 - រាជកិច្ច
 - ឯកសារ-កាលប្បវត្តិ

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

លេខ: ១៧៤៤ អនក្រ.តត

អនុក្រឹត្យ

ស្តីពីការជូនមេធាវីស្ថាបនាជាតិ

រាជរដ្ឋាភិបាល

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យ លេខ នស/រកត/០៩១៣/៩០៣ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០១៣ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រម លេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ដែលប្រកាសអោយប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅ នៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យ លេខ ជស/រកត/១០៩៥/០១ ចុះថ្ងៃទី ០៥ ខែ តុលា ឆ្នាំ ១៩៩៥ ស្តីពីការបង្កើត និងប្រើប្រាស់គ្រឿងឥស្សរិយយស នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- តាមសំណើរបស់ប្រធានគណៈកម្មការពិនិត្យលក្ខណសម្បត្តិរដ្ឋបាលដែលត្រូវជូនគ្រឿងឥស្សរិយយស

សម្រេច

មាត្រា ១.- បំពាក់ **មេធាវីស្ថាបនាជាតិ** ជូនសម្របសម្រួលជនបរទេស ចំនួន១០រូប ដែលបានចូលរួមបរិច្ឆាគថវិកាជួយកសាងសមិទ្ធផលនានា នៅក្នុងភូមិអូរឬស្សីកណ្តាល ឃុំអូរឬស្សីកណ្តាល ស្រុកសៀមបូក ខេត្តស្ទឹងត្រែង កន្លងមក ដូចមានរាយនាមខាងក្រោម ៖

- ១-លោក HJ JAMIL HAJAR BIN ABDUL MUTTALIB
- ២-លោក HJ AZRUL KHAKIM BIN SURADI
- ៣-លោក UST HJ MOHD SHAFIQ BIN DATUK RUSLIY
- ៤-លោក UST RIZUAL BIN RAHMAT
- ៥-លោក HJ ABDUL RASHID BIN HJ HARUN
- ៦-លោក HJ MUSTAFA BIN HJ ABDUL RAHMAN
- ៧-លោក UST SAFUAN BIN PAMIDI
- ៨-លោក HJ MOHD FADZIL BIN HJ ISMAIL
- ៩-លោកស្រី SITI NORAI SHAH BINT TAN SRI S.M SALIM
- ១០-លោក AMIRRUDDIN BIN ABDULLAH

មាត្រា ២.- រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ប្រធានគណៈកម្មការពិនិត្យលក្ខណសម្បត្តិរដ្ឋបាលដែលត្រូវជូនគ្រឿងឥស្សរិយយស និងសាមីខ្លួន ត្រូវទទួលបន្ទុកអនុក្រឹត្យនេះ តាមភារកិច្ចរៀងៗខ្លួន ចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខាតទៅ។ *(Signature)*

- កន្លែងទទួល:**
- ក្រសួងព្រះបរមរាជវាំង
 - អគ្គលេខាធិការដ្ឋានក្រុមប្រឹក្សាធម្មនុញ្ញ
 - អគ្គលេខាធិការដ្ឋានព្រឹទ្ធសភា
 - អគ្គលេខាធិការដ្ឋានរដ្ឋសភា
 - អគ្គលេខាធិការរាជរដ្ឋាភិបាល
 - ខុទ្ទកាល័យសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
 - ខុទ្ទកាល័យឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី
 - ដូចមាត្រា១ និងមាត្រា២
 - រាជកិច្ច
 - ឯកសារ-កាលប្បវត្តិ

ធ្វើនៅរាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ០៤ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០១៤

សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន

(Handwritten mark)

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា

លេខ: ១៦ ៤៤ អនក្រ.តត

អនុក្រឹត្យ

ស្តីពី

ការតែងតាំងមន្ត្រីរាជការ

រាជរដ្ឋាភិបាល

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៩១៣/៩០៣ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០១៣ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី២០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅ នៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១០៥/០០៣ ចុះថ្ងៃទី១៧ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៥ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ ៥២ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី០១ ខែមេសា ឆ្នាំ២០០៥ ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅរបស់ក្រសួងការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ
- យោងតាមសំណើរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ

សម្រេច

មាត្រា ១.-

តែងតាំងមន្ត្រីរាជការចំនួន ០៤ រូប ជាទីប្រឹក្សាអមក្រសួងការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ៖

- ១- លោក **នឿម សុក្រវិថ្លយ** មានឋានៈស្មើ អគ្គនាយករង
- ២- កញ្ញា **ថៃ សិរីមាស** មានឋានៈស្មើ អគ្គនាយករង
- ៣- កញ្ញា **បញ្ញា សុមុនីច** មានឋានៈស្មើ អគ្គនាយករង
- ៤- លោក **នេត សោភ័ក្ត** មានឋានៈស្មើ ប្រធាននាយកដ្ឋាន។

មាត្រា ២.-

រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមុខងារសាធារណៈ រដ្ឋមន្ត្រីគ្រប់ក្រសួង និងប្រធានស្ថាប័នដែលពាក់ព័ន្ធនិងសាមីខ្លួនដូចមានចែងក្នុងមាត្រា១ ត្រូវអនុវត្តអនុក្រឹត្យនេះឱ្យមានប្រសិទ្ធភាពចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខាតទៅ។

រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ០៤ ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០១៤

សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន

កន្លែងទទួល៖

- ក្រសួងព្រះបរមរាជវាំង
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានក្រុមប្រឹក្សាធម្មនុញ្ញ
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានព្រឹទ្ធសភា
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានរដ្ឋសភា
- អគ្គលេខាធិការរាជរដ្ឋាភិបាល
- ឧទ្ធរណ៍យសាម្តេចតេជោនាយករដ្ឋមន្ត្រី
- ឧទ្ធរណ៍យឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី
- ដូចមាត្រា ១ និងមាត្រា ២
- រាជកិច្ច
- ឯកសារ- កាលប្បវត្តិ

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

លេខ: ១៥៤ អនក្រ.បក ត.ជ.ប.ជ

អនុក្រឹត្យ

ស្តីពី

ការតម្កើងឋានន្តរស័ក្តិភ្នាក់ងារនគរបាលជាតិ

រាជរដ្ឋាភិបាល

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៩១៣/៩០៣ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០១៣ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី២០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឲ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅ នៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/០៨ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឲ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងមហាផ្ទៃ
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៥០១/១៧៨ ចុះថ្ងៃទី២២ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០០១ ស្តីពីលក្ខន្តិកៈដោយឡែក នៃក្របខ័ណ្ឌមន្ត្រីនគរបាលជាតិកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៦១៤/៨០៨ ចុះថ្ងៃទី២៥ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៤ ស្តីពីការបង្កើតគណៈកម្មាធិការជាតិប្រយុទ្ធប្រឆាំងអំពើជួញដូរមនុស្ស
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ ១៦អនក្រ ចុះថ្ងៃទី២០ ខែធ្នូ ឆ្នាំ១៩៩៣ ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅនៃក្រសួងមហាផ្ទៃ
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ ២៧៣អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី០៧ ខែតុលា ឆ្នាំ២០១៤ ស្តីពីការបង្កើតអគ្គលេខាធិការដ្ឋាន នៃគណៈកម្មាធិការជាតិ គ.ជ.ប.ជ
- យោងតាមសំណើរបស់ក្រសួងមហាផ្ទៃ

សម្រេច

មាត្រា ១: ត្រូវបានតម្កើងឋានន្តរស័ក្តិភ្នាក់ ចរសេនីយ៍ឯក ជូននាយនគរបាលជាន់ខ្ពស់ នៃអគ្គលេខាធិការដ្ឋាន គ.ជ.ប.ជ ដូចមានរាយនាមខាងក្រោម ៖

- ១- លោកវរសេនីយ៍ទោ **ចោង ឌុន្ទី** អគ្គលេខ ០៤៧៤៤
- ២- លោកវរសេនីយ៍ទោ **ហាង ជិន្ន** អគ្គលេខ ១៣០១៧
- ៣- លោកវរសេនីយ៍ទោ **ខៀវ សុផល** អគ្គលេខ ១៥៦៩៦

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

លេខ: ១៧.៤៧...៧៧(ក. ៧៧)

អនុក្រឹត្យ

ស្តីពី

ការតែងតាំងនាយករដ្ឋមន្ត្រីជំនួស

រាជរដ្ឋាភិបាល

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៩១៣/៩០៣ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០១៣ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/០៨ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែមករា ឆ្នាំ ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំក្រសួងមហាផ្ទៃ
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកត/០៥០១/១៧៨ ចុះថ្ងៃទី ២២ ខែឧសភា ឆ្នាំ ២០០១ ស្តីពីលក្ខន្តិកៈដោយឡែកនៃគ្រប់ខ័ណ្ឌមន្ត្រីនគរបាលជាតិកម្ពុជា
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ ១៦ អនក្រ. ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៩៣ ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅនៃក្រសួងមហាផ្ទៃ
- យោងតាមសំណើរបស់ក្រុមប្រឹក្សាឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ

សម្រេច

មាត្រា ១ : តែងតាំងលោកឧត្តមសេនីយ៍ត្រី កែវ ម៉ុងណាច អគ្គលេខ ៦៧៦៦៦ ជាទីប្រឹក្សាក្រុមឧត្តម ស ខេង ឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ មានឋានៈស្មើ ប្រធាននាយកដ្ឋាន បន្ថែមលើមុខងារបច្ចុប្បន្ន ដោយមិនយកប្រាក់បៀវត្ស ។

មាត្រា ២: រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ រដ្ឋមន្ត្រីគ្រប់ក្រសួង ប្រធានគ្រប់ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ និងសាមីខ្លួនដែលមានចែងក្នុងមាត្រា១ ត្រូវទទួលបន្ទុក អនុវត្តអនុក្រឹត្យនេះតាមភារកិច្ចរៀងៗខ្លួន ចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខាតទៅ ។

- កន្លែងទទួល :**
- ក្រសួងព្រះបរមរាជវាំង
 - អគ្គលេខាធិការដ្ឋានក្រុមប្រឹក្សាធម្មនុញ្ញ
 - អគ្គលេខាធិការដ្ឋានព្រឹទ្ធសភា
 - អគ្គលេខាធិការដ្ឋានរដ្ឋសភា
 - អគ្គលេខាធិការរាជរដ្ឋាភិបាល
 - ខុទ្ទកាល័យសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
 - ខុទ្ទកាល័យឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី
 - ដូចមាត្រា ២
 - រាជកិច្ច
 - ឯកសារ-កាលប្បវត្តិ

រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ០៤ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០១៤

សម្តេចរដ្ឋមន្ត្រីប្រចាំសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា

លេខ: ១២៤៧-សនក-៧៧

អនុក្រឹត្យ
ស្តីពី

ការតែងតាំង សម្រួលភារកិច្ច និងប្រគល់ភារកិច្ចជូនមន្ត្រីរាជការ

រាជរដ្ឋាភិបាល

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៩១៣/៩០៣ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០១៣ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅ នៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ ០៦/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី ៣០ ខែ តុលា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីសហលក្ខន្តិកៈមន្ត្រីរាជការស៊ីវិល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/០២ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ មករា ឆ្នាំ ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងវប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈ
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ ២៤ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី ១៩ ខែ មីនា ឆ្នាំ ២០០៧ ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅរបស់ក្រសួងវប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈ
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ ៦៣ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី ០៨ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៣ ស្តីពីការគ្រប់គ្រងការអនុវត្តន៍ការផ្លាស់ប្តូរក្របខ័ណ្ឌ ឋានន្តរស័ក្តិ និងថ្នាក់របស់មន្ត្រីរាជការស៊ីវិល
- យោងតាមសំណើរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមុខងារសាធារណៈ

សម្រេច

មាត្រា ១ .- តែងតាំង សម្រួលភារកិច្ច និងប្រគល់ភារកិច្ច ជូនមន្ត្រីរាជការចំនួន ០៦ រូប នៃក្រសួងវប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈ ដូចមានរាយនាមខាងក្រោម៖

- ១- លោក **វិន ឡែង** សម្រួលភារកិច្ចពីអគ្គនាយករងនៃអគ្គនាយកដ្ឋានរដ្ឋបាល និងហិរញ្ញវត្ថុ ទៅជាអគ្គនាយករងបច្ចេកទេសវប្បធម៌

- ២- លោក **គង់ បូលីន** តែងតាំងជាអគ្គនាយករងបច្ចេកទេសវប្បធម៌ ជំនួសលោក **សេង សោត** ដែលបានផ្ទេរចេញ
- ៣- លោក **ហាម គីមសុទ** តែងតាំងជាអគ្គនាយករងបេតិកភណ្ឌ ជំនួសឯកឧត្តម **ប្រាក់ សុខណ្ណារ៉ា** ដែលបានទទួលភារកិច្ចថ្មី
- ៤- លោក **លឹម យូសុ** តែងតាំងជាអគ្គនាយករងរដ្ឋបាល និងហិរញ្ញវត្ថុ ជំនួសលោក **វិន ឡែង** ដែលបានទទួលភារកិច្ចថ្មី
- ៥- លោកស្រី **ង៉ា ណារិន** ប្រគល់ភារកិច្ចឱ្យបំពេញមុខងារ ជាអគ្គនាយករងរដ្ឋបាល និងហិរញ្ញវត្ថុ
- ៦- លោកស្រី **ម៉ែន ច័ន្ទទេវី** ប្រគល់ភារកិច្ចឱ្យបំពេញមុខងារ ជាសាកលវិទ្យាធិការរង នៃសាកលវិទ្យាល័យភូមិន្ទវិចិត្រសិល្បៈ។

មាត្រា ២ .- រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងវប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមុខងារសាធារណៈ រដ្ឋមន្ត្រីគ្រប់ក្រសួង និងប្រធានគ្រប់ស្ថាប័នដែលពាក់ព័ន្ធ និងសាមីខ្លួនដូចមានចែងក្នុងមាត្រា១ ខាងលើ ត្រូវទទួលបន្ទុកអនុវត្តអនុក្រឹត្យនេះតាមភារកិច្ចរៀងៗខ្លួន ចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខាតទៅ។

ធ្វើនៅរាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ១៩ ខែ ១ ឆ្នាំ ២០១៥

សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន

- កន្លែងទទួល**
- ក្រសួងព្រះបរមរាជវាំង
 - អគ្គលេខាធិការដ្ឋានក្រុមប្រឹក្សាធម្មនុញ្ញ
 - អគ្គលេខាធិការដ្ឋានព្រឹទ្ធសភា
 - អគ្គលេខាធិការដ្ឋានរដ្ឋសភា
 - អគ្គលេខាធិការរាជរដ្ឋាភិបាល
 - ទទួលការិយាល័យសម្តេចតេជោ នាយករដ្ឋមន្ត្រី
 - ទទួលការិយាល័យនាយករដ្ឋមន្ត្រី
 - ដូចមាត្រា ២
 - រាជកិច្ច
 - ឯកសារ-កាលប្បវត្តិ

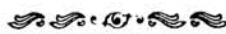

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា

លេខ: ១៤៩០... អនក្រ. ៤៤

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

អនុក្រឹត្យ

ស្តីពី

ការតម្លើងឋានន្តរស័ក្តិមន្ត្រីនគរបាលជាតិកម្ពុជា

រាជរដ្ឋាភិបាល

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៩១៣/៩០៣ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០១៣ ស្តីពីការតែងតាំង រាជរដ្ឋាភិបាល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ ស្តីពី ការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅ នៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/០៨ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ មករា ឆ្នាំ ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងមហាផ្ទៃ
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៥០១/១៧៨ ចុះថ្ងៃទី ២២ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ២០០១ ស្តីពីលក្ខន្តិកៈ ដោយឡែក នៃក្របខ័ណ្ឌមន្ត្រីនគរបាលជាតិកម្ពុជា
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ ១៦ អនក្រ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៩៣ ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅ នៃ ក្រសួងមហាផ្ទៃ
- យោងតាមសំណើរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ

សម្រេច

មាត្រា ១ : តម្លើងឋានន្តរស័ក្តិថ្នាក់ **វរសេនីយ៍ឯក** ជូននាយនគរបាលជាន់ខ្ពស់ ក្របខ័ណ្ឌមន្ត្រីនគរបាលជាតិកម្ពុជា នៃក្រសួងមហាផ្ទៃ ៖

- ១- លោកវរសេនីយ៍ទោ **ជា សុផានិត** អគ្គលេខ ៦៧៦៦៧
- ២- លោកវរសេនីយ៍ទោ **ហ្វូ គីមលី** អគ្គលេខ ៦៨២៩៤
- ៣- លោកវរសេនីយ៍ទោ **គង់ វ៉ាន់ណា** អគ្គលេខ ០២២៧៤
- ៤- លោកវរសេនីយ៍ទោ **តោ ម៉ូ** អគ្គលេខ ៣១០៦០

៥- លោកវេជ្ជសាស្ត្រ គាំ វុធិគុណ អគ្គលេខ ០៧០៥៨

៦- លោកវេជ្ជសាស្ត្រ យ៉ែន សាវន អគ្គលេខ ០៦៥២៧ ។

មាត្រា ២ : រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ រដ្ឋមន្ត្រីគ្រប់ក្រសួង និងប្រធានគ្រប់ស្ថាប័នដែលពាក់ព័ន្ធ និងសាមីខ្លួនដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ១ត្រូវទទួលបន្ទុកអនុវត្តអនុក្រឹត្យនេះតាមការកិច្ចរៀងៗខ្លួនចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខាតទៅ ។

ធ្វើនៅរាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ០៩ ខែ ៥ ឆ្នាំ ២០១៤

សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន

កន្លែងទទួល

- ក្រសួងព្រះបរមរាជវាំង
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានក្រុមប្រឹក្សាធម្មនុញ្ញ
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានព្រឹទ្ធសភា
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានរដ្ឋសភា
- អគ្គលេខាធិការរាជរដ្ឋាភិបាល
- ឧទ្ធរណ៍យសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
- ឧទ្ធរណ៍យឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី
- ដូចមាត្រា ២
- រាជកិច្ច
- ឯកសារ-កាលប្បវត្តិ

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា

លេខ: ១៧ រ.ជ.ណ.ជ.ស.ជ.ក-៤៤

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

អនុក្រឹត្យ

ស្តីពី

ការតែងតាំងទីប្រឹក្សាក្រសួងមហាផ្ទៃ

រាជរដ្ឋាភិបាល

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៩១៣/៩០៣ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០១៣ ស្តីពីការតែងតាំង រាជរដ្ឋាភិបាល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី២០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពី ការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅ នៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/០៨ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងមហាផ្ទៃ
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ១៦ អនក្រ ចុះថ្ងៃទី២០ ខែធ្នូ ឆ្នាំ១៩៩៣ ស្តីពីការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅ នៃក្រសួងមហាផ្ទៃ
- យោងតាមការចំបាច់របស់ក្រសួងមហាផ្ទៃ ។

សម្រេច

មាត្រា ១.-

ត្រូវបានតែងតាំងទីប្រឹក្សាក្រសួងមហាផ្ទៃចំនួន ០៣ រូប ដូចមានរាយនាមខាងក្រោម :

- ១- លោក **ស សំរុង** មានឋានៈស្មើអគ្គនាយករង
- ២- លោកស្រី **សិត ណែនសយ** មានឋានៈស្មើប្រធាននាយកដ្ឋាន
- ៣- លោក **ឱក ថន** មានឋានៈស្មើប្រធាននាយកដ្ឋាន ។

មាត្រា ២.-

បទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយណាដែលមានខ្លឹមសារផ្ទុយនឹងអនុក្រឹត្យនេះត្រូវទុកជានិរាករណ៍ ។

មាត្រា ៣.-

រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ រដ្ឋមន្ត្រី ក្រសួងមុខងារសាធារណៈ រដ្ឋមន្ត្រីគ្រប់ក្រសួង និងប្រធានគ្រប់ស្ថាប័នដែលពាក់ព័ន្ធ និងសាមីខ្លួនដូចមានឈ្មោះ ក្នុងមាត្រា១ ខាងលើត្រូវទទួលបន្ទុកអនុវត្តអនុក្រឹត្យនេះតាមភារកិច្ចរៀងៗខ្លួន ចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខាតទៅ ។

- កន្លែងទទួល
- ក្រសួងព្រះបរមរាជវាំង
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានក្រុមប្រឹក្សាធម្មនុញ្ញ
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានព្រឹទ្ធសភា
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានរដ្ឋសភា
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានរាជរដ្ឋាភិបាល
- ខុទ្ទកាល័យសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
- ខុទ្ទកាល័យឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី
- ដូចមាត្រា ៣ (ដើម្បីអនុវត្ត)
- រាជកិច្ច
- ឯកសារ-កាលប្បវត្តិ

ធ្វើនៅរាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ១៩ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០១៥

សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា

លេខ: ១២៥២-រកម(ក-សវ)

អនុក្រឹត្យ
ស្តីពី

ការធ្វើនិយ័តកម្មថ្នាក់មន្ត្រីរាជការ

រាជរដ្ឋាភិបាល

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៩១៣/៩០៣ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០១៣ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅ នៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ ០៦/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី ៣០ ខែ តុលា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីសហលក្ខន្តិកៈមន្ត្រីរាជការស៊ីវិល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/២៣ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ មករា ឆ្នាំ ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតរដ្ឋលេខាធិការដ្ឋានអាកាសចរស៊ីវិល
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ ជស/រកត/០៣០០/១១៦ ចុះថ្ងៃទី ០៣ ខែ មីនា ឆ្នាំ ២០០០ ស្តីពីលក្ខន្តិកៈដោយផ្ទេកនៃក្របខ័ណ្ឌមន្ត្រីគ្រប់គ្រងរដ្ឋបាល
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ ១៨ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី ០៣ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០១២ ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅរបស់រដ្ឋលេខាធិការដ្ឋានអាកាសចរស៊ីវិល
- យោងតាមសំណើរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមុខងារសាធារណៈ

សម្រេច

មាត្រា ១ .- និយ័តកម្មថ្នាក់តាមអតីតភាពការងារ ជូនលោក **ចាន់ ចាន់ធុន** ពីឋានន្តរស៊ីវិលមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៩ មកឋានន្តរស៊ីវិលមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៦ នៃក្របខ័ណ្ឌមន្ត្រីគ្រប់គ្រងរដ្ឋបាល នៅរដ្ឋលេខាធិការដ្ឋានអាកាសចរស៊ីវិល។

មាត្រា ២ .- រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមុខងារសាធារណៈ រដ្ឋលេខាធិការ នៃរដ្ឋលេខាធិការដ្ឋានអាកាសចរស៊ីវិល រដ្ឋមន្ត្រីគ្រប់គ្រង និងប្រធានគ្រប់ស្ថាប័នដែលពាក់ព័ន្ធ និងសមិទ្ធផលមានចែងក្នុងមាត្រា១ ខាងលើ ត្រូវទទួលបន្ទុកអនុវត្តអនុក្រឹត្យនេះតាមភារកិច្ចរៀងៗខ្លួន ចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខាតទៅ។

- កន្លែងទទួល**
- ក្រសួងព្រះបរមរាជវាំង
 - អគ្គលេខាធិការដ្ឋានក្រុមប្រឹក្សាធម្មនុញ្ញ
 - អគ្គលេខាធិការដ្ឋានព្រឹទ្ធសភា
 - អគ្គលេខាធិការដ្ឋានរដ្ឋសភា
 - អគ្គលេខាធិការរាជរដ្ឋាភិបាល
 - ទទួកាល័យសម្តេចតេជោ នាយករដ្ឋមន្ត្រី
 - ទទួកាល័យឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី
 - ដូចមាត្រា ២
 - រាជកិច្ច
 - ឯកសារ-កាលប្បវត្តិ

ធ្វើនៅ រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ០៥ ខែ ២០ ឆ្នាំ ២០១៤

សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា **ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ**
 លេខ: ១៧.៥.៣... ប.ប.ក.ជ.ស

អនុក្រឹត្យ
ស្តីពីការជូនមេដាយស្ថាបនាជាតិ
រាជរដ្ឋាភិបាល

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យ លេខ នស/រកត/០៩៦៣/៩០៣ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០១៣ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រម លេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ដែលប្រកាសអោយប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅ នៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យ លេខ ជស/រកត/១០៩៥/០១ ចុះថ្ងៃទី ០៥ ខែ តុលា ឆ្នាំ ១៩៩៥ ស្តីពីការបង្កើត និងប្រើប្រាស់គ្រឿងឥស្សរិយយស នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- តាមសំណើរបស់ប្រធានគណៈកម្មការពិនិត្យលក្ខណសម្បត្តិរដ្ឋដែលត្រូវជូនគ្រឿងឥស្សរិយយស

សម្រេច

មាត្រា ១. បំពាក់ មេដាយស្ថាបនាជាតិ តាមលំដាប់ថ្នាក់ ជូនសម្របសម្រួល ចំនួន១៥រូប ដែលបានចូលរួមបរិបាកថវិកាជួយកសាងសមិទ្ធផលនានា នៅក្នុងភូមិអូរឫស្សីកណ្តាល ឃុំអូរឫស្សីកណ្តាល ស្រុកសៀមបូក ខេត្តស្ទឹងត្រែង កន្លងមក ដូចមានរាយនាមខាងក្រោម ៖

ក-មេដាយមាសស្ថាបនាជាតិ				
១-លោក	ទូលោះ	កសីម	៣-លោកវេជ្ជបណ្ឌិត ស៊ីម សារី	
២-លោក	ស្នែ	កឡៅត	៤-លោកវេជ្ជបណ្ឌិត ហ៊ុម សុវ្រី	
ខ-មេដាយប្រាក់ស្ថាបនាជាតិ				
១-លោក	អឺល	សារី	៧-លោក	ស្រី សាឡាម
២-លោក	ឡៅត	កីឡាម	៨-លោក	ម៉ុត ស្នែ
៣-លោក	ស្នែ	ម៉ាត	៩-កញ្ញា	ស្នែ ម៉ារីយ៉ាស់
៤-លោក	ម៉ៅ	រ៉ាវ៉ាម	១០-កញ្ញា	ស្នែ រ៉ាវ៉ាឡា
៥-លោក	ឡុយ	សារី	១១-លោក	ម៉េត មុលសេត
៦-លោក	កូម	រ៉ូលី		

មាត្រា ២. រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ប្រធានគណៈកម្មការពិនិត្យលក្ខណសម្បត្តិរដ្ឋដែលត្រូវជូនគ្រឿងឥស្សរិយយស និងសាមីខ្លួន ត្រូវទទួលបន្ទុកអនុវត្តអនុក្រឹត្យនេះ តាមភារកិច្ចរៀងៗខ្លួន ចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខាតទៅ ។

- កន្លែងទទួល:**
- ក្រសួងព្រះបរមរាជវាំង
 - អគ្គលេខាធិការដ្ឋានក្រុមប្រឹក្សាធម្មនុញ្ញ
 - អគ្គលេខាធិការដ្ឋានព្រឹទ្ធសភា
 - អគ្គលេខាធិការដ្ឋានរដ្ឋសភា
 - អគ្គលេខាធិការរាជរដ្ឋាភិបាល
 - ខុទ្ទកាល័យសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
 - ខុទ្ទកាល័យឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី
 - ដូចមាត្រា១ និងមាត្រា២
 - រាជកិច្ច
 - ឯកសារ-កាលប្បវត្តិ

ធ្វើនៅរាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ០៧ ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០១៤

នាយករដ្ឋមន្ត្រី

សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

លេខ: ១៧៤៤ អនក្រ.បក

អនុក្រឹត្យ

ស្តីពីការជូនមេដាយមុនីសារកំណ្ត

រាជរដ្ឋាភិបាល

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យ លេខ នស/រកត/០៩០៣/៩០៣ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០១៣ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រម លេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ដែលប្រកាសអោយប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅ នៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យ លេខ ជស/រកត/១០៩៥/០១ ចុះថ្ងៃទី០៥ ខែ តុលា ឆ្នាំ១៩៩៥ ស្តីពីការបង្កើត និងប្រើប្រាស់គ្រឿងឥស្សរិយយស នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- តាមសំណើរបស់ប្រធានគណៈកម្មការពិនិត្យលក្ខណសម្បត្តិរវជនដែលត្រូវជូនគ្រឿងឥស្សរិយយស

សម្រេច

មាត្រា ១. បំពាក់ មេដាយមុនីសារកំណ្ត ថ្នាក់ អស្សុប្បន្និ ជូនសប្បុរសជន ចំនួន០៤រូប ដែលបានចូលរួមបរិបូណ៌កិច្ចការសង្គ្រោះសមិទ្ធផលនានា នៅក្នុងភូមិអូរឫស្សីកណ្តាល ឃុំអូរឫស្សីកណ្តាល ស្រុកសៀមបូក ខេត្តស្ទឹងត្រែង កន្លងមក ដូចមានរាយនាមខាងក្រោម ៖

- ១-លោក កែវ ប៊ុនរឿន
- ២-លោក សំ កើយ
- ៣-លោក សុខ ចាន់រដ្ឋា
- ៤-លោក ឡា ចិន្ដា

មាត្រា ២. រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ប្រធានគណៈកម្មការពិនិត្យលក្ខណសម្បត្តិរវជនដែលត្រូវជូនគ្រឿងឥស្សរិយយស និងសាមីខ្លួន ត្រូវទទួលបន្ទុកអនុវត្តអនុក្រឹត្យនេះ តាមភារកិច្ចរៀងៗខ្លួន ចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខាតទៅ ។

- កន្លែងទទួល:**
- ក្រសួងព្រះបរមរាជវាំង
 - អគ្គលេខាធិការដ្ឋានក្រុមប្រឹក្សាធម្មនុញ្ញ
 - អគ្គលេខាធិការដ្ឋានព្រឹទ្ធសភា
 - អគ្គលេខាធិការដ្ឋានរដ្ឋសភា
 - អគ្គលេខាធិការរាជរដ្ឋាភិបាល
 - ខុទ្ទកាល័យសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
 - ខុទ្ទកាល័យឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី
 - ដូចមាត្រា១ និងមាត្រា២
 - រាជកិច្ច
 - ឯកសារ-កាលប្បវត្តិ

ធ្វើនៅរាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ០៧ ខែ ២ ឆ្នាំ ២០១៤

នាយករដ្ឋមន្ត្រី

សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

លេខ: ១២៥៥ អនក្រ.បក

**អនុក្រឹត្យ
ស្តីពីការជូនវេជ្ជបញ្ជា
រាជរដ្ឋាភិបាល**

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យ លេខ នស/រកត/០៩១៣/៩០៣ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០១៣ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រម លេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ដែលប្រកាសអោយប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅ នៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យ លេខ ជស/រកត/១០៩៥/០១ ចុះថ្ងៃទី ០៥ ខែ តុលា ឆ្នាំ ១៩៩៥ ស្តីពីការបង្កើត និងប្រើប្រាស់គ្រឿងឥស្សរិយយស នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- តាមសំណើរបស់ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងអភិវឌ្ឍន៍ជនបទ

សម្រេច

មាត្រា ១. បំពាក់ **វេជ្ជបញ្ជា** តាមលំដាប់ថ្នាក់ ចំនួន ៣១ គ្រឿង ជូនមន្ត្រីរាជការ ចំនួន ៣១ រូប ដែលបានបរិច្ចាគកម្លាំងកាយ-ចិត្ត ព្រមទាំងធនធាន ចូលរួមកសាង កុដិថ្ម ០១ ខ្នង សាលាធានី ០១ ខ្នង ព្រះស្នូប ឬហោរាពុទ្ធសណ្ឋាល ចំនួន ១០ ផ្លូវចាក់សាបក្រាលបេតុង ២០០០ ម៉ែត្រក្រឡា បង្គោលភ្លើង ៩០ បង្គោល នៅវត្តនេរព្យោគីរីមានជ័យ (ហោរវត្តសំរោង) ភូមិសំរោង ឃុំទៀក ស្រុកមេមត់ ខេត្តត្បូងឃ្មុំកន្លងមក សម្រេចបានលទ្ធផលល្អប្រសើរ ដូចមានរាយនាមខាងក្រោម៖

ក-វេជ្ជបញ្ជាសាសនា

១- លោក	អ៊ុន សុភាព	អភិបាលរងស្រុកមេមត់
២- លោកស្រី	អ៊ុំម សុខឃាង	អភិបាលរងស្រុកមេមត់
៣- លោក	អ៊ុំច យ៉ាន	មេឃុំទៀក ស្រុកមេមត់
៤- លោក	ជឿប សុទ្ធ	ជំទប់ទី១ ឃុំទៀក
៥- លោក	ចំរិន សារឿន	អាចារ្យវត្តសំរោង

ខ-វេជ្ជបញ្ជាគ្រូការងារ

១- លោក	តុប សុផាត	សមាជិកក្រុមប្រឹក្សាឃុំទៀក
២- លោក	អ៊ុំត ត្រីសុទ្ធ	សមាជិកក្រុមប្រឹក្សាស្រុកមេមត់
៣- លោកស្រី	ជិន ប៊ុនថាច	ប្រធានការិយាល័យគាំទ្រឃុំ នៃសាលាស្រុកមេមត់
៤- លោក	ជា ចន្ទី	គណៈកម្មការវត្តសំរោង
៥- លោក	សាន់ សុខខឿន	ប្រធានយុវជនឃុំ
៦- លោក	នោម សារឿន	នាយប៉ុស្តិ៍នគរបាលឃុំទៀក
៧- លោក	ស៊ុម សុខ	ស្មៀនឃុំរំចេក
៨- លោក	គង់ ជេត	ស្មៀនឃុំទៀក
៩- លោកស្រី	ត្រី សោ	ប្រជាជនភូមិសំរោង

ក-មេដាយសំរិទ្ធការងារ

១-	លោក	ថោង នេត	អាចារ្យវត្តសំរោង
២-	លោក	ម៉ែន សារឿន	គណៈកម្មការវត្តសំរោង
៣-	លោក	អេម ងល	ប្រធានភូមិសំរោង
៤-	លោក	ធិត វ៉ិន	ប្រធានភូមិបង្កោ
៥-	លោក	នេន ផែង	ប្រធានភូមិប្លែ
៦-	លោក	ពុយ ឡុន	ប្រធានភូមិប្រិយ
៧-	លោក	ភួន ដី	ប្រធានភូមិរមាសចូល
៨-	លោក	សៅ អុក	ប្រធានភូមិព្រះពន្លា
៩-	លោក	តេ ប៉េប	ប្រធានភូមិដក់ពរ
១០-	លោក	ស្វាយ ហ៊ា	អនុប្រធានភូមិដក់ពរ
១១-	លោក	ម៉េង សំរុល	អនុប្រធានភូមិសំរោង
១២-	លោក	អោក ចន្ទា	ជំនួយការភូមិសំរោង
១៣-	លោក	ហេង សុផាត	ប្រជាជនភូមិសំរោង
១៤-	លោក	ហាស សុផល	ប្រជាជនភូមិសាឡង់១ ឃុំដារ
១៥-	លោក	ហុក ហឿន	ប្រជាជនភូមិសំរោង
១៦-	លោក	ឌុច លីមស្រេង	ប្រជាជនភូមិដារ
១៧-	ឧបាសិកា	យិន ស៊ីម	ប្រជាជនឃុំមេមត់

មាត្រា ២. រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងអភិវឌ្ឍន៍ជនបទ និងសាមីខ្លួន ត្រូវទទួលបន្ទុកអនុវត្តអនុក្រឹត្យនេះ តាមភារកិច្ចរៀងៗខ្លួនចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខាតទៅ។

- កន្លែងទទួល:**
- ក្រសួងព្រះបរមរាជវាំង
 - អគ្គលេខាធិការដ្ឋានក្រុមប្រឹក្សាធម្មនុញ្ញ
 - អគ្គលេខាធិការដ្ឋានព្រឹទ្ធសភា
 - អគ្គលេខាធិការដ្ឋានរដ្ឋសភា
 - អគ្គលេខាធិការរាជរដ្ឋាភិបាល
 - ខុទ្ទកាល័យសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
 - ខុទ្ទកាល័យឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី
 - ដូចមាត្រា១ និងមាត្រា២
 - រាជកិច្ច
 - ឯកសារ-កាលប្បវត្តិ

ធ្វើនៅរាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ០៧ ខែ ០១ ឆ្នាំ ២០១៤

នាយករដ្ឋមន្ត្រី

សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

លេខ: ១៧៧ អនក្រ.បក ត.ជ ១៥

អនុក្រឹត្យ

ស្តីពី

ការលុបឈ្មោះ នាយទាហាន

រាជរដ្ឋាភិបាល

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៩១៣/៩០៣ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០១៣ ស្តីពីការតែងតាំង រាជរដ្ឋាភិបាល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពី ការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/០៧ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ មករា ឆ្នាំ ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងការពារជាតិ
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៧០១/២៣៧ ចុះថ្ងៃទី ១៨ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០១ ស្តីពីការកែសម្រួល តួនាទី ភារកិច្ចនិងរចនាសម្ព័ន្ធចាត់តាំង របស់អគ្គបញ្ជាការដ្ឋាននៃកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ ជស/រកម/១១៩៧/០៥ ចុះថ្ងៃទី ០៦ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ១៩៩៧ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ ស្តីពីលក្ខន្តិកៈទូទៅ ចំពោះយោធិននៃកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ ៦៥អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី ១៤ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០០០ ស្តីពីការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅ របស់ក្រសួងការពារជាតិ
- យោងតាមសំណើរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការពារជាតិ

សម្រេច

មាត្រា ១: លុបឈ្មោះនាយទាហាន ចំនួន ០៣ រូប ចេញពីក្របខ័ណ្ឌ នៃកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ ដែលមានរាយនាម ដូច ខាងក្រោម៖

- ១- វរសេនីយ៍ឯក ស្ស្ស សិទ្ធិ អត្តលេខ ០០២០៩២ នាយទាហានរងចាំការងារ ទីចាត់ការបុគ្គលិក
- ២- វរសេនីយ៍ឯក ដាញ ស៊ីង អត្តលេខ ០០០៣៤៥ នាយទាហានរងចាំការងារ ទីចាត់ការបុគ្គលិក
- ៣- វរសេនីយ៍ឯក អ៊ូ ស៊ីយ៉ុន អត្តលេខ ០០០២៦៦ នាយទាហានរងចាំការងារ ទីចាត់ការបុគ្គលិក

មាត្រា ២: បទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយណាដែលផ្ទុយនឹងអនុក្រឹត្យនេះ ត្រូវទុកជានិរាករណ៍ ។

មាត្រា ៣: រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការពារជាតិ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ អគ្គមេបញ្ជាការនៃកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ រដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋលេខាធិការ គ្រប់ក្រសួងស្ថាប័នដែលពាក់ព័ន្ធនិងសាមីខ្លួន ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ១ ត្រូវអនុវត្តអនុក្រឹត្យនេះចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខាតទៅ ។

ធ្វើនៅរាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ០៧ ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០១៤

សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន

- កន្លែងទទួល:**
- ក្រសួងព្រះបរមរាជវាំង
 - អគ្គលេខាធិការដ្ឋានក្រុមប្រឹក្សាធម្មនុញ្ញ
 - អគ្គលេខាធិការដ្ឋានព្រឹទ្ធសភា
 - អគ្គលេខាធិការដ្ឋានរដ្ឋសភា
 - អគ្គលេខាធិការរាជរដ្ឋាភិបាល
 - ខុទ្ទកាល័យសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
 - ខុទ្ទកាល័យឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី
 - ដូចមាត្រា ៣
 - រាជកិច្ច
 - ឯកសារ-កាលប្បវត្តិ

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

លេខ: ១៧៧ អនក្រ.បក

អនុក្រឹត្យ
ស្តីពី

ការលុបឈ្មោះ នាយកដ្ឋាន

រាជរដ្ឋាភិបាល

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៩១៣/៩០៣ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០១៣ ស្តីពីការតែងតាំង រាជរដ្ឋាភិបាល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឲ្យប្រើច្បាប់ស្តីពី ការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/០៧ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ មករា ឆ្នាំ ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឲ្យប្រើច្បាប់ ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងការពារជាតិ
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៧០១/២៣៧ ចុះថ្ងៃទី ១៨ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០១ ស្តីពីការកែសម្រួល តួនាទី ភារកិច្ចនិងរចនាសម្ព័ន្ធចាត់តាំង របស់អគ្គបញ្ជាការដ្ឋាននៃកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ ជស/រកម/១១៩៧/០៥ ចុះថ្ងៃទី ០៦ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ១៩៩៧ ដែលប្រកាសឲ្យប្រើច្បាប់ ស្តីពីលក្ខន្តិកៈទូទៅ ចំពោះយោធិននៃកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ ៦៥អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី ១៤ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០០០ ស្តីពីការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅ របស់ក្រសួងការពារជាតិ
- យោងតាមសំណើរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការពារជាតិ

សម្រេច

មាត្រា ១: លុបឈ្មោះ រសេនីយ៍ឯក ជឹង ឆាងសេង អគ្គលេខ ០១១៦០៩ មេបញ្ជាការរង កងរាជអាវុធហត្ថលេខាចាត់ដំបង ចេញពីក្របខ័ណ្ឌ នៃកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ។

មាត្រា ២: បទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយណាដែលផ្ទុយនឹងអនុក្រឹត្យនេះ ត្រូវទុកជានិរាករណ៍ ។

មាត្រា ៣: រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការពារជាតិ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ អគ្គមេបញ្ជាការនៃកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ រដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋលេខាធិការ គ្រប់ក្រសួងស្ថាប័នដែលពាក់ព័ន្ធនិងសាមីខ្លួន ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ១ ត្រូវអនុវត្តអនុក្រឹត្យនេះចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខាតទៅ ។

ធ្វើនៅរាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ០៧ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០១៤

សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន

កន្លែងទទួល:

- ក្រសួងព្រះបរមរាជវាំង
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានក្រុមប្រឹក្សាធម្មនុញ្ញ
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានព្រឹទ្ធសភា
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានរដ្ឋសភា
- អគ្គលេខាធិការរាជរដ្ឋាភិបាល
- ឧទ្ធរណ៍យសដ្ឋានយករដ្ឋមន្ត្រី
- ឧទ្ធរណ៍យសដ្ឋានយករដ្ឋមន្ត្រី
- ដូចមាត្រា ៣
- រាជកិច្ច
- ឯកសារ-កាលប្បវត្តិ

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និង ហិរញ្ញវត្ថុ
លេខ ១៥៤ ល.រ.សហ. ១២៣

ប្រកាស
ស្តីពី

វិធាននិងនីតិវិធីនៃការអនុវត្តច្បាប់បេសកកម្ម
នៅក្នុងនិងក្រៅប្រទេសសម្រាប់រដ្ឋបាលថ្នាក់ជាតិ

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៩១៣/៩០៣ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០១៣ ស្តីពីការតែងតាំង រាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/១២១៣/១៣៩៣ ចុះថ្ងៃទី២១ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១៣ ស្តីពីការកែសម្រួល និងបំពេញបន្ថែមសមាសភាពរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី២០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការ រៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/១៨ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០៥០៨/០១៦ ចុះថ្ងៃទី១៣ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០០៨ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើ ច្បាប់ស្តីពីប្រព័ន្ធហិរញ្ញវត្ថុសាធារណៈ
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០៣១៣/០០៤ ចុះថ្ងៃទី២១ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១៣ ដែលប្រកាសឱ្យ ប្រើច្បាប់ស្តីពីការធ្វើវិសោធនកម្មមាត្រា៩ និងមាត្រា១០ នៃច្បាប់ស្តីពីសហលក្ខន្តិកៈមន្ត្រីរាជការស៊ីវិលនៃ ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ ០៦/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី៣០ ខែតុលា ឆ្នាំ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពី សហលក្ខន្តិកៈមន្ត្រីរាជការស៊ីវិលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ ៤៨៨ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី១៦ ខែតុលា ឆ្នាំ២០១៣ ស្តីពីការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្ត ទៅនៃក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ

- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ ២១៦ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី២២ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០១៤ ស្តីពីប្រាក់បេសកកម្មនៅក្នុងនិងក្រៅប្រទេសសម្រាប់រដ្ឋបាលថ្នាក់ជាតិនិងថ្នាក់ក្រោមជាតិ
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ ១៥៥ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី១៥ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០៩ ស្តីពីនីតិវិធីនៃការផ្តល់ប្រាក់បុរេប្រទានសម្រាប់ចំណាយថវិកាចរន្ត និងចំណាយថវិកាវិនិយោគសាធារណៈ
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ ៨២ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី១៦ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ១៩៩៥ ស្តីពីបទបញ្ជាទូទៅនៃគណនេយ្យសាធារណៈ
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ ៨១ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី១៦ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ១៩៩៥ ស្តីពីការបង្កើតការត្រួតពិនិត្យហិរញ្ញវត្ថុលើការចំណាយថវិការដ្ឋ នៅតាមក្រសួង ខេត្ត ក្រុង ក្រុងស្វយ័ត រាជធានីភ្នំពេញ និងអង្គការសាធារណៈ រដ្ឋបាល
- យោងតាមតម្រូវការចាំបាច់របស់ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ

សម្រេច
ជំពូកទី១
បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

ប្រការ១.-

ប្រកាសនេះ មានគោលដៅកំណត់អំពីវិធាន និងនីតិវិធីនៃការអនុវត្តប្រាក់បេសកកម្មនៅក្នុង និងក្រៅប្រទេសសម្រាប់រដ្ឋបាលថ្នាក់ជាតិ ដោយអនុលោមតាមមាត្រានិងមាត្រា២៣ នៃអនុក្រឹត្យលេខ ២១៦ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី២២ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០១៤ ស្តីពីប្រាក់បេសកកម្មនៅក្នុងនិងក្រៅប្រទេសសម្រាប់រដ្ឋបាលថ្នាក់ជាតិនិងថ្នាក់ក្រោមជាតិ។

ប្រការ២.-

ប្រកាសនេះ មានគោលបំណងលើកកម្ពស់ប្រសិទ្ធភាព ភាពស័ក្តិសិទ្ធិ តម្លាភាព និងគណនេយ្យភាពនៃការអនុវត្តប្រាក់បេសកកម្មនៅក្នុងនិងក្រៅប្រទេសសម្រាប់រដ្ឋបាលថ្នាក់ជាតិ។

ប្រការ៣.-

ប្រកាសនេះ មានវិសាលភាពគ្របដណ្តប់លើការអនុវត្តប្រាក់បេសកកម្មទាំងនៅក្នុងនិងក្រៅប្រទេស សម្រាប់រដ្ឋបាលថ្នាក់ជាតិ រួមទាំងការកំណត់សោហ៊ុយធ្វើដំណើរសម្រាប់បេសកកម្មក្នុងប្រទេស។

ជំពូកទី២

សោហ៊ុយធ្វើដំណើរសម្រាប់បេសកកម្មនៅក្នុងប្រទេស

ប្រការ៤.-

សោហ៊ុយធ្វើដំណើរសម្រាប់បេសកកម្មនៅក្នុងប្រទេស ត្រូវផ្តល់ជូនជាសាច់ប្រាក់ អាស្រ័យលើមធ្យោបាយធ្វើដំណើរនិងចម្ងាយនៃការធ្វើដំណើរ ក្នុងការបំពេញបេសកកម្មនៅក្នុងប្រទេស។

ការជ្រើសរើសប្រើប្រាស់មធ្យោបាយធ្វើដំណើរណាមួយ ត្រូវសម្រេចដោយអនុលោមតាមគោលការណ៍វិចារណកម្មចំណាយនិងសន្សំសំចៃ។

ប្រការ៥.-

សោហ៊ុយធ្វើដំណើរ ត្រូវបានកំណត់តាមមធ្យោបាយធ្វើដំណើរ ដូចខាងក្រោម៖

- ក្នុងករណីប្រើប្រាស់មធ្យោបាយធ្វើដំណើរបស់រដ្ឋ ឬផ្ទាល់ខ្លួន សោហ៊ុយធ្វើដំណើរត្រូវផ្តល់ជូនដូចខាងក្រោម៖
 - សាច់ប្រាក់ចំនួន ៨០ ០០០ (ប្រាំបីម៉ឺន) រៀល ក្នុង ១០០ គីឡូម៉ែត្រសម្រាប់រថយន្តមួយគ្រឿង។
 - សោហ៊ុយធ្វើដំណើរត្រូវគណនាជាសាច់ប្រាក់ ទៅតាមចម្ងាយធ្វើដំណើរជាក់ស្តែងតាមគោលការណ៍សមាមាត្រ ធៀបនឹងចំនួនដែលបានកំណត់ខាងលើនេះ។
- ក្នុងករណីប្រើប្រាស់មធ្យោបាយធ្វើដំណើរសាធារណៈ សោហ៊ុយធ្វើដំណើរត្រូវផ្តល់ជូនតាមតម្លៃសំបុត្ររថយន្តក្រុង កាណូត ឬកប៉ាល់ ដែលធ្វើដំណើរតាមគោលដៅនៃការបំពេញបេសកកម្ម តាមចំនួនទឹកប្រាក់កត់ត្រាក្នុងវិក្កយបត្រ ឬឯកសារមានលក្ខណៈជាផ្លូវការ។ ការជ្រើសរើសមធ្យោបាយធ្វើដំណើរប្រភេទនេះ ត្រូវបានផ្តល់ប្រាក់ឧបត្ថម្ភបន្ថែមចំនួន ២០ ០០០ (ពីរម៉ឺន)រៀលក្នុង០១នាក់ ដើម្បីសម្រួលការធ្វើដំណើរបន្តទៅកាន់គោលដៅបេសកកម្ម។
- ក្នុងករណីមិនអាចប្រើប្រាស់មធ្យោបាយធ្វើដំណើរទាំងពីរប្រភេទខាងលើ ក្រសួង ស្ថាប័ន អង្គភាពរដ្ឋបាល ថ្នាក់ជាតិ ត្រូវស្នើសុំគោលការណ៍ជាមុនពីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ដើម្បីជួលរថយន្ត ឬជួលមធ្យោបាយធ្វើដំណើរសមស្រប សម្រាប់ការបំពេញបេសកកម្មដូចជា ការធ្វើអធិការកិច្ចឬសវនកម្ម ការសិក្សាស្រាវជ្រាវ ការត្រួតពិនិត្យ ការដ្ឋានសំណង់នានា ការចុះទៅកាន់តំបន់គោលដៅដាច់ស្រយាល។

ប្រការ៦.-

ក្នុងករណីប្រើប្រាស់មធ្យោបាយធ្វើដំណើរបស់រដ្ឋ ឬផ្ទាល់ខ្លួន សោហ៊ុយធ្វើដំណើរ ដូចមានចែងក្នុងប្រការ៥ ខាងលើ ត្រូវផ្តល់ជូនសម្រាប់មធ្យោបាយធ្វើដំណើរចំនួន០១គ្រឿង សម្រាប់បេសកកម្មដែលមានសមាជិក អតិបរមាចំនួន៤នាក់។ ក្នុងករណីសំណល់នៃផលចែករវាងចំនួនអ្នកធ្វើដំណើរសរុបធៀបនឹងឯកតា (ចំនួន៤នាក់/រថយន្ត ០១គ្រឿង) មានចំនួនពី០១នាក់ដល់០៣នាក់ សោហ៊ុយធ្វើដំណើរត្រូវផ្តល់បន្ថែមដោយគិតស្មើនឹងមធ្យោបាយធ្វើដំណើរចំនួន០១គ្រឿងទៀត។

ចំពោះសមាជិករាជរដ្ឋាភិបាល ថ្នាក់ដឹកនាំស្ថាប័ន ឬអង្គភាពរដ្ឋបាលថ្នាក់ជាតិ ដែលមានឋានៈ និងបុព្វសិទ្ធិស្មើមុខតំណែងនេះ សោហ៊ុយធ្វើដំណើរត្រូវផ្តល់ជូនដោយគិតស្មើនឹងមធ្យោបាយធ្វើដំណើរចំនួន០១គ្រឿងសម្រាប់០១នាក់។

ប្រការ៧.-

សមាជិករាជរដ្ឋាភិបាល ថ្នាក់ដឹកនាំស្ថាប័ន ឬអង្គភាពរដ្ឋបាលថ្នាក់ជាតិ ដែលមានឋានៈ និងបុព្វសិទ្ធិស្មើមុខតំណែងនេះមានសិទ្ធិធ្វើដំណើរតាមយន្តហោះក្នុងករណីចាំបាច់។ សោហ៊ុយធ្វើដំណើរបន្តពីព្រលានយន្តហោះទៅដល់គោលដៅ ត្រូវបានផ្តល់ប្រាក់ឧបត្ថម្ភបន្ថែមចំនួន ៨០ ០០០ (ប្រាំបីម៉ឺន) រៀលក្នុង០១នាក់។

ជំពូកទី៣

វិធាននិងនីតិវិធីនៃការអនុវត្តប្រាក់បេសកកម្មនៅក្នុងប្រទេស

ផ្នែកទី១

វិធាននិងនីតិវិធីនៃការអនុវត្តប្រាក់បេសកកម្មក្នុងប្រទេស

ប្រការ៨.-

ឥណទានថវិកាសម្រាប់បេសកកម្ម ត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យចំណាយតាមរដ្ឋទេយ្យបុណ្យប្រទាន ១០០% សម្រាប់ ក្រសួង ស្ថាប័ន និងអង្គភាពរដ្ឋបាលថ្នាក់ជាតិ ដែលអនុវត្តថវិកាកម្មវិធី ដោយអនុលោមតាមនីតិវិធីចំណាយដូច ខាងក្រោម៖

- នៅរៀងរាល់ដើមឆ្នាំ តាមសំណើរបស់ក្រសួង ស្ថាប័ន និងអង្គភាពរដ្ឋបាលថ្នាក់ជាតិ ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិង ហិរញ្ញវត្ថុ បើកផ្តល់ថវិការដ្ឋទេយ្យបុណ្យប្រទានសម្រាប់បេសកកម្មក្នុងប្រទេសចំនួន២៥% នៃឥណទាន ថវិកាសរុបប្រចាំឆ្នាំក្នុងគណនី៦១២ (សោហ៊ុយបេសកកម្មក្នុងប្រទេស) របស់ក្រសួង ស្ថាប័ន និង អង្គភាពរដ្ឋបាលថ្នាក់ជាតិ ។
- ថវិកាបេសកកម្មរបស់ក្រសួង ស្ថាប័ន និងអង្គភាពរដ្ឋបាលថ្នាក់ជាតិ ត្រូវបើកផ្តល់ជូននិងគ្រប់គ្រង ប្រើប្រាស់ដោយអង្គភាពថវិកា ដែលជាប្រតិបត្តិករនៃកម្មវិធី ឬអនុកម្មវិធីរបស់ក្រសួង ស្ថាប័ន និង អង្គភាពរដ្ឋបាលថ្នាក់ជាតិ។ ចំពោះក្រសួង ស្ថាប័ន អង្គភាពរដ្ឋបាលថ្នាក់ជាតិ ដែលមានអង្គភាពថវិកា ច្រើនអគ្គនាយកដ្ឋាន ឬនាយកដ្ឋានទទួលបន្ទុកហិរញ្ញវត្ថុ មានភារកិច្ចសម្របសម្រួលការបើកផ្តល់ និងទូទាត់ក្នុងនាមក្រសួង ស្ថាប័ន អង្គភាពរដ្ឋបាលថ្នាក់ជាតិ ចំពោះចំណាយថវិកាបេសកកម្មរបស់ រដ្ឋបាលកណ្តាល ។
- ប្រាក់បេសកកម្ម ត្រូវទូទាត់តាមទំហំទឹកប្រាក់ចំណាយជាក់ស្តែង ដោយមិនមានកំណត់ទឹកប្រាក់ អតិបរមាក្នុងមួយសក្តិប័ត្រចំណាយ សម្រាប់ការបំពេញបេសកកម្មមិនលើសពី១០ថ្ងៃ ក្នុងមួយខែ។ ក្នុង ករណីមានបេសកកម្ម លើសពីចំនួនថ្ងៃកំណត់ខាងលើ ក្រសួង ស្ថាប័ន អង្គភាពរដ្ឋបាលថ្នាក់ជាតិ ត្រូវ ស្នើសុំគោលការណ៍ជាមុនពីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ។ បន្ទាប់ពីទទួលបានការឯកភាព ចំណាយ ជាក់ស្តែងត្រូវប្រើថវិការដ្ឋទេយ្យបុណ្យប្រទាន ដូចករណីបេសកកម្មដែលមានរយៈពេលមិនលើសពី ១០ថ្ងៃដែរ។
- ក្រសួង ស្ថាប័ន និងអង្គភាពរដ្ឋបាលថ្នាក់ជាតិ ឬមន្ទីរជំនាញរាជធានី ខេត្ត តម្រូវឱ្យភ្ជាប់តែ របាយការណ៍ចំណាយដូចមានគំរូជាឧបសម្ព័ន្ធនៃប្រកាសនេះ ជាមួយអាណត្តិកិច្ច និងសលាកប័ត្រ មកក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ឬមន្ទីរសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ដោយរក្សាទុកសក្តិប័ត្រដើមនៅ អគ្គនាយកដ្ឋាន ឬនាយកដ្ឋានទទួលបន្ទុកហិរញ្ញវត្ថុរបស់សម្របសម្រួលក្រសួង ស្ថាប័ន អង្គភាពរដ្ឋបាលថ្នាក់ជាតិ និងមន្ទីរជំនាញរាជធានី ខេត្ត ជាកម្មវត្ថុនៃការធ្វើអធិការកិច្ចឬសវនកម្ម។ ក្នុងករណីចាំបាច់

មន្ត្រីត្រួតពិនិត្យហិរញ្ញវត្ថុ ឬអភិបាលហិរញ្ញវត្ថុ និងគណនេយ្យករសាធារណៈ មានសិទ្ធិស្នើសុំការបញ្ជាក់ ឬ ផ្តល់ឯកសារច្បាប់ដើមពាក់ព័ន្ធបន្ថែម ។

- ការបើកផ្តល់ថវិការដ្ឋទេយ្យបុរេប្រទានសម្រាប់បេសកកម្មក្នុងប្រទេសបន្ទាប់ទៀត ត្រូវធ្វើឡើងក្រោម រូបភាពជាការបំពេញឡើងវិញនូវថវិកាដែលបានចំណាយជាក់ស្តែង ទៅតាមទំហំទឹកប្រាក់ដែលក្រសួង ស្ថាប័ន និងអង្គភាពរដ្ឋបាលថ្នាក់ជាតិស្នើសុំទូទាត់។
- សរុបទឹកប្រាក់ដែលបានទូទាត់ និងដែលត្រូវទូទាត់ជម្រះរដ្ឋទេយ្យបុរេប្រទាន ត្រូវមានទំហំមិនលើស ពីឥណទានថវិកាសរុបក្នុងគណនី ៦១១២ ប្រចាំឆ្នាំរបស់ក្រសួង ស្ថាប័ន និងអង្គភាពរដ្ឋបាលថ្នាក់ជាតិ។

ប្រការ៩..

ចំពោះក្រសួង ស្ថាប័ន អង្គភាពរដ្ឋបាលថ្នាក់ជាតិ ដែលអនុវត្តថវិកាមិនមែនកម្មវិធី នីតិវិធីនៃការបើកផ្តល់ និងការទូទាត់ប្រាក់បេសកកម្មក្នុងប្រទេសត្រូវបន្តអនុវត្តតាមនីតិវិធីហិរញ្ញវត្ថុ ដូចមានចែងក្នុងអនុក្រឹត្យលេខ ៨១ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី១៦ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ១៩៩៥ ស្តីពីការបង្កើតការត្រួតពិនិត្យហិរញ្ញវត្ថុលើការចំណាយថវិការដ្ឋនៅ តាមក្រសួង ខេត្ត ក្រុងស្វយ័ត រាជធានីភ្នំពេញ និងអង្គភាពសាធារណៈរដ្ឋបាល ព្រមទាំងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត ពាក់ព័ន្ធជាធរមាន។

អាណាប័កត្រូវដាក់គម្រោងចំណាយទាំងអស់មកអភិបាលហិរញ្ញវត្ថុ ដើម្បីពិនិត្យពីភាពត្រឹមត្រូវនៃកម្មវត្ថុ ចំណាយ ភាពទំនេរនៃឥណទាន ការកត់ត្រាចំណាយនិងផ្តល់ទិដ្ឋាការធានាចំណាយមុននឹងធ្វើការបើកផ្តល់ប្រាក់ បេសកកម្ម។

ប្រការ១០..

មុខចំណាយដែលមានរបបកំណត់ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៧ និងមាត្រា៨នៃអនុក្រឹត្យលេខ ២១៦ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី២២ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០១៤ ស្តីពីប្រាក់បេសកកម្មនៅក្នុងនិងក្រៅប្រទេសសម្រាប់រដ្ឋបាលថ្នាក់ជាតិនិងថ្នាក់ ក្រោមជាតិ មិនតម្រូវឱ្យមានវិក្កយបត្រទៀតទេ ប៉ុន្តែ តម្រូវឱ្យភ្ជាប់នូវលិខិតបញ្ជាបេសកកម្ម និង ទិដ្ឋាការធ្វើដំណើរ ដែលមានការបញ្ជាក់ពីអង្គភាពគោលដៅបេសកកម្ម ដែលជាមូលដ្ឋានអត្ថិភាពនៃចំណាយបេសកកម្ម។ ដោយឡែក ការទូទាត់សោហ៊ុយធ្វើដំណើរ ដោយមិនប្រើប្រាស់មធ្យោបាយធ្វើដំណើររបស់រដ្ឋ ឬផ្ទាល់ខ្លួន និងចំណាយផ្សេងៗ តម្រូវឱ្យមានវិក្កយបត្រ ស្របតាមនីតិវិធីនៃចំណាយថវិការដ្ឋទេយ្យបុរេប្រទាន។

រាល់ការទូទាត់ចំណាយបេសកកម្មក្នុងប្រទេសត្រូវគិតជាប្រាក់រៀល។

ប្រការ១១..

ក្រសួង ស្ថាប័ន អង្គភាពរដ្ឋបាលថ្នាក់ជាតិ ត្រូវធ្វើវិចារណកម្មលើចំណាយប្រាក់បេសកកម្ម ដោយកាត់បន្ថយ ជាអតិបរមា នូវចំនួនបេសកកម្មនិងចំនួនថ្ងៃបេសកកម្មមិនចាំបាច់ ឬកម្រិតចំនួនមន្ត្រីបំពេញបេសកកម្មពីថ្នាក់ជាតិ ដោយប្រើប្រាស់មន្ត្រីជំនាញពាក់ព័ន្ធនៅរាជធានី ខេត្តជំនួសវិញ ក្នុងករណីមិនមានការហាមឃាត់ដោយច្បាប់ ឬ បទប្បញ្ញត្តិជាធរមាន។

ផ្នែកទី២

វិធាននិងនីតិវិធីនៃការអនុវត្តប្រាក់បេសកកម្មក្រៅប្រទេស

ប្រការ១២.-

ការកំណត់តំបន់និងក្រុមប្រទេសតាមតំបន់ សម្រាប់ចំណាយបេសកកម្មក្រៅប្រទេស ត្រូវអនុវត្តតាមតារាង ភូមិសាស្ត្រ ស្តីពីឈ្មោះប្រទេសនិងរាជ/រដ្ឋធានី ដែលជាឧបសម្ព័ន្ធនៃប្រកាសនេះ។

ប្រការ១៣.-

ការបំពេញបេសកកម្មក្រៅប្រទេសអាស៊ាន មិនត្រូវមានការស្នើសុំធានាចំណាយជាមុនពីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុទេ។ ក្រសួង ស្ថាប័ន អង្គភាពរដ្ឋបាលថ្នាក់ជាតិ ត្រូវបោះផ្សាយអាណត្តិបើកប្រាក់មុនពេលបំពេញ បេសកកម្មក្រៅប្រទេសនិងហិរញ្ញវត្ថុតែម្តង ដោយអនុវត្តតាមគោលរបបកំណត់សម្រាប់ប្រាក់ហោប៉ៅ ប្រាក់ហូបចុក និងស្នាក់នៅ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា១៣ នៃអនុក្រឹត្យលេខ២១៦អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី២២ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០១៤ ស្តីពីប្រាក់បេសកកម្មនៅក្នុងនិងក្រៅប្រទេសសម្រាប់រដ្ឋបាលថ្នាក់ជាតិនិងថ្នាក់ក្រោមជាតិ។ ដោយឡែក តម្លៃសំបុត្រ យន្តហោះត្រូវផ្អែកតាមតារាងថ្លៃ ដែលរៀបចំ និងធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពដោយក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ (នាយកដ្ឋានសមាហរណកម្មសេដ្ឋកិច្ច និងអាស៊ាន នៃអគ្គនាយកដ្ឋានគោលនយោបាយសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ សាធារណៈ) ដោយប្រើប្រាស់ជើងហោះហើរត្រង់និងសន្សំសំចៃបំផុត។

ប្រការ១៤.-

នីតិវិធីចំណាយប្រាក់បេសកកម្មក្រៅប្រទេសក្រៅពីប្រទេសអាស៊ាន ត្រូវអនុវត្តតាមខ្លឹមសារនៃមាត្រា២០ មាត្រា២១ និងមាត្រា២២នៃអនុក្រឹត្យលេខ២១៦អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី២២ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០១៤ ស្តីពីប្រាក់ បេសកកម្មនៅក្នុងនិងក្រៅប្រទេសសម្រាប់រដ្ឋបាលថ្នាក់ជាតិនិងថ្នាក់ក្រោមជាតិ ព្រមទាំងនីតិវិធី ដូចខាងក្រោម៖

- អាណាប័កត្រូវស្នើសុំទិដ្ឋាការធានាចំណាយជាមុន ពីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ដោយភ្ជាប់មក ជាមួយនូវឯកសារពាក់ព័ន្ធសម្រាប់បញ្ជាក់ពីភាពចាំបាច់នៃការធ្វើបេសកកម្ម។ ក្រសួង ស្ថាប័ន អង្គភាព រដ្ឋបាលថ្នាក់ជាតិ ត្រូវរៀបចំផែនការសកម្មភាពសម្រាប់បំពេញបេសកកម្ម ដោយត្រូវរៀបចំគម្រោង ចំណាយឱ្យបានត្រឹមត្រូវ សម្រាប់រៀបចំនីតិវិធីស្នើសុំគោលការណ៍ធានាចំណាយ និងរៀបចំ បោះផ្សាយអាណត្តិបើកប្រាក់។
- ក្នុងករណីក្រសួង ស្ថាប័ន អង្គភាពរដ្ឋបាលថ្នាក់ជាតិ បោះផ្សាយអាណត្តិបើកប្រាក់ ដោយមិនបានសុំ ទិដ្ឋាការធានាចំណាយជាមុន ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ មាននីតិសម្បទាគ្រប់គ្រាន់ក្នុងការ ត្រួតពិនិត្យ និងកាត់ចេញជាថាហេតុ នូវចំណាយថវិកាដែលមិនត្រឹមត្រូវតាមគោលការណ៍ និង នីតិវិធីហិរញ្ញវត្ថុនិងបញ្ជូនអាណត្តិដែលបានបោះផ្សាយរួចត្រឡប់ទៅក្រសួង ស្ថាប័ន អង្គភាពរដ្ឋបាល ថ្នាក់ជាតិ ដើម្បីរៀបចំការបោះផ្សាយអាណត្តិបើកប្រាក់ថ្មីឡើងវិញ។
- ចំណាយបេសកកម្ម ដែលបានទទួលទិដ្ឋាការធានាចំណាយពីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ រួចហើយ អាណាប័កអាចបោះផ្សាយអាណត្តិបើកប្រាក់ជាបឋមកំណត់សម្រាប់ផ្តល់ជូនតែម្តង។ ក្រោយពេល

ត្រឡប់មកវិញ អ្នកចុះបេសកកម្មត្រូវបំពេញឯកសារលិខិតយុត្តិការគ្រប់គ្រាន់និងត្រឹមត្រូវសម្រាប់ ទូទាត់ជម្រះចំណាយតាមការដាក់ស្តែង។

ប្រការ១៥..

ក្នុងករណីមានការពន្យារពេលបំពេញបេសកកម្មដោយមូលហេតុសត្យានុម័ត ប្រាក់បេសកកម្មអាចផ្តល់ជូន បន្ថែមបាន លុះត្រាតែមានការយល់ព្រមពីរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ។ អាណាប័កត្រូវទទួលខុសត្រូវ លើភាពត្រឹមត្រូវនៃលិខិតយុត្តិការចំណាយរបស់គណៈប្រតិភូ រួមទាំងរបាយការណ៍សម្រាប់ជាមូលដ្ឋាននៃការទូទាត់ បន្ថែមនេះ ព្រមទាំងត្រូវបញ្ជាក់ពីភាពចាំបាច់និងត្រឹមត្រូវនៃបេសកកម្មដែលពន្យារពេលនោះ។

ប្រការ១៦..

មុខចំណាយសម្រាប់បេសកកម្មក្រៅប្រទេស ត្រូវបានផ្តល់តាមគោលការណ៍ដូចខាងក្រោម៖

- ប្រាក់បេសកកម្ម អាចត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យគ្រោងបន្ថែមចំនួនពីរថ្ងៃតិមុនមួយថ្ងៃ និងក្រោយមួយថ្ងៃ នៃកម្មវិធីផ្លូវការ។ ករណីដែលដើរហោះហើរត្រូវចេញដំណើរ និងត្រឡប់មកវិញលើសពីពីរថ្ងៃ ត្រូវ តែមានបញ្ជាក់ពីមូលហេតុឱ្យបានច្បាស់លាស់។
- ការធ្វើដំណើរលើយន្តហោះពេលយប់ដែលមិនមានតម្រូវការស្នាក់នៅ នោះសោហ៊ុយស្នាក់នៅមិន ត្រូវបានផ្តល់ជូនឡើយ។
- ប្រាក់ហោប៉ៅ និងប្រាក់ហូបចុក មិនត្រូវបានផ្តល់ជូនទេ សម្រាប់ថ្ងៃបំពេញបេសកកម្មដែលចេញ ដំណើរក្រោយម៉ោង ៦:០០នាទីល្ងាច និងគ្រលប់មកដល់វិញមុនម៉ោង៦:០០នាទីព្រឹក។
- មុខចំណាយទាំងឡាយណាដែលត្រូវបានទទួលរ៉ាប់រងពីភាគីអញ្ជើញ មិនត្រូវបានផ្តល់ជូនឡើយ។ ក្នុង ករណីដែលរាល់មុខចំណាយទាំងអស់ ជាបន្តកទាំងស្រុងរបស់ភាគីអញ្ជើញ មានតែប្រាក់ហោប៉ៅ ប៉ុណ្ណោះ ដែលត្រូវ ផ្តល់ជូនជាប្រាក់បេសកកម្ម និងមានកម្រិតមិនលើសពី១០ (ដប់) ថ្ងៃ។

ប្រការ១៧..

សោហ៊ុយធ្វើដំណើរក្នុងស្រុកនៃប្រទេសគោលដៅបេសកកម្ម ត្រូវផ្តល់ជូនក្នុងករណីមានតម្រូវការចាំបាច់ ដាក់ស្តែងប៉ុណ្ណោះ ដោយកំណត់កម្រិតអតិបរមា ដូចខាងក្រោម៖

- ចំនួន ១០០ (មួយរយ) ដុល្លារអាមេរិក សម្រាប់ប្រតិភូមានសមាជិកចំនួន០១នាក់
- ចំនួន ១៥០ (មួយរយហាសិប) ដុល្លារអាមេរិកសម្រាប់ប្រតិភូមានសមាជិកចំនួន០២នាក់
- ចំនួន៥០ (ហាសិប) ដុល្លារអាមេរិក/ក្នុង០១នាក់ សម្រាប់ប្រតិភូមានសមាជិក លើសពីចំនួន០២នាក់។

គណៈប្រតិភូកិច្ចការ ឬយុវជន/សិស្ស/និស្សិត និងគណៈប្រតិភូសិល្បករ មិនត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យ ប្រើប្រាស់របបកំណត់ខាងលើនេះទេ។ ក្នុងករណីមិនមានការរ៉ាប់រងពីប្រទេសជាភាគីអញ្ជើញ សាមីអង្គភាព ត្រូវលើកសំណើសុំជួលមធ្យោបាយសមរម្យ ពេលស្នើសុំធានាចំណាយ។

ប្រការ១៨._

ប្រាក់ចំណាយផ្សេងៗ ត្រូវផ្តល់ជូនក្នុងកម្រិតមួយសមស្រប និងតាមករណីចាំបាច់ ដោយផ្អែកលើគម្រោងរបស់ក្រសួង ស្ថាប័ន អង្គការរដ្ឋបាលថ្នាក់ជាតិ ដែលស្នើសុំចំណាយ។

ប្រាក់ចំណាយលើវត្ថុអនុស្សាវរីយ៍ ត្រូវផ្តល់ជូនចំពោះបេសកកម្មដែលដឹកនាំដោយអគ្គលេខាធិការ អគ្គនាយក ឬមន្ត្រីរាជការសាធារណៈដែលមានឋានៈ និងបុព្វសិទ្ធិស្មើមុខតំណែងនេះឡើងទៅ ដើម្បីចូលរួមកិច្ចការទ្វេភាគី ឬពហុភាគីតាមការប្រគល់សិទ្ធិរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល។ ប្រាក់ចំណាយលើវត្ថុអនុស្សាវរីយ៍ មិនត្រូវផ្តល់ជូនឡើយ ចំពោះបេសកកម្មផ្សេងទៀត ដូចជាការចូលរួមប្រជុំ សន្និសីទ សិក្ខាសាលា វគ្គបណ្តុះបណ្តាល និងទស្សនកិច្ច សិក្សា។

ប្រការ១៩._

ការទូទាត់ចំណាយបេសកកម្មក្រៅប្រទេស តម្រូវឱ្យមានវិក្កយបត្រ ចំពោះសោហ៊ុយធ្វើដំណើរនិងចំណាយផ្សេងៗប៉ុណ្ណោះ។ ចំពោះរាល់មុខចំណាយដែលអត្រាកំណត់ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា១៣ នៃអនុក្រឹត្យលេខ ២១៦ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី២២ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០១៤ ស្តីពីប្រាក់បេសកកម្មក្នុងនិងក្រៅប្រទេសសម្រាប់រដ្ឋបាលថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ក្រោមជាតិ មិនតម្រូវឱ្យមានវិក្កយបត្រទេ។

ទន្ទឹមនេះ ក្រសួង ស្ថាប័ន និងអង្គការរដ្ឋបាលថ្នាក់ជាតិ ត្រូវផ្តល់ជូនលិខិតយុត្តិការចំណាយផ្សេងៗដូចជា ឯកសារចម្លងនៃលិខិតឆ្លងដែនដែលមានបោះត្រាចេញចូលប្រទេសគោលដៅបំពេញបេសកកម្ម ប័ណ្ណឡើងជិះយន្តហោះ និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តជាធរមាន ក្រោយពេលបញ្ចប់បេសកកម្ម យ៉ាងយូរត្រឹមរយៈពេល៣០ថ្ងៃ មកអគ្គនាយកដ្ឋានរតនាគារជាតិ និងរតនាគាររាជធានី ខេត្ត ដើម្បីរក្សាទុក។

ប្រការ២០._

គ្រប់ក្រសួង ស្ថាប័ន អង្គការរដ្ឋបាលថ្នាក់ជាតិ ត្រូវសន្សំសំចៃឥណទានថវិកាសម្រាប់ចំណាយប្រាក់បេសកកម្មទៅក្រៅប្រទេស ដោយត្រូវ ៖

- ប្រើប្រាស់ជើងហោះហើរត្រង់និងសន្សំសំចៃបំផុត
- កាត់បន្ថយសមាជិកឱ្យនៅចំនួនតិចបំផុត
- ស្នើសុំគោលការណ៍អនុញ្ញាតពីរាជរដ្ឋាភិបាល ដើម្បីឱ្យស្ថានទូតកម្ពុជាប្រចាំប្រទេសនោះចូលរួមជំនួស
- កក់សំបុត្រយន្តហោះឱ្យបានមុនពីចម្ងាយដើម្បីទទួលបានតម្លៃសំបុត្រថោកជាង និងគួរទិញសំបុត្រយន្តហោះ ពីក្រុមហ៊ុន ឬភ្នាក់ងារទេសចរណ៍ដែលមានការចុះបញ្ជីត្រឹមត្រូវ មានកេរ្តិ៍ឈ្មោះ និងស្ថាប័ន និងក្នុងតម្លៃប្រកួតប្រជែង (តម្លៃសមរម្យ) ។

ប្រការ២១._

អ្នកបំពេញបេសកកម្ម ត្រូវជ្រើសរើសជើងហោះហើរត្រង់បំផុត។ ក្នុងករណីសាមីខ្លួនជ្រើសរើសជើងហោះហើរឆ្លងកាត់ព្រលានយន្តហោះដែលត្រូវរង់ចាំ ដើម្បីចំណាយពេលវេលាសម្រាប់កិច្ចការឯកជន សាមីខ្លួនត្រូវ

ទទួលខុសត្រូវចំពោះចំណាយបន្ថែមទៅលើមធ្យោបាយធ្វើដំណើរ និងត្រូវទទួលខុសត្រូវចំពោះការប៉ះពាល់ដល់កម្មវិធីបំពេញបេសកកម្ម ឬ ឧបទ្វ័ហេតុកើតឡើងជាយថាហេតុ ។

ប្រការ២២..

រាល់បេសកកម្មនៅក្នុងនិងក្រៅប្រទេស ដែលបានអនុវត្តក្នុងឆ្នាំ នៅមិនទាន់បានស្នើសុំទូទាត់ ត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យទូទាត់ រយៈពេលយ៉ាងយូរបំផុតត្រឹមត្រីមាសទីមួយនៃឆ្នាំបន្ទាប់ ដោយប្រើប្រាស់ឥណទានថវិកាឆ្នាំថ្មី។ ហួសកាលកំណត់នេះ អភិបាលហិរញ្ញវត្ថុមាននីត្យានុកូលភាពគ្រប់គ្រាន់ ក្នុងការបដិសេធការទូទាត់ប្រាក់បេសកកម្ម លើកលែងតែមានការពន្យល់ច្បាស់លាស់ពីមូលហេតុនៃការយឺតយ៉ាវ។

ប្រាក់បេសកកម្មដែលត្រូវបានបុរេប្រទានរួចហើយ នៅមិនទាន់បានទូទាត់ជម្រះ ត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យទូទាត់ រយៈពេលយ៉ាងយូរបំផុតត្រឹមត្រីមាសទីមួយនៃឆ្នាំបន្ទាប់ ដោយប្រើប្រាស់ឥណទានថវិកាឆ្នាំថ្មី។ ហួសកាលកំណត់នេះ អាណាប័ក ឬអាណាប័កផ្ទេរសិទ្ធិ នៅតែត្រូវទទួលខុសត្រូវក្នុងការទូទាត់ជម្រះប្រាក់បេសកកម្មដែលបានផ្តល់បុរេប្រទានជូន ហើយឥណទានថវិកាឆ្នាំថ្មីរបស់ក្រសួង ស្ថាប័ន និងអង្គការរដ្ឋបាលថ្នាក់ជាតិ នឹងត្រូវបានបង្កកតាមទំហំទឹកប្រាក់បុរេប្រទាននោះ ទុកសម្រាប់ការទូទាត់ជម្រះចំណាយ។

ការខកខាន ឬការយឺតយ៉ាវក្នុងការទូទាត់បុរេប្រទានប្រាក់បេសកកម្មតាមកាលកំណត់ ត្រូវជាកម្មវត្ថុនៃការចាត់វិធានការរឹតបន្តឹងនៃការផ្តល់បុរេប្រទានលើកក្រោយៗទៀត ព្រមជាមួយនឹងការទទួលខុសត្រូវដោយអនុលោមតាមច្បាប់ និងបទប្បញ្ញត្តិជាធរមាន។

**ជំពូកទី៤
អនុប្បញ្ញត្តិ**

ប្រការ២៣..

ការចំណាយលើការប្រើប្រាស់មធ្យោបាយធ្វើដំណើររបស់រដ្ឋឬផ្ទាល់ខ្លួន ដូចមានចែងក្នុងប្រការ៥នៃប្រកាសនេះ មានប្រសិទ្ធភាពអនុវត្តចាប់ពីឆ្នាំ២០១៥តទៅ។ ដោយឡែក ក្នុងឆ្នាំ២០១៤ ចំណាយលើការប្រើប្រាស់មធ្យោបាយធ្វើដំណើររបស់រដ្ឋ ប្លង់កជន អាចផ្តល់ជូនជាប្រាក់ឬជាប្រេងឥន្ធនៈអាស្រ័យតាមលទ្ធភាពនៃថវិកាដែលក្រសួង ស្ថាប័ន អង្គការរដ្ឋបាលថ្នាក់ជាតិ បានគ្រោងក្នុងកញ្ចប់ឥណទានថវិកាប្រចាំឆ្នាំ។

ប្រការ២៤..

សម្រាប់ក្រសួង ស្ថាប័នអនុវត្តថវិកាកម្មវិធី ប្រការ៨នៃប្រកាសនេះ មានប្រសិទ្ធភាពអនុវត្តចាប់ពីឆ្នាំ២០១៥តទៅ។ ដោយឡែក ចំពោះការបើកផ្តល់ និងការទូទាត់ប្រាក់បេសកកម្មក្នុងប្រទេសក្នុងឆ្នាំ២០១៤ ត្រូវបន្តអនុវត្តតាមនីតិវិធីហិរញ្ញវត្ថុដូចមានចែងក្នុងអនុក្រឹត្យលេខ ៨១ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី១៦ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ១៩៩៥ និងបទប្បញ្ញត្តិហិរញ្ញវត្ថុពាក់ព័ន្ធជាធរមាន។

ជំពូកទី៥
ទោសប្បញ្ញត្តិ

ប្រការ២៥..

មន្ត្រីរាជការសាធារណៈគ្រប់ប្រភេទ និងគ្រប់ឋានៈ រួមទាំងមន្ត្រីជាប់កិច្ចសន្យា ត្រូវទទួលទណ្ឌកម្មរដ្ឋបាល តាមច្បាប់និងបទប្បញ្ញត្តិជាធរមាន ដោយមិនគិតដល់ទណ្ឌកម្មព្រហ្មទណ្ឌ និងសំណងរដ្ឋប្បវេណី ចំពោះសកម្មភាព ដែលបានប្រព្រឹត្ត ឬសមគំនិតក្នុងការប្រព្រឹត្ត ដូចខាងក្រោម៖

- ការក្លែងបន្លំលិខិតយុត្តិការចំណាយ និងលិខិតស្នាមផ្សេងៗ ក្នុងគោលបំណងទទួលបានប្រាក់បេសកកម្ម ដែលខ្លួនពុំមានសិទ្ធិទទួលតាមបទប្បញ្ញត្តិជាធរមាន
- ការបង្វែរ ឬកេងប្រវ័ញ្ចប្រាក់បេសកកម្ម ដើម្បីយកទៅប្រើប្រាស់ក្រៅពីការបំពេញបេសកកម្ម
- ការបង្កើនរយៈពេលបំពេញបេសកកម្ម និង/ឬ ចំនួនមន្ត្រីចុះបេសកកម្ម ដែលខុសពីបេសកកម្មដែលបាន អនុវត្តជាក់ស្តែង
- ការបង្កើតបេសកកម្មដោយក្លែងបន្លំ ក្នុងគោលបំណងទទួលបានប្រាក់ឧបត្ថម្ភបន្ថែម
- ការទទួលបានប្រាក់បេសកកម្មតែមិនបានផ្តល់ជូនសាមីមន្ត្រីរាជការសាធារណៈដែលត្រូវបំពេញ បេសកកម្ម
- ការរារាំង ឬការព្យាយាមរារាំង ដល់ដំណើរការត្រួតពិនិត្យប្រក្រតីភាពនៃការអនុវត្តប្រាក់បេសកកម្ម។

ប្រការ២៦..

អនុលោមតាមបទប្បញ្ញត្តិច្បាប់ជាធរមាន ទណ្ឌកម្មរដ្ឋបាលសម្រាប់មន្ត្រីរាជការស៊ីវិល រួមមានជាអាទិ៍៖

- ការស៊ីបន្ទោស
- ការផ្លាស់ដោយបង្ខំតាមវិធានការខាងវិន័យ
- ការលុបឈ្មោះចេញពីតារាងឡើងឋានន្តរស័ក្តិ ឬថ្នាក់
- ការដាក់ឱ្យនៅទំនេរគ្មានបៀវត្ស
- ការបន្ថយឋានន្តរស័ក្តិឬថ្នាក់
- ការដាក់ឱ្យចូលនិវត្តន៍មុនកាលកំណត់
- ការបញ្ឈប់ពីការងារដោយបង្ខំ ឬការបណ្តេញចេញពីមុខតំណែងជាមន្ត្រីរាជការ។

ជំពូកទី៦
អវសានប្បញ្ញត្តិ

ប្រការ២៧.-

នាយកខុទ្ទកាល័យ អគ្គលេខាធិការ អគ្គនាយកនៃអគ្គនាយកដ្ឋានថវិកា អគ្គនាយកនៃគ្រប់អគ្គនាយកដ្ឋាន អគ្គាធិការនៃអគ្គាធិការដ្ឋាន និងប្រធានគ្រប់អង្គភាពក្រោមឱវាទក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ត្រូវទទួលបន្ទុក អនុវត្តប្រកាសនេះ តាមភារកិច្ចរៀងៗខ្លួន ចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខាតទៅ។

រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ០៩ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០១៤

រដ្ឋមន្ត្រី

ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ

បណ្ឌិត អ៊ុន ព័ន្ធមុនីរ័ត្ន

កន្លែងទទួល ៖

- ទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- ក្រសួងមុខងារសាធារណៈ
- អគ្គលេខាធិការរាជរដ្ឋាភិបាល
- ខុទ្ទកាល័យសម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោនាយករដ្ឋមន្ត្រី
- ខុទ្ទកាល័យឯកឧត្តម លោកជំទាវឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី
- គ្រប់ក្រសួង ស្ថាប័ន និងអង្គភាពរដ្ឋបាលថ្នាក់ជាតិ
- សាលារាជធានី ខេត្ត
- ដូចប្រការ២៧
- រាជកិច្ច
- ឯកសារ - កាលប្បវត្តិ

ការវាយតម្លៃប្រកាសស្តីពីការអនុវត្តការងារអនុវត្តប្រាក់បេសកកម្មនៅក្នុង និងក្រៅប្រទេសប្រយោជន៍ជាតិ

ក្រសួង :

អគ្គនាយកដ្ឋាន :

នាយកដ្ឋាន :

ការវាយតម្លៃការងារស្តីពីការអនុវត្តការងារអនុវត្តប្រាក់បេសកកម្មនៅក្នុង និងក្រៅប្រទេសប្រយោជន៍ជាតិ

តារាង

លរ	តាមដំណាក់កាល	លទ្ធផលការងារ		កម្រិតនៃការងារបេសកកម្ម បំរើសកម្មភាព	ទឹកផ្តល់	ការវាយតម្លៃលទ្ធផលការងារ	
		លេខ	កាលបរិច្ឆេទ			ចាប់ផ្តើម	ត្រូវបាន
1	2	3	4	5	6	7	8

នាយកដ្ឋាន និងអគ្គនាយកដ្ឋាន
 អគ្គនាយកដ្ឋាននៃការងារ និងក្រៅប្រទេស
 អគ្គនាយកដ្ឋាននៃការងារ និងក្រៅប្រទេស
 អគ្គនាយកដ្ឋាននៃការងារ និងក្រៅប្រទេស
 អគ្គនាយកដ្ឋាននៃការងារ និងក្រៅប្រទេស

ឈ្មោះ	ស្រ្តី	ស្រ្តី	ស្រ្តី	ស្រ្តី
			បុតស្វាណា - ឡូសូតូ - ណាមីប៊ី - ស្វាស៊ីឡង់ បេណាំង - ប៊ូតីណាហ្វាសូ - កោះខែនណារី កាប់វែ - កូតឌីវេ - ហ្គីប៊ី - ហ្គាណា - ហ្គីណេ ហ្គីណេប៊ីស្សូ - លីបេរីយ៉ា - ម៉ូតានី - ម៉ាលី - នីហ្សេរី នីហ្សេរីយ៉ា - សេណេហ្គាល់ - សៀរ៉ាឡេអ៊ូអ៊ិន - តូហ្គូ អាមេរិកសាម៉ា - កោះយុក - ហ្វីជី - គីរីបាទី មីក្រូណេស៊ី - វ៉ានូអាតូ - ណូវេ - ដាឡាវ៉ា ប៉ាពួអាស៊ីនូវវេហ្គីណេ - សាម៉ា - កោះសូឡូម៉ូន តុងហ្គា - វ៉ានូឡូ - ទ្វីប្រៃ	អូស្ត្រាលី - នូវែលសេឡង់

18

- កិច្ចព្រមព្រៀងហិរញ្ញប្បទានឥណទានសម្បទានរវាងរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ជាមួយនិងធនាគារពិភពលោក IDA Credit No. 4470-KH ចុះថ្ងៃទី១៧ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០៨ ស្តីពីកម្មវិធីទ្រទ្រង់វិស័យសុខាភិបាលជំហានទី២
- កិច្ចព្រមព្រៀងហិរញ្ញប្បទានឥតសំណងរវាងរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ជាមួយនិងធនាគារពិភពលោក MDTF Grant No. TF093574 ចុះថ្ងៃទី១៤ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៩ ស្តីពីកម្មវិធីទ្រទ្រង់វិស័យសុខាភិបាលជំហានទី២
- វិសោធនកម្មកិច្ចព្រមព្រៀងហិរញ្ញប្បទានសហប្រតិបត្តិការរវាងរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ជាមួយនិងធនាគារពិភពលោក (IDA Credit No. 4470-KH និង MDTF Grant No. TF093574) ចុះថ្ងៃទី១២ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០១៤ ស្តីពីកម្មវិធីទ្រទ្រង់វិស័យសុខាភិបាលជំហានទី២
- យោងតាមតម្រូវការចាំបាច់របស់ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ

សម្រេច

ប្រការ ១ ៖

ត្រូវបានដាក់ឱ្យកម្មវិធីទ្រទ្រង់វិស័យសុខាភិបាល បន្តអនុវត្តថវិកាបដិភាគតាមនីតិវិធីរួមបញ្ចូលគ្នាសម្រាប់ការគ្រប់គ្រងហិរញ្ញវត្ថុគម្រោង និងបទប្បញ្ញត្តិជាធរមានទាំងឡាយ ដែលបានព្រមព្រៀងជាមួយដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ ដោយអនុញ្ញាតឱ្យបន្តរក្សាសមតុល្យសាច់ប្រាក់នៅក្នុងគណនី និងអនុគណនីនៃកម្មវិធី នៅចុងឆ្នាំសារពើពន្ធ ដើម្បីប្រើជាបុរេប្រទានសម្រាប់ឆ្នាំបន្ទាប់ និងត្រូវអនុវត្តនីតិវិធីបំពេញឡើងវិញ នៅពេលដែលឥណទានថវិកាឆ្នាំថ្មីត្រូវបានដំណើរការ ។

ប្រការ ២ ៖

ប្រកាសនេះមានប្រសិទ្ធភាពចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខានៅ រដ្ឋមន្ត្រី ធ្វើនៅរាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី១៩ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ២០១៤

រដ្ឋមន្ត្រី
ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និង ហិរញ្ញវត្ថុ

បណ្ឌិត អូន ព័ន្ធមុនីរ័ក្ខ

កន្លែងទទួល ៖

- ទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- អគ្គលេខាធិការរាជរដ្ឋាភិបាល
- ខុទ្ទកាល័យសម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ **ហ៊ុន សែន**
នាយករដ្ឋមន្ត្រី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- គ្រប់ក្រសួង ស្ថាប័ន
- រាជកិច្ច
- ឯកសារ កាលប្បវត្តិ

(Handwritten mark)

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ
លេខ ០០៩ សហវ

សារាចរ

ស្តីពី

ការអនុវត្តប្រកាសលេខ ៦១៦ សហវ.ប្រក ចុះថ្ងៃទី០៤ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៤
សម្រាប់ឆ្នាំ២០១៤

ដើម្បីធានាសមធម៌ ស័ក្តិសិទ្ធភាព ប្រសិទ្ធភាព សង្គតិភាព តម្លាភាព និងគណនេយ្យភាព ក្នុងការអនុវត្ត ប្រកាសលេខ ៦១៦ សហវ.ប្រក ចុះថ្ងៃទី០៤ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៤ ស្តីពីការកំណត់គោលការណ៍ យន្តការ នីតិវិធី និង ការត្រួតពិនិត្យសម្រាប់ការផ្តល់ការលើកទឹកចិត្ត ដោយប្រើប្រាស់ប្រាក់រង្វាន់របស់អង្គភាពក្រោមឱវាទក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ អគ្គលេខាធិការដ្ឋាន អគ្គនាយកដ្ឋាន អគ្គាធិការដ្ឋាន និងអង្គភាពក្រោមឱវាទក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ទាំងអស់ ត្រូវអនុវត្តតាមគោលការណ៍ណែនាំ ដែលត្រូវបានកំណត់សម្រាប់ឆ្នាំ២០១៤ ដូចតទៅ៖

ក. ការរៀបចំផែនការលើកទឹកចិត្ត

គណៈកម្មាធិការវាយតម្លៃសមិទ្ធកម្មនិងផ្តល់ការលើកទឹកចិត្ត នៃអគ្គលេខាធិការដ្ឋាន អគ្គនាយកដ្ឋាន និង អគ្គាធិការដ្ឋាន ដែលសរសេរកាត់ថា **គ.ស.ល** នៃអង្គភាពទាំងអស់ ត្រូវរៀបចំផែនការលើកទឹកចិត្ត ធ្វើជូន គណៈកម្មាធិការ វាយតម្លៃសមិទ្ធកម្មនិងផ្តល់ការលើកទឹកចិត្តនៃក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ដែលសរសេរកាត់ថា **គ.ស.ល** នៃ កសហវ ដូចខាងក្រោម៖

- ផែនការសកម្មភាពសម្រាប់ទទួលបានប្រាក់ឧបត្ថម្ភមុខងារ ក្រៅពីការងារកែទម្រង់ការគ្រប់គ្រងហិរញ្ញវត្ថុសាធារណៈ
 - លក្ខខណ្ឌយោងការងារសម្រាប់មន្ត្រីទទួលបានប្រាក់ឧបត្ថម្ភមុខងារ
 - បញ្ជីរាយនាមមន្ត្រីទទួលបានប្រាក់ឧបត្ថម្ភជីវភាពនិងប្រាក់ឧបត្ថម្ភមុខងារ ប្រចាំត្រីមាស
- ផែនការលើកទឹកចិត្តនេះ ត្រូវអនុវត្តផងដែរចំពោះគ្រប់អង្គភាពមូលដ្ឋាននៃក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ។

កខ. ផែនការសកម្មភាពសម្រាប់ទទួលបានប្រាក់ឧបត្ថម្ភមុខងារ ក្រៅពីការងារកែទម្រង់ការគ្រប់គ្រងហិរញ្ញវត្ថុ សាធារណៈ

ក្រៅពីការងារកែទម្រង់ការគ្រប់គ្រងហិរញ្ញវត្ថុសាធារណៈ អង្គភាពនីមួយៗអាចរៀបចំផែនការសកម្មភាពសម្រាប់ ទទួលបានប្រាក់ឧបត្ថម្ភមុខងារ សម្រាប់រយៈពេលពីខែកក្កដា ដល់ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១៤ ក្នុងករណីមានភារកិច្ចពាក់ព័ន្ធនឹង ការងារស្រាវជ្រាវ ការងាររៀបចំច្បាប់និងគោលនយោបាយ ការងារជំនាញចាំបាច់ ការងារចូលរួមអនុវត្តគម្រោងនិង ក្រុមការងារ និងការងារផ្តល់មតិប្រឹក្សាច្បាប់ តាមគំរូក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ “ក” រួចធ្វើជូន **គ.ស.ល** នៃ កសហវ ឱ្យបានមុន ដំណាច់ខែសីហា ឆ្នាំ២០១៤។

កខ. លក្ខខណ្ឌយោងការងារសម្រាប់មន្ត្រីទទួលបានប្រាក់ឧបត្ថម្ភមុខងារ

- លក្ខខណ្ឌយោងការងារសម្រាប់មន្ត្រីទទួលបានប្រាក់ឧបត្ថម្ភមុខងារ គឺជាមូលដ្ឋានគតិយុត្តនិងអភិបាលកិច្ច នៃ៖
- ការបំពេញមុខងារនិងភារកិច្ចរបស់មន្ត្រីរាជការ

- ការវាយតម្លៃសមិទ្ធកម្មរបស់ គ.ស.ល នៃអង្គភាព ព្រមទាំង
- ការត្រួតពិនិត្យសមិទ្ធកម្មរបស់អគ្គលេខាធិការដ្ឋាន ដែលជាសេនាធិការរបស់ គ.ស.ល នៃ កសហវ និងគណៈកម្មាធិការដឹកនាំការងារកែទម្រង់ការគ្រប់គ្រងហិរញ្ញវត្ថុសាធារណៈ។

មុខងារដែលត្រូវទទួលបានប្រាក់ឧបត្ថម្ភ រួមមាន ៦ប្រភេទ គឺ៖ ការងារកែទម្រង់ការគ្រប់គ្រងហិរញ្ញវត្ថុសាធារណៈ ការងារស្រាវជ្រាវ ការងាររៀបចំច្បាប់និងគោលនយោបាយ ការងារជំនាញចាំបាច់ ការងារចូលរួមអនុវត្តគម្រោងនិងក្រុមការងារ និងការងារផ្តល់មតិប្រឹក្សាច្បាប់។

ទម្រង់នៃលក្ខខណ្ឌយោងការងារសម្រាប់មន្ត្រីទទួលបានប្រាក់ឧបត្ថម្ភមុខងារ មានកំណត់ក្នុង ឧបសម្ព័ន្ធ “ខ” នៃសាកលនេះ។

ក. បញ្ជីវាយតម្លៃសមិទ្ធកម្មរបស់អគ្គលេខាធិការដ្ឋាននៃអង្គការសហប្រជាជាតិ

គ.ស.ល នៃអង្គភាពទាំងអស់ ត្រូវរៀបចំនិងស្នើបញ្ជីវាយតម្លៃនៃការងារ និងបុគ្គលិកជាប់កិច្ចសន្យាក្រោមឱវាទអង្គការរបស់ខ្លួន ដែលត្រូវទទួលបានប្រាក់ឧបត្ថម្ភជីវភាពនិងប្រាក់ឧបត្ថម្ភមុខងារ នៅសប្តាហ៍ទី១ នៃត្រីមាសបន្តបន្ទាប់។ ក្នុងករណីគម្រោងឬក្រុមការងារ បានបញ្ចប់ការងារ ឬករណីមានការផ្លាស់ប្តូរសមាសភាពមន្ត្រីដែលត្រូវទទួលបានប្រាក់ឧបត្ថម្ភណាមួយ គ.ស.ល នៃអង្គភាពនីមួយៗ ត្រូវផ្ញើរបាយការណ៍ ឬ សំណើថ្មី ជូន គ.ស.ល នៃ កសហវ ដើម្បីពិនិត្យនិងអនុម័ត។

ក្នុងករណីមន្ត្រីអវត្តមាន ការផ្តល់ប្រាក់ឧបត្ថម្ភ ត្រូវអនុវត្តតាមគោលការណ៍ដូចខាងក្រោម៖

- ករណីអវត្តមានដោយគ្មានច្បាប់អនុញ្ញាតត្រឹមត្រូវ៖
 - o ពី ១ថ្ងៃ ដល់ ១៤ថ្ងៃ៖ ប្រាក់ឧបត្ថម្ភទាំងពីរប្រភេទត្រូវកាត់ចេញតាមសមាមាត្រនឹងចំនួនថ្ងៃអវត្តមាន
 - o ពី ១៥ថ្ងៃ ឡើងទៅ៖ សាមីអង្គការត្រូវរៀបចំបែបបទស្នើសុំដកឈ្មោះសាមីខ្លួនចេញពីបញ្ជីស្នើសុំប្រាក់ឧបត្ថម្ភទាំង២ប្រភេទ មក គ.ស.ល នៃ កសហវ។
 - ករណីអវត្តមានដោយមានច្បាប់អនុញ្ញាតត្រឹមត្រូវ និង ដោយមូលហេតុផ្ទាល់ខ្លួន៖
 - o តិចជាង ១៥ថ្ងៃ៖ ទទួលបានប្រាក់ឧបត្ថម្ភទាំង២ប្រភេទ
 - o ពី ១៥ថ្ងៃ ដល់ ៣ខែ៖ ទទួលបានប្រាក់ឧបត្ថម្ភជីវភាពតែប៉ុណ្ណោះ
 - o លើសពី ៣ខែ៖ មិនទទួលបានប្រាក់ឧបត្ថម្ភទាំង ២ប្រភេទទេ។
 - ករណីអវត្តមាន តាមការចាត់តាំងរបស់ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ៖
 - o តិចជាង ៣ខែ៖ ទទួលបានប្រាក់ឧបត្ថម្ភទាំង ២ប្រភេទ
 - o ពី ៣ខែ ដល់ ៦ខែ៖ ទទួលបានប្រាក់ឧបត្ថម្ភជីវភាពតែប៉ុណ្ណោះ
 - o លើសពី ៦ខែ៖ មិនទទួលបានប្រាក់ឧបត្ថម្ភទាំង ២ប្រភេទទេ។
 - ករណីលំហែមាតុភាព ជម្ងឺ ឬ គ្រោះថ្នាក់ដោយសារការបំពេញភារកិច្ច៖
 - o តិចជាង ៣ខែ៖ ទទួលបានប្រាក់ឧបត្ថម្ភទាំង ២ប្រភេទ
 - o ពី ៣ខែ ឡើងទៅ៖ ទទួលបានប្រាក់ឧបត្ថម្ភជីវភាពតែប៉ុណ្ណោះ។
- ទម្រង់នៃបញ្ជីវាយតម្លៃសមិទ្ធកម្មរបស់អគ្គលេខាធិការដ្ឋាននៃអង្គការសហប្រជាជាតិ និងប្រាក់ឧបត្ថម្ភមុខងារ មានកំណត់ក្នុង ឧបសម្ព័ន្ធ “គ” នៃសាកលនេះ។

គោលការណ៍ពាក់ព័ន្ធករណីអវត្តមានខាងលើនេះ អនុវត្តចំពោះតែការផ្តល់ការលើកទឹកចិត្តប៉ុណ្ណោះ ដោយមិន ទាន់រាប់បញ្ចូលវិធានការរដ្ឋបាលនានាតាមច្បាប់និងបទប្បញ្ញត្តិជាធរមាន។

ខ. ការផ្តល់វាយការណ៍

គ.ស.ល នៃអង្គភាពទាំងអស់ ត្រូវរៀបចំនិងផ្តល់របាយការណ៍ ជូន គ.ស.ល នៃ កសហវ ដូចតទៅ៖

- របាយការណ៍វឌ្ឍនភាពប្រចាំត្រីមាស សម្រាប់កម្មវិធីកែទម្រង់ការគ្រប់គ្រងហិរញ្ញវត្ថុសាធារណៈ (ឧបសម្ព័ន្ធ “យ១”) និងសម្រាប់ផែនការសកម្មភាពក្រៅពីការងារកែទម្រង់ការគ្រប់គ្រងហិរញ្ញវត្ថុសាធារណៈ (ឧបសម្ព័ន្ធ “យ២”) ដែលត្រូវផ្តល់ជូននៅសប្តាហ៍ចុងក្រោយ នៃដំណាច់ត្រីមាសនីមួយៗ។
- របាយការណ៍វឌ្ឍនភាពប្រចាំឆ្នាំ សម្រាប់កម្មវិធីកែទម្រង់ការគ្រប់គ្រងហិរញ្ញវត្ថុសាធារណៈ (ឧបសម្ព័ន្ធ “ង១”) និងសម្រាប់ផែនការសកម្មភាពក្រៅពីការងារកែទម្រង់ការគ្រប់គ្រងហិរញ្ញវត្ថុសាធារណៈ (ឧបសម្ព័ន្ធ “ង២”) ដែលត្រូវផ្តល់ជូន នៅសប្តាហ៍ចុងក្រោយ នៃដំណាច់ឆ្នាំ២០១៤។

គ. ការវាយតម្លៃសមិទ្ធកម្ម

សាមីមន្ត្រីដែលទទួលប្រាក់ឧបត្ថម្ភ ត្រូវទទួលបានការវាយតម្លៃសមិទ្ធកម្ម ដោយ គ.ស.ល នៃអង្គភាព នៅ រៀងរាល់សប្តាហ៍ចុងក្រោយ នៃដំណាច់ត្រីមាសនីមួយៗ តាមទម្រង់ដូចមានកំណត់ក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ “ច១” សម្រាប់ប្រាក់ ឧបត្ថម្ភជីវភាព និង ឧបសម្ព័ន្ធ “ច២” សម្រាប់ប្រាក់ឧបត្ថម្ភមុខងារ។

មានតែមន្ត្រីដែលទទួលបានពិន្ទុវាយតម្លៃសមិទ្ធកម្ម សរុប លើសពី៥០/១០០ សម្រាប់ប្រាក់ឧបត្ថម្ភជីវភាព និង លើសពី៦០/១០០ សម្រាប់ប្រាក់ឧបត្ថម្ភមុខងារ ទើបអាចបញ្ចូលឈ្មោះក្នុងបញ្ជីស្នើសុំប្រាក់ឧបត្ថម្ភបន្តទៅត្រីមាស បន្ទាប់បាន។

ផ្អែកលើការវាយតម្លៃសមិទ្ធកម្មនេះ គ.ស.ល នៃអង្គភាព ត្រូវរៀបចំនិងធ្វើបញ្ជីរាយនាមមន្ត្រីទទួលប្រាក់ឧបត្ថម្ភ ជីវភាពនិងមុខងារ ប្រចាំត្រីមាស ជូន គ.ស.ល នៃ កសហវ។

ឃ. ការត្រួតពិនិត្យសមិទ្ធកម្ម

សាមីមន្ត្រីដែលទទួលប្រាក់ឧបត្ថម្ភ ត្រូវទទួលបានការត្រួតពិនិត្យសមិទ្ធកម្ម ដោយ ៖

- អគ្គលេខាធិការដ្ឋាន នៃក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ រួមគ្នាជាមួយអគ្គលេខាធិការដ្ឋាននៃគណៈកម្មាធិការដឹកនាំ ការងារកែទម្រង់ការគ្រប់គ្រងហិរញ្ញវត្ថុសាធារណៈ ចំពោះសកម្មភាពពាក់ព័ន្ធការងារកែទម្រង់ការគ្រប់គ្រង ហិរញ្ញវត្ថុសាធារណៈ
 - អគ្គលេខាធិការដ្ឋាន នៃក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ចំពោះសកម្មភាពដែលត្រូវទទួលប្រាក់ឧបត្ថម្ភជីវភាព និងប្រាក់ឧបត្ថម្ភមុខងារក្រៅពីការងារកែទម្រង់ការគ្រប់គ្រងហិរញ្ញវត្ថុសាធារណៈ។
- ការត្រួតពិនិត្យសមិទ្ធកម្ម អនុវត្ត តាមរបៀបពីរប្រភេទ គឺ ៖
- ការចុះត្រួតពិនិត្យនិងវាយតម្លៃនៅទីកន្លែងបំពេញការងារផ្ទាល់ របស់មន្ត្រីរាជការ ដែលប្រព្រឹត្តទៅដោយមាន ឬគ្មានការជូនដំណឹងជាមុន
 - ការអញ្ជើញសាមីមន្ត្រីរាជការ ឱ្យមកធ្វើបទបង្ហាញអំពីការងារដែលបានបំពេញតាមលក្ខខណ្ឌយោងការងារ ឬ អំពីបេសកកម្មដែលបានបំពេញតាមការចាំបាច់។

ការត្រួតពិនិត្យសមិទ្ធកម្ម ត្រូវអនុវត្តជាប្រចាំខែ ដោយអគ្គលេខាធិការដ្ឋាន កសហវ តាមផែនការដែលត្រូវបានសម្រេចដោយ **គ.ស.ខ** នៃ កសហវ។

ទម្រង់នៃការត្រួតពិនិត្យសមិទ្ធកម្មសម្រាប់មន្ត្រីមានកំណត់ក្នុង ៖

- ឧបសម្ព័ន្ធ “ឆ១” សម្រាប់មន្ត្រីទទួលប្រាក់ឧបត្ថម្ភជីវភាព
- ឧបសម្ព័ន្ធ “ឆ២” សម្រាប់មន្ត្រីទទួលប្រាក់ឧបត្ថម្ភមុខងារកែទម្រង់ការគ្រប់គ្រងហិរញ្ញវត្ថុសាធារណៈ
- ឧបសម្ព័ន្ធ “ឆ៣” សម្រាប់មន្ត្រីទទួលប្រាក់ឧបត្ថម្ភមុខងារក្រៅការងារកែទម្រង់ការគ្រប់គ្រងហិរញ្ញវត្ថុសាធារណៈ។

១. នីតិវិធីបណ្តឹង

មន្ត្រីរាជការ បុគ្គលិកជាប់កិច្ចសន្យា និងពលករអណ្តែត ដែលមិនពេញចិត្តឬជំទាស់នឹងការវាយតម្លៃសមិទ្ធកម្ម ការត្រួតពិនិត្យសមិទ្ធកម្ម ឬ ការសម្រេចនានាពាក់ព័ន្ធនឹងការផ្តល់ការលើកទឹកចិត្ត អាចដាក់ពាក្យបណ្តឹងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរមក **គ.ស.ខ** នៃអង្គភាព ដែលត្រូវចេញសេចក្តីសម្រេចក្នុងរយៈពេល ១៥ថ្ងៃ ក្រោយពីថ្ងៃទទួលពាក្យបណ្តឹង និង ឯកសារពាក់ព័ន្ធគ្រប់គ្រាន់។

ក្នុងករណីមិនពេញចិត្តនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់ **គ.ស.ខ** នៃអង្គភាពរបស់ខ្លួន សាមីមន្ត្រីអាចដាក់ពាក្យបណ្តឹងមក **គ.ស.ខ** នៃ កសហវ ដែលត្រូវចេញសេចក្តីសម្រេចក្នុងរយៈពេល ១ខែ ក្រោយពីថ្ងៃទទួលពាក្យបណ្តឹង និង ឯកសារពាក់ព័ន្ធគ្រប់គ្រាន់។

២. នីតិវិធីសវនកម្មផ្ទៃក្នុង

សមិទ្ធកម្មនៃផែនការលើកទឹកចិត្ត របស់អង្គភាពនីមួយៗ ត្រូវទទួលបានការធ្វើសវនកម្ម នៅដំណាច់ឆ្នាំ ២០១៤ ដោយ អគ្គនាយកដ្ឋានសវនកម្មផ្ទៃក្នុង នៃក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ដោយអនុលោមតាមប្រកាសលេខ ១៥៤៧ សហវ.ប្រក ចុះថ្ងៃទី៣១ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១៣ ស្តីពីការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅនៃនាយកដ្ឋាននិងអង្គភាពក្រោមឱវាទអគ្គនាយកដ្ឋានសវនកម្មផ្ទៃក្នុងនៃក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ។

ក្នុងស្មារតីនេះ អង្គភាពទាំងអស់ក្រោមឱវាទក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ត្រូវផ្តល់កិច្ចសហការពេញលេញ ជូនអគ្គនាយកដ្ឋានសវនកម្មផ្ទៃក្នុង ដើម្បីអនុញ្ញាតឱ្យការធ្វើសវនកម្មប្រចាំឆ្នាំ២០១៤ ចំពោះសមិទ្ធកម្មលើផែនការលើកទឹកចិត្ត អាចប្រព្រឹត្តទៅ ប្រកបដោយសង្គតិភាព ប្រសិទ្ធភាព និងស័ក្តិសិទ្ធភាព។

ទទួលបានសារាចរនេះ អគ្គលេខាធិការដ្ឋាន អគ្គនាយកដ្ឋាន អគ្គាធិការដ្ឋាន និងអង្គភាពទាំងអស់ ក្រោមឱវាទក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ត្រូវអនុវត្តឱ្យមានប្រសិទ្ធភាព និងដោយស្មារតីទទួលខុសត្រូវខ្ពស់ ព្រមទាំងត្រូវវាយការណ៍អំពីលទ្ធផលនៃការអនុវត្ត ជូនក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុវិញ។

- កន្លែងទទួល ៖**
- ទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
 - អគ្គលេខាធិការរាជរដ្ឋាភិបាល
 - ខុទ្ទកាល័យសម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោនាយករដ្ឋមន្ត្រី
 - ខុទ្ទកាល័យឯកឧត្តម/លោកជំទាវឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី
 - ក្រសួងមុខងារសាធារណៈ
 - អគ្គលេខាធិការដ្ឋាន អគ្គនាយកដ្ឋាន និងអគ្គាធិការដ្ឋាន
ក្រោមឱវាទក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ
 - មន្ទីរសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ រាជធានី ខេត្ត
 - រាជកិច្ច
 - ឯកសារ កាលប្បវត្តិ

រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ០១ ខែ មីនា ឆ្នាំ ២០១៤

រដ្ឋមន្ត្រី
ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ

បណ្ឌិត. វ៉ុន ព័ន្ធមុនីរ័ត្ន